SALA LECTURA

O DECLARAȚIE STUPEFIANTĂ A DLUI ILIE VERDEȚ (P.S.M.) ÎN AȘTEPTAREA CLAUZEI: „...POPORUL AMERICAN NU ESTE UN POPOR DEȘTEPT, DREPT DOVADĂ CĂ NU ARE O LIMBĂ PROPRIE, CI UNA CORCITĂ"

pag. 2

...IRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 33 • 18-24 august • 1993 • 32 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

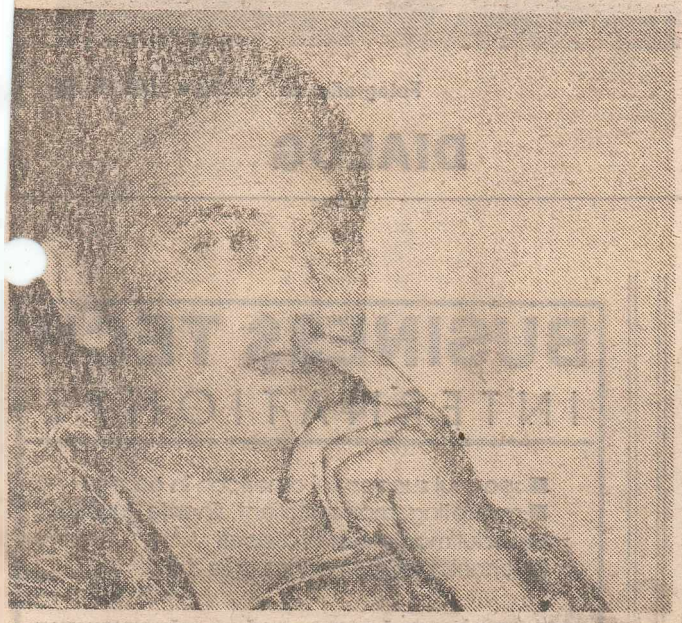

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

ACASĂ LA DL DINU PATRICIU

Aparent, un răsfățat al soartei. Aparent, spuneam, pentru că în realitate a muncit mult pentru această soartă. „EU MĂ CONSIDER BOGAT PRIN CEEA CE POT SĂ FAC !" este una din devizele sale, incitante, provocatoare, mai ales pentru cei ce își doresc să moară săraci (și noi odată cu ei !)! O personalitate controversată, adulat și urât deopotrivă, invidiat probabil de cei mai mulți, tânărul lider liberal a dovedit că nimeni nu poate să nu țină cont de el în calculele jocului politic, că știe să conducă !

pag. 16-17

Cel mai mare concurs popular de dezlegări

1 075 000 LEI PREMII

Doriți să câștigați premii frumoase? Cumpărați revistele noastre „Flacăra" și „Rebus".

Pe această cale vă aducem la cunoștință lansarea de către S.C. „Publicațiile Flacăra" S.A. a unui mare concurs popular de dezlegări dotat cu numeroase premii. Concursul se desfășoară concomitent în revistele „Flacăra", numerele 32, 33, 34, 35 din 11, 18, 25 august și 1 septembrie 1993, și în revista „Rebus" nr. 8 (844), din luna august a.c.

El va consta în dezlegarea a câte unui careu, desemnat în acest scop, din cele cinci numere de reviste menționate și trimiterea într-un singur plic recomandat a dezlegărilor și a celor cinci talaone până la data de 24 septembrie (data poștei), cu indicația **Pentru concursul „Publicațiile Flacăra"**. Este obligatorie scrierea completă pe plic, la expeditor, a numelui, prenumelui și adresei.

Participanților care vor trimite soluții corecte li se vor acorda, prin tragere la sorți, următoarele premii:

- **Premiul I în valoare de 200 000 lei**
- **Premiul II în valoare de 150 000 lei**
- **Premiul III în valoare de 100 000 lei**
- **Premiul IV în valoare de 75 000 lei**
- **Premiul V în valoare de 50 000 lei**
- **25 mențiuni a câte 20 000 lei.**

Din această revistă, participanții la concurs vor trebui să dezlege careul „Policromie", de la pagina 21, unde se găsește și talonul de participare.

Caius Traian Dragomir PROMITE O ȘANSĂ BĂTRÂNILOR

Interviu în pag. 11

Eroi în '89, cerșetori în '93. TINERII CARE ȘI-AU VĂRSAT ATUNCI SÂNGELE ACUM VARSĂ LACRIMI!

pag. 4

CINE E ACARUL PĂUN?

pag. 5

Ați ajuns într-o situație limită?
Sunteți bolnav? Nu vă merg afacerile?
Nu știți ce aveți de făcut?
Serviciile noastre de consulting
vă stau la dispoziție!

pag. 10

ASTĂZI: MARAMUREȘ

MARAMUREȘ, ȚINUT DE LEGENDĂ

Informații diverse și ghid de afaceri, în SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

pag. 22-31

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

POZIȚIA PARTIDULUI ALIANȚEI CIVICE CU PRIVIRE LA AGRAVAREA CRIZEI POLITICE, ECONOMICE ȘI SOCIALE DIN ROMÂNIA

Infirmând prezumțiile optimiste din Decembrie 1989, evoluția post-comunistă a României s-a dovedit a fi neașteptat de dificilă. Epuizată prin accentuarea instabilității politice și scăderea dramatică a nivelului de trai, izolată politic și economic de comunitatea internațională, societatea românească se confruntă acum cu descurajarea și resemnarea.

Partidul Alianței Civice apreciază că cea mai importantă cauză a acestui impas o constituie iluzia celor care au crezut că cei care l-au înlăturat de la putere pe Nicolae Ceaușescu pentru a i se substitui reprezintă o grupare politică responsabilă, competentă și motivată în ceea ce privește promovarea libertății, a democrației și a prosperității. Mulți au avut naivitatea să accepte promisiunile demagogice ale acestei neo-nomenklaturi privind instituirea statului de drept și a economiei de piață.

În realitate, cei care au organizat puciul din 22 decembrie 1989 nu și-au propus nici un moment să preia și să exercite puterea potrivit unor criterii și norme democratice. După aproape patru ani de la apariția sa, oricine poate constata că rațiunea de a fi a acestei clase politice o constituia restaurația, sub o nouă formă, a oamenilor și a instituțiilor vechiului regim. În aparență, instituțiile politice comuniste au dispărut, dar de fapt aceiași oameni care au servit vechiul regim controlează și manipulează noile instituții politice pretins democratice.

Urmările acestei stări de fapt sunt catastrofale. Pe de o parte, executivul a eludat în permanență problemele stringente ale reformei economice: inflația, șomajul, asistența socială și deteriorarea nivelului de trai. Lipsa de responsabilitate, anarhia, corupția și administrarea ineficientă a avuției naționale au devenit treptat dominantele politicii executivului. Pe de altă parte, în absența unei reale independențe a puterii juridice, nu a fost posibilă democratizarea instituțiilor statului prin promovarea egalității de tratament în fața legii și eliminarea discriminărilor, a incompetenței și a domniei bunului plac.

Într-un moment în care — prin creșterea de peste o sută de ori a prețurilor, față de numai douăzeci de ori a salariilor — mai mult de jumătate din populația României este silită să trăiască sub pragul sărăciei, grevele minerilor, ceferiștilor și drumarilor confirmă incapacitatea Guvernului și a partidelor care îl susțin în Parlament de a-și asuma obiective minimale privind asigurarea unui nivel de trai decent. Considerate de către exponenții Puterii ca făcând parte dintr-un „scenariu destabilizator", aceste greve reflectă, în opinia Partidului Alianței Civice, dreptul inalienabil și imprescriptibil al societății civile de a înlătura pașnic de la putere un guvern sau o administrație pe care le percepe ca incompetente și corupte.

Față de această situație, Partidul Alianței Civice consideră că depășirea actualei crize implică pe termen mediu cel puțin două condiții fundamentale. Mai întâi este necesară înlăturarea oricăror posibilități de control sau de manipulare a instituțiilor statului (mai ales a Televiziunii) de către persoane sau grupuri interesate. Apoi, activitatea acestor instituții trebuie să se desfășoare sub semnul transparenței, al eficacității și al legalității.

Consecvent opiniilor sale exprimate anterior, Partidul Alianței Civice consideră că rezolvarea acestor probleme implică întrunirea cât mai urgentă a Parlamentului și înlocuirea actualului guvern cu un altul, mai potrivit timpului și împrejurărilor.

În acest scop, Partidul Alianței Civice apelează la responsabilitatea și luciditatea tuturor instituțiilor civice și politice din România.

12.08.1993

Președintele Partidului Alianței Civice,
Nicolae Manolescu

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÂNII

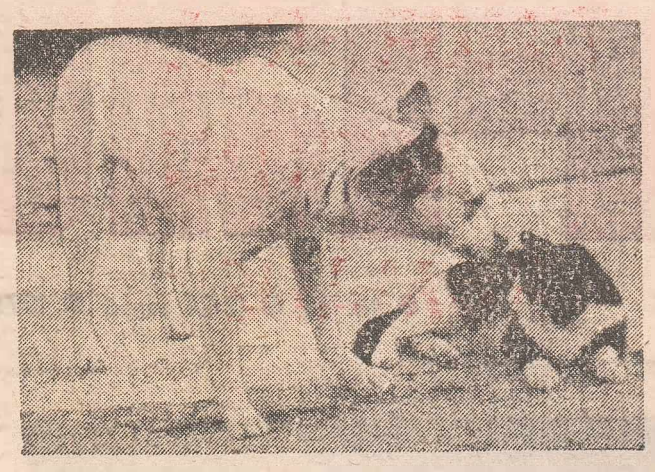

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

DIALOG

BUSINE$$ TECH
INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanțe, juridice
- codul manierelor în afaceri
- tehnologie internațională la zi

"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE. NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA!"
tel. 617 72 44
A apărut numărul 10 al revistei

EVENIMENTE MARI ...

■ **Guvernarea prin plenare și conferințe de presă.** Într-o plenară și o conferință de presă, Ilie Verdeț — știți dv. care, cel cu plenarele — își dezvăluie concepția despre lume și viață: **„Președintele Iliescu este mai deștept decât Clinton. Cel de al doilea merge peste tot cu trombonul și la două vorbe cântă așa cum ne cânta și pe noi cu clauza".** Cum — conform gândirii teoretice și practice a Verdețului **— „PSM are o politică cinstită, curată și pentru cei mulți"** e logic ca PSM să ajungă la putere. Situație în care Iliescu va zice despre Ilie că e mai deștept decât Clinton, iar Ilie se va întâlni cu Bill, căruia îi va vorbi verde, cinstit, curat, în cel mai rafinat limbaj diplomatic de partid: „Bă, Clintone, tu cu trombonul, noi cu stima și mândria. Dacă bagi clauza, bag o pilă la ruși". Două probleme ar mai fi de lămurit. Dacă Iliescu e mai deștept decât Clinton, de ce l-or fi ales americanii pe Clinton și nu pe Iliescu? Răspunsul ni-l dă tot Verdeț: **„...poporul american nu este un popor deștept, drept dovadă că nu are o limbă proprie, ci una corcită".** A doua problemă, în limbă proprie, nu în cea corcită a lui Verdeț, e că președintele Clinton nu merge peste tot cu trombonul, ci cu saxofonul. Mare iubitor de muzică, Verdeț ascultă arii de Mozart numai în interpretarea Romicăi Puceanu.

■ **Gâlceava înțelepților cu lumea.** În revista „Academica", lupta de idei în jurul lui â din a sau contra și pentru î din i (și, în general, contra sau pentru ceva în scriere) îmbracă forme noi și dezbracă forme vechi. Disputa e pasionantă și dovedește că, la câțiva ani după confuzia din decembrie, lingviștii au purces și ei la revoluție. Între argumentele oamenilor de știință și putința vorbitorilor de limbă română cu carte putină e o prăpastie pe care cu greu ar putea-o umple cele câteva mii de exemplare lunare ale publicației. Prăpastia n-o umple nici măcar o revistă cu sute de mii de exemplare zilnice. Ca întotdeauna în istorie, ceea ce tulbură savanții, limpezește până la urmă norodul. Nu contează cât au fost românii de școliți vreme de două mii de ani. A contat doar că au fost mulți și, pe dinăuntru, mult mai deștepți decât cred lingviștii.

■ **Udul unei doamne.** Doamna Ileana Vulpescu, distinsa scriitoare, a produs pentru „România Mare", cu puțin timp înainte de a urca în avionul, care-l ducea pe președintele Iliescu în cea mai lungă vacanță de lucru în America de Sud, următorul text: **„Ce să facem? Mai există printre noi sceptici nepreocupați să urce în vreun tren, ori în vreun avion. Sceptici din suita acelora despre care poporul român spune că-și slobod udul contra vântului".** Cum Ileana Vulpescu a scris aceste rânduri pline de miez în timp ce-și făcea bagajele pentru suita prezidențială care tocmai lua avionul, se ivește întrebarea: cum și-a slobozit domnia sa udul în cele zece, douăsprezece ore de drum? Cu vântul sau contra vântului? Fiindcă, la 1 000 km/h, oricât ai fi de optimist și oricât de optimistă ar fi și suita, tot contra vântului se cheamă că mergi!

■ **Sibiul, oraș imperial.** După ce a avut un prinț, pe Nicușor, orașul Sibiu a dobândit un rege și, de curând, un împărat. Dacă mai face rost de un președinte, nobila urbe se poate gândi, în sfârșit, serios la un primar în stare să pună ordine în lucruri.

■ **Everac, admisibilul.** Într-un interviu, Paul Everac umblă cu udul contra vântului astfel: **„În ceea ce privește posibilitatea de a mă numi colaboraționist, aș vrea să mergem cu câțiva ani mai îndărăt și să răspund: a fost un timp când fostul dictator Nicolae Ceaușescu m-a pus pe o listă de candidați la CC al PCR și m-a bifat acolo ca admisibil".** Deși n-aș vrea în nici un caz să mai mergem cu câțiva ani **„mai îndărăt"**, admit și eu, ca și **„fostul dictator"**, că Paul Everac mi s-a părut dintotdeauna o persoană admisibilă în CC al PCR, că e admisibil oricum, deveme ce, mai la vale, declară următoarele: **„...pot să spun că eu sunt numit de Guvern și acceptat de președinte sau chiar recomandat de președinte".** Caragiale nu-i departe!

■ **La pământ sau în aer? „70 la sută dintre căminele culturale sunt la pământ!"** declară cu nedisimulată tristețe Mircea Albulescu, secretar de stat în Ministerul Culturii. Aceste Cămine culturale au fost create, ca și Uniunile de tot felul (inclusiv cele artistice), cu modelul căminelor sovietice (respectiv al „soiuz"-urilor). Probabil că 70 la sută din ele sunt „la pământ", dar fie la pământ, fie în aer ideea care se impune e cu totul alta decât salvarea lor. Ce să facă lumea la căminul cultural? Să vadă filme? Există televizoare, video. Să cânte și să asculte conferințe? În aceste cămine, dacă bal nu e, nimic nu e. Unele vor deveni ceea ce le e scris să devină, altele vor dispărea. De fapt, Mircea Albulescu ar trebui să se mire că nu s-a găsit încă nici un om care să solicite un sediu de cămin cultural pentru o treabă serioasă, ca — de pildă — școală sătească de religie și educație sau un club, unde copiii de țărani să învețe meseria de fermieri.

■ **Românii vor NATO.** Un sondaj IRSOP spune că 51,37% din cetățenii care au opinie doresc o alianță a României cu NATO. Partea proastă e că, pe lângă cei 51 de cetățenii cu opinie, trăiesc și alții, care se tem să nu li se fure ceea ce n-au. Partea și mai proastă e că, atunci când trebuie decis ceva, cei fără de opinie au brusc păreri și toate ies aiurea. În fine, partea cea mai proastă din partea proastă a lucrurilor e că nu contează ce vor cei 51,37%, cât ce vor cei 0,0001% care conduc țara și care vor Moscova. Ar fi realmente interesant un sondaj IRSOP, nu în popor ci la conducători, ca să înțelegem și noi, ăia care vrem NATO și Europa, și privatizare și civilizație ce gândesc, fie și la nivel statistic, liderii și adjuncții de lideri.

■ **Dialog la nivel jos Cosma-Iliescu.** Miron Cosma, ajuns mai devreme decât gândea la ieșirea din tunel, declară, ori de câte ori e întrebat, că **„președintele Iliescu a adus minerii în București în 13—15 iunie '90".** O spune pe un ton controlat, responsabil. Președintele Iliescu, în schimb, declară mânios că e o **„minciună ordinară".** Cu cât o să fie Cosma mai calm și mai responsabil cu atât mai nervos va deveni domnul Iliescu. Din acest dialog la nivel jos, dar cu mari diferențe de potențial, s-ar putea să avem adevărul. Adevărul nostru, nu acela al lui Cosma, nici al președintelui. Pentru că, în rest, totul e tăcere!

TUDOR OCTAVIAN

...EVENIMENTE MICI

Cazul Corneliu Turianu

„SE ÎNCEARCĂ TIMORAREA JUSTIȚIEI ROMÂNE"

— Domnule Corneliu Turianu de ce ați fost demis din funcția de Președinte al Tribunalului Municipal București ?

— Motivele invocate s-au succedat și au variat de la etapă la etapă. În ziua de 14 iulie 1993, domnul ministru Ninosu a invitat Tribunalul Municipal București la Ministerul Justiției, sub pretextul felicitării noului secretar de stat. La început așa a fost, preț de trei minute, după care a început războiul direct, adică o ședință de partid, tipică, în care s-au invocat două motive ale demiterii mele : primul că n-am procurat un sediu pentru curtea de apel — București, obligație care nu-mi incumbă mie, îi revine domnului ministru de justiție, conform Legii de organizare judecătorească din 4 august 1992, articolul 125, alineatul 3 ; al doilea motiv a fost faptul că sunt prea transparent față de presă. Domnul ministru Ninosu n-a înțeles că presa reprezintă într-adevăr o putere în stat. Cu cât operează clandestinitatea, cu atât suspiciunile sunt mai mari. Și n-a mai înțeles ceva domnul ministru : că instituția care se numește Justiție, este prin excelență transparentă.

După invocarea acestor două motive, domnul ministru a spus : „Colegiul ministerial a propus eliberarea din funcție și eu — MINISTRUL ! — nu m-am putut opune". Ministrul de justiție e în afara legii, prin ceea ce a spus ! Legea nu prevede pentru un consiliu ministerial dreptul de a elibera din funcție. Articolul 130 din legea mai sus amintită spune clar că numirile, transferările, avansările suspendările judecătorilor sunt în competența Ministrului Justiției. Nu se vorbește în această lege, de nici un consiliu ministerial, de nici un CONSILIU DE TOVARĂȘI INDIGNAȚI.

Spre surprinderea mea, în noaptea aceleiași zile de 14 iulie, apare un comunicat pe fax, către presă, cu alte motive ale demiterii mele, mai drastice, care n-au fost discutate în nici o ședință : politizarea justiției, lipsă de organizare și dihonii între judecători. Culmea e că aceste trei motive i le pusesem chiar eu în cârca domnului ministru, făcându-l răspunzător și pentru lipsa de transparență față de presă, într-un interviu acordat „Cronicii Române", chiar în ziua de 14 iulie 1993. E un mod foarte simpatic de a răspunde acuzațiilor !

În acea așa-zisă emisiune de la televiziune, apar alte motive : că n-am procurat ștampilă pentru Curtea de apel. Curtea de apel e altă instanță, nou înființată, are și ea un șef și el trebuie să fugă după ștampile. Eu sunt aprovizionarea, vechilul Capitalei ?

— Care este poziția dumneavoastră față de această demitere ?

— Eu eram dispus să-l iert pe Ministrul Justiției, pentru necunoașterea legii și pentru toate gafele sale, dar văd că e de rea credință. Ce rost avea acea ședință de partid din 14 iulie, cu oameni ai muncii indignați ? A doua zi eu declar presei că nu fac contestație, pentru că n-am nevoie de șefiile nimănui și-atunci dacă vezi că nu declar război, de ce te duci domnule la televiziune, cu alți tovarăși indignați ? E lipsită de logică toată treaba asta !

— Poate că ați deranjat pe cineva, ce credeți ?

— E posibil să fi deranjat o mulțime de oameni. În „România Mare" am citit un articol despre mine, unde se spune că sunt foarte strict, prea cer respectarea legii și de aceea nu sunt bun de conducător.

— Ce ați apucat să faceți în perioada cât ați fost Președintele Tribunalului Municipal București ?

— Am venit în această funcție în septembrie 1991. Ce am găsit aici era prăpădul și jaful pământului : peste 5000 de dosare restanțe. Am reușit în câteva luni să reduc numărul lor la 500. Domnul Ninosu, cu ocazia venirii lui în calitate de Ministru al Justiției, m-a lăudat față de toți președinții județeni. Oare și-o mai aduce acum aminte ? !

— Vi s-a imputat că ați făcut politică.

— E adevărat că am judecat dosare politice, dar asta nu înseamnă că am făcut politică. Am judecat lotul 13 iunie — Televiziune, dosarul cu devastarea sediului de la „Dreptatea", am judecat un miner, l-am judecat de curând pe Emil Bobu.

— Televiziunea v-a contactat pentru realizarea acelei emisiuni despre demiterea dumneavoastră ?

— Cu o zi înainte de apariția emisiunii, primesc telefon de la Televiziune, de la Costin Buzdugan, care spune că ei au făcut o anchetă la Tribunalul Municipal București, ceea ce mă miră, pentru că pe noi nu ne judecă altcineva, decât Consiliul Suprem al Magistraturii. Când l-am întrebat de ce nu m-au chemat și pe mine, mi-a spus că nu știa că sunt în București. La cererea mea de a viziona casetele, ca să știu ce acuzații mi se aduceau, domnul Buzdugan a răspuns favorabil. Primesc apoi acasă vizita unei echipe de televiziune, în frunte cu o doamnă Tescaru și îi spun că vreau să văd casetele, mai întâi, la care îmi răspunde că sunt casete profesionale, care nu merg pe aparatele mele și-mi propune să-mi povestească dânsa conținutul casetelor. De față mai erau colegii mei, Magdalena Dumitru, vice-președintele Tribunalului Municipal București și Ion Tudoran. I-am prezentat doamnei Tescaru actele cu care pot dovedit că acuzațiile ce mi se aduc nu sunt fondate, la care doamna Tescaru îmi spune că personal se va duce la domnul Everac să-i spună că emisiunea nu se poate face altfel decât sub forma unei mese rotunde, la Televiziune. Peste o oră primesc telefon de la doamna Tescaru și-mi spune că domnul Everac a fost de acord cu „masa rotundă" și că mă vor anunța ei când se va organiza. Iar a doua zi văd porcăria aia de emisiune la televizor !

— În ce relații ați fost cu cei care v-au acuzat la acea emisiune televizată ?

— Toți cei care s-au pronunțat acum împotriva mea, au făcut niște gafe, pe care eu le-am sancționat la vremea respectivă. Există un principiu, care se aplică din ce în ce mai mult după revoluție : hoțul vorbește de cinste, chiulangiul de punctualitate, iar cei mai buni dintre vorbitori, în apărarea proprietății private, sunt comuniștii. S-o luăm ca exemplu pe doamna Bârsan Gabriela, care a făcut ceea ce un judecător nu are voie să facă pe timpul soluționării unui dosar : să dea consultații, ori să-și spună punctul de vedere cu privire la soluționarea cazului. Așa s-a întâmplat în timpul alegerilor din 1992, când doamna Bârsan a furnizat domnului Ninosu, pe atunci avocatul domnului Iliescu în alegeri, motivele din dosarul privind contestarea candidaturii domnului Iliescu, depus de domnul Nicolae Cerveni, la care a fost martor colegul ei de birou, Ion Tudoran. Și atunci cine politizează justiția, eu sau doamna Bârsan ?

Altă doamnă care m-a înfierat la televiziune : Neta Angelina, președinta Secției a doua penale. Această doamnă a vrut să facă o înșelăciune în dauna avutului public, vrând să-și ia de două ori același concediu și să încaseze banii de două ori. Fapta sa a fost dovedită de Corpul de control al Ministerului Justiției. Aceste două doamne au fost avansate la Curtea de Apel, pentru că așa se ajunge sus, nu pe profesionalism și pe caracter.

— De ce credeți că s-a făcut atâta vâlvă în jurul cazului dumneavoastră ?

— Ceea ce se întâmplă acum nu e ceva îndreptat exclusiv împotriva mea. Se încearcă timorarea justiției române, prin darea unui exemplu, cine face ca ăla, ca el o să pățească, dacă se pune cu NOI.

— Ce s-a schimbat în justiția română după revoluție ?

— În justiția română, după revoluție, s-au schimbat miniștrii. Ca să se schimbe ceva, e nevoie de o dorință sinceră de schimbare.

— Cazul dumneavoastră are legătură cu politica ?

— Se pare că da, de vreme ce Ministrul de Justiție e un politician, ceea ce n-ar trebui să se întâmple.

— Dacă pe viitor vi se va repropune funcția de Președinte al Tribunalului Municipal București, veți accepta ?

— Sigur că da, că doar nu m-am supărat ca măgarul pe sat !

DAN GHEORGHE ■

CE CREDEȚI CĂ VA ADUCE TOAMNA?

Vă prezentăm ultima parte a anchetei noastre în care oameni politici răspund la întrebarea de mai sus. Între timp lucrurile se precipită : minerii se pregătesc din nou (vom vedea curând pentru ce !), guvernul a pierdut orice autoritate, prestigiu și, peste toate, orice urmă de bun simț! Așadar, cât de fierbinte va fi toamna aceasta ?

GEORGE STANCOV — deputat PD (FSN):

„Pentru că toamna la români cad frunzele, sper ca la toamnă să cadă guvernul și să ne crească speranțele!".

OTTO WEBER — deputat PER:

„Toamna va aduce o schimbare de guvern, debarcarea dlui Văcăroiu și formarea altui guvern. După mine, cel mai nimerit pentru postul de premier ar fi dl dr. Adrian Năstase. Este un om foarte iubit de deputați, are relații bune cu opoziția și în străinătate !"

BARANY FRANCISC — DEPUTAT UDMR:

„Va aduce un guvern nou, care să nu aibă în nici un caz în frunte un fedesenist!".

DORU VIOREL URSU — deputat PD-(FSN):

„Nu-mi fac mari speranțe, nu cred că se va ajunge la o clarificare politică! Există mult veleitarism în lumea politică românească, multe orgolii, multe dezechilibre, multă minciună! Mulți oameni politici care fac din partidele proprii trambuline politice! De aceea, mi se pare că periculoasă pentru noi este, din păcate, o tot mai proastă imagine a instituțiilor fundamentale ale statului în rândul populației ! Mă refer atât la Parlament cât și la Guvern — care nici nu mai cred că este luat în considerare în cancelariile lumii ! Acestea toate duc la pericolul unei restaurații totalitare ! Viața politică românească, până la necesara schimbare care să certifice că în România a avut loc o revoluție, nu va fi liniștită, atâta timp cât se mai pune problema unei revoluții furate sau neterminate ! În privința numelui unui viitor premier, regretele după Stolojan sunt aceleași încrederea în Eugen Dijmărescu și-n Adrian Năstase rămâne și.. cam atât !".

SORIN LEPȘA — deputat PNȚCD :

„Sper că vor apărea câteva clarificări și intrarea României, clar, pe drumul spre democrație, dar nu cu actualul guvern !".

EMIL TOCACI — senator PAC :

„Mă gândesc că ar fi logic să aducă serioase schimbări în executiv. Tensiuni sigur vor fi, poate nu vor ajunge chiar la nivelul unor convulsii sociale ! Tensiuni sociale și mari nemulțumiri vor fi, cu siguranță, care ar putea sau nu să ia forma unor convulsii !".

IOAN ALEXANDRU — senator PNȚCD :

„Sunt, de mai multă vreme, convins că începem să ne mișcăm după principii democratice, normale ! Dar sunt îngrozit de sărăcia unor mulțimi de oameni, oameni care n-au ce să mănânce ! Mă opresc oameni pe stradă și-mi cer de mâncare ! Totuși, cred că perioada de convulsii sociale, la nivel de stradă, s-a consumat. S-ar putea ca din partea muncitorilor să vină probleme dificile, greve și celelalte ! Așa ceva încă nu și-a consumat puterea, țăria ! Nu exclud această posibilitate, în privința muncitorilor ! În privința guvernului, eu cred că trebuie să-i mai acordăm câteva șanse, să vedem ce fac în continuare ! Între cele două războaie, cu cât se schimbau mai des guvernele, cu atât situația se înrăutățea ! O stabilitate, oricât de fragilă ar fi, totuși asigură punerea în valoare a unor capacități care pot îmbunătăți lucrurile !".

VARUJAN VOSGANIAN — deputat, Uniunea Armenilor :

„Dacă guvernul va continua în felul acesta, fără să intre în problemele de fond ale societății românești, probabil că problema remanierii guvernamentale va fi extrem de acută ! Depinde, însă, aici, care va fi oferta opoziției, care acum este destul de confuză ! După părerea mea, pactul pe care l-a făcut opoziția, legat de o discuție în bloc cu partidul majoritar, este o greșeală, pentru că opoziția trebuie să se moduleze și dacă dorește realmente să participe la actul de guvernare trebuie să găsească soluția potrivită la momentul potrivit și nu să se lege singură la mâini în vederea unui dialog ulterior !

GHEORGHE CRISTEA — deputat PNȚCD :

„Va fi fierbinte ! În discuțiile pe care le-am avut cu câțiva membri ai executivului, oameni mai cu capul pe umeri, care înțeleg că reforma nu se face prin vizite de lucru, ei au recunoscut că reforma s-a cam blocat și că între măsurile pe care le elaborează guvernul și ceea ce se întâmplă jos, la nivelul societăților economice, e o ruptură foarte mare !".

ȘTEFAN AUGUSTIN DOINAȘ — senator PAC :

„Eu nu cred că toamna aceasta va aduce schimbări esențiale în politica noastră, nu cred nici în remanierea, nici în căderea guvernului. Cred că, cu pași mărunți — nu știu dacă pot spune câți înainte și câți înapoi, vom avansa totuși pe linia reformei. Greu va fi pentru cei mulți să suporte șocul prețurilor ! Să sperăm că nu vor avea loc convulsii sociale, dar aceasta depinde de înțelepciunea oamenilor politici care sunt chemați să discute cu acele straturi ale populației care sunt nemulțumite !".

MARIAN GHIȚEANU ■

Istoria adevărată, nu cea inventată

VICTIME IERI, VICTIME AZI

CEEA CE NU ȘTIM ȘI ÎNCĂ NU S-A SPUS

EROI-MARTIRI : 994
RĂNIȚI : 2 800
LUPTĂTORI : 2 531

OVIDIU IOAN, maior aviație în rezervă

• *Au înfruntat cu pieptul gol gloanțele represiunii*

• *Azi, cerșesc mila guvernului, uitați, ostracizați sau chiar prigoniți*

Cei care au certificate de revoluționar sunt tâmpiți

OVIDIU IOAN, maior aviație în rezervă, 36 ani:

„În România, eroii sunt în cimitirul „Eroilor". Cei care posedă certificate de luptător, de revoluționar pot fi categorisiți, mai pe românește, drept purtători de certificate de tâmpiți. De ce? Pentru că așa spun toți: „numai tâmpiții au ieșit în stradă, oamenii normali au stat în casă, în fața televizorului și au „ieșit" numai pentru a profita... de avantajele Revoluției". Această valoare supremă a omului, libertatea, în care noi cei ce am „ieșit", credeam cu sinceritate, este, astăzi, o noțiune perimată, căci vremea marilor sacrificii a trecut. Incredibilul s-a produs când părinții au tras în copiii lor, iar acei copii se roagă, acum, pentru iertarea păcatelor părinților lor.

Am fost rănit, ușor, chiar în seara zilei de 22 decembrie, la M.Ap.N., unde, noi cei cincisprezece piloți aflați la cursuri la Academia Militară, luptam în prima linie. Deci am fost nevoit să părăsesc dispozitivul. Văzând că la Televiziune sunt prea mulți regizori, prea mulți figuranți și nici urmă de o idee organizatorică, m-am hotărât să pun la bătaie experiența mea militară. Nu puteam să lupt, dar puteam să gândesc. Așa că m-am ocupat de organizarea pazei Studioului 4. O zi întreagă am muncit la consolidarea „citadelei". Să vedeți ce s-a mai întâmplat, apoi! Promoția mea urma să fie avansată în august '90. Eu am fost avansat la excepțional, în ianuarie '90. Deci am reușit să... stârnesc invidii. Totdeauna mi s-a reproșat acest lucru. Altă avansare la excepțional nu am mai „pupat". Culmea este că și colegii mei cu patru ani mai tineri au ajuns tot maiori, deși, sau tocmai pentru că au fost „ascultători" și nu au părăsit dispozitivul de la M.Ap.N. Asta este „specialitatea" mea... Să deranjez. Eu sunt „incomod" căci am avut ambiția să demonstrez că a sosit momentul ca, din Armată, să fie înlăturați incompetenții, propagandiștii, „elefanții" și să conducă tinerii, adevăratii specialiști... Vedeți, am „reușit" să termin... ultimul din promoția mea. Nimic din experiența mea de pilot cu 1 000 ore de zbor nu a contat... După terminarea Academiei, am găsit toate funcțiile ocupate de alții, avansați pe baza căror merite? Mai mult, mi-am pierdut și clasificarea de pilot clasa întâi, ajungând de clasa... a treia. O singură funcție am reușit să „apuc". Locțiitor de comandant de regiment, cu grad de colonel 26, tocmai la... Caransebeș. Un an am făcut naveta 1500 km Bacău (unde aveam familia) — Caransebeș. Dar eu îmi doream mult Bucureștiul. Printr-o abilă „manevră" aprobată de gen. Opruță, ajung inspector în Comandament, cel mai tânăr inspector-maior printre atâția generali... Normal că am deranjat. Toți mă cunoșteau ca pe un cal breaz. Credeau că altă treabă nu am decât să „ciripesc" la Club despre activitatea din Comandament. Așa că, după două luni, mă trezesc mutat la Boteni din funcția de colonel 27 în cea de maior 19 fără Academie. În locul meu a fost adus un pensionar de la Bacău. Atunci am spus: stop! Și mi-am dat demisia. Nu sunt nici măcar șomer... Știți ce-mi doresc acum? Să mă fac preot!".

Există o filieră a demagogiei, a nepotismului, a corupției

Viorel Gociman, economist, 33 ani.

„Despre Revoluție s-au scris și s-au spus multe, foarte multe, însă părerea mea este că există interese ca adevărul să nu se afle niciodată. Să vedeți ce am constatat. Drumul pentru obținerea certificatului de rănit, de luptător, trece pe la Procuratură. Eu am fost rănit și bătut sălbatic la baricada de la Inter și am fost dus la Jilava. Când am luat legătura cu procurorul de serviciu, acesta s-a dus „glonț" la un seif de unde a scos un dosar ce-mi fusese întocmit, probabil, în decembrie, la Jilava. Cine mi-a întocmit dosarul? Habar nu am. Dar argumentele că nu se știe cine a fost, cine a tras, nu prea...țin. În acea noapte, am fost duși și la Miliția Capitalei... Nimeni, niciodată, nu m-a întrebat dacă am văzut ceva, dacă am reținut vreo figură, dacă am aflat vreun nume. Am fost pus să descriu fugar ce s-a petrecut atunci, să fac o schiță, atât... Deci adevărata problemă este că nu s-a pornit la elucidarea evenimentelor și descoperirea vinovaților. Există o filieră a demagogiei, a nepotismului, a corupției pe care adevărații revoluționari nu pot să o treacă".

Următoarele cazuri sunt prezentate de dna Silvia Dumitrescu, secretara Asociației „Clubul TV 22".

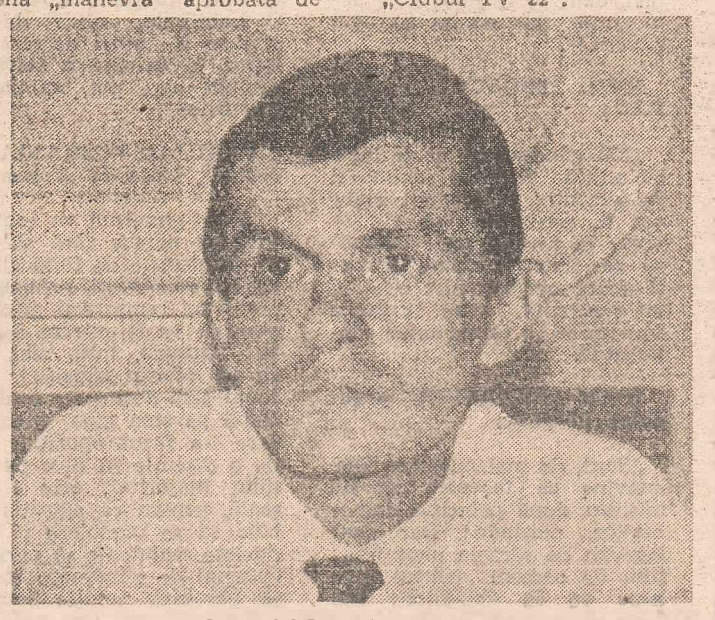

VIOREL GOCIMAN, economist

URMĂTOAREA „MUTARE VA FI... AFARĂ

Cazul Mioara Crivac, asistentă medicală la Spitalul copii „Caraiman".

„Are o situație destul de dificilă. Ocupă împreună fiica sa în vârstă de 14 ani și bolnavă de psoriazis, cămăruță mansardată de 14 mp, fără bucătărie și cu baie comună. De câte ori află că se eliberează vreo ga sonieră, prin decesul ocupantului, se zbate, depune cere dar este mereu informată că repartiția s-a dat, deja La serviciu, din cauză că a îndrăznit să ceară drepturi cuvenite prin Legea 42, este privită cu dispreț, împiedicată să-și practice meseria, șicanată în moduri inimaginabile. De exemplu, acum lucrează la... fișier și probabil, următoarea „mutare" va fi... afară. Nicăieri n este loc pentru luptătorii din decembrie '89 !".

„FRATE-TĂU A MURIT CA UN PROST"!

Cazul Ionel Dan. A luptat la Televiziune iar fotogr... fratelui său, Gigel Dan, „împodobește" troița de la poa ta instituției.

„Ionel Dan lucra la Fabrica de Confecții Militare di Râmnicu-Vâlcea. Este trecut în șomaj, deși legea inter zice acest lucru. „Înarmat" cu certificatul de erou-marti al fratelui său și cu brevetul propriu, intră în audien la directorul fabricii...: Acesta îi spune: „fratele tău murit ca un prost, iar tu du-te la Revoluție să-ți dea d lucru !". Ionel Dan este căsătorit și are un copil. Mam sa nu disperă, nu încă, și ajunge la Regia Autonom respectivă, iar acolo, dl. gen. Gâncu îi aruncă: „de ați ieșit în stradă ? Noi de aceea am tras !". Să o co siderăm, recunoașterea implicită că armata a tras ? S gândim că nu trebuia să ieșim în stradă ? (Dosarul es pe cale de a se... rezolva, n.n.).

UNICA SOLUȚIE... SOMALIA

Cazul Florin Anghelescu.

„Colegul nostru este șofer la Spitalul Militar Centra Locuiește într-o cameră confort IV într-un bloc din c tierul Rahova, bloc aflat în demolare. El este unic locatar într-o casă din care au dispărut ușile, cercevel le, geamurile. Are în întreținere trei copii pentru car trăiește. De trei ani ne zbatem să-i facem rost de o gar sonieră, dar de câte ori se ivește vreuna este, ca înainte, atribuită unui „amărât" de colonel. Acest or luptat în Golf alături de „Căștile Albastre", acur află în Somalia. Este unica soluție pentru a face rost o bani să-și cumpere o locuință..."

MORȚI DE-A DREPTUL SUSPECTE

Dna Silvia Dumitrescu afirmă :

„E drept că putem fi considerați subiectivi, dar există în rândul revoluționarilor, morți suspecte. Este cazul colegului nostru **Daniel Postelnicescu,** mort într-un accident de mașină la Tâncăbești. Cineva i-ar putea reproșa viteza excesivă, dar noi știm că era un șofer foarte experimentat. Toate accidentele în care au fost implicați colegii noștri au fost numai cu TIR-uri. Un alt coleg **M.A.,** prefer să nu-i dau numele pentru că, dacă s-a pornit așa, nu se știe unde se va ajunge, un civil care a luptat la M.Ap.N., a fost lovit tot de un TIR ; un alt coleg, militar, a fost accidentat în fața ministerului... Mai moare omul, așa este, dar mor tinerii. A murit **Liliana Eftene,** care avea un rinichi lipsă și o intervenție chirurgicală la al doilea ; a murit **Bogdan Cojar** din Televiziune, tot de rinichi; a murit **Vasile Vilceanu,** tot de rinichi... A murit în somn **Ion Vulpașu...** Nu ne crede nimeni. Sunt colegi care vin și se plâng că, primesc telefoane de amenințare și sunt, realmente, terorizați. Un alt coleg mi-a mărturisit, în șoaptă, că prezintă simptome de... iradiere. Un altul se dorește a fi internat cu forța pentru examen psihiatric (cadru militar, n.n.), el fiind, la 40 ani, perfect sănătos...".

Dna Silvia Dumitrescu concluzionează :

„Înainte de a concluziona, vreau să adresez o întrebare dlui ministru Spiroiu, care a afirmat : „armata era plătită să-și facă datoria". Când și-a făcut-o ? Înainte sau după plecarea lui Ceaușescu ? Dacă, în ambele situații, armata și-a făcut datoria, înseamnă că armata are drept de viață și de moarte asupra poporului. Unele cadre militare au trecut, din proprie inițiativă, de partea revoluționarilor. Noi eram dușmanii țării ? De ce sunt ei, astăzi, dezertori și trădători ? Vreau să-i amintesc dl. Spiroiu propriile sale cuvinte : „acești oameni își merită titlul de luptător" (după festivitatea de înmânare a titlurilor, nn.). Ce i-a schimbat punctul de vedere ? Eu sunt reprezentanta Asociației la Comisia Parlamentară pentru acordarea titlurilor respective. Calitatea s-a acordat pe bază de vot, în urma studierii unui dosar foarte, foarte serios întocmit. Nu au existat certificate în alb. Am intrat în posesia lor cu doar două ore înainte de ceremonia de înmânare și erau dactilografiate, ștampilate, parafate. Orice abuz era imposibil. Analiza dosarelor s-a făcut fără a se cunoaște numele persoanei în cauză. Dnii Tatulici și Cristoiu se prefac a nu ști aceste lucruri și contestă de dragul de a contesta.

Speranța mea este că va veni vremea când fiecăruia i se va recunoaște mica contribuție la marile schimbări din România".

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■ BRINDUȘA NICOLAE ■

CINE E ACARUL PĂUN?

Călătorii suferă de foame și nesomn prin gări

România este țara grevelor, așa cum îi stă bine unei democrații originale. ● Ieri — minerii, azi — mecanicii de locomotivă, mâine — cine urmează la rând? Guvernul se face că nu vede revendicările salariale, păzindu-se de inflația galopantă. Sindicaliștii dau cu tifla guvernului, ca să arate că nu se tem de el. Puterea este prea ocupată, ca să se mai gândească și la nemâncații de români. Liderii sindicali, cu limuzine și în costume la două rânduri, ținând congrese numai pe litoral sau în aer de munte, au început să uite de ce și pentru cine luptă. Cine suferă, în aceste zile, de foame și nesomn, prin gări, în toată țara, din cauza grevei mecanicilor de locomotivă? Liderii sindicali? Guvernanții?

„Am călătorit în tren ca vitele"

Povestește familia Constantinescu, pensionari, veniți de pe litoral și așteptând, de cinci ore, în Gara de Nord, alt tren, spre Ploiești. „Chiar dacă au dreptate, ceferiștii n-au dreptul de a nenoroci sute de mii de oameni, care nu mai au cu ce ajunge acasă. Am văzut o mulțime de oameni dormind în holurile hotelurilor, după ce și-au terminat sejurul, pentru că n-aveau trenuri. Un gest imoral, din partea C.F.R.-ului, a fost că s-au pus în vânzare bilete de tren, pentru aceste zile, când se știa că va fi grevă. Ei au luat banii și s-au spălat pe mâini de orice obligație".

Georgescu Jean, 24 ani, student: „A fost groaznic pe tren, de la Constanța până-n București. Am călătorit pe scară. Problema e că nu mai avem bani. Eu și prietenii mei n-am mâncat de ieri, de când ne luptăm să ajungem acasă. Cred că o luăm pe jos spre Ploiești, unde locuim".

„Ce facem cu copiii?! Am un copil și nu mai am nici un ban de mâncare, spune craioveanul Dumitru Ionel, 32 ani, șomer. Mecanicii de locomotivă ar trebui să se gândească măcar la copiii care n-au ce mânca prin gări. Aștept trenul de mai bine de zece ore".

De trei zile în Gara de Nord

În Gara de Nord, oamenii au întins pături pe jos, unde mănâncă și dorm, de mai multe zile. Sâmbătă, 14 august, gara e plină de călători, așteptând sfârșitul acestui calvar. Fiecare și-a găsit un loc, unde stă împreună cu familia sau prietenii. Principala poartă feroviară a țării a căpătat o imagine jalnică.

„De trei zile suntem în gară, spune țărancă Chisăliță Pălagă, 55 ani, din Sighetul Marmației. Suntem unsprezece oameni. Aici dormim și mâncăm pâine goală, că n-avem bani. A venit la noi un șofer turc și ne-a zis că ne duce el acasă, cu autobuzul, dacă-i plătim 10 000 lei de căciulă. Dar de unde să dăm noi atâția bani? Ceferiștii n-au decât să-și facă treaba lor, dar să ne ducă pe noi acasă".

De data asta românul plătește

Firmele turcești de autocare, din jurul Gării de Nord, care duc călători la Istanbul sau la Chișinău, încearcă zilele acestea, când lipsesc trenurile, să organizeze, pe șest, la prețuri piperate, curse în țară. Iată ce spune Ivanciuc Vasile, 30 ani, muncitor, în numele unui grup de 26 maramureșeni, din Bârsana: „Suntem de trei zile în București. Vrem să ajungem acasă cu firma «Murat», dar cer foarte mulți bani — 10 000 lei de persoană. Noi am acceptat. A venit șoferul turc la noi, am discutat, dar noi vrem să ne dea o chitanță, să avem garanție că ne duce acasă și nu ne lasă cine știe unde pe drum".

Ajung la sediul firmei „Murat", din apropierea Gării de Nord, unde mi se spune, pe un ton categoric, din partea unei persoane care refuză să-și declină identitatea: „Noi nu organizăm deplasări în țară, pentru că nu avem mașini pentru așa ceva. Avem foarte mulți clienți, pentru Istanbul și Chișinău".

În fața sediului firmei „Murat" stăteau degeaba șase autocare și nu se vedea nici o persoană dornică de străinătăți.

Întors la cei 26 de maramureșeni, aflu de la Roman Ion că turcii sunt neserioși: „Acum zece minute a fost la noi șoferul de la „Murat" și ne-a spus că vrea 11 000 lei de persoană. Noi n-am fost de acord, că n-avem atâția bani. Vă spun că oamenii sunt furioși, după trei zile de așteptare aici. O să spargem un magazin, ca să luăm de mâncare. Ne-a ajuns cuțitul la os și noi nu glumim la furie. Iliescu să pună mâna să facă ceva, să termine cu greva asta".

Unde se va ajunge cu această grevă? Are guvernul Văcăroiu puterea unei noi victorii, imediat după cea repurtată împotriva lui Miron Cosma? Dacă nu tratativele și nici timpul nu vor aduce sfârșitul actualei situații limită, atunci, cu siguranță, foamea și oftica, majoritare pe capul acestui popor, îi vor da cap în cap pe guvern și sindicaliști. E greu de spus, cine are capul mai tare...

DAN GHEORGHE ■

DL PRIMAR GENERAL CRIN HALAICU DECLARĂ RĂZBOI PREFECTURII

Prefectura Bucureștiului tace și.. face

Cui aparține acest război, Guvernului sau Prefecturii? Domnul Crin Halaicu cere sprijinul presei împotriva dușmanului invizibil. De data asta se poate spune la modul serios: BUCUREȘTENI, VI SE PREGĂTEȘTE CEVA! „Înțeleg că oamenii de la Prefectură n-au de lucru, spune domnul Halaicu, și vor să-și facă de lucru. Mă întreb ce rost are existența Prefecturii în București: ori ei, ori noi. Activitatea Prefecturii e îndreptată exclusiv în a bloca activitatea Primăriei". Deci un război pentru supremația Bucureștiului. Războiul competențelor sau incompetențelor?! Guvernul tace și face: nu este de acord cu acțiunea Prefecturii. Oare la atât se rezumă relația ȘEF — subaltern?!

Mai dă-o dracului de lege

„Prefectura a încălcat de două ori legea. În legătură cu bugetul, legea spune că proiectul de buget al Primăriei se publică în presă și, în termen de 15 zile, oricine poate să depună contestație la Consiliul Local. Prefectura n-a depus contestație. Bugetul Bucureștiului a fost adoptat luna trecută și acum Prefectura îl contestă și sesizează chestiunea la Curtea de Apel, care nu funcționează. Nefuncționând, cum poate înregistra cererea asta? Și totuși bugetul e blocat!"

Politică sau politichie?

Acțiunea Prefecturii nu pare a fi dirijată de Guvern. Dar nu se știe niciodată de unde sare iepurele... „Guvernul nu e de acord cu acest atac, dar nu înțeleg cum e posibil ca Guvernul să aibă o părere, iar reprezentantul său — Prefectura — să aibă altă părere".

Cert este că în acest moment Bucureștiul se află într-o situație critică, fiind blocate peste 40 miliarde lei, necesari unor investiții de maximă importanță pentru Capitală. „Eu cer Curții de Apel să stabilească un termen de urgență pentru această chestiune, care trebuie rezolvată în câteva zile, pentru că nu putem funcționa fără buget".

Prefectura nu vrea apă pentru București!

„Consiliul Municipal a atribuit, fără plată, Regiei generale a apelor un teren pentru construirea rezervorului de apă, foarte necesar zonei de nord a Capitalei. Prefectura nu e de acord și vrea licitație publică. De aici va crește costul apei". În general, eam tot ce face Primăria. Prefectura taie. „Am atribuit, fără plată, Patriarhiei române un teren în suprafață de 5 000 m², pentru ridicarea unei biserici. Prefectura suspendă și această hotărâre".

De unde se vede treaba că prea mulți șefi strică. Nu-i ajunge Guvernului prin câte scandaluri a trecut până acum? Mai vrea unul? Ne va fi mai bine cu Primăria, fără Prefectură sau invers? Se pare că dacă n-au venit minerii, cineva trebuia să facă, în vara asta, zile fripte bucureștenilor. Dar la iarnă ce va fi?

DAN GHEORGHE ■

La numai 200 de m de sediul Poliției Sibiu clienții localului Miorița terorizează pe cei din jur

Pe strada Revoluției, în centrul orașului Sibiu, la o aruncătură de băț de sediul celor două poliții sibiene, Județeană și Municipală, funcționează non-stop localul „Miorița". Nu prezența restaurantului în această zonă deranjează, ci cu totul altceva și anume: aici, aproape seară de seară, sub privirile galeșe, amabile și îngăduitoare ale celor care sunt plătiți să asigure ordinea și disciplina, se derulează grave abateri de la normele de conduită morală și civică.

Spre orele 22 apar, să se „adape" unul câte unul, obișnuiții nocturni ai localului dar și mai noii veniți ai „arenei".

Ei se salută, se „gratulează" reciproc cu tot felul de „delicatese" orale: înjurături, icnituri, râgâituri... Se felicită pe „șest" pentru grozăviile înfăptuite aici sau în alte locuri în serile anterioare; se pupă chiar pe gură că așa e mai nou între bărbați. Apar însoțite sau solo și „sânzienele" cu mini-jupe, colanți, jegeri sau blugi.

Ce mai încolo și încoace, se adună lumea „bună" a nopții!

Se așază la mese și consumă fiecare după pungă, după cum i se face cinste, după cum primește de la cei „darnici". Sunt majoritatea tineri.

Băutura curge în „organismele" lor însetate. Poantele deșucheate zvâcnesc din mințile lor ce sunt și devin din ce în ce mai încețoșate. Mâinile junilor pătrund ca pe marile bulevarde pe sub fustele primitoare ale mândrelor ce le stau pe picioare sau se plimbă agale pe „forma" sânilor acelorași „cadâne". Totul se petrece fără nici o rezervă, fără nici o reținere sub protecția „generoasă" a democrației.

Este preferat „dialogul de la distanță", cu voce tare, cu vocalize, cu chiote... Muzica le ține isonul. Se aude mai tare... și mai tare... și mai tare. Este imposibil ca în această hărmălaie vecinii să mai poată dormi. Fetițele vesele nu se lasă mai prejos. Vocile lor stridente, pițigăiate se disting ca niște „frecvențe înalte" din grămada de „joase". Se fac propuneri de „sex" pe față. Se refuză cu nonșalanță sau în mod tacit.

Inventivii „scuipă" în cerc. Dacă ai norocul să treci prin el, ai luat sigur o „amintire" pe pantofi. Taci și mergi mai departe. Doi sau trei au fost victime dar nu au scos o vorbuliță. Și-au văzut de drum ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Pentru discuții strict confidențiale se iese în stradă, mai la „fereală". „Oboseala" își spune cuvântul și drept urmare eroii noștri se sprijină de mașinile din parcare sau chiar se urcă pe capotele lor. Se simt ca la mama acasă.

Oamenii care se retrag spre casă nu mai folosesc trotuarul cu restaurantul, îl preferă pe cel de vizavi... pe care se află amplasat sediul Poliției. Degeaba! Poliția este INEXISTENTĂ!

Ultimul scandal de pomină

A avut loc în noaptea de sâmbătă (7 august '93) — duminică (8 august '93) în jurul orelor 04,30 și a durat aproximativ o oră. De astă dată așteptăm relatările oamenilor de la Poliție.

Scandalul s-a desfășurat la lumina „reflectoarelor"...

GHEORGHE BARBU ■

Cine este patronul „Mioriței"...

De la clienți adunate și apoi în presă date

„Patronul restaurantului se numește Bischin Dumitru și este vechi în domeniul localurilor", „E băiat finesco pentru că are prețuri mici la rachiu", „Se pricepe la afaceri. Eu am mâncat aici ciorbă de burtă și a fost destul de bună", „A lucrat și la Gâtul Berbecului și la Gura Râului", „Ai, bă, grijă ce vorbești de nea Bischin că pe aici trece și judecătorul Cârstoiu și își face și el plinul", „Zău, da de procurorul Marcu știi? Cred că sunt si rude". „Uite pe gagica patronului", „Ei, din când în când mai vine și Poliția să ia câte o bere că poftesc și ei", „E omul cu pile și relații că are bani".

UN SĂTUC NUMIT ROMÂNIA

Mă urmărește observația unui medic, apropo de obiceiul unor semeni de a-și pune singuri diagnostice, ori de câte ori sunt în suferință. Lucrurile, a spus el, stau întotdeauna ori mai rău, ori mai puțin rău decât credem noi !

Datorită faptului că avem posibilitatea să primim repede informații de pretutindeni, punem prea ușor diagnostice lumii. Tot cetățeanul are opinii planetare. Informațiile însă, oricât de multe și de prompte ar fi ele, nu-s niciodată suficiente, pentru ca toți să poată avea păreri în toate. În realitate, abundența informațiilor semnifică paradoxal și o criză a informației. Nu-i nevoie de multe informații, ci doar de acele informații care pot contura corect o realitate. Un exemplu : din Iugoslavia primim din abundență știri. Cu toate acestea, nu văd câți oameni ar fi în stare să aibă o înțelegere globală asupra situației și, mai ales, să fie convinși că treburile stau exact cum cred ei. Personal, recunosc deschis că nu înțeleg aproape nimic din ce se petrece acolo. Singurul fapt clar e că se confruntă în Iugoslavia — ca și în Kuweit, de altfel, ca pretutindeni unde se declanșează conflicte sângeroase — forțe din exterior, extrem de preocupate ca informațiile privind natura și susținerea intereselor lor să nu ajungă întregi la cetățeanul de rând. Iar singurul mod în care o informație importantă poate să nu ajungă **unde, când** și **cum** ar fi normal să ajungă e s-o deformezi.

Posibilitatea de a transmite rapid știri, în cele mai obscure locuri de pe mapamond, vine și cu posibilitatea de a minți temeinic, credibil, cu bătaie lungă. Cred că omenirea se găsește în plin război mondial. Faptul că în acest război nu se trage pe toate fronturile nu e definitoriu. Sau e definitoriu în sensul că așa vor fi de acum înainte războaiele mondiale. Informația a devenit o armă mai puternică decât toate uneltele ucigașe, clasice sau moderne, iar forța ei e cu atât mai mare cu cât n-o realizează ca atare decât o parte din stăpânii lumii. Imaginați-vă efectul pe care l-ar avea o minciună de tipul : „rușii au scăpat de sub control un virus care ucide lent, în masă o treime din populația planetei în cinci ani". Închipuiți-vă, că această știre pleacă de la Washington simultan pe toate căile de comunicație. E ușor să înnebunești o lume întreagă ! Ca și bomba atomică, știrea — ca să devină explozivă — trebuie să atingă un prag critic. Multe informații, care ar putea face ușor acest prag critic, sunt însă, prelucrate să nu-l facă.

Ca întotdeauna, din Rusia avem informații puține și nerelevante. Individul a devenit extrem de prudent cu tot ce vine din direcția Moscovei iar rezervele sale merg până acolo că pur și simplu nu mai vrea să știe ce se întâmplă în imperiul atomizat de Est. E ceva asemănător unui fenomen de respingere. La o acceptare globală, necritică a tot ce vine din Vest îi corespunde o lepădare precipitată, globală de tot Estul, fie el apropiat ori îndepărtat. Iată, pe piață rulează doar filme americane. Că respingerea culturii rusești pare un lucru de înțeles, ce-i absolut de neînțeles e răceala cu care sunt considerate filmele italiene, englezești, franțuzești, în general vorbind producțiile europene. Televiziunea, care are în multe privințe un efect instituționalizant, difuzează sistematic filme americane comerciale și — din când în când — filme franțuzești stupide. Eu nu cred că persoanele care asigură promovarea unor pelicule pe micul ecran sunt lipsite de criterii valorice. Cred mai degrabă că nu au tăria să gândească rotund, cu criterii de valoare. Situația nu rezultă doar din reculul afectiv în relațiile cu Rusia. Războiul mondial e în principal unul economic, iar cel mai simplu mod de a pune mâna pe o piață de desfacere nouă e să intoxici piața cu marfă care se digerează ușor. Românul e drogat cu filme imbecile și ca orice drogat cere filme imbecile. Un film adevărat la televiziune aduce a diversiune. O melodie franțuzească tandră ar putea fi interpretată de diriguitorii instituției, de noii ei politruci ca o tentativă de nealiniere politică. Regula, la televiziune, e să nu gândești, să nu fii personal, să nu dai din tine nimic profund, omenesc, angajant sub raport moral și estetic. Dezinformarea nu se produce doar la nivelul știrii. Cetățeanul trebuie prelucrat ca să primească resemnat orice știre, orice i se dă, să ajungă a crede că e bine, deoarece „se dă". România se înscrie în măcelul mondial al informației dirijate ca o vită dusă la abator. Prostirea generală seamănă a mântuire. Lucrurile nu stau altfel în celelalte țări din preajmă. Un om puternic marcat de sentiment e un om slab, iar România, care trăiește intens orice nimic, e un teritoriu care se oferă oricărui cuceritor. Știrile, îndeobște emise cu rabat, sunt difuzate deformat. Deci, a doua deformare a informației. La individ nu ajunge decât caricatura informației. Adevărul crud e că nu avem acces la informațiile fundamentale ale momentului, că nu se întreprinde nimic pentru a ajunge la ele. Un popor informat e un popor luminat. Pâcla convine veleitarilor politici. Omul de rând, care trăiește o viață în pâclă, poate să moară convins că lumina e doar o metaforă.

Dacă acceptăm ideea că suntem în plin război mondial, trebuie să acceptăm și evidența că am ieșit din luptă încă înainte de a se declanșa bătălia decisivă.

TUDOR OCTAVIAN

IRMA ȘI HAOSUL

Irma Hadzmuratovici este o fetiță de cinci ani, a fost grav rănită și a rămas orfană în aceeași secundă : ea și familia ei au căzut pradă unui atac cu mortiere la Sarajevo. Acesta a fost unul din miile de incidente sângeroase care mobilează coșmarul cel de toate zilele de la Sarajevo. Prin grija organizațiilor medicale din Marea Britanie, Irma a fost extrasă din delirul bosniac, adusă la Londra, internată și tratată. Mass-media britanică a transformat-o rapid într-un simbol. Simbolul tragediei iugoslave, al nodului gordian balcanic, al locului geometric al punctelor nevralgice din Europa. Mass-media occidentală se ocupă de mult de nebunia din Bosnia—Herțegovina. De aceeași nebunie se ocupă și plutoane de elită ale diplomației occidentale. ONU, NATO, CSCE, CEE și componentele rămase în viață ale CAER sau Tratatului de la Varșovia. Varșovia se ocupă, de asemeni, de problemă. De la analiza conștiincioasă a conflictului iugoslav nu absentează nici țările islamice luate individual sau pe grupe de mecanisme regionale. Chiar China, de partea cealaltă a globului, sau Japonia s-au amestecat cu bune intenții în treburile interne ale combatanților din preajma Adriaticii. Toată lumea, mare și mică, puternică sau insignifiantă, studioasă, dezbate și abordează zăpăceala sângeroasă din Iugoslavia. Rezultatele, cel puțin până acum, sunt nule. Câteva planuri de pace laborios articulate și negociate la sânge au căzut pe rând. Câteva reuniuni omnipotente au eșuat. Contactele de rutină au intrat cu brio într-o mlaștină de avansuri și replieri, de capcane viclene și zâmbete de circumstanță. S-a ajuns, acum, la un aliniament politic ceva mai clar după consumarea unui imens pachet de echivocuri : SUA sunt gata să intervină direct, NATO e gata să intervină direct. ONU e gata să accepte o tăiere cu sabia a „nodului". Într-un asemenea context Radovan Karadjici, liderul sârbilor bosniaci, poate pune punctul pe i : „Noi luăm în serios amenințarea loviturilor aeriene ale NATO. Dar avertizez că armata noastră se va apăra prin toate mijloacele. Nu vor mai exista discuții, ci doar o enormă escaladare, haos și nimic nu va mai putea fi controlat." Așa e. Nimic nu va mai putea fi controlat. Dar până acum, sub lupele diplomatice ale omenirii reunite, ce s-a controlat ?

Irma este un simbol al haosului de până acum. Haosul următor, nu am nici o grijă, va fi mai simplu decât până acum...

RADU BUDEANU

Bombele atomice ale Kievului

Cea mai teribilă bombă atomică a Ucrainei a fost centrala de la Cernobâl. Dar Kievul mai are și alte bombe atomice, despre care va fi vorba mai jos.

Tracasată de mari dificultăți economice și de permanente șantaje și șicane din partea Moscovei, Ucraina n-ar fi avut acum nevoie de piatra de moară a arsenalului nuclear. Este clar că Ucraina nu-i pregătită din nici un punct de vedere să joace rolul de putere nucleară, iar când va fi pregătită, nu chiar așa de repede, peste un număr bunicel de ani, probabil că ori nu va mai fi nevoie ca Ucraina să devină putere nucleară, ori nu va mai putea, chiar dac-ar dori. Până una-alta însă, Ucraina — care nu a ratificat Tratatul asupra dezarmării strategice START I, semnat de U.R.S.S. și de Statele Unite în 1991 — are pe teritoriul său un număr de rachete totalizând peste 1 700 de focoase. E adevărat, controlul operațional se află la Moscova, dar Ucraina ar avea posibilitatea — în cazul în care, trecând peste toate dificultățile ar dori acest lucru — de a dezvolta în viitor codurile necesare pentru a folosi armele atomice respective. Acest fapt, coroborat cu neratificarea tratatelor (Kievul n-a ratificat nici Tratatul de Neproliferare Nucleară, pune în pericol aplicarea de către Moscova și Washington a tratatului START I și ratificarea de către parlamentul rus a acordului START II, semnat în ianuarie anul acesta de președintele rus, Boris Elțân, și de fostul președinte american, George Bush.

În aceste condiții, ucrainenii au găsit că cel mai bine este să facă distincție între statutul de putere nucleară, adică de țară ce posedă arme nucleare și le poate folosi, pe de o parte, și acela de simplu proprietar al unui arsenal nuclear, pe de alta. Ucraina se consideră în a doua situație, și în acest sens parlamentul de la Kiev a proclamat recent proprietatea Ucrainei asupra tuturor armelor nucleare indicate mai sus. În schimbul distrugerii arsenalului deținut de el, Kievul cere o compensație de 2 miliarde de dolari și dreptul de a utiliza componentele de înaltă valoare ale rachetelor în scopuri civile. Și mai vor ucrainenii, totodată, garanții de securitate din partea Rusiei și a celorlalte puteri nucleare. Altminteri, Cernobâlul ne paște din nou.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

O „CHINĂ ATLANTICĂ"

Tragedia bufă este un spectacol rar pe scenă dar frecvent în viața politică. Genocidul bosniac face parte din această categorie : la Sarajevo și nu numai acolo oamenii mor pe capete iar comunicatele anunță armistiții, retrageri, înțelegeri de pace. Până și comentatorii nu mai înțeleg nimic. ● În Somalia o operațiune umanitară se transformă sub ochii placizi ai comunității internaționale într-un război somalezo-american. După uciderea a patru soldați americani a urmat o rafală-vendetă în care șapte combatanți ai generalului Aidid au intrat în rândul martirilor. ● Noul premier nipon a intrat pe scena politică în forță. Principalul său obiectiv este eradicarea spectaculoasă a corupției. Pentru început el a „spart" sistemul subvențiilor, donațiilor și cadourilor pe care marile firme le făceau în favoarea persoanelor și formațiunilor politice. ● Opoziția ungară deconspiră situația de fapt a tranziției. Liderul Alianței Democraților Liberi, Gabor Kunze, a declarat că „viitorul guvern ungar va primi țara într-o situație mai dificilă decât a primit-o actualul cabinet moștenire de la comuniști". Nu-i nimic. Nu sunt singurii. ● Demisiile principalilor negociatori palestinieni și revenirea asupra acestei decizii a punctat spectaculos uvertura noii runde a dialogului care va avea loc la Washington. În perspectiva acestei abordări a situației din Orientul Mijlociu și la Ierusalim a explodat o mică bombă : cabinetul israelian nu mai interzice miniștrilor săi să se întâlnească pe cont propriu cu reprezentanți ai OEP. ● Cuba „se deschide" dar nu în ritmul pe care îl anunță zgomotos Fidel Castro. Oricum, liderul de la Havana, aflat în vizită în Bolivia, a declarat plin de entuziasm : „Realitatea nu forțează în direcția unei deschideri și schimbări, astfel încât să nu dispărem. Am realizat mai multe schimbări decât China." Așa o fi. Dar nu s-a aflat... ● Analiștii au devenit atenți în legătură cu febrilitatea asiatică manifestată în domeniul importului de arme. Se cumpără masiv de la ruși și americani arme și echipamente de vârf. China și Taiwanul dar și alții (Malayesia, Coreea de sud, etc.) se dotează după ultimul strigăt al tehnicii. Din urmă vine Indonezia care achiziționează cu precădere armament german. Industriile aferente înfloresc în numele pârjolului care va urma...

RADU BUDEANU

O CĂLĂTORIE ÎN AMERICA DE EST

Ultima utopie a stângii AMERICA

Reproducem coperta unui săptămânal, care analizează un fenomen ori, mai bine zis, un leit-motiv al vieții de fiecare zi pe continentul nord-american : resurecția stângii. Atât în S.U.A., cât și în Canada, cu deosebire pe coasta de Est, tot mai mulți cetățeni țin să observe că guvernările anilor din urmă au avut și au puternice influențe neocomuniste, că e vorba de un subtil import de doctrină. Graficianul de la „National Review" reia un celebru tablou sovietic „realist" înlocuind steagurile roșii, cu steaguri americane. Rusia se americanizează și America visează un socialism cu față umană.

Se vorbește, îndeobște, de „cele două Americi" — de Nord și de Sud — deși America Centrală reprezintă, nu atât geografic, cât economic și politic, o lume destul de clar definită. Continentul nord-american e uriaș. Ca să realizăm întinderea sa, e suficient să spunem că, după atomizarea U.R.S.S.-ului, Canada devine cea mai mare țară din lume. Iar Canada nu-i decât o parte din America de Nord. Întrucât, cu ocazia câtorva călătorii mai lungi, am cunoscut, de la Philadelphia la Quebec, o seamă de locuri de pe Coasta de Est — cea de Vest părându-mi-se, din varii motive ceva la fel de îndepărtat ca Japonia, spre exemplu — e firesc să spun că, pentru mine, există și o **Americă de Est.** De fapt, americanii au fiecare America lui. Esența Americii în aceasta constă, că fiecare om, odată ajuns aici, are posibilitatea să-și caute sau să-și construiască propria-i țară. Există tot atâtea Americi, câți cetățeni trăiesc pe continentul de Nord. În lungile perioade de dezvoltare, dintre recesiile ciclice, americanul se mișcă frenetic în căutarea celei mai bune afaceri, a celei mai bănoase slujbe, a celei mai mari case. Apare mereu posibilitatea de a schimba. Schimbarea, în sine, e euforizantă, pentru că șansele, oricât de prost ai ales, rămân întregi. Când vine criza, sunt prea puține slujbe și prea multă marfă, apare grija pentru ziua de mâine și, lucru înnebunitor pentru american, chiar ziua de azi e întunecată de griji. Recesiunea pe care o consumă acum S.U.A. și Canada e cea mai lungă din istoria recesiunilor de pe continent. Atât de lungă, încât oamenii încep să bănuiască, deși asta nu le place deloc, că nu e vorba de obișnuita încetinire de după epocile de avânt economic, ci de o transformare în profunzime, ale cărei consecințe nu pot fi cunoscute. Cineva făcea următoarea observație : comunismul e ca un animal uriaș — știi unde e coada, știi unde e capul, dar nu știi cât de mare e monstrul. Apuci de coadă, tragi și descoperi că tu însuți te găsești pe spatele animalului. Recesia era simțită de cetățeanul de rând ca o înlănțuire de situații neplăcute. Căderea comunismului însă dezvoltă cauzalități ascunse, neliniștitoare. Zilele trecute, președintele Clinton anunța, în felul sportiv și jovial în care o fac aici președinții, începutul procesului de revenire. Se apreciază că în orice recesiune există și o importantă componentă psihologică : oamenii îndrăznesc mai puțin, cu toate că, la un moment dat, n-ar mai avea motive să fie rezervați. Atunci intervin politicienii care, prin îndemnuri tipic americane, conving societatea că e cazul să pornească motoarele. Aceste îndemnuri sunt clamate de vreo doi ani, totuși ele nu au efectul scontat. Clinton e optimist, dar americanul nu se mișcă deoarece sunt evident mai puține slujbe, decât oferte de muncă.

Cea mai lungă recesiune

Despre șomaj, noi, românii, avem o imagine confuză. Iată un caz de șomaj american : o ingineră tânără, care tocmai a primit dreptul la muncă în Canada — în perspectiva dobândirii cetățeniei — umblă de câteva luni după un serviciu, oricare ar fi el. Subliniez : oricare ar fi acesta Ultima oară a încercat la o gogoșerie care tocmai se deschidea Pentru un post de casieră se prezentaseră mai mult de o sută de persoane ! Fișa pe care trebuia s-o completezi avea complexitatea cerută de un concurs pentru o slujbă infinit mai grea, mai plină de responsabilități Pentru arhitecți și inginerii constructori prezentul e stresant iar viitorul de-a dreptul negru. Ai rate de plătit la casă, aproape toți oamenii au aici rate la casă, și dacă nu ai banii la timp ajungi, după o viață de străduințe, acolo de unde ai pornit, la orice fel de muncă, la un venit de supraviețuire. În America e foarte bine cât timp e bine. Când nu mai e bine, începe să fie foarte rău. Am cunoscut multă lume, din toate straturile sociale și discuțiile au curs, de fiecare dată, la fel : nu merge, nu merge, nu merge ! Nu se mișcă nimic !

Iată încă o consecință a modificărilor din jumătatea de lume fostă comunistă. China produce enorm. Continentul nord-american e invadat de mărfuri chinezești ieftine și nu neapărat proaste. E extrem de convenabil să cumperi produse chinezești, mai ales că nu realizezi întotdeauna de unde vin E o soluție de moment și o nenorocire pe termen lung, pentru că banii sunt americani, dar mâna de lucru americană e nefolosită. Pe noi, situația ne interesează în chip nemijlocit : dacă nu merg treburile în S.U.A., n-au cum să meargă nici în restul lumii. Dolarul e monedă mondială. Componenta psihologică, în actuala recesiune din America de Nord, are o însemnătate probabil mult mai mică decât în alte dăți.

Deși nu o spun, mulți români gândesc că, până la urmă, așteptați încă de la sfârșitul războiului, or să vină americanii și la noi ! Mă tem că va trebui să ne rezolvăm singuri cele mai multe din treburile grele, fără sprijinul altor țări. Or, cel puțin, nu cu sprijinul pe care, într-o stare de poezie fără capăt, îl visează mulți. La cine să vină mai întâi americanii ? La sârbi, care și-au distrus țara ? Iată adevărul despre situația economică în „primele 10 din țările cu cea mai dramatică inflație din lume", așa cum e înfățișat el de un săptămânal new-york-ez : pe locul 1 — Iugoslavia (sau cum s-o mai fi numind țara vecină) cu o rată a inflației anuală de 15 201%. Pe locul 2 — Zairul, cu 3 860%. Fosta U.R.S.S. e pe locul 3 cu 1 202%. Urmează : 4. Brazilia — 1 038%, 5. Albania — 226%, 6. Mongolia — 202%, 7. România — 202%, 8. Zambia — 191%, 9. Cambodgia — 177%, 10. Sudan — 114%.

Acest clasament ar trebui difuzat la televiziune zilnic, ca să știe electoratul care a votat bezmetic, unde ne-au adus emanații masacrului din decembrie '89. Suntem o țară condusă de o adunătură de neisprăviți. Înainte de război, cu rege și cu o constituție respectată, francul național era cea mai sigură monedă europeană. După 45 de ani de succese și 3 ani de democrație originală intrăm în lumea a patra cu un prim-ministru de lumea a cincea și un guvern de drept comun.

Multe diversiuni am trăit în acești trei ani, dar cea mai rea dintre toate e aceea privind „imaginea României în lume". Doar trei știri au apărut în presa americană și canadiană timp de două luni referitoare la țara noastră : una prin care se comenta procesul intentat de București regelui Mihai. A doua se referea la cazul Răceanu. A treia tocmai ați citit-o mai sus. Cum se vede România de departe ? Pur și simplu nu se vede deloc. Sau se vede laolaltă cu Zambia și Mongolia.

TUDOR OCTAVIAN ■

LA BURSA DIN NEW YORK!

Cred că orice reporter, odată ajuns în New York, nu ar scăpa ocazia de a vizita renumita Bursă din New York. Așadar, pe data de 11 iunie a.c., pe la ora 9,30, am sosit la renumita „New York Stock Exchange" (Bursa), unde am discutat cu dl Robert Fisher, angajat pentru relații cu publicul.

Imaginea pe care am văzut-o acolo este într-adevăr frapantă. Un furnicar, în care mii de bărbați se agită în toate direcțiile și își fac semne cu mâinile. Sala este rotundă, imensă, dotată cu sute de monitoare și panouri. Majoritatea celor care se află acolo sunt agenți de bursă, adică reprezentanți ai intereselor clienților lor, pentru care trebuie să găsească prețul cel mai convenabil.

„New York Stock Exchange" este cea mai mare bursă de mărfuri din Statele Unite. În prezent, tranzacțiile se cifrează la 4,2 trilioane de dolari (cu 5 ani în urmă se realizau doar 2,5 trilioane de dolari).

„Ceea ce facem noi aici, opinează dl Robert Fisher, este să descoperim prețul bunurilor și să-l comunicăm oamenilor, în scopul vânzării sau al cumpărării". Prin Bursă, companiilor li se oferă ocazia să-și majoreze capitalul, deci să-și sporească numărul companiilor, să-și angajeze noi funcționari. Oamenii își pot cumpăra acțiuni, evident, alegându-și companiile ale căror acțiuni cresc.

În prezent, Bursa din New York lucrează cu peste 15 milioane de investitori, și este, de departe, cel mai mare centru de investiții. „Ne place să credem că lumea are încredere în această piață, în integritatea serviciilor noastre".

Afacerile la „New York Stock Exchange" se fac pe două căi: în proporție de 80% prin computer — informațiile sunt transmise, apoi centralizate pe un calculator principal ; a doua cale este prin telefon. De exemplu, un agent de bursă din orașul Muncie, statul Indiana, care nu poate fi de față, stabilește legătura cu Bursa telefonic.

Locul spre care se îndreaptă toate aceste informații este așa-zisul „oficiu comercial", prin care sunt puși de acord cumpărătorul cu vânzătorul. Acești specialiști supraveghează ca tranzacția să se încheie corect, dar nu au voie să intervină în afaceri ale statului, ci numai în cele particulare.

Bursa din New York se deschide la 9,30 dimineața și se închide la ora 16. Până la 17,15 sunt adunate pe calculator toate comenzile. Acestea sunt ținute în memoria calculatorului timp de un an, cu scopul de a putea fi urmărite, verificate sau comparate.

În finalul discuției, l-am întrebat pe dl Robert Fisher cum explică această creștere spectaculoasă a afacerilor, în ultimii cinci ani. „Toată lumea vrea să cumpere acțiuni, afirmă dânsul. Lumea nu-și mai ține banii acasă sau la bancă, pentru că nu câștigă nimic, iar dacă valoarea dolarului variază, riscul este destul de mare. De aceea, se preferă din ce în ce mai mult metoda utilizării acțiunilor. O acțiune costă aproximativ 35 de dolari. În prezent, lucrăm cu aproximativ 2 200 de companii, dintre care doar 120 nu sunt americane. În viitor, dorim să îmbunătățim standardul serviciilor noastre și pentru străinătate, deoarece multe dintre aceste acțiuni ies pe alte piețe, în afara Statelor Unite. Deocamdată, afaceri între alte țări nu prea se fac, deoarece acțiunile de acest tip sunt mai scumpe. Oferim servicii unor clienți din Canada, Japonia, Anglia, dar din România... nu avem pe nimeni" (?!).

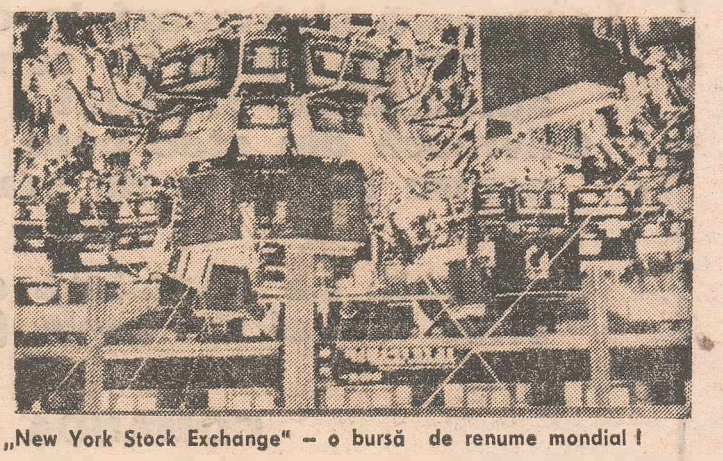

„New York Stock Exchange" — o bursă de renume mondial !

Chiar dacă... nu are clienți în România, „New York Stock Exchange" (Bursa din New York) rămâne totuși un prestigios centru al economiei americane.

RALUCA VRABIE ■

În „Afacerea Dacia" păgubaşii îşi încearcă ultima şansă

APCA se adresează unor foruri internaţionale

Povestea cu „pielea ursului din pădure" este binecunoscută. Tot la fel de cunoscută este şi povestea cumpărătorilor de autoturisme DACIA care, înainte de Revoluţie, au depus în conturi CEC speciale contravaloarea maşinilor mult dorite. Fără să intrăm în detalii, reamintim numai faptul că nici unul dintre cei peste 943 000 de depunători n-a intrat nici până azi în posesia autoturismului pe care l-a plătit în avans. Statul român nu a mai respectat nici un contract, sfidând drepturile cumpărătorilor. Aceştia s-au reunit în cadrul ASOCIAŢIEI pentru PROTECŢIA CUMPĂRĂTORILOR de AUTOTURISME (A.P.C.A.) şi au intentat o acţiune de revendicare, chemând în judecată Guvernul României şi Ministerul Economiei şi Finanţelor.

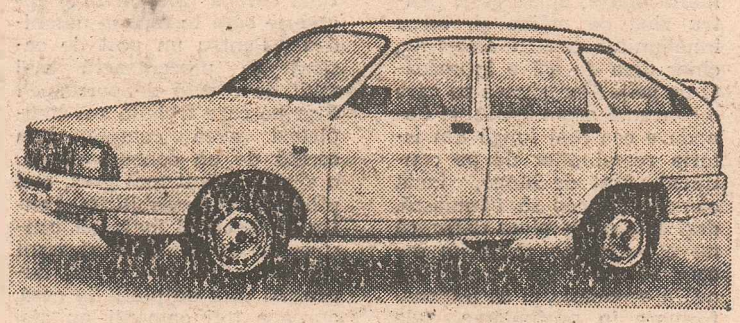

Acţiunea a fost iniţial admisă de Tribunalul Municipiului Bucureşti, care a anulat dispoziţia guvernamentală (H.G. nr. 1 109/1990) potrivit căreia cumpărătorii erau obligaţi să plătească o diferenţă substanţială de bani peste preţul stabilit prin contract. Hotărârea T.M.B. a fost anulată de Curtea Supremă de Justiţie, care a trimis cauza la Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti. Această instanţă a anulat, pur şi simplu, acţiunea A.P.C.A. În această situaţie, Asociaţia a înaintat un recurs la Secţia Civilă a T.M.B., recurs care se va judeca la data de 2 septembrie 1993. După 22 de termene de judecată, procesul nu a fost soluţionat. Scopul guvernului a fost atins. peste 800 de mii de cumpărători şi-au retras sumele depuse.

Considerând că poate proba, indubitabil, încălcarea flagrantă a drepturilor omului de către statul român, A.P.C.A. s-a văzut pusă în situaţia de a apela la sprijinul organismelor internaţionale preocupate de respectarea drepturilor omului. În acest scop a înaintat un memoriu-apel următoarelor instituţii :

1. International HELSINKI Federation for HUMAN RIGHTS.
2. International service for HUMAN RIGHTS.
3. Council of EUROPE.
4. Federation International des Droit de l'Homme.
5. United Nation Human Rights Centre.
6. O.N.U. General Committee for Human Rights.
7. The British Parlamentary Community for Human Rights.
8. Radio EUROPA LIBERĂ.
9. Radio B.B.C.
10. Redacţia ziarului ROMÂNUL LIBER.

Omul şi maşina lui

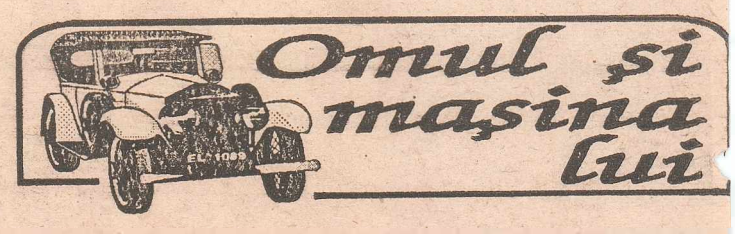

Dumitru Dorin Prunariu

Dumitru Dorin Prunariu, omul care în 1981 pleca să ne aducă luna de pe cer, este posesorul unui Renault 5.

Şi-a luat carnetul de conducere acum 13 ani la Moscova, în timp ce se pregătea pentru zborul în Cosmos. De atunci şi până acum nu i s-a luat niciodată permisul de conducere. E adevărat însă că a primit câteva amenzi destul de usturătoare. Prima amendă i-a fost dată la un an după luarea permisului de conducere. A primit-o pentru depăşire de viteză în timp ce se deplasa spre Braşov să-şi vadă părinţii.

Consideră că zborul cu avionul e mai lipsit de obstacole faţă de zborul cu maşina, acest lucru datorându-se traficului rutier şi străzilor din Capitală.

Renault 5 este o achiziţie relativ recentă, dl Prunariu mai având la activ încă 2 maşini — Dacia 1300 — pe care ulterior le-a vândut. Prima Dacie a avut culoarea bleu-metalizat dar datorită culorii pretenţioase după aceasta şi-a luat numai maşini de culoare albă.

Deşi costă foarte mult, maşina e o necesitate pentru că te face să economiseşti foarte mult timp, ne spune domnia sa.

Zonele preferate de rulare cu maşina prin Bucureşti pentru dl Prunariu sunt Lacul Tei — Băneasa — Otopeni, aceste zone reprezentând de altfel şi drumul pe care-l parcurge zilnic spre serviciu.

Când e pieton, zburătorul nostru în Cosmos are tendinţa de a merge pe străzi urmând semnele de circulaţie, iar de multe ori are chiar reţineri de a merge pe străzi cu sens unic pe o parte.

Dl Prunariu nu are garaj. Fie iarnă, fie vară, maşina şi-o lasă în faţa blocului, la cheremul atât al copiilor, cât şi al frigului şi ninsorilor.

La maşina lui, dl Prunariu îşi face plinul de 2—3 ori pe lună. Se pricepe şi la partea mecanică. Îşi dă foarte rar maşina pe mâna celor de la Autoservice. Şi asta din două motive : nu are destui bani pentru manoperă şi „spagă" şi nici destulă încredere în mecanici.

În încheiere, dl Prunariu ne-a dezvăluit şi numărul de înmatriculare al maşinii : 8 B 922.

PETRU CRISTINEL POPA

Societatea comercială RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, Suceava
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puţin rulate din Germania şi Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT şi FIAT
- procură şi livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecţie (faţă/spate) pentru orice tip de maşină

- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franţa)- orice model de cheie (yale, auto şi pentru broaşte model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ INTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesaţi şampon şi detergenţi import Italia (A.C. 0%), precum şi ţigarete BASTOS (A.C. 0%)

ADRESAŢI-VĂ CU INCREDERE S.C. RADU S.R.L.!

Cum ne vede lumea

„De Telegraaf" — Olanda (Fred de Brouwer)

Cartier fantomă în București, simbol al haosului din România

BUCUREȘTI — În România domnește un haos total. După trei ani și jumătate de la înlăturarea regimului dictatorial al lui Nicolae Ceaușescu, țara nu s-a bucurat prea mult de promisa reîntoarcere la bunăstare, democrație și piață liberă. Simbolic pentru starea în care se găsește România azi este cartierul fantomă „Victoria Socialismului": zeci de mii de apartamente neterminate și jefuite stau de la revoluție într-o stare de paragină.

După revoluție, întreaga lume a fost martorul înființării „frontului salvării naționale", front care sub conducerea lui Ion Iliescu a anunțat schimbări economice liberale pe termen scurt, elaborate pe un calapod politic democratic. Românii, după decenii de agonizare, au tăiat plini de euforie emblema comunistă din tricolor și au așteptat cu nerăbdare realizarea „Wirtschaftwunder--ului — **minunea tehnologică**".

Acum, acel vis de-abia mai poate fi întrezărit. In comparație cu '89, producția industrială s-a redus la jumătate; datoriile de stat, în acel timp nihil, cresc într-un ritm amețitor iar agricultura, de-abia reușind să răspundă la cererile pieței interne, cunoaște în ceea ce privește exportul o perioadă de stagnare.

Inflația se ridică anual la aproape 200%, în timp ce pe plan internațional, guvernul (controlat de) Iliescu este din ce în ce mai criticat, neputând fi vorba de existența unei democrații veridice.

Centrul Bucureștiului este simbolic pentru haosul total din România. Zeci de mii de apartamente neterminate urâțesc „Champs Elysée--le" capitalei, altădată una dintre mândriile planificate ale pacientului paranoic Ceaușescu.

Se întind pe o lungime de peste un kilometru și jumătate de ruine, printre care sunt presărate zeci de macarale care, din timpul lui decembrie '89, n-au mai ridicat nici o cărămidă și stau încontinuu să se ruginească sub ploile mărunte de primăvară.

În cea mai mare măsură, aceste locuințe au fost jefuite în timpul și după revoltă. În prezent, nimeni nu se mai uită la aceste schelete de beton care nu mai fac două parale.

Înainte de 1990, se construiau numai în București peste douăzeci de mii de locuințe pe an. Acum, în toată România nu se construiește nici măcar jumătate din acest număr.

Acest stil arhitectonic era numit odată de revista germană „Der Spiegel" stil faraonic. Se referea cu ironie la caracterul pompos și la acea armată de treizeci de mii de meseriași bine pregătiți, care fuseseră mobilizați din întreaga țară de către președinte.

Când s-au început lucrările de construcție, președintele a dorit ca acest „bulevard al victoriei socialismului", după cum destul de ironic a fost botezată această stradă pavoazată cu capete de copii, să străbată Bucureștiul în linie dreaptă pe o rază de nouă kilometri. Începând de la propriul lui palat, un fort bombastic pătrat cuprinzând mai mult de o mie de încăperi și săli dintre care cea mai mare are dimensiunile unui mic teren de fotbal.

„Casa poporului", și-a numit dictatorul „cuibul", pentru care nu numai Dealul Spirii a trebuit să fie răscolit dar și biserica istorică Sfântul Mihai a căzut pradă demolării.

În problema cartierului fantomă „Victoria Socialismului", un reprezentant elvețian al unei agenții imobiliare nu a găsit nici o soluție. Singurul aviz la îndemână a fost o încărcătură zdravănă de dinamită. Până în prezent, nici la această soluție nu s-a recurs.

Cu privire la actualele probleme cu care sunt confruntați, românii nu trebuie să se aștepte încă la prea mult din partea Occidentului. Pentru a putea fi luat în considerare pentru sprijin internațional, se impune întâi să se respecte anumite condiții de către stat. Această respectare lasă de dorit.

Atât Procuratura Generală cât și Poliția se găsesc încă sub control militar iar Serviciul Național de Informații, fosta Securitate, potrivit observatorilor, nu este încă controlat. Cu alte cuvinte, serviciile secrete continuă să funcționeze.

Spre deosebire de stațiile de radiodifuziune, televiziunea se găsește încă sub curatela guvernului, ceea ce exclude existența unei libertăți a presei.

În plus, drepturile omului sunt încălcate în continuare, ceea ce influențează negativ și politica cu privire la minoritățile etnice. Victimele acestei politici sunt cu precădere maghiarii din ținutul Transilvaniei și sutele de mii de țigani.

Potrivit multora, noua Românie este o parodie a democrației. De aceea, aproape toate organizațiile internaționale refuză României cererile de a deveni membră a acestora.

Astfel, Adunarea de la Strasbourg a respins luna aceasta cererea României de aderare la Consiliul Europei.

Traducere de C. PANAIT

Oricînd aveți nevoie de un aliment complet, Nutricia vă stă la dispoziție. Nutricia oferă tuturor din lume un asortiment bogat de produse, ca produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii. Toate aceste produse nutritive sînt făcute cu grijă satisfăcînd necesitățile tuturor la orice vîrstă. Pentru toate lumea, pentru sănătatea dumneavoastră!

NUTRICIA

Lideri în nutriție științifică

Nutricia elaborează produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii.

Nutricia Export B.V. – P.O. Box 1 – 2700 MA Zoetermeer – The Netherlands.

UNIVERS PARTICULAR

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire ?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator ?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri ?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile ?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră ?*
- *Ce ați fost în viața anterioară ?*

Drăghici Petronela Anca – Constanța

● Șansele pe ani : 1993 — an foarte bun pentru câștiguri financiare, cu schimbare de activitate, de loc de muncă, de domiciliu și cu șanse mari de căsătorie. La începutul anului demaraj greu, apoi cu diplomație și răbdare veți obține echilibrul necesar, 1994 — se ivesc tulburări sentimentale dar și câștiguri bănești neașteptate, moșteniri, etc. contacte și deschideri spre social-posibil finalizare proiect major. Evoluție pozitivă pentru studiu, creație tehnică, comerț, afaceri, editare de lucrări. Se anunță un copil, dacă doriți. 1995 — va aduce ciocniri de interese, ambiție, prosperitate în afaceri, ascensiune socială. An cu multă muncă și restricții. 1996 — vă îndeamnă la o nouă activitate, schimbări în profesie, în afaceri, progres, călătorii, vă puteți muta. În familie duritate, pericol de ruptură ; fiți diplomați, 1997 — echilibru precar — anul bilanțului. Totuși, aduce o clarificare, rezultate bune pe linie profesională, câștiguri substanțiale și o mare creativitate. Idei și proiecte inspirate. Posibilă nașterea unui copil sau graviditate. Aveți energie și entuziasm. Recomandare de supraveghere a echilibrului psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate în gât. Dacă ați găsit partenerul dorit, nu ezitați să vă căsătoriți, 1998 — amabilă în afaceri, în familie dură, risc de ruptură. An de reflexie și bilanț. 1999 — cel mai sigur an în privința unor mari câștiguri financiare, prin schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu. Șanse mari în profesie. 2000 — un an în care se întrevede o schimbare pe fondul unor fluctuații financiare și sentimentale. Nervozitate, stres cu neglijarea vieții personale. Nevoia de schimbare a ritmului cotidian apare ca pregnantă. 2001 vă va aduce o nouă decizie cu succes pe plan profesional și schimbarea dorită, pe fondul unui echilibru precar, dar cu șanse în afaceri, având entuziasm, idei inspirate și multe întâlniri amoroase.

Maria Olărean – Marginea

● Nu este clar care este numele dumneavoastră de fată.

● În viața anterioară ați fost femeie, cu dorința de a schimba, a revoluționa, a fi un lider ; astfel, măcar în problemele profesionale, acasă vă manifestați tendințele revoluționare. Ocupația din trecut, posibil profesor. Izolat, crescător de animale mici (păsări sau chiar insecte).

Născută în 1200, într-o joi, în Arabia Saudită. Fișa lecției de viață — (scopul vieții trecute care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală etc.) : „cultivați puterea de convingere și perseverență". „Încercările trebuie întâmpinate în viață cu spirit combativ".

În legătură cu cei 3 fii, numai o deschidere spre spiritualitate le va aduce o evoluție cu adevărat fermă. În destinul dvs., nu s-a prevăzut nașterea fetiței respective.

Viitorul apropiat 1993 — se pare cel mai bun până în 2000 — căsătorie (la cei căsătoriți — divorț). Totuși, după un început tensionat, câștiguri financiare prin schimbare loc de muncă, activitate, domiciliu. 1994 — deschideri spre social — contacte financiare, proiecte mari și, posibil, un copil. An cu fluctuații financiare, sentimentale. 1995 — dacă sunteți necăsătorită — nuntă, schimbare în plan profesional, an cu multă muncă, cu restricții. 1996 — an bun cu câștiguri financiare, posibil un nou loc de muncă — călătorii [illegible] — multe nevoi în anul casei, al familiei, posibil divorț (sau căsătorie, după caz). 1998 — an propice bilanțului, în familie duritate, în afaceri, progres. 1999 — an foarte bun — cel mai bănos : câștiguri financiare sigure și șanse mari în profesie.

Daniela Grădinaru – Botoșani

● Viitorul (șansele) în următorii ani : 1993 — câștiguri financiare ; preschimbare activitate, loc de muncă și eventual domiciliu. 1994 — riscuri, conflicte, dar și căsătorie (divorț, după caz). Vi se va cere diplomație. 1995 — restricții, muncă, se recomandă prudență în organizarea bugetului personal, tensiuni în familie, un succes în afaceri. 1996 — iarăși fluctuații financiare și sentimentale, dar posibilă o nouă activitate, progres în afaceri, călătorii. 1997 — șanse pentru căsătorie și pune pe primul plan casa, familia, dar și mari șanse de câștiguri financiare, schimbare de activitate. 1998 — an propice bilanțului, reflexie pe fondul unor decepții. 1999 — succes financiar, în profesie șanse mari. 2000 — an incert : riscuri și conflicte, se așteaptă o schimbare.

● Tabloul personali' dumneavoastră : dezinteresare completă de bunurile materiale. Carieră modestă, de discipol. Simț artistic. Sub influența lui Venus sunteți plăcută, fermecătoare. Adesea suspicioasă. Necesitatea de a vă cultiva veselia este o constantă. Căutați schimbarea cu riscul agitației. Vi se potrivesc legislația, oratoria, publicistica, literatura. Sunteți un om bun dar lucid. Nepărtinitoare, diplomată, generoasă, altruistă, toleranță, clarvăzătoare. Adaptare la viață. Pericol de visare, utopie. Bună colaboratoare .Emotivă.

Drumul prin viață este drumul ambiției, încrederea, voința, în panta care trebuie să ajungă în vârf, unde trebuie să rămâneți. ori vă aruncați în prăpastie neadmițând întoarcerea.

● Pentru a răspunde la întrebări privind fiica dumneavoastră trebuie să dați datele de naștere.

Olar Elena Constanța – Gura Humorului

● Șansele pe ani : 1993 — Perioadă marcată de nervozitate, cu neglijențe în viața personală, multă muncă. Numai perseverența vă va aduce progresul. 1994 — conflicte profesionale, tulburări sentimentale, stres, o nouă activitate, progres în afaceri, călătorii, veți fi foarte curtată. 1995 — într-un climat de îndoieli și incertitudini (bârfă, intrigi) posibil căsătorie sau divorț și o mutare. 1996 — câștiguri financiare, cu schimbare loc de muncă, mutare. Vi se recomandă relaxare. 1997 — în sfârșit câștiguri financiare neașteptate, șanse mari în profesie, aveți abilitate, sunteți ambițioasă. Vi se cere prudență. 1998 — îndoieli și incertitudini. 1999 — o decizie de succes pe plan profesional și câștiguri financiare cu un nou loc de muncă. 2000 — anul casei, al familiei — acum e posibilă o căsătorie, amenajarea căminului. Vi se cer răbdare și diplomație.

● Compatibilitatea cuplului dumneavoastră : Raportul este bun, deci această căsătorie are viitor. Sinteza personalității dumneavoastră este: „Vă exprimați cu greutate sentimentele". Sinteza personalității partenerului : „Mai degrabă intelectual decât senzual".

Privitor la locul de muncă se observă șansa de a schimba locul de muncă ; se pare deci că se va găsi ceva mai bun decât actualul serviciu.

Olar Nicolae Dumitru – Gura Humorului

● Șansele pe ani : 1993 — aveți dorința de a începe o nouă activitate sau mutație în profesie. An bun în afaceri, proiecte finalizate și multe călătorii. Vă puteți muta. Consum excesiv de energie, dar vă veți îmbogăți spiritual, risc de boli localizate în gât. 1994 — anul schimbărilor : apare clar o nuntă pentru celibatari sau divorț pentru cei căsătoriți și o mutare. Cel puțin o a[illegible]tură sentimentală. O schi[illegible]bare majoră pe plan pro[illegible]sional. Veți recupera ba[illegible] împrumutați. 1995 — an te[illegible]sionat, neînțelegeri în fan[illegible]lie dar rezultate bune în a[illegible]ceri. Totuși este anul refl[illegible]țiilor, al bilanțului. 1996 [illegible]într-un an tensionat câștig[illegible] neașteptate și șanse mari [illegible]profesie. 1997 — decepții, b[illegible]caje, călătorie în străinăta[illegible] Așteptați o schimbare [illegible]bine, care va surveni în 1[illegible] când în urma unei deci[illegible] profesionale de succes [illegible]începe un nou ciclu de v[illegible]ță. Consum excesiv de [illegible]gie, risc boli ale gâtului. [illegible] este anul casei, famili[illegible] căsătorie sau divorț du[illegible] caz). An cu început greu, [illegible]se cere diplomație într[illegible]climat contradictoriu. Put[illegible] călători. 2000 — un an i[illegible]portant : raporturi mul[illegible] bine susținute, asocieri, [illegible]diu, finalizare proiect maj[illegible] deschideri spre social. Lu[illegible]ditate în materie de inves[illegible]ții și achiziții.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)
.....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr.telefon.....
Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin **taxă de urgență.**

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o **taxă de urgență.** Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îl va depune în contul „Publicațiilor Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C".

La Institutul „Ana Aslan"

CAIUS TRAIAN DRAGOMIR promite o şansă bătrânilor

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

- *Esența tratamentului geriatric românesc este „GEROVITALUL"*
- *Cercetările ultramoderne de biologie nucleară trebuie aduse pe tărâmul geriatriei*
- *Societatea noastră este datoare să ocrotească pe vârstnicii intenționat sărăciți de un regim... anormal*

„N-am adus medicina în politică, nu voi aduce politica în medicină"

— Parcă nu v-aș spune „domnule senator". Nu politica este subiectul pe care vi-l propun.

— N-o să aveți încotro ! Până la urmă, totul este politică.

— Am să folosesc, totuși, titulatura de „director general", domnule Caius Traian Dragomir.

— Sună la fel de pompos. Nu știu de ce se pun astfel de titluri. Totul e național, directorul e general... În fond, ar trebui să ne ocupăm mai puțin de cum ne numim și să facem ce avem de făcut.

— Inainte de a vă întreba ce credeți dumneavoastră că aveți de făcut, aș fi curioasă să aflu cum ați ajuns directorul general al Institutului național de geriatrie și gerontologie „Ana Aslan" ?

— Printr-un telefon pe care l-am primit de la ministrul sănătății, într-un moment în care nici nu-mi trecea prin gând așa ceva. Aflasem tangențial că fostul director nu mai ocupa acest post de câteva săptămâni. Mi s-a cerut un răspuns urgent și am avut niște momente de frământare. Nimeni nu m-a deconseiat, însă, în materie de acceptare. Decizia era dificilă pentru că nu doresc sub nici o formă să abandonez activitatea politică. Problema nu este atât asocierea profesiei cu politica, ci a scrisului. M-am întrebat când voi mai avea timp să scriu și să public. Dar, cum din anul 1963, când am terminat Facultatea de Medicină n-am prea avut noțiunea de concediu, sper să fac față pe toate cele trei fronturi.

— Dacă tot m-ați avertizat că discuția noastră nu poate ocoli subiectul politic, nu pot să nu vă pun o întrebare : există vreo legătură între activitatea dumneavoastră politică și numirea în acest post ?

— S-ar putea să existe, dar este una valabilă pentru toată lumea. Adică, o schimbare politică face la un moment dat niște oameni vizibili. Problema e în ce lumină apar. Sper că ceea ce s-a putut vedea la mine au fost niște lucruri care să merite această numire. Vorbele circulate, referitor la o datorie pe care o aveau autoritățile față de mine, sunt niște prostii. Eu n-aș accepta așa ceva ! Am o carte de vizită în profesie, deci poziția mă onorează, dar nu mă complexează. N-am căutat să aduc medicina în politică, n-o să aduc nici politica în medicină.

— Chiar nu veți interveni, la greu, în calitate de senator ?

— Ca senator de București am intervenit încă înainte de numirea în acest post. Trebuia să știu ce se întâmplă cu medicina în capitală. Important este ca prin autoritatea politică să nu dezavantajezi o instituție.

„Dacă bătrânii nu ajung la institut, va merge institutul la ei"

— Vârsta a treia e, în clipa de față, un mare semn de întrebare în România.

— Mai mult, e o mare problemă în cursul tranziției. În luna octombrie va avea loc aici un simpozion româno-german. Deși inițiat înaintea venirii mele, mi s-a cerut o contribuție. Ceea ce vreau să scot în relief este faptul că e o problemă socială.

— Tocmai de aceea mă întreb și vă întreb, acum, când cea mai afectată categorie este aceea a oamenilor bătrâni, cine mai poate ajunge să se interneze la dumneavoastră ?

— Intrebarea e de mare substanță. Ne-am hotărât să încercăm să ajungem noi la ei. Vom iniția acțiuni de examinare medicală în zile și locuri unde se vor putea aduna bătrânii. Economiștii mi-au propus o creștere a prețurilor — foarte joase, la ordinul câtorva sute de lei pe zi — dar nu am aprobat, recomandând un studiu asupra adresabilității.

— Se va merge, ca înainte, pe ideea întâi bătrânul străin și apoi bătrânul român ?

— Așa ceva e de neacceptat ! In primul rând, din considerente umane. Apoi, din considerente naționale. In sfârșit, din motive comerciale. Eu, dacă aș fi un bătrân bogat dintr-o Americă de Sud sau o Europă Occidentală, nu m-aș duce într-o țară în care aș fi tratat la un preț destul de redus, în timp ce pe străzi există cerșetori de vârsta mea. După ce-au văzut filmele cu copii handicapați, vă imaginați că vreun părinte dintr-o altă țară și-ar aduce copilul la tratament în România ? Același lucru s-ar putea întâmpla și cu geriatria și gerontologia. Apoi, să nu uităm că atunci când Parhon a inițiat geriatria și Aslan i-a dat dimensiunea pe care o cunoaștem, s-au gândit foarte mult la latura socială, ceea ce eu, ca persoană politică liberală, țin să respect. Din păcate, nu putem merge pe ideea unei societăți și economii normale, în care fiecare își dozează efortul pe viață și-și găsește formula de protecție proprie. Aici, oamenii au fost intenționat sărăciți de un regim, așa încât, pentru o vreme măcar, societatea trebuie să-i ocrotească. Omul de vârsta a treia, mai sărac, are dreptul să beneficieze de un tratament medical complet, la prețuri acceptabile, sau dacă este foarte bolnav și foarte sărac, să i se ofere asistență fără plată.

— Un vis frumos ! Nu văd cum poate deveni, cel puțin în clipa de față, o realitate.

— Câtă vreme reputația internațională a acestui institut există — și trebuie să oferim mereu proba competenței noastre — se poate. Acest institut este o unitate bugetară, deci este subvenționată de stat pentru a acorda asistență medicală românilor. Prestația care se face pentru străini trebuie să reprezinte un beneficiu. Ea poate fi dezvoltată separat, pentru a deveni economic și comercial o activitate avantajoasă, susținând, în parte, efortul de asigurare a asistenței medicale de care vorbeam.

— De ce nu s-a făcut asta până acum ?

— În opinia mea, prețul care se percepe pentru curele pacienților străini este infinitezimal. Sigur, poți să spui că altfel îi pierzi. Eu nu cred. Dimpotrivă, percepând prețuri prea mici, te devalorizezi.

„Geriatria are nevoie de biologie nucleară"

— La prețuri mai mari, trebuie să oferi mai mult.

— Corect ! Ana Aslan era un nume. Ea nu mai trăiește, dar asta nu înseamnă că tratamentele ei nu continuă. Nu se poate merge, însă, numai pe tradiția creată de Parhon și Aslan. E un lucru primejdios. Astăzi ești tot mai mult întrebat : „Bun, există un tratament cu „Gerovital", dar ce știți despre receptorii pentru neuromediatori sau hormoni ?". Acestea sunt cercetări cu adevărat de vârf și ele trebuie reimpulsionate. Una din intențiile mele este de a aduce cercetările de biologie nucleară pe tărâmul geriatriei. Până acum s-a mers în virtutea experienței clinice.

— Intenția dumneavoastră este minunată, dar presupune tehnici de vârf, aparatură. Cum se poate face rost de așa ceva ?

— Probabil acesta este unul din motivele pentru care sunt aici. Am experiența utilizării tehnicii de vârf în acest București atât de amărât din punct de vedere economic. Tehnicile există, dar sunt împrăștiate. Dacă știi să colaborezi cu Institutul de virusologie, cu institutele de chimie, cu Institutul de fizică și inginerie nucleară, vei găsi acolo aparatură și tehnici foarte bune. Am să vă dau un exemplu. Interesant este cum se mișcă ceea ce noi numim oligo-lemente în cursul vieții individului și al procesului de îmbătrânire. Presupunerea este că în creierul oamenilor vârstnici se acumulează aluminiu, în cantități foarte mici, dar nocive. Alte elemente, de la iod până la mangan, cupru și așa mai departe, variază. In acest institut, nici vorbă nu poate fi de dozarea elementelor. Dar la Măgurele există un reactor și există metoda, încă foarte modernă, a activării cu neutroni. E nevoie doar de un contract de colaborare și o mașină care să ducă probele până acolo. Există, de asemenea, metoda de difracție cu neutroni, există rezonanța magnetică nucleară și rezonanța paramagnetică electronică. Aceste ultime două tehnici le-am adus chiar eu în institutul „Babeș". Deci, iată că se poate și iată cum se poate ! Până când vor fi bani pentru dotări, va trebui să ne obișnuim să ne deplasăm măcar prin București. Institutul a mers 30—40 de ani prin impulsul inițial dat de Parhon și Aslan cu experiența clinică. Noi trebuie să-i mai dăm un impuls de 20 de ani, cu tehnicile de biologie nucleară.

„In trei ani vă garantez 30 de medicamente noi"

— Noua orientare a institutului presupune, cred, o paletă mai largă de medicamente.

— Sigur, esența tratamentului geriatric românesc este cu „Gerovital" și produsele similare. Într-un articol publicat în cea mai importantă revistă medicală, „New England, Journal of Medicine", acum câțiva ani se făcea inventarul principalelor tratamente geriatrice. Erau menționate doar patru, în toată lumea, Aslan fiind printre ele. Nici unuia nu i se acorda creditul demonstrației absolute asupra prelungirii vieții, dar se vorbea mult în legătură cu „Gerovitalul" de caracterul antidepresiv, de îmbunătățirea stării psihice, a stării generale. Iată, deci, că avem de la ce porni. Va trebui să îmbunătățim și farmacologia tratamentului îmbătrânirii, așa că doresc ca institutul să înceapă cercetările pentru a adopta medicația tonică generală nutritivă și chiar medicația specifică problemelor vârstei a treia. S-a încetățenit o anumită pasivitate în a breveta și a ieși pe piață cu lucruri noi, dar eu vă garantez că în următorii doi-trei ani veți găsi de la 10 la 30 de produse noi cu orientare geriatrică.

— Sunteți un optimist !

— Experiența mea în relațiile cu fostul Departament al științei și tehnologiei este bună, iar Academia de Medicină se redimensionează. In plus, cred că va veni momentul în care oamenii care vor să sponsorizeze, vor investi și în știință.

— Ne trebuie, deci, Legea sponsorizării.

— Ne trebuie foarte tare ! Dar ne trebuie și mai tare înțelegere pentru subvenționare. Statul nu are dreptul să se derobeze de această obligație pe seama faptului că există sponsorizare.

— Iar dacă vor merge mână în mână, visele dumneavoastră ar putea deveni realitate. Asta înseamnă, poate, câțiva ani de viață în plus pentru fiecare dintre noi. Un motiv pentru a vă dori multă șansă.

LIANA TATOS ■

„Din furie pentru România!"

• *Constantin Stoiciu, scriitor și publicist stabilit în Canada, lansează un virulent „Roman al reîntoarcerii."*

„Am scris-o din furie pentru România, opinează dl Constantin Stoiciu, în urma vizitei pe care am făcut-o la București în decembrie 1991, când am observat fenomenul de paralizie a societății românești, tendința ei de involuție. M-am hotărât brusc și am scris cartea din decembrie până în februarie 1992. Așadar, nici pe departe nu este o carte blândă, este de fapt romanul reîntoarcerii mele ...posibile sau imposibile în România. Mesajul cărții este, de fapt, un apel la ieșirea din această inerție, din această neputință de a se trezi a românului, din această paralizie."

Dl Constantin Stoiciu este în prezent directorul editurii „Humanitas Nouvelle Optique", creată acum peste 10 ani în Canada. Acolo se publică între 18 și 22 cărți pe an, de literatură generală, poezie, teatru, eseuri și albume de artă. Este o editură de mărime mijlocie, care publică în limba franceză.

Acest important eveniment cultural a avut loc marți, 10 august la Librăria „Dacia". Cartea a fost lansată de Editura Libra, iar traducerea din limba franceză aparține doamnei Madeleine Karacașian, care afirmă că: „misiunea de traducător este cu atât mai dificilă cu cât trebuie să redea în limba română ceea ce a scris în franceză dar a gândit în română un scriitor român". Prezentarea romanului a fost făcută de dna Claudia Dimiu, cercetător științific la Muzeul Literaturii Române. Așa cum însuși autorul își definește cartea ca un „strigăt de iubire", dna C. Dimiu opinează că această carte îi confirmă într-adevăr concepția despre patriotism. „Autorul parcă ne pune în fața unei oglinzi, în care ne vedem așa cum suntem de fapt — neputincioși de a rupe total cu trecutul. Este de remarcat și curajul de a aborda această temă".

Cu speranța reîntoarcerii

RALUCA VRABIE ■

Întreabă-mă

să te-ntreb!

Un chip al libertății

— Cu ce credeți că începe libertatea individului în noua-veche societate?

— Vă voi răspunde extrem de prompt și sper convingător: cu — telefonul!

Cu dreptul elementar de a comunica. De a trăi. Nu e prea mult spus?

Deloc. Fiind eu un om de tot simplu și cu patimă dăruit meșteșugului ce m-a ales, nu m-am grăbit să ajung milionar, să întemeiez partide sau baruri, jurnale, nu am veleități, altele decât cele legate de lumea cernelii, nu am gardă de corp și paznic la poartă, ci am câteva, banale, pretenții de la viață (de la 20 ani „nouă" pentru mine) și-între ele, se înțelege, voluptatea de a fi mai marele peste un telefon.

Îl am pe el.

Figurez ca proprietar de post telefonic în cartea de telefoane a orașului București în care sunt, am auzit, 3 bucăți de Tomozei Gheorghe (Ioneștii, mai numeroși), am carte de vizită în care 7 magice cifre mă desconspiră față de cei ce au dor de vocea mea.

Ei și?

Trei sferturi din an scula nu merge.

Merge abonamentul, cu sume umflate chiar pentru perioadele în care am fost mut ca „lebăda" Blaga. Plătesc, în plus, medievalul bir numit nu „fumărit" ci „diverse".

Tot e bine, se îmbogățește nația. Hai, măcar eu să fiu bun cu bugetul obștesc dacă Fondul Monetar Internațional nu ne are la lingurică.

Dar ce fac, atunci când sunt chemat de redactorii cu care colaborez?

De ce nu pot apela la serviciile Salvării (cum mi s-a întâmplat de curând), de ce batjocura eternă a telefonului ori defect, ori cuplat cu (în cazul meu) Filiala sectorului 2 a PNȚCD (!) ori cu nu mai știu care debitor plin de clienți?

Eu, membru al unui nou partid falit (Uniunea Scriitorilor), cunoscător al unor secrete electorale țărăniste, apelez din 3 în 3 luni la Mircea Micu (PUNR) care e consilier la primăria cea mai liberă și el îi face curte (poet) secretarei ministrului PUTERII, spre a mi se reda dreptul de a avea telefonul meu!

Până când aceste oferte? Până când interviuri ale dregătorilor la telefoane, până când nerușinatele reclame cu telegenia... viitorului?

Vrea cineva să mă izoleze?

Uite că o face. Deci, pur și simplu mă arestează la domiciliu. Îmi fură dreptul de a mă exprima (dat de Constituție, dar mai ales de Dumnezeu).

Pentru mine libertatea începe cu telefonul.

GHEORGHE TOMOZEI ■

MOTTO:
„În viață, ca și în șah, deschiderea este importantă"

„De-a joaca"

cu Marian Râlea

— Între greutățile vieții și emisiunea „ABRACADABRA", ce magii mai faci?

— Nu fac magii. Încerc acum niște noi „deschideri". La fel ca la șah, în viață depinde foarte mult cum începi. Sper că noua deschidere îmi va oferi soluții la problema care mă preocupă cel mai mult la ora actuală: copilul.

— Concret...

— Ultima deschidere constă în lansarea revistei „ABRACADABRA" cea mai mică revistă pentru cei în pantaloni scurți.

— De ce o revistă mică?

— Din condiții obiective care se numesc: TVA, prețuri, scumpiri. Dar mai ales datorită faptului că acest nr. „0" este un număr test.

— De ce numărul „0"?

— Pentru că nu știm dacă revista va mai apărea. Este și motivul pentru care pe coperta I invităm toți copiii să realizeze revista, devenind „ziariștii asistenți ai magicianului", ziariști ce vor fi înscriși în „Uniunea Mondială a Ziariștilor cu Pantaloni Scurți".

— Este una din deschiderile despre care vorbeați.

— Și cum unii din puținii oameni care au muncit în România în ultimii ani sunt ziariștii cred că orice copil își dorește să fie ziarist la rândul lui.

— Și cum e să faci o revistă?

— Destul de greu, dar când ai oameni cu suflet de copil care să te ajute, uneori îți iese.

— Ai curajul să dai nume?

— Da, există niște oameni inimoși la Brașov, există tipografia „România Azi" și bineînțeles Televiziunea Română. Deci jocul a fost „deschis" de noi, copiii îl vor inventa și îl vor dezvolta, depinde numai de ei...

— Ești, totuși, înainte de toate, actor. Ai renunțat la profesie?

— Nu pot renunța niciodată la profesie.

— Ne-am învățat ca actorii să fie angajații unui teatru.

— Nu sunt angajat în nici un teatru, mi-am dat demisia de la „Teatrul de Comedie"...

— Te-ntorci acolo?

— Niciodată. Nu mi-a plăcut să mă întorc de unde am plecat. Teatrului de Comedie și conducerii acestuia, le urez multă sănătate, putere de muncă, succes mai mult decât au avut cu Alexandru Darie, Șerban Ionescu, cu mine și cu alții care au plecat spre a duce teatrul spre cele mai înalte culmi de progres și civilizație (a comediei).

— Unde te pot întâlni la toamnă?

— Dacă nu o să-mi închiriez o „tărăbiță" în piață să vând „teatru" ne vom întâlni pe scena de la „Theatrum Mundi" unde pregătesc o premieră sau pe scena teatrului „Odeon" unde am deja o promisiune pentru două premiere ale stagiunii 1993—1994, sau prin țară cu teatrul „Abracadabra", sau...

MIHAI NEGRUȚ ■

Cultura şi politica

ŞTEFAN RADOFF: „ÎN VIAŢA ARTISTICĂ ŞI ÎN POLITIC DOMNEŞTE UN KITSCH EROTICO PAM-PAM"

— Cochetărie, sau meseria — dincolo de Parlament — v-au determinat să vă schimbaţi înfăţişarea, domnule Ştefan Radoff ?

— Am terminat cam trei sferturi din filmările la „Oglinda", filmul lui Sergiu Nicolaescu, unde joc rolul lui Iuliu Maniu. Apoi, ca să-i fac lui satisfacţie domnului Corneliu Vadim Tudor, mai joc şi un român de origine bulgară, Spirache Dăniloiu, din romanul lui Liviu Rebreanu, „Amândoi". Este un scenariu de televiziune care-mi aparţine, o colaborare mai veche cu Silviu Jicman şi Ioana Prodan. Comanda am primit-o acum doi ani, deci înainte de a deveni senator, iar scenariul l-am definitivat chiar în acest birou, la Senat.

— Unui simplu telespectator, imaginile de la Parlament îi creează senzaţia că atât senatorii cât şi deputaţii au lăsat de o parte, cel puţin pentru o vreme, adevărata lor meserie.

— E fals. Chiar în incinta cabinetului grupului civic liberal se află oameni care nu şi-au abandonat profesiile : Alexandru Popovici, Nicolae Manolescu, Emil Tocaci, sunt în continuare profesori, oameni de ştiinţă, de cultură. Prezenţa în incinta politică nu ne-a făcut nici o clipă independenţi de vocaţiile fundamentale. De fapt, vocaţia fundamentală ne-a determinat să devenim politicieni. În ceea ce mă priveşte, sunt unul dintre oamenii a căror singurătate este populată de o lume minunată şi ideală. E hrana mea pentru devenirea în plan politic şi social. Nu e o atitudine nouă în ceea ce mă priveşte, numai că înainte nu putea fi divulgată. Acum am ocazia să mă exprim în planul pragmatic. Cred că asta e condiţia de onestitate a oricărui om serios, care vrea să existe în condiţia creatoare. Dar, nu mă „gâdila" prea mult, că pot să spun nişte lucruri...

— Asta şi doresc : să spuneţi !

— Am scris, scriu în continuare la cartea „Cocoşul de cretă". De asemenea, aştept volumul predat Editurii „Eminescu", o culegere de poeme scrise înainte de decembrie '89 şi „completat" în Piaţa „Golanilor."

— Pe când lansarea ?

— Când se vor găsi bani pentru hârtie şi pentru edituri. Am avut o discuţie cu Mircea Ciobanu, redactorul de carte, eu oferindu-mă, în naivitatea mea, să caut pe cineva să ne sponsorizeze. Mi-a răspuns : „Nu, am ambiţia s-o scot în condiţii reglementare". Aşa că, fiind o editură de stat, nu ştiu când se va realiza asta. În singurătatea mea mă mai gândesc să scriu şi nişte „Înţelegeri politice".

— Titlul poate sugera multe.

— Foarte multe ! Vreau să „divulg" atitudinile mele de gazetar, după Revoluţie, de pe poziţia artistului.

— Şi teatrul ?

— Pe vremuri era o vorbă : în clipa când începe să se strice varza în butoi, se termină teatrul. S-a terminat stagiunea. Am jucat „Nora" de Ibsen şi am în perspectivă o ofertă spectaculoasă. Decembrie '89 mă despărţise de Adrian Dohotaru. Acum, văd că el a revenit şi se spune că a scris pentru mine o piesă, „Cometa Halley", povestea unui savant nebun care, spre sfârşitul vieţii, se îndrăgosteşte. Cam asta e perspectiva.

— Cum vedeţi această viitoare stagiune în frământările pe care le cunoaşte viaţa artistică ?

— Eu am o părere. A început să se dezvolte, din nefericire, o latură comercială, un kitsch erotico-pam-pam. Chiar aşa vreau să scrii „erotico-pam-pam".

— Ce vrea să însemne asta ?

— Nimic ! Găseşti eroticul şi-n vodevil şi-n politic, peste tot ! Nu sunt un pudibond, sau un om care nu înţelege anumite atitudini, dar nu pot să accept violarea gratuită a actului artistic, doar pentru afirmarea cu orice preţ. Personajul simbol, realist-socialist de dinainte s-a

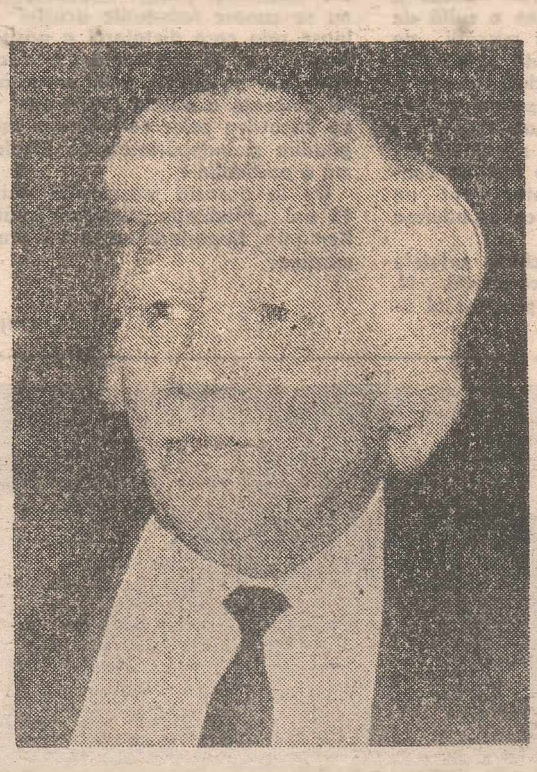

transformat şi a trecut într-o zonă care nu e decât de periferie. Cel care ţine la statutul său de actor, trebuie să se apropie de zona asta cu prudenţă şi cu o motivaţie autentică. Nu mă apuc să nominalizez, pentru că se ştie.

— Să revenim la film. Aş spune că rolul Maniu este o încercare.

— Nu degeaba m-au acuzat gazetele de dreapta, scriind despre intimitatea mea cu acest om deosebit care este domnul Corneliu Coposu. Trăind aproape de el, pe nişte dimensiuni ştiute numai de partea nevăzută a fiinţei mele, m-am întâlnit cu un personaj al cărui nume abia îndrăznesc să-l rostesc : Maniu. Când mi s-a oferit să joc rolul lui Iuliu Maniu, am cerut girul domnului Coposu. Dincolo de faptul că, tuns şi aranjat într-un anumit fel, se spune că semăn foarte bine cu Maniu. Sper să fi făcut un personaj ! Sper din toată inima !

— Domnule Radoff, sunt convinsă că în clipa când se va citi acest interviu chiar dacă acum e vacanţă toată lumea se va duce cu gândul la domnul Adrian Năstase, de atâtea ori disperat de slaba participare — fizică ! — a deputaţilor la şedinţe. Deci, când nu lucraţi în Senat „chiuliţi" de la Senat?

— Categoric, nu ! Dar, sunt anumite momente din Parlament şi anumite legi la care, sincer vorbind, nu mă pricep. Intervenţiile mele — am încercat să mă dau „mare", cum se spune — deşi au fost sincere, s-au dovedit nişte stângăcii. În cele mai multe momente, sunt prezent, cu adevărat. Apoi, eu mai am şi un morman de probleme, poate cele mai complicate în materie de lege funciară, pentru că în Sectorul Agricol Ilfov s-a furat ca-n codru şi e o realitate deosebit de tristă. Activitatea mea se desfăşoară în timpul sesiunii parlamentare, cam aşa : plec la o anumită oră, când am spaţiu de filmare şi mă întorc.

— Nu vă mai reţin decât cu o întrebare...

— Ştiu ce vrei să mă întrebi : celebrul proces Corneliu Vadim Tudor. Nu se întâmplă nimic. Şi nu doar pentru că e vacanţă. Sunt tot felul de obstrucţii. Comisia juridică şi de imunităţi parlamentare pare a fi dispărut peste noapte. E o amânare „sine die" şi nu întâmplătoare. Cine spune că Vadim, Păunescu sau Dumitraşcu sunt nebuni, se înşală. Sunt foarte bine organizaţi. Ştiu ce urmăresc atunci când afirmă că sunt atâtea legi importante şi discuţii cu Consiliul Europei, iar noi ne ţinem de anchete. Până la urmă, după planul lor, trebuie să reiasă că tot opoziţia este de vină pentru tot ceea ce se întâmplă.

LIANA TATOS ■

LUMEA FACE FILME

● „Made in America" a intrat pe ecranele din Statele Unite pe data de 28 mai şi înregistrează un succes deosebit, poate datorat numelui prestigiosului regizor Richard Benjamin, poate popularei actriţe de culoare Whoopi Goldberg. Ea interpretează rolul unei văduve, care nu ştie precis cine este tatăl fiicei sale, jucată cu sensibilitate de Nia Long. Aceasta, mânată de curiozitate şi ajutată de perseverenţă şi genetică, îşi descoperă tatăl în persoana unui bărbat alb, frumos dar cam nătâng, vânzător de maşini, interpretat de Ted Danson.

● Celebra cântăreaţă Tina Turner merita un film biografic. Pe ecranele americane, începând cu 25 iunie, rulează „What's Love Got To Do With It", cu Angela Bassett în rolul cântăreţei şi Laurence Fishburne în rolul lui Ike Turner, fostul soţ al explozivei Tina.

● Cu un buget de 35 milioane dolari, Jean-Claude Van Damme se lansează ca regizor, concomitent rezervându-şi rolul principal, în filmul „The Quest". Se filmează la Paris şi Praga (85%), în China şi Tibet, acţiunea focalizându-se pe povestea unui orfan. După ce ajunge la bordul unei nave pirat, în China, devine campion de arte marţiale.

● La zece ani după „Scarface", Al Pacino vrea ca noul său film, „Carlito's Way", să atingă aceeaşi notorietate. Este vorba de un portorican, eliberat pentru bună purtare, care nu mai vrea să se implice în lumea interlopă, ci să-şi regăsească iubita şi să trăiască în pace. Pacino este adorat de new york-ezi, format la şcoala străzii, şi acum, bărbos şi nocturn, îşi surprinde concitadinii la filmări.

● Pe 16 iulie a fost premiera în SUA a filmului „Robocop 3", cu Robert Burke, Nancy Allen, Jill Hennesy şi Remy Ryan. De data asta, regia e semnată de Fred Dekker, care plasează acţiunea tot la Detroit, unde o imobiliară condusă de japonezi, vrea să demoleze cartierul.

ADA NICOARĂ ■

AGENDĂ CULTURALĂ

APARIŢII EDITORIALE : Memoriile politice ale lui Alexandru Marghiloman, publicate sub titlul „Note politice", au declanşat, la data primei apariţii (ian. 1927), un scandal politic cu implicaţii şi consecinţe spectaculoase, conţinând, în esenţă, declanşarea şi desfăşurarea primului război mondial. Apărută la Editura „Scripta", lucrarea costă, astăzi, 720 lei. ● „Ocultismul modern" de Cyrill Scott prezintă o schiţă a ştiinţelor oculte. A apărut în traducerea lui Ilie N. Iliescu, la Editura „Princeps", preţ — 580 lei.

EXPOZIŢII : Până pe data de 30 august, la Galeria „Etaj 3/4" — Teatrul Naţional, poate fi vizitată o interesantă expoziţie de desen a artistului Vasile Kazar. Iată ce a afirmat artistul în legătură cu acest eveniment : „În momentul de faţă am două expoziţii, donaţia mea la Muzeul Naţional de Artă, care constă în aproximativ 100 de lucrări şi, evident, această expoziţie, de la Teatrul Naţional, unde sunt desenele mele din ultimii 5 ani, perioadă în care stilul meu a înregistrat o anumită evoluţie. Multe dintre ele sunt în culori şi se apropie mai mult de pictură. Acest moment coincide cu aniversarea vârstei de 80 ani". ● Tot la Galeria „Etaj 3/4" — Teatrul Naţional, în perioada 15.08—15.09, poate fi vizitată o expoziţie de „Fotografie contemporană din Slovenia". ● Expoziţia Tibor Colozsi este deschisă în perioada 18.08—7.09, la Galeria Căminul Artei — Etaj. ● În perioada 7—22 august, graficianul Dan Turculeţ va oferi publicului o „Expoziţie de grafică", la Galeria „Căminul Artei", Parter. ● O expoziţie-grup, de grafică poate fi vizitată în perioada 15—29 august, la Galeria „Simeza". Sunt expuse lucrări aparţinând artiştilor Ion Anastasiu, Anca Boeriu, Florin Stoiciu, Gabi Covaci, Vladimir Ene şi Costel Iacob. ● „Barocul în pictura germană şi austriacă" este o expoziţie care îşi va deschide porţile pe 20 august, la Muzeul Brukenthal din Sibiu.

RALUCA VRABIE ■

CE NU ESTE RELIGIE, NICI POLITICĂ, NICI FILOSOFIE, NICI ADORAŢIE, DAR REDUCE CRIMINALITATEA ŞI ADUCE PLOAIA?
SAU
MEDITAŢIA TRANSCENDENTALĂ SE ÎNTOARCE

MAHARISHI MAHESH YOGI, întemeietorul şi liderul spiritual al Meditaţiei Transcendentale, astăzi în vârstă de peste 70 ani.

Prin august 1981, m-a vizitat la redacţie un bărbat între două vârste, învăluit într-un aer de blândeţe monahală. Mi-a spus că se numeşte Nicolae Stoian, că este cetăţean francez şi a revenit în România pentru a ţine o suită de prelegeri dedicate conceptului şi mişcării de revitalizare psiho-somatică, intitulată „Meditaţia transcendentală". La un moment dat, cineva a deschis uşa şi m-a invitat să ies pe culoar. Un vlăjgan încruntat, pe care nu l-am mai văzut de atunci, mi-a fluturat prin faţa nasului o legitimaţie, somându-mă să întrerup imediat conversaţia cu vizitatorul meu, prezentat drept un individ periculos, în conflict acut cu orânduirea politică a ţării.

Peste numai câteva zile, prin chiar urletele televizate ale vulturului de la Scornicești, N. Stoian era definit ca escroc şi purtător al unei ideologii duşmănoase.

Aşa a izbucnit celebrul scandal al „meditaţiei transcendentale", ce avea să facă sute de victime, punând la stâlpul infamiei figuri ilustre ale culturii şi ştiinţei naţionale. Nici până azi nu se cunosc resorturile acestei manevre ticăloase prin care dictatorul a găsit prilejul să avertizeze şi să umilească intelectualitatea. A fost chiar el, Stoian, omul securităţii, sau simpla lui prezenţă a născut ideea unei revanşe politice împotriva celor ce încercau independenţă în gândire şi îndepărtarea de ideologia monocromă a partidului ?

De la această mascaradă sinistră au trecut 12 ani. „Meditaţia transcendentală" revine în România. Reporterii noştri vă prezintă o primă relatare.

LIVIU TIMBUS ■

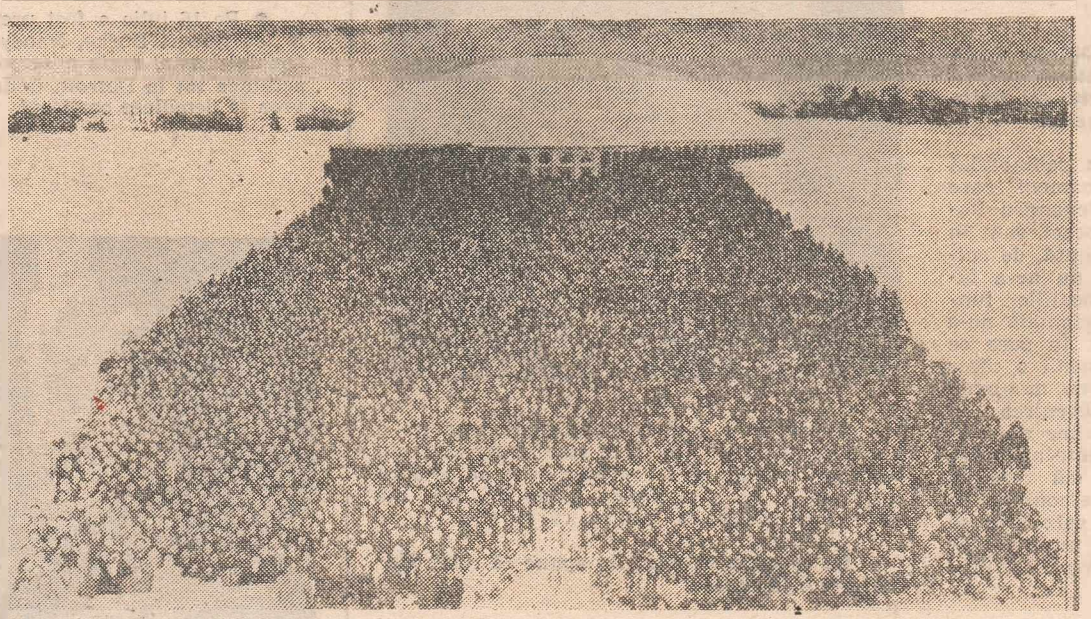

Clădirea rotundă a centrului MAHARISHI INTERNATIONAL UNIVERSITY în faţa căreia liderul M.T. este înconjurat de 7 000 de experţi în tehnologia Maharishi

„Împuşcă-i, să curăţăm ţara de ei ! Sau trimite-i la canal!"

Vă mai amintiţi, cred, de scandalul provocat de Ceauşescu pe tema Meditaţiei Transcendentale. Toată tărăşenia ne-a fost prezentată atunci de mass-media comunistă ca o trăsnaie venită cu perversiunea, la care s-au dedat intelectualii noştri, care, în loc să muncească, gândesc.

Altoită în 1981 pe tulpina Institutului de Cercetări Pedagogice şi Psihologice de sub tutela Ministerului Educaţiei şi Învăţământului, Meditaţia Transcendentală a putut să-şi ţină prelegerile (într-un cadru cât se poate de oficial) datorită protecţiei oferite de consoarta dictatorului — protecţie-capcană, menită să dea o lovitură de moarte temutei (mai mult mutei) intelectualităţi.

Trăsnetul lui Ceauşescu a fost prompt : „Împuşcă-i, să curăţăm ţara de ei ! Sau, trimite-i la Canal !" În martie-aprilie 1982, apar în „Pentru Patrie" două articole în care se vorbea despre oameni-roboţi, spălarea creierului, guvern internaţional şi înaltă trădare, într-un amplu comentariu pe tema Meditaţiei Transcendentale. În urma acestei lovituri, Institutul a fost radiat (desfiinţat) şi personalul (175 de oameni) împrăştiat în cele patru zări (la munca de jos). Specialişti ca : Vladimir Gheorghiu, Ion Ciofu, Constantin Voicu sau Grigore Nicola au rămas pe drumuri. Domnului Virgiliu Radulian, pe atunci directorul institutului amintit, i s-a oferit un post de handicapat (tutungiu), dar pe Calea Victoriei (tot central). Andrei Pleşu, Marin Sorescu, Ion Mânzatu şi alţii din afara institutului, cunoscuţi încă de pe vremea aceea, au fost luaţi la refec. Cu timpul, apele s-au liniştit. Meditaţia Transcendentală a fost uitată, procesele deschise de membrii personalului institutului desfiinţat (care au fost grav prejudiciaţi) au fost, bineînţeles, pierdute. Ani de zile, României i-a lipsit un institut naţional de studii în domeniul psihologiei şi pedagogiei, în timp ce Bulgaria avea chiar un institut de parapsihologie.

Efectul Maharishi îmblânzeşte asasinii

Zilele acestea are loc în Statele Unite (ale Americii, bineînţeles) un amplu experiment ale cărui prime două luni sunt finanţate din surse private şi ale cărui rezultate ţintesc reducerea semnificativă a ratei criminalităţii şi a stresului social în districtul Columbia (Washington D.C.). Această demonstraţie a fost întreprinsă la iniţiativa Institutului de Ştiinţe, Tehnologie şi Strategie Publică FAIRFIELD, Jowa, în cadrul căruia s-a utilizat programul Meditaţiei Transcendentale, a cărei implantare pe teritoriul românesc a făcut, acum 11 ani, atâtea victime. Proiectul antrenează 3 000 de experţi. Un experiment asemănător, efectuat cu sprijinul a numai 400 de experţi, a condus, în perioada 1981—1986 la reducerea cu 40 la sută a crimei violente. Programe similare au fost efectuate în Israel, Liban şi Senegal. În această ultimă ţară, programul, la scară naţională, a durat 3 ani şi au fost antrenaţi 10 000 de deţinuţi şi 1 000 de angajaţi ai penitenciarelor. Rata recidivării a scăzut de la 90 la sută la 8 la sută. În aceeaşi perioadă, în această ţară (secetoasă), ploile au căzut la timp şi au fost suficiente. Informaţiile privind efectul Maharishi ne-au fost puse la dispoziţie de firma S.C. AYUR VED Impex Srl, cu sprijinul căreia Meditaţia Transcendentală s-a întors în ţară, anul trecut, în iulie. După cum aţi avut timpul să observaţi, vara trecută, ca şi vara aceasta, ploile au căzut la timp în ţara noastră, şi au fost suficiente. Asta în condiţiile în care Meditaţia Transcendentală nu are în România decât măsură ce numărul lor va 1 000 de membri. Sperăm, pe creşte, ca şi motorina să ajungă la timp în rezervoarele batozelor şi în cantităţi suficiente.

Cu numai 1500 lei un şomer îşi poate afla mantra

Stimulată de o deschidere generală a Occidentului pentru cultura orientală, Meditaţia Transcendentală, originară din India, a făcut, în cursul a 35 de ani de la debutul ei oficial, peste 5 milioane de membri (2 milioane numai în S.U.A.). În acest timp MAHARISHI (Marele Vizionar), liderul spiritual al mişcării, a depăşit vârsta de 70 de ani, ceea ce nu îl împiedică să instruiască personal câteva sute de mii de mici guru (profesori — instructori — educatori — specialişti în M.T.) — conform declaraţiilor doamnei Angela Constantinescu, în a cărei casă (Şos. Pantelimon Bl. 209 A, ap. 35, tel. 653 91 74, 655 60 38) se ţin cursurile de pregătire în M.T. la noi în ţară.

Scopul Meditaţiei Transcendentale este de a-l aduce pe om în acord cu legile naturii, eliberându-l de stres. În acest scop, s-a creat în Statele Unite un centru internaţional care pregăteşte experţi în tehnologia Maharishi a câmpului unificat şi organizează programe ample de reducere a criminalităţii şi a stresului social, precum cele amintite. În ţara noastră, cursurile de M.T. durează minimum (dar suficient) 4 zile, a câte două ore zilnic, timp în care guru (pentru România, Conti Ferenc) îi învaţă pe aspiranţi tehnica eliminării stresului şi mantra lor (în acest context mantra reprezintă un grup de sunete fără semnificaţie, cu efect de rezonanţă asupra sistemului nervos). Preţul unui asemenea curs este între 1 500 lei şi 7 000 lei (în funcţie de disponibilităţile financiare ale fiecăruia).

Odihna vioaie, iute, sprintenă, într-un cuvânt – alertă

Mantra este un cuvânt cheie aflat în prima zi de curs şi ţinut secret. Fiecare meditant, acasă, şezând (comod), aşteaptă cu ochii închişi o jumătate de minut să se liniştească după care începe a repeta (gândi) acest cuvânt (mantra) până ce el (ea) penetrează straturile cele mai profunde ale psihicului. Acest lucru se petrece paralel (concomitent) cu eliminarea gândurilor rebele care sunt expresii a stresului. În felul acesta sistemul nervos se purifică. Când sistemul nervos a ajuns la puritatea zero, stresul a fost eliminat complet (este ceea ce duşmanii M.T. au numit spălarea creierului şi au înţeles prin asta un fel de autotembelizare). În timpul meditaţiei (conform observaţiilor făcute cu sprijinul institutului amintit), odihna realizată este de două ori mai profundă decât aceea realizată în timpul somnului. Aceste şedinţe (în număr de două, zilnic) nu depăşesc 20 de minute, la adulţi şi 15 minute la tinerii sub 25 ani. Pentru copii, care pot începe exerciţii de purificare de la vârsta de cinci ani, este recomandat să le practice în timpul jocului sau plimbări supravegheaţi, pentru a nu-şi prelungi plăcerea deosebită pe care o găsesc cu acest prilej (ceea ce ar putea dăuna dinamismului specific şi necesar vârstei).

Olimpiade de levitaţie

Conştiinţa transcendentală, pură, diferită de vis, veghe sau somn, cea denumită odihnă alertă, este cunoscută în mediile M.T. şi sub denumirea de a patra stare de conştiinţă. Această stare de conştiinţă, odată activată, poate duce meditantului reale beneficii în sănătate şi performanţă intelectuală. Vârsta biologică este îmbunătăţită, inteligenţa câştigă în fineţe, dar ceea ce este mai spectaculos în suita realizărilor aduse de Meditaţia Transcendentală se referă, neîndoielnic, la zborul yogin. Momentul în care creierul atinge coerenţa maximă, după o pregătire atentă sub îndrumarea gurû-lui, persoana (meditantul) poate fi capabilă de levitaţie. Se folosește în acest scop o tehnică specială însoţită de nişte formule numite SUTRE transmise prin tradiţie orală şi ţinute, bineînţeles, secrete. M.I.U. organizează anual concursuri internaţionale de zbor yogin, prilej cu care a fost omologat un record de zbor de 70 cm înălţime şi 2 m lungime. Aceste concursuri sunt rezervate amatorilor, ele reprezentând un stadiu relativ primar al performanţelor de levitaţie. Guru-ul pentru România, dr. Conti Ferenc a reuşit ca, în urma unui curs ţinut timp de două săptămâni unor medi tanţi unguri, să dezvolte la această aptitudine (a levitaţiei) pentru jumătate din cursanţi. Dacă şi cursanţii români se vor dovedi la fel de capabili, ne putem aştepta odată cu dezvoltarea mişcării în ţara noastră, ca obstacolele către economia de piaţă să fie surmontate mai uşor.

MARIAN MARIN ■

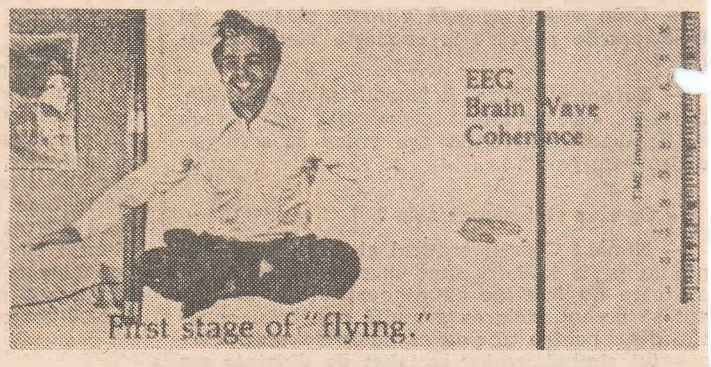

Un practicant al Meditaţiei Transcendentale în timpul zborului yogi

FETIŞISM ŞI VRĂJITORIE

Prin tradiţie, o parte a populaţiei, îndeosebi pigmeii ca şi alte etnii din Gabon, vânează gorilele iar după vânătoare le mănâncă. Ca urmare a agravării situaţiei economice din Africa neagră — subalimentaţia, mariajele interetnice, abandonarea unor obiceiuri sacre, acest obicei s-a extins şi în alte regiuni, şi chiar în alte ţări. Carnea gorilelor intră din ce în ce mai mult în felurile de mâncare ale tinerilor congolezi, ca şi la alte etnii care, cu toate că practicau vânătoarea, nu le mâncau. Cu toate că, din punct de vedere oficial, marile maimuţe sunt protejate, braconajul continuă, iar carnea este vândută în pieţele din Brazaville şi Punctul Negru. Pentru a nu fi bănuiţi, negustorii taie animalul în bucăţi, apoi îl vând drept carne de bivol.

Dacă viaţa gorilelor este protejată din cauza unor tabuuri alimentare, fetişismul, vrăjitoria şi medicina tradiţională continuă să le pună în pericol. În sudul Congo-ului, oase, degete, părţi genitale, servesc totdeauna în confecţionarea de „gris-gris" (obiecte de podoabă). Unul dintre ritualurile lor constă în aceea de a înmuia oasele de gorilă în apa care va fi folosită pentru a spăla noul născut pentru ca acesta să-i moştenească forţa maimuţei mari.

Maria ANTONESCU ■

CLARVIZIUNI IEŞITE DIN COMUN

Cu darul clarviziunii te naşti, el nefiind un fenomen de neexplicat. Studii îndelungi au arătat veridicitatea lui. Persoana cu un asemenea simţ uneori percepe imagini, alteori aude voci sau simte mirosuri caracteristice, făcând ca previziunile să se îndeplinească, aproape în totalitate. Unii, pentru viziuni, folosesc diverse obiecte ce aparţin celui asupra căruia se fac previziuni, ca îmbrăcăminte, şuviţe de păr etc. Alţi prezicători folosesc globuri de sticlă, în care, sub fluxul emis de mâini, apar imagini.

În Franţa, prezicătoarea Luclene Valdone folosea pentru prezicerile ei, petele de cerneală de pe o coală de hârtie. Într-o zi veni la ea soţia scriitorului Antoine de Saint Exupery, pentru a afla soarta acestuia plecat în Africa şi de care nu mai ştia nimic. Soţia scriitorului a fost pusă să facă mai multe pete de cerneală pe o hârtie. Luciene a început apoi să le studieze. După un timp prezicătoarea îi spuse: „Duceţi-vă acasă. Veţi primi cât de curând ştiri de la el. A trecut printr-o încercare foarte grea, dar este sănătos". La miezul nopţii soţia a primit un telefon din Cairo. Soţul ei îi făcea cunoscut că s-a prăbuşit cu un avion în deşertul Libiei, dar că în curând va sosi în Franţa.

Tot Luciene i-a prezis boxerului Marcel Cerdan să evite călătoriile cu avionul. Se pare că acesta nu a prea dat crezare prezicătoarei şi la scurt timp a murit într-un grav accident de avion, în drum spre Statele Unite, unde avea de susţinut un meci de box. „Petele de cerneală, făcute de Cerdan, erau înspăimântătoare, asemănătoare unor aripi de avion ce se rup", a spus mai târziu clarvizionara.

O altă prezicătoare franceză, Sandrine Boulanger, este în stare să „vadă" în interiorul oamenilor şi să le analizeze psihicul. „La unii destinul mi se arată luminos, la alţii întunecat, explică Sandrine. În prezicerile mele iau în analiză elemente ca parfumuri, mirosuri specifice, căldura corpului, timbrul vocii şi altele". Dar cel mai ciudat prezicător pare a fi americanul Percy Grasvenor, care simţea durerile celor veniţi la „consultaţii". Dacă cel venit era bolnav de astm, avea afecţiuni pulmonare sau la inimă, Percy respira şi el greu. În cazul când „clientul" era bolnav de ficat, prezicătorul simţea înţepături în această regiune. Odată a intrat pentru consultaţii o femeie, ce avea puternice dureri de cap. În clipa în care a văzut-o Percy şi-a luat capul în mâini, datorită unor dureri atroce.

Prezicerile cu ajutorul obiectelor personale, tehnică numită „psihometrie" este azi foarte răspândită, deoarece un obiect purtat se impregnează nu numai de mirosul specific emanat de fiecare individ dar şi de cel al mediului său.

AUREL DIANU ■

Minuni în Oraşul Etern

Satul Larlano se află cam la 40 de kilometri depărtare de Roma. Tânăra familie Bartoli s-a sculat în zori pentru a ajunge la timp în Oraşul Etern, unde Papa Ioan Paul al II-lea ţinea predici cu public, în piaţa Sântul Petru. Era 13 mai 1981. Peste 40 000 de credincioşi îşi dăduseră întâlnire aici, pentru a-l vedea şi auzi pe suveranul pontif. Cu greu Valentino Bartoli, împreună cu soţia şi fetiţa lor Sara, în vârstă de aproape doi ani, au ajuns în primul rând. Apoi, ca să vadă mai bine, tatăl şi-a ridicat fetiţa în braţe. După terminarea predicii Papa s-a apropiat de mulţime, binecuvântând-o. Probabil atras de fetiţa bolnavă şi drăgălaşă, Papa s-a apropiat de familia Bartoli şi s-a apucat s-o mângâie pe Sara. În acel moment se auziră o serie de împuşcături. Primul glonţ l-a lovit pe Ioan Paul al II-lea în mâna stângă, al doilea în braţul drept, iar al treilea în abdomen. În clipa în care gloanţele ucigaşe au plecat din arma teroristului turc Mehmet Ali Aga, Papa era aplecat deasupra copilei ca să o mângâie, aşa că ele şi-au atins doar parţial ţinta. A fost cu adevărat o minune. Ioan Paul al II-lea a supravieţuit. Dar, deşi la o vârstă fragedă, atentatul a avut un efect negativ asupra Sarei care cu toate că nu a fost atinsă de gloanţe, din ziua aceea a început să aibă insomnii şi coşmaruri. Pe măsură ce fetiţa creştea starea sănătăţii ei se înrăutăţea. Au fost consultaţi cei mai mari specialişti dar nici un medic nu a găsit un leac împotriva acestei boli misterioase, ce-i măcina trupul.

Au trecut ani de chin atât pentru fetiţă, cât şi pentru părinţii ei. Sara era în pragul vârstei de 14 ani, când tatăl s-a hotărât să plece cu fiica lui la Roma pentru a asista la predica Papei Ioan Paul al II-lea. La 12 mai 1993, în zori, au plecat spre Oraşul Etern. Cu greu şi-au făcut loc până în faţă, în primul rând. Când suveranul pontif s-a apropiat să dea binecuvântarea mulţimii, în faţa lui a apărut Sara. Un prelat i-a şoptit, atunci Papei cine este fetiţa. Cu un zâmbet de recunoştinţă, Ioan Paul al II-lea i-a pus mâna pe creştet, după care a mângâiat-o pe obraji, aşa cum făcuse şi în urmă cu 12 ani. În acel moment se produse o minune, fetiţa trezindu-se parcă dintr-un vis. Din acea zi, Sara s-a simţit bine, toate manifestările de neînţeles dispărând.

AUREL DIANU ■

Muzica o nouă formă de vindecare

S-a născut o nouă ştiinţă, muzicoterapia! Pionierul său, medicul francez Jacques Jost, utilizând muzica în scopuri terapeutice, a obţinut rezultate spectaculoase. Într-o primă etapă, el a demonstrat influenţa directă a muzicii asupra creierului. Tratamentul prin muzică are vaste aplicaţii în psihiatrie, pornind de la banalele nevroze astenice la schizofreniile avansate. Copiilor autişti muzica le sparge zidul de tăcere cu care se înconjoară.

O parte din dentiştii francezi au început să-şi trateze pacienţii ascultând muzica preferată de aceştia. Valenţele anestezice ale muzicii au început să fie folosite şi în alte ramuri ale medicinei. Pentru reducerea dozelor de substanţe cu rol anestezic, înainte cu o oră de intrarea în blocul operator, pacientului i se fixează o cască conectată la un Walkman, dar muzica pe care o ascultă de această dată este cea aleasă de anestezist, în exclusivitate o muzică relaxantă şi calmă.

Multe cezariene au fost evitate folosindu-se muzica iar nasterile pe fond muzical s-au dovedit în general mai uşoare. S-a descoperit şi o metodă de calmare a ţipetelor noilor născuţi — ascultarea aceleiaşi melodii pe care o înregistraseră din timpul în care făceau corp comun cu mama lor. **(Maria Antonescu).**

LUNA ŞI APARIŢIA VIEŢII

Savantul francez Jacques Laskan a demonstrat rolul determinant al Lunii în stabilizarea climatului de pe planeta noastră. Demonstraţia ştiinţifică cuprinde 150 000 de ecuaţii matematice pentru care nu au fost necesare luni de zile ci numai 6 ore, graţie computerului VP 2000. Aceste rezultate ne obligă să reconsiderăm modelele formării sistemului solar. La condiţiile necesare pentru apariţia vieţii pe o altă planetă trebuie adăugată acum şi existenţa unui satelit masiv, care să-i asigure un climat stabil. Şansele de a mai descoperi o planetă ca bunul nostru Pământ au devenit şi mai rare. **(Maria Antonescu).**

ACASĂ LA DOMNUL DINU PATRICIU

Relaxat, tânărul politician și prosperul om de afaceri, stăpân în sfârșit peste o parte din ceea ce au construit părinții săi, se dovedește a fi o excelentă gazdă !

Cel mai mult ține la biroul tatălui său, o adevărată bijuterie cu o vechime de 150 de ani

La un pas de sediul guvernului !

Liderul Partidului Liberal '93 locuiește pe strada Paris la nr. 6, în imediata vecinătate a Palatului Victoria. Casa a fost construită de dl profesor Valeriu Patriciu, tatăl. Ca mai toate locuințele ridicate în pericada interbelică și aceasta a fost luată de statul comunist, foștii proprietari fiind lăsați totuși să locuiască în ea, evident, în calitate de chiriași, iar periodic erau amenințați că vor fi evacuați. După 1990, familiei Patriciu i-a fost acordat dreptul la proprietate asupra casei, prin hotărâre judecătorească, dar numai în cazul apartamentului de la etajul 2 — în suprafață de 130 mp, apartament în care locuiește mama dlui deputat, și a micului apartament de deasupra — cu suprafața de 43 mp, în care locuiește dl Patriciu. Apartamentul de jos aparține în continuare statului.

Peste tot în interior dai de obiecte care-ți oferă măsura gustului de artist a celui care a construit casa, la care se adaugă același bun gust al urmașului său !

Dl Valeriu Patriciu, apreciat drept un mare geolog, a fost profesor universitar la Politehnica din Timișoara, apoi la Universitatea București și în același timp a fost directorul tehnic al marii societăți petroliere ASTRA ROMÂNIA. A fost dat afară din învățământ în 1958, arestat un an și reabilitat în 1964 — după care nu a mai lucrat în învățământ.

„Eram un soț mai mult inexistent"

Dl Patriciu a fost căsătorit de trei ori. Prima dată a fost la frageda vârstă de 21 de ani, când era student, a doua căsătorie a fost extrem de scurtă și a treia a fost mai de durată. „Aș spune că probabil eu sunt cel de vină că am divorțat întotdeauna, pentru că eram un soț mai mult inexistent ! Mi-am făcut întotdeauna meseria de arhitect cu drag și eram un om extrem de ocupat ! Munceam 14—16 ore pe zi. Locuiam de fapt în Școala de arhitectură de dimineața până noaptea și uneori și nopțile ! Am avut o viață în care, paradoxal, comunicarea era cea prin desen și nu prin vorbe !"

Din această ultimă căsătorie dl Patriciu are două fetițe la care ține foarte mult — Ana, de 10 ani și Maria, de 6 ani. În urma divorțului din 1989, fetițele au rămas cu mama lor, iar în acest moment sunt plecate cu fosta doamnă Patriciu, care dorește să se stabilească în Canada. Această scurtă relatare despre copiii săi era întretăiată de lungi oftaturi ! În curând urmează să le viziteze în Canada !

„Apreciez la o femeie capacitatea de comunicare în toate modurile !"

„Contrar foarte multor zvonuri, pe care și eu le-am citit de multe ori cu amuzament, sunt și acum un om extrem de ocupat ! Sigur că îmi trăiesc viața privată, asupra căreia însă nu țin să fac nici un fel de dezvăluiri ! Apreciez la o femeie capacitatea de comunicare în toate modurile, deoarece între doi oameni esențială este comunicarea, capacitatea de a comunica intelectual și nu numai !

La întrebarea dacă și când se va recăsători ne-a răspuns enigmatic și poate provocator pentru eventualele pretendente : „după 40 de ani lucrurile se schimbă greu, adaptarea e dificilă ! Deși, dacă ar fi să mă gândesc la tatăl meu — care s-a însurat a doua oară la 48 de ani, mai știi ce-mi rezervă viitorul ? !"

Fostul baschetbalist de performanță

La înălțimea de 1,93 m, sigur că dl Patriciu a practicat baschetul. Baschetul de performanță — întâi la liceul „Caragiale", celebru prin tradiția și performanțele în acest sport mai ales în anii '60 când actualul deputat era liceean, apoi la RAPID și o scurtă perioadă în echipa Institutului de Arhitectură, în anil I și II de studenție. A renunțat la baschet în momentul în care a realizat că „arhitectura și baschetul nu se împacă de nici un fel dacă vrei să faci bine arhitectura și, de fapt, ordinea și logica vieții sportive nu se împacă cu meseria de arhitect — care presupune un efort extrem de dens în anumite perioade și o viață, care, prin forța lucrurilor, este mai puțin organizată și mai boemă". Dar a continuat să practice până azi schiul.

Rafinatul bucătar vă dă sfaturi!

„Am în jur de 100 de kg, dar nu prea mă ure pe cântar ! Încerc să nu mă îngraș, cu atât mai mult cu cât am o tendință în sensul ăsta, datorită vieții sedentare. Aș putea spune că mâncarea este una din plăcerile mele ! Dar niciodată nu refuz o ciorbă de burtă după o vodcă ! Îmi place să și gătesc dar nu prea am timp ! Îmi este foarte greu să încerc să vă spun ce știu să gătesc, mai ușor îmi este să spun ce nu știu să prepar ! ! ! Cred că arta culinară este într-adevăr o artă și presupune creativitate și imaginație ! De fapt, marii bucătari, cofetari, au fost și sunt bărbații !

Foarte mulți apreciază peștele. Haideți să vă spun secretul plachiei de crap : în tavă crapul trebuie pus pe bețigașe, iar legumele care își lasă zeama în sosul care se naște sub el trebuie să-l pătrundă doar prin ab și nu să-l atingă ! Așa iese ca cea mai fragedă. Singurul lucru trebuie să-l atingă este vinul car toarnă deasupra, pe măsură ce e rumenește în cuptor și untul cu se unge."

Dl Patriciu bea destul de rar, bea cu plăcere o vodcă înainte masă, și tot așa de rar un vin fo bun. Cafea și țigări, în schimb, fo multe ! Dintre fructe, cel mai mu plac cireșele iar prăjituri — un si fel : „cele făcute de mama mea" !

Un pasionat al profesiei sal

Pasiunea cea mai mare a dlui triciu rămâne arhitectura. Con mentar, o altă pasiune este dese De exemplu, când este într-o ad re îi place să deseneze ce vede și multe ori, când călătorește încearc găsească răgazul necesar pentru a sena. Totdeauna poartă în valiză a rele.

Vârsta unui arhitect — spune dl triciu, se măsoară în numărul de pe care le-a făcut. „Ce pot să vă este că până acum am vreo 43 de care fac umbră pe pământ" ! Lu rea la care ține foarte mult este și ma — magazinul Universal din Bâ „pe care l-am făcut când aveam 2 ani și s-a terminat când aveam pentru care am luat premiul Un Arhitecților în 1978", își amintește nostalgic. „De cele mai multe ori hitecții adevărați își fac meseria propriul lor «joc secund» și pentru pria lor satisfacție, chiar dacă cea mare satisfacție o trăiești atunci c stai undeva, anonim în fața unei pe care ai făcut-o și despre care cătorii au păreri — bune sau rel În ultimii șase ani, până în 1990, a crat în Emiratele Arabe Unite îmună cu o echipă de cadre didactic la Institutul de Arhitectură. Au pro tat și construit un hotel, câteva s

... pragul micului său apartament : dansați cu mine un rock ?

Luat de valul întrebărilor indiscrete, ajungi să-ți pui mâna în cap, chiar dacă te numești DINU PATRICIU și ești un redutabil partener de dialog

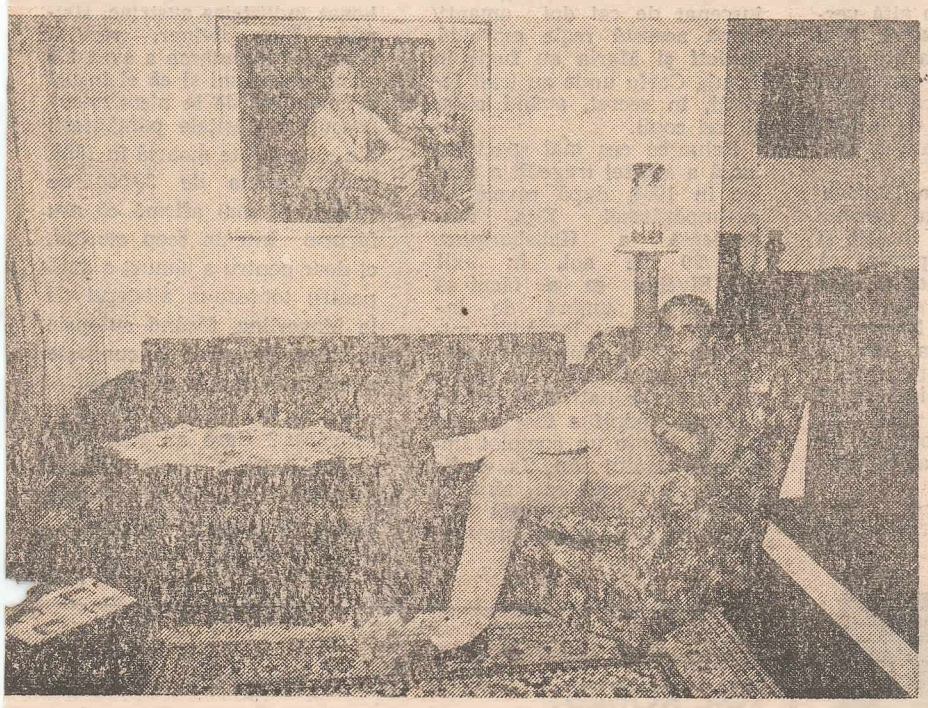

Știu o mulțime de rețete culinare, dar pe care să v-o spun mai întâi ?!

Pe terasa casei sale, privind către Palatul Victoria : oare cât mai are de gând să ocupe palatul dl Văcăroiu și ai săi ?

e bănci — clădiri înalte de 25—30 de taje, câteva vile pentru familia reală, două palate princiare, restaurante. Acum are multe lucrări dar de dimensiuni mai mici datorită crizei puernice care afectează și industria construcțiilor. Prima lucrare începută în 990, împreună cu unul din bunii săi rieteni — dl Romeo Simiras, este o lădire administrativă și de laboratoae la Muzeul Satului din Capitală, clădire care se întinde pe aproape 8 000 mp. O altă pasiune a dlui Patriciu este olecționarea de tablouri. „Cel mai ult țin la un tablou de Pallady ! Sunt n oarecare măsură un colecționar de rtă, în măsura timpului disponibil. ictura bună mi-a plăcut dintotdeauna i am câteva tablouri la care țin foare mult !".

Un alt obiect din casă la care ține oarte mult este biroul tatălui său, un irou care are aproape 150 de ani vehime !

Ritm de viață infernal

Dl Dinu Patriciu, ca și alți politicieni i oameni de afaceri) are un ritm de iață foarte intens. „Dorm 4—5 ore pe oapte de când mă știu. Dimineața mă col devreme. De obicei, mă urc în așină, trec pe la șantiere, la 8,30 sunt birou, la 9 la Cameră — în timpul inilor, după Parlament mă reintorc birou, în cursul după-amiezii și seaam diverse întâlniri și astfel se încheie o zi și niciodată nu ajung acasă ai devreme de 12 noaptea ! N-a existat un stres al adaptării la ritmul acesa, pentru că mereu am avut un ritm xtrem de alert ! Poate că ceea ce mă fectează cel mai tare este ruperea înre cele două domenii de activitate care u foarte puține lucruri în comun ! Dar unt absolut convins — cu timpul voi enunța la unul dintre ele ! Îngerul eu păzitor este mama și cred că îi ste foarte dificil, având în vedere viața mea dezordonată, cu veniri acasă la cele mai ciudate ore și de obicei pe fugă !".

Leul bogat și încăpățânat

Dl Patriciu poate fi, la o adică, luat drept simbolul românesc al reușitei în viață — din punct de vedere profesional și politic. După zodiac fiind LEU (născut pe 3 august), l-am întrebat care caracteristică a zodiei îl reprezintă cel mai bine : „cred că sunt încăpățânat în urmărirea scopului pe care mi-l propun și nu renunț !" Despre faptul că este considerat un om bogat (și într-adevăr este) ne-a declarat : „există comunități umane care au cultul realizării, nu al acumulării de dragul acumulării, acela al înfăptuirii similar cu senzația pe care o ai când ceva face umbră pe pământ, pentru că banul nu este o finalitate, este un mijloc pentru orice societate și pentru orice individ sănătos la minte ! Mi se pare important, chiar dacă afirmația mea are o conotație care pare demagogică — că am creat locuri de muncă ! NIMIC NU SE CUVINE DIN PRINCIPIU, CI VINE DIN COMPETENȚĂ ! Omului i se cuvine atât cât îi dă dreptul demnitatea ! Restul vine prin muncă, muncă creativă, care are o finalitate, nu în sensul muncii ca la Salva Vișeu sau canal ! De fapt, eu mă consider bogat prin ceea ce pot să fac, prin ceea ce pot realiza ! Dacă mâine nu aș mai avea nimic din ceea ce am astăzi sunt convins că, în cel mai scurt timp, aș realiza din nou ! Am fost învățați timp de două generații (și acum se încearcă din nou ! — n.n.) că acest lucru este ilicit, este rușinos, este în afara moralei! Sunt convins, deci, că aș face din nou avere și apoi aș mai face încă o dată! Cred că toți trebuie să începem să gândim așa! Schimbarea mentalităților (dar și a primului lor reprezentant! — n.n.) este cheia schimbării în România! De la mentalitatea de sclav la cea de stăpân al tău însuți! Eu am fost la fel mereu, și înainte realizam — atât cât se putea atunci! Singurul moment în care sufăr datorită unei calomnii este atunci când sunt acuzat că aș fi obținut ceva fără efort! Important este să faci banul să lucreze, și de fapt nu numai banul, ci competența, inteligența, capacitatea oamenilor de a lucra !".

Scriitor, cititor, cinefil și... altele

„Nu cred că am talent de literat, cred că imaginea plastică este cea care dă culoare discursului meu politic. Țin într-adevăr o arhivă a discursurilor mele, a tot ceea ce apare, într-un fel sau altul, tipărit sau multiplicat! De altfel, încerc acum să pun cap la cap o scriere despre ceea ce înseamnă liberalism ca filozofie de viață, ca teorie politică, în contextul realităților românești, deoarece conceptul are extrem de multe conotații și încerc să arăt ce poate însemna el în contextul românesc actual — psiho-social, politic ! Sper ca în toamna asta să pot da spre editare această scriere!".

Dl. Patriciu nu are o carte preferată, deoarece, conform crezului său, „câte sunt domeniile vieții și cunoașterii omenești, atâtea sunt cărțile pe care un om trebuie să le iubească — cel puțin câte una pentru fiecare din acele domenii pe care le cunoaște sau doar le bănuiește! Romanul este genul meu preferat, pentru că adolescența mi-a fost dominată de Sadoveanu, pe de o parte ! Dar și de Shakespeare, pe de alta ! La 15—16 ani citisem toate piesele lui, care cred că m-au marcat, mai ales într-o anumită rigiditate clasică a privirii asupra oamenilor, care de multe ori e un handicap — îmi păstrez părerea formată despre un om și nu reușesc să-i urmăresc schimbările în timp ! Cred că m-a marcat și Sadoveanu într-un anume fel de a vedea civilizația și cultura românească și de a înțelege devenirea acestui stat național!".

Înainte de 1989, tânărul șef liberal era un pasionat cinefil și a văzut extrem de multe filme — pe marele și pe micul ecran". În tinerețe, pe la 20 de ani, filmul pe care l-a văzut de cele mai multe ori a fost „Aventurierii", cu Alain Delon și Lino Ventura, dar „cel care m-a marcat a fost «Reconstituirea», pe care nu l-am văzut decît o dată, atunci când s-a putut, iar în ultimii ani «D'ale carnavalului» al lui Pintilie, este filmul pe care l-am simțit cel mai aproape, poate și pentru faptul că trăiesc într-un univers caragialesc !".

Dl. Patriciu este amator de jazz și îi place să-l asculte mai ales când lucrează la planșetă — „deoarece este un gen stimulativ". Este un bun dansator și „îmi place, evident, rockul, ca la toată generația mea". Ținuta preferată este în blugi. Dintre flori, cel mai mult le preferă pe cele de câmp. Se va lăsa de politică — „atunci când lucrurile se vor așeza pe deplin în țara aceasta" !

Nu este pasionat absolut deloc de fotbal! A fost ales președinte de onoare al Federației române de baschet și ajută echipa de la clubul Sportul Studențesc.

Nu s-ar stabili pentru nimic în lume în altă țară, iar din cele vizitate până acum — „cel mai aproape de bine mă simt în Franța" !

Referitor la faptul că locuința sa este situată în coasta (sediului) Guvernului, domnia sa ne-a declarat : „este a doua casă din colț, dar această apropiere fizică n-are nimic comun cu realitatea"! Așa cum nici dl. Văcăroiu n-are nimic comun cu realitatea, adăugăm noi! Iar cu dl. Patriciu, nici atât !

Pagini realizate de
MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

AU MURIT DIN DRAGOSTE PREA MARE

• Pasiunea interzisă a amanților de la Mayerling • Arhiducele Rudolf, căsătorit fără dragoste, îl imploră pe papă să-i anuleze căsătoria • Oficial cei doi amanți s-au sinucis după o ultimă noapte de dragoste. Care este, de fapt, adevărul? •

Pe la începutul anului, o veste bulversa întreaga Austrie: sicriul Mariei Vetsera, frumoasa iubită a lui Rudolf de Habsburg, fiul împărătesei Sissi, a fost furat și profanat. Fapta a stârnit nu numai indignare, dar a redeschis și seria întrebărilor legate de moartea misterioasă a celor doi amanți. Sinucidere? Crimă? Complot? De mai bine de un secol versiunile se amestecă fără a se afla, totuși, adevărul.

Maria și Rudolf, amanții legendari de la Mayerling au fost găsiți, împușcați în cap de un glonț, în pavilionul de vânătoare al lui Rudolf, de la Mayerling, cam la 30 de kilometri de Viena. Este locul unde ei veneau să-și adăpostească iubirea. Când Rudolf și Maria s-au întâlnit, el are 31 de ani și este moștenitorul unuia din cele mai puternice tronuri din Europa, iar ea este o încântătoare baroană de numai 17 ani. Rudolf este atras mai degrabă de arte decât de politică. Mai mult, purtând în suflet duhul mamei sale, dulcea Sissi, interpretată atât de bine pe ecran de Rommy Schneider, el nu suportă injustiția și mizeria în care trăiește poporul maghiar, sub jugul tatălui său, care, pentru rațiuni de stat îl forțează să se însoare cu prințesa Stephanie a Belgiei. Este o căsătorie fără dragoste pe care Rudolf încearcă s-o uite în desfrâu. Nici un fel de alcool, nici o iubită nu reușesc să-l facă să trăiască o iubire adevărată.

Visul i s-a împlinit când la un bal la curte o întâlnește pe Maria, marea iubire a vieții sale, cea care îi dă, în sfârșit, un sens existenței sale. Nimic nu mai contează în fața acestei pasiuni: nici tată, nici rang.

Rudolf se înarmează cu îndrăzneală pentru a-i scrie papei Leon al XIII-lea cerându-i pur și simplu anularea căsătoriei sale cu prințesa Stéphanie.

Scandalul izbucnește la curtea Austriei. Furios de impertinența fiului său și a iubitei sale, împăratul îi ordonă lui Rudolf să rupă această legătură.

Trei zile mai târziu Rudolf și Maria au fost găsiți fără viață, unul lângă altul, în camera în care s-au iubit.

Împăratul, înăbușindu-și durerea, dă un comunicat oficial, anunțând că Rudolf a murit subit din cauza unei embolii fulgerătoare.

Nimeni n-a crezut, însă, în moartea brutală a lui Rudolf datorată unei embolii. Legătura lui cu Maria Vetsera era cunoscută la toate curțile principiare ale Europei și împăratul este nevoit să dea o altă versiune oficială a dramei. Este vorba de sinuciderea din dragoste a doi amanți care n-au putut să se iubească liber.

Frumoasa legendă de la Mayerling începe și odată cu ea... misterul.

De-a lungul anilor, istoricii au dat șase versiuni diferite despre moartea lui Rudolf și a Mariei. Unii au pretins că Maria era însărcinată și că a murit în urma unui avort provocat de o cădere. Nebun de durere, Rudolf s-a sinucis lângă cadavrul iubitei sale.

Alții au avansat ipoteza că cele două cadavre găsite în pavilionul de vânătoare de la Mayerling nu erau al lui Rudolf și al Mariei, ci ale unui general mort în luptă și al unei femei din sat care a murit datorită bolii. Totul a fost înscenat de cei doi amanți. După această regie morbidă, Rudolf și Maria au fugit în insula Corfu unde au trăit fericiți, în secret, având chiar și trei copii.

Reluarea cea mai spectaculoasă a acestei tragedii a avut loc în 1983, după revelațiile ex-împărătesei Zița, descendentă a Habsburgilor. La 90 de ani, în exil în Elveția, ea a făcut să planeze o umbră de îndoială asupra legendei minunate de la Mayerling, pretinzând că Rudolf și Maria au fost asasinați din rațiuni de stat. Rudolf a fost pus la curent despre un complot împotriva tatălui său. Ca să fie siguri că va păstra tăcerea, complotiștii l-au omorât atât pe el cât și pe Maria, prezentă lângă el.

Și iată că misterul se îndeseșe din nou în urma anunțului că sicriul Mariei a fost furat. Din destăinuirile unui bogat industriaș austriac, Helmut Flatzelsteiner, rezultă chiar că profanarea a avut loc acum patru ani și că el însuși a cumpărat de la niște necunoscuți rămășițele pământești ale tinerei fete moartă în 1883, pentru suma de 30.000 de șilingi. El mai afirmă că n-a făcut-o într-un scop morbid, ci doar pentru a lămuri o dată pentru totdeauna misterul de la Mayerling, făcând autopsia osemintelor spre a cunoaște adevăratul motiv al morții.

S-a făcut această autopsie cu adevărat? Care au fost concluziile? Până acum nu s-a aflat nimic. Un lucru însă este sigur. Frumoasele legende de dragoste nu mor niciodată.

Lady Di se simte insultată:

FOSTA MAMĂ VITREGĂ S-A MĂRITAT

Celebra romancieră engleză, Barbara Cartland (ale cărei romane sau ecranizări după romanele sale circulă și pe la noi), acum în vârstă de 93 de ani, a găsit de cuviință să-i ofere fiicei sale, Raine Spencer, 63 de ani, fosta soție a lordului Spencer, tatăl defunct al ladyei Di, următorul sfat: „Francezii sunt amanți excelenți, dar soți foarte răi". Acest sfat a sosit deoarece sprințara văduvioară s-a măritat pe data de 8 iulie, la Londra, cu un francez, contele Jean-François de Chambrun, 57 de ani, descendent al lui La Fayette. Pentru a-și sublinia dezacordul, Barbara Cartland n-a asistat decât la căsătoria religioasă și la recepție.

Cel mai tare, însă, a fost lezată de această căsătorie lady Di care a sperat până în ultimul moment că ea va fi anulată. Explicația acestei înverșunări este simplă. Prințesa de Galles a considerat scandaloasă comportarea fostei sale mame vitrege după moartea tatălui ei, lord Spencer: după numai opt luni de văduvie, Raine se afișa la brațul lui Francis Kallog, regele corn flakes-ului, anunțând o căsătorie iminentă. În ultimul moment Raine renunță la acest proiect, dar își găsește la repezeală un alt logodnic. Dacă în povești nunțile au alai cu nuntași fericiți, iată că mai sunt nunți care nu fac plăcere tuturor. Lady Di s-a simțit insultată de atâta insolență.

AXL ROSES:

„Sunt obsedat de demoni și nimic nu poate să mă salveze"

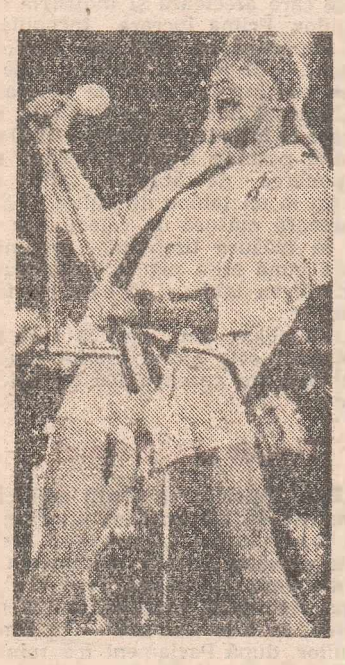

Alcool, drog, violență, nebunie furioasă: un psihanalist încearcă cinci ore pe zi să-l îngrijească...

Adolescenții îl cunosc foarte bine. El este idolul lor nr. 1. Cu grupul său **Guns n'Roses** au vândut 45 de milioane de discuri în cinci ani. Iubirea copiilor față de liderul grupului, Axl Roses, 29 de ani, îmbracă forme diferite (concerte, postere, tricouri) și este normal să fie așa. Necazul este că extrem de talentatul cântăreț este un foarte periculos psihopat. Axl nu se sfiește s-o spună el însuși: „Sunt obsedat de demoni și nimic nu poate să mă salveze".

Arestat de vreo cincisprezece ori în orașul său natal Lafayette, statul Indiana... el este un specialist al încăierărilor de stradă, al delictelor de orice fel.

În toată această nebunie apărea o speranță: iubirea salvatoare. Din păcate, Axl a reușit să o spulbere, rupând logodna cu Stephanie Seymour, unul din cele mai celebre top-modele din lume. Stephanie nu mai suporta crizele sale de isterie, scenele violente de gelozie și, mai ales, nu mai putea să-l vadă noapte de noapte înghițind cocteiluri periculoase de cocaină și alcool.

Poliția este aproape neputincioasă în ceea ce-l privește. Acum câteva luni un polițist îl oprește pe Axl, pentru exces de viteză. Replica a fost imediată. „Nu mai merg la concert. Ai să te trezești cu o revoltă pe cap". Polițistul este nevoit să renunțe, de teama reacției celor 90.000 de persoane prezente la concert. Fostul delincvent juvenil a ajuns aproape de neatins. Talentul, deocamdată, pledează în favoarea lui.

Pagină realizată de ELENA GRECESCU

BRYAN ADAMS, ÎNTOTDEAUNA „COOL"

Simplu, pasionat și autentic, cam așa se poate descrie „Waking Up The Neighbours". Un album generos de 15 piese, 2 superbe balade cum ar fi Everything I Do (I Do It For You) și Do I Have To Sap The Words, dar și rock hotărât și energic. Îl cunoașteți cred, de la un capăt la celălalt. Ați avut timp să-l tot ascultați, e produs în 1991. Ceea ce nu știți, dar poate vă imaginați, este că Bryan Adams nu e un tip complicat, în plus atrage instantaneu simpatia. Vreți recomandări ? Bine !

7 EXTRA: Cu Everything I Do... ai mișcat un public enorm, de altfel este și motivul pentru care vânzarea discului a atins o cifră record. Cum îți explici acest enorm succes ?

Bryan Adams : Nu știu ! De 10 ani fac ceea ce consider că sunt piese bune. Și pe-aceasta o găsesc bună, dar nu mai bună decât altele. Poate fi momentul, ambianța, cuvintele, melodia... E un cântec foarte emoționant și e, într-adevăr, cel mai frumos lucru pe care un bărbat îl poate spune unei femei. Câteodată, e dificil pentru un bărbat să-și exprime sentimentele față de o femeie Și dacă o femeie te întreabă : „Ce simți de fapt pentru mine ?" îi poți răspunde că tot ceea ce faci e pentru ea. E mai ușor de spus decât „Te iubesc". Dar asta bărbații spun rareori, sau puțini bărbați fac declarații de acest gen.

— Prezența acestei piese în coloana sonoră a filmului „Robin Hood" se explică prin faptul că filmul e o poveste de dragoste ?

B.A — Mi s-a dat scenariul ca și muzica de fond și pe această bază mi s-a cerut să fac un cântec. L-am compus într-o oră, casa de filme l-a apreciat super și a fost înregistrat. Sunt de părere că el se încadrează la fel de bine și în albumul meu.

— Acum însă, mulți oameni au înscris numele tău în memoria lor sentimentală datorită acestei piese și nu atât datorită întregului album....

B.A. — Asta nu contează ! Ceea ce e important pentru mine e că un cântec superb atinge sufletul oamenilor, e un asemenea caz ! Oricum prefer să scriu o piesă pentru un film frumos decât pentru publicitate ridicolă. Acum câțiva ani mi s-a cerut să compun pentru „Top Gun", am refuzat deoarece am considerat filmul de propagandă. Ca artist sunt încă liber să fac ce vreau, nu ?

— Îți place cinematograful?

B.A. — Da, bineînțeles! Îmi plac toate filmele, cu condiția să fie o evadare, o schimbare, cum a fost „Tăcerea mieilor", de exemplu. Și vreau să văd multe filme pentru că un anumit artist le-a realizat. Îmi place totul de fapt !

— Dar clip-urile îți plac ?

B.A. — Nu prea-mi face plăcere să fac clipuri. Pentru acest album le-am realizat pentru că știu că asta e dorința oamenilor. Nu poți fi alături de ei peste tot și atunci sunt într-adevăr necesare. Dar procesul nu mă amuză din cale-afară, de departe prefer concertele. Când ești filmat, ești plasat într-un cadru care nu e natural și ți se cere să te comporți ca și cum ar fi. După mine e o mare pierdere de timp și bani, dar, repet, mă supun, sunt lucruri care trebuie făcute pentru casa de discuri...

— Ce te face să ții cont într-adevăr de casa ta de discuri încât să vrei să câștigi mulți bani pentru ea ?

B.A. — Într-un fel așa cred eu că ei pot fi foarte mulțumiți de mine ! Relațiile mele cu această casă de discuri ies din obișnuit. De 12 ani lucrez cu ei și întotdeauna mi-au respectat dorința de a lucra neconstrâns, niciodată nu s-au amestecat în muzica mea. Mulți artiști nu pot avea această pretenție ! Această mână liberă pe care ei o lasă, explică poate și faptul că au semnat cu artiști foarte creativi ca The Police, Joe Jackson sau Supertramp. Deci, dacă eu le aduc mulți bani, asta nu mă deranjează deloc căci nu mă pot plânge de nimic.

— „Waking Up The Neighbours" pare a fi scris special pentru a fi cântat live...

B.A. — Da, asta a fost intenția mea, să meargă în concert. Sunt pasaje care invită publicul la cântat, dar albumul poate fi adaptabil, și la o serată...

— Albumul are o temă centrală ?

B.A. — E un disc pozitiv, fericit. Ar fi tema mediului înconjurător „Vanishing" explică faptul că oamenii n-au îndeajuns respect pentru trecut, pentru istorie se întâmplă mai peste tot, remarc...

— Însă dragostea te inspiră cel mai mult, nu-i așa ?

B.A. — Absolut ! Dacă nu e dragoste, nu e nimic ! E prea multă ură în lume !

— De aceea ai scris „Don't Drop The Bomb On Me" ?

B.A. — Acest termen e o expresie idiomatică englezească ce vrea să spună „nu mă provoca, stai liniștit !" Dar e un dublu sens în această piesă. Ea vorbește și de mediul ce ne înconjoară : gândiți-vă puțin la lumea în care trăiți, nu fiți indiferenți și egoiști, încercați să fiți mai conștienți, rezervați-vă timp pentru a vă gândi și la ceilalți ! Lumea a înnebunit, de-a dreptul!

— Crezi că ai putea-o schimba ?

B.A. — Știu că nu voi schimba niciodată nimic, lumea va fi la fel, orice aș zice. A, să faci muzică pentru a transforma oamenii, și asta e dificil. Muzica trebuie să fie un refugiu, o oază. Dacă ea conține un mesaj politic, trebuie prezentat cu umor, fără înfierbântare și instigare pentru că poți deveni nociv.

Be cool !

Considerații tardive poate, dar valabile, Bryan vă asigur e la fel de blând și azi.

ANNE PARILLAUD:

„Am nevoie să mă îndrăgostesc!"

Născută la Paris, Anne Parillaud începe să studieze dansul la vârsta de 4 ani. La 16 ani debutează în filmul „L'Hôtel De La Plage" (1977) de Michel Bang. În 1978 o regăsim alături de Catherine Deneuve în filmul „Econte Voir" de Hugo Santiago. Apoi va juca în „Pour La Peau D'un Flic" (1981), „Le Battant" (1983) al lui Alain Delon și „Quelle Heure Est'Il" (1989) de Ettore Scola cu Marcello Mastroianni.

În 1990, are loc consacrarea, odată cu apariția ei, în filmul „Nikita" de Luc Besson (Le Grand Bleu) cu Jean-Hugues Anglade (37,2 La Matin). Pentru rolul ei în „Nikita", devenit „film de cult" în Statele Unite, Anne Parillaud primește un César pentru cea mai bună actriță. Doi ani mai târziu, revine într-un nou film : „Innocent Blood" de John Landis (Blues Brothers). A trecut ea oare de cealaltă parte a Atlanticului ? Cu siguranță, da ! După incredibilul succes cu „Nikita", frumoasa noastră se lansează într-o carieră americană. „Nu pot spune că am un plan de carieră, să fac un film american nu reprezenta o prioritate, dar am vrut să încerc totul. După „Nikita", aș fi putut cădea în capcana de a accepta orice în S.U.A., dar nu mi se poate impune să fac ceea ce nu sunt. Nu trăiesc decât prin emoție și sentiment. Am nevoie să mă îndrăgostesc". Recent a fost vedeta filmului „Map Of The Human Heart" de Vincent Ward.

În filmul lui Luc Besson, Anne Parillaud (Nikita), susținută de altfel de realizator, e o delincventă de mare clasă. Cel puțin acesta e deznodământul oficial căci o regăsim într-un centru de formare pentru ceea ce se numește în franceză „barbouzes de choc". Cine a văzut filmul știe despre ce anume e vorba cine nu a văzut filmul trebuie să se lămurească numaidecât, dacă mai are ocazia, pentru că alte lămuriri aici nu vor fi și de altfel nici povestea filmului nu va continua, el fiind accesibil spectatorilor români cinefili.

„Innocent Blood" a putut fi văzut și el pe marile ecrane ale capitalei și, cu siguranță, și în alte orașe. Anne Parillaud devine Marie, o frumoasă femeie-vampir cu gusturi foarte exacte : italieni răi, cu sânge (cum altfel oare ?) cald ! Sensibilă foarte de altfel, victimă a acestui tabiet nu tocmai apreciat de partea masculină că visează la un prinț călare. Dacă sunteți în cunoștință de cauză, soarta ei nu vă mai stârnește curiozitatea. Destinul ei adevărat însă, în afara acestui film, rămâne subiect de interes pentru cei care o consideră pe gustul lor ! Țineți minte 5 cuvinte : Anne Parillaud, barbouze de choc !

Topuri — Radio Contact

– ediția 32 –

• TOP 30

1. **4 NON BLONDES** – What's Up ?
2. **GABRIELLE** – Dreams
3. **DEBORAH HARRY** – I Can See Clearly

• TOP SLOW & BLUES

1. **LISA STANFIELD** – In All The Right Places
2. **MARCO MASINNI** – Anna Viviano
3. **VAYA CON DIOS** – For You

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. **BC & BASIC BOOM** – Knock Knock
2. **FAR CORPORATION** – One Of Your Lovers
3. **PRAISE** – Easy Way Out

7 EXTRA
radio CONTACT FM 96,1 MHz

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Până unde „merge" performanța sportivă?

Iată o întrebare ce preocupă pe cercetătorii germani din Köln, care urmăresc și ei cu vădit interes, din toate punctele de vedere, **campionatele mondiale de atletism** de la Stuttgart. Dacă Pierre de Coubertin a devenit celebru cu Jocurile Olimpice moderne ce s-au desfășurat sub „sloganul", să nu-i spunem lozinca, „Altius, citius, fortius", ei bine, cea de-a 4-a ediție a mondialelor din metropola șvabilor pare să fie dominată de deviza: mai sus, mai repede și mai departe, anunțând parcă noi recorduri mondiale.

Dacă sportivii au ajuns la limita lor biologică, și aici mă gândesc la sprinterii americani care aleargă „suta de metri" sub 9,90 secunde, sau la săritorii **Mike Powell** cu 9,90 m și, de ce nu, la **Serghei Bubka** cu 6,14 m la prăjină (performanțe incredibile până acum un an), oamenii de știință din laboratoarele germane „au fabricat" noi campioni mondiali cu performanțe superioare celor menționate în rândurile de mai sus. Pare paradoxal, dar din punct de vedere biochimic, organismul sportivilor este capabil de a obține rezultate mai bune, iar câțiva specialiști ai institutului de cercetări sportive din Köln (printre care și profesorul dr. Peter Brueggemann), au ajuns la concluzia, de neimaginat pentru noi, că Heike Henkel de exemplu poate sări 2,10 m, și sigur că și **Alina Astafei** a noastră, după cum la bărbați se poate trece sau în computer unii atleți au deja la activ 2,45 m, la fel de bine cum Mike Powell, cu o detentă formidabilă, a fost măsurat 9,50 m, dacă nu chiar 10 metri. Nu lipsește nici Serghei Bubka, calculat de germani si realizat în computer cu 6,38 m; toate bune și frumoase, dar parcă prea artificiale. Și totuși nemții se plâng că o serie de specialiști de pe lângă federațiile naționale nu se preocupă îndeajuns de „exploatarea" integrală a calității atleților sau atletelor, situație ce ar contribui la o creștere generală a performanțelor, aspect ce mă pune pe gânduri tocmai în momentul când s-a declanșat o luptă feroce împotriva celor ce consumă doping.

Cum să „dovedească" sportivii sau sportivele, când specialiștii susțin așa ceva (sigur în laborator)? Această nouă ridicare a ștachetei rezultatelor poate fi recepționată de managerii mitingurilor internaționale sau chiar de comisiile din cadrul federației internaționale, care mâine vor ridica atât de mult baremurile de calificare pentru anumite evenimente, iar aici nu trebuie omise premiile formidabile, încât se va reveni la activatoare și stimulatoare, fără de care corpul, oricât de bine ar fi acesta antrenat, nu mai poate da nimic. Deci, ne aflăm într-un cerc vicios, în care pe de o parte nu dorim doping și sancționăm aspru pe cei prinși în flagrant delict, dar pe de altă parte vrem tot mai sus, mai departe și mai repede, doar din rezerve proprii. O contradicție ce-i obligă pe sportivi să încalce normele morale, mai ales dacă vreun organizator de concursuri anunță o sumă în dolari pentru o nouă performanță sau record mondial, pentru că biologic s-a ajuns la limita superioară. Dar cum unii sunt adepții „producției în eprubetă" vom înregistra mai mult ca sigur și acel moment în care un sportiv a realizat ceva extraordinar pe fondul unui antrenament psihic, spre care tinde întreaga activitate a profesioniștilor, și-anume către forțarea calităților mentale, ceea ce în fond înseamnă și se definește ca psihodoping.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

UN REGAL LA „SUTĂ"

Timp de 10 zile, „Gottlieb Daimler Stadium" din Stuttgart este gazda celei de-a 4-a ediții a C.M. de atletism, principala competiție sportivă a anului. Întrecerile au înregistrat un prim record, acela al participării, fiind reuniți 1862 de atleți și atlete din 183 de țări. În același timp, a fost consemnată absența a numeroși campioni mondiali și olimpici: Katrin Krabbe, Ludmila Narozilenko, Tatiana Dorovscih, Inessa Kraveț (suspendate pentru rezultate pozitive la controalele antidoping); Lerroy Burrell, Greg Foster, Rodion Gatăulin. Said Aouita (n-au obținut selecția); Liz McCoghlan și Dieter Baumann (accidentați).

Primele medalii au fost atribuite la proba feminină de 10 km marș: 1. Sari Essayah (Finlanda), 2. Ileana Salvador (Italia), 3. Encarnacion Granados (Spania). De asemenea, în prima zi au fost desemnați laureații în clasica probă a maratonului: 1. Mark Plaatjes (SUA), 2. Lucketz Swartbooi (Namibia), 3. Bert Van Vlaanderen (Olanda).

România este reprezentată de 18 atlete și 6 atleți, care participă la 20 probe (din totalul de 43). Din păcate, debut cu stângul pentru delegația noastră: la 3 000 m, Margareta Keszeg Elena și Elena Fidatov au ratat calificarea în finală, onoarea fiind salvată de Luminița Zaiciuc (stabilită de mai mult timp în Germania)! Nici Jana Ciobanu, la greutate, nu a avut acces între primele 12. La lungime, realizând doar 6,40 m, Marieta Ilcu nu a depășit faza preliminariilor, în timp ce Mirela Dulgheru (6,48 m) s-a clasat pe locul 11! Dovedind o constanță remarcabilă (patru sărituri peste 7 m), campioana olimpică Heike Drechsel și-a adjudecat medalia de aur (7,11 m).

De un interes deosebit s-a bucurat marele duel dintre americanul Carl Lewis și englezul Linford Christie, la „sută". Dacă în serii ei au fost creditați cu 10,15, respectiv 10,24, în turul al doilea „King" Lewis a realizat 10,11, iar Christie 10,00! Performanțe inferioare însă americanului Andre Cason, care a „coborât" la 9,96! În grupă cu acesta din urmă, deși Daniel Cojocaru (singurul alb alături de 6 negri) a „scos" 10,41, nu a fost suficient pentru a intra în semifinale.

Regalul viteziștilor s-a încheiat în cea de-a doua zi a „mondialelor". Rezultate de excepție în prima semifinală: 1. Cason 9,94, 2. Daniel Effiong (Nigeria) 9,98, 3. Lewis 10,02, 4. Frank Fredericks (Namibia) 10,05. În cealaltă semifinală Christie dă replica: 9,97! Campion olimpic la Barcelona, Linford Christie (33 de ani)va câștiga nu numai finala, dar cu 9,87 va stabili un nou record european (vechiul record îi aparținea cu 9,92), la o sutime de recordul mondial. Obținând doar 10,02, triplul campion mondial Carl Lewis se clasează pe locul 4, fiind precedat de compatrioții Andre Cason (9,92) și Dennis Mitchel (9,94).

Numeroși atleți au fost descalificați (între aceștia, Costică Bălan) la 20 km marș. Podiumul: 1. Valentin Massana (Spania), 2. Giovanni de Benedictis (Italia), 3. Daniel Plaza (Spania) — campionul olimpic de la Barcelona.

Pentru delegația noastră o rază de soare ne-a adus Ella Kovacs (prezentă, marți, în finală la 800 m), de la care așteptăm o medalie, la fel ca și de la Alina Astafei (înălțime), Violeta Beclea (1 500 m) sau Iulia Negură (10 000 m).

POMPILIU L. DUMITRESCU

Derby de K.O.

● Start lansat în Divizia Națională cu porții egale de puncte gazde-oaspeți ● **„Poli" Timișoa a — Univ. Craiova** 1-2 (1-1): în min. 1 Bătrânu înscrie primul gol al campionatului, Bită (44) și Craioveanu (64) aducând victoria oaspeților ● **Electroputere —F. C. Farul** 0-1 (0-1): Marian Popa (25) face ca Bănia să râdă cu un ochi și să plângă cu altul ● **Ceahlăul Piatra Neamț — Progresul** 0-2 (0-1): Bucuria gazdelor de a apărea în premieră pe prima scenă fotbalistică a fost umbrită de reușitele lui Cârstea (14) și Dună (58) — 11 m ● **U. T. Arad — Petrolul** 2-1 (2-0): Revenită după 11 ani în primul eșalon „bătrâna doamnă" a pornit vijelios — Mitu (16) și Țucudean (44), respectiv Matei (62) — 11 m ● **„U" Cluj — Rapid** 2—0 (2—0): Falub (25) și Necula (40) îi au coautor pe Gabor, Andrași ratând (34) primul penalty acordat în acest sezon ● **F. C. Inter — Oțelul** 1-0 (1-0): Radu Niculescu (45) transformând în schimb o lovitură de la 11 m ● **Sportul Studențesc — Gloria** 2-0 (0-0): o „dublă" a lui Ceaușilă (59 și 85) ● **Dacia Unirea — F. C. Brașov** 0-0 ● **Dinamo — Steaua** 0-3 (0-0): Omogenitatea și valoarea superioară a steliștilor le-au conferit o victorie meritată, chiar dacă scorul este prea sever, ținând seama de ocaziile avute de Demollari și Viorel Moldovan. Vlădoiu (58 și 85) și-a confirmat calitățile de golgeter evidențiate în turneul de la Porto, căruia i s-a adăugat Ilie Dumitrescu (76) ● Prima eliminare — Albeanu (Electroputere) ● Etapa viitoare (22 august): F. C. Brașov — Dinamo, Steaua — Electroputere, F. C. Farul — „Poli" Timișoara, Univ. Craiova — „U" Cluj, Progresul — U. T. A., Rapid — Ceahlăul, Petrolul — F. C. Inter, Oțelul — Sportul Stud., Gloria — Dacia Unirea.

(P. L. Dumitrescu)

Paralele inegale

■■ **MASCA.** Amatorii de suveniruri sportive dau dovadă de inventivitate ieșită din comun, dar și de o pasiune care îi duce uneori până la infracțiune. Depășind faza autografelor, insignelor, fanioanelor, tricourilor, eșarfelor un grup de tifosi ai clubului italian Lazio Roma și-au propus să își procure pentru colecție un obiect neobișnuit; masca pe care a purtat-o în sezonul trecut englezul devenit roman **Paul Gascoigne**, mască folosită la recomandare medicală, în urma unei fracturi a maxilarului. Amintiții vânători de suveniruri nu s-au dat înapoi de a efectua o spargere în toată regula la vestiarele de la Stadio Olimpico, în căutarea obiectului jinduit. După o noapte petrecută în arestul poliției, tinerii suporteri ai lui Lazio au fost în cele din urmă eliberați, norocul lor fiind acela că șeful comisariatului făcea parte din aceeași galerie!

■■ **PREMIERA.** Pentru prima oară în istoria turneului final al Campionatului mondial de fotbal se va juca pe un stadion în întregime acoperit, celebrul de acum **Silver Dome**, din Pontiac, o suburbie a capitalei americane a automobilului, Detroit. Impresionanta arenă are 80 000 de locuri și a fost folosită până acum numai pentru meciurile de hochei pe gheață din cadrul Ligii nord-americane profesioniste. Anul viitor, însă, gheața va ceda locul unui gazon natural, care a fost cultivat într-o fermă californiană. Noua suprafață de joc a fost inaugurată cu meciul Anglia — Germania, din cadrul US Cup '93, toți jucătorii fiind unanimi în a elogia atât calitatea gazonului, cât și condițiile oferite de arena acoperită.

■■ **GHINION.** Eroul turneului final al Campionatului mondial de fotbal de anul trecut, danezul **Henrik Andersen**, care, după cum se știe, a contribuit din plin la senzaționala victorie finală a reprezentativei sale în Suedia, a fost urmărit de atunci numai de ghinioane. Frecvent accidentat, Andersen a reușit să prindă echipa, FC Köln, în ultimele etape ale campionatului german de fotbal, dar într-un meci cu Bochum s-a reaccidentat. De data aceasta s-a constatat, în urma consultării unor reputați specialiști, cariera lui Andersen este definitiv compromisă.

■■ **MILAN ATLETIC CLUB.** „Țarul" televiziunii private italiene și al publicității, **Silvio Berlusconi**, a creat recent un nou club, „Athletic Milan Club", în care sunt reunite toate echipele pe care le sponsorizează — de fotbal, volei, hochei pe gheață și rugby. De remarcat că o astfel de entitate este destul de rară în Europa Occidentală, dar și faptul că toate formațiile regrupate în AMC sunt campioane ale Italiei (la fotbal, hochei, rugby) sau pe cale de a deveni, echipa de volei fiind calificată în prezent în finala campionatului peninsular.

TEODORA OPREA

Trai nineacă!

Săraci, dar curați, progresiștii noștri dragi (dar mai ales ai frizerilor și tipografilor) s-au salvat de la retrogradare, fiind conduși de doi oameni, care, anual, încasau drept salarii pentru astă trebușoară cam 800 000 lei. Acum, s-a schimbat modificarea, odată cu apariția Societății comerciale „Progresul" S.A., formată din băncile românești ale mai tari. Numai salariile conducerii se ridică la circa 1,5 milioane lei. Pe lună. Are banca pește. Dacă nu vă vine să credeți, să vedem staff-ul. Fără a uita că se ocupă doar de fotbal, celelalte 7 secții, ale clubului căzând în altă parohie, să nu aglomereze programul de lucru intens al noii conduceri. Deci, babanul șțat de plată al SC „Progresul" SA cuprinde următorul nomenclator, sau următoarea nomenclatură: director general — Cornel Dinu; director tehnic — Viorel Kraus; director sportiv — Constantin Paraschivescu; secretar general — Jean Grama; director economic — dl Borcan (cu miere?); director adjunct — dl Munteanu; director Centru de copii și juniori — Constantin Dinulescu. Am zis 1,5 milioane lei pe lună? Se pare că am greșit. Dar am și o scuză: salariile sunt confidențiale, evaluarea fiind făcută conform competiției naționale „Datul cu presupusa".

Un ministru infinit

Destabilizarea e-n floare pe aceste meleaguri carpatine. O singură oază de stabilitate, însă, în toată brambureala: ministrul tineretului și sportului, tânărul domn Gheorghe Angelescu. Domnia sa e bătută în cuie pe acest dulce scaun, pe care, însă, spun gurile rele, îl părăsește din când în când, preferând des-des fotoliile avioanelor internaționale. De ce zicem ce zicem? Simplu, tatăl junului demnitar a fost colonel de securitate, acum e general-maior de secu..., pardon, la Serviciul de Informații Externe, și se laudă în gura mare (in whisky veritas, știți dumneavoastră!) că a finanțat campania electorală a' președintelui Ion Iliescu. Ca să rămânem la înțelepciunea strămoșilor noștri romani, iată și principiul după care suntem convinși că avem un ministru infinit: „Do ut des". Doar dacă, doamne-ferește, la alegerile viitoare...

Din gândirea tribunei

Rău faceți că nu mergeți pe stadion. Nu că fotbalul pe care îl vedeți v-ar face fericiți. Dar vă distrați, auzind în tribune fel de fel de expresii trăznite. Iată, în pauza unui meci de săptămâna trecută, am înregistrat următorul dialog: „Ce zici, cu toate schimbările de la Televiziune, Dumitru Graur a rămas șef la sport". „Treaba lor. Știi deviza mea: decât o zi graur, mai bine o viață cioară!"

Raid prin țara lalelor

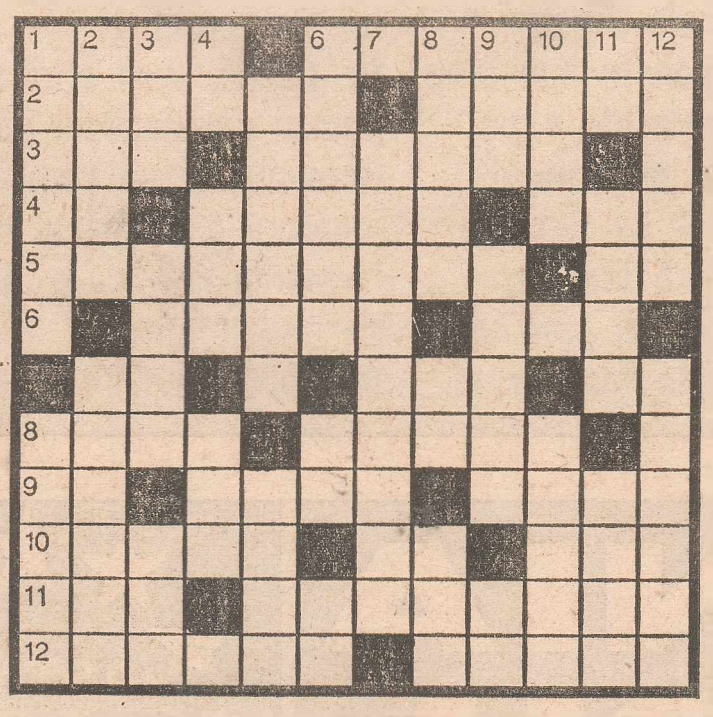

ORIZONTAL: 1) Rotterdamul pentru Olanda — „Interior olandez" imortalizat de Pieter de Hooch, „Moară de apă" de Meindert Hobbema și „Râul Mass în apropiere de Dordrecht", realizat de Jan van Goyen. 2) Tablou cu lalele, mori de vânt și saboți — Reprezentativa Olandei în Cupa Primăverii. 3) Câmpie roditoare în Olanda ! — Pictor și gravor olandez, realizând scene pitorești inspirate din viața de la țară, ca în tablourile intitulate : „Coliba țăranilor" și „Dans țărănesc" (Adriaen van : 1610—1684). 4) Eindhoven — Nijmegen 4—1 ! — Joacă și câștigă — Popor de limbă chinezo-tibetană din Vietnam. 5) Echipa trustului Philips, în care evoluează și compatriotul nostru, internaționalul Gică Popescu (P.S.V.) — Jan Blankestein. 6) „Olandezul zburător" de Richard Wagner — „Lecție de muzică" de Gerard Terborch, pentru elevi. 7) Împarte terenul la Arnhem ! — Cunoscut fotbalist olandez, fost component al „portocalei mecanice", alături de Cruyff, Hann și Neeskens — Orice ! 8) Regretată cântăreață de muzică ușoară din Olanda ! — Făcut praf de olandezi și apoi dat la export. 9) Rembrandt expus la periferii ! — Gulden pus în circulație — Cap în Japonia. 10) 4 500 pe an, este producția de lapte obținută de la o vacă din rasa olandeză — Strigătură la joc — Echipă românească de fotbal, de neuitat pentru Fejenoord Rotterdam. 11) Coeficient pentru șahistul Jan Timann — „Peisaj cu cascadă" și „Moara din Wyk" sunt titlurile a două pânze aparținând acestui mare pictor și gravor olandez (Jacob van ; 1629—1682). 12) Totalitatea vacilor frize și olandeze din Olanda sau din România — Stele luminoare.

VERTICAL : 1) Nume dat în Olanda unei porțiuni joase de uscat, smulsă mării prin îndiguire și desecare — Van Gogh și-a intitulat un tablou „Cameră de dormit în...". 2) Vechi monede de aur olandeze, care au circulat și pe la noi — ...Olandeze, teritoriu autonom în cadrul regatului olandez, format din 6 insule (neart.) 3) Fiord în Norvegia — Marea vecină Olandei (nom.) — Clasamentul preferințelor. 4) Ton sec ! — Abreviație militară pentru „adăpost" — Atmosferă. 5) Încarcă și descarcă vapoarele la Rotterdam — Ginere. 6) Preot la „Biserica din Anvers" pictată de Van Gogh, sau cioban într-un „Peisaj cu turme", imortalizat de Albert Cuyp — Simbolul litiului — 3—4 faulturi la Gullit ! 7) „... rea", până aparținând pictorului olandez Jan Steen (pl.). 8) Nete — Elena Pop — Gol de portar. 9) Dat înapoi ! — „Rondul de...", celebru tablou de Rembrandt (pl.) — Depeșe ! 10) Stil de pictură folosit și de maeștrii olandezi — „Olandezul zburător", ajuns pe un banc de nisip. 11) Comune pentru orașele Breda și Utrecht ! — Celebră echipă de fotbal din Amsterdam, la timona căreia s-a aflat și românul Ștefan Covaci, în perioada ei de glorie — Văzduh (poet.). 12) „... binecuvântându-și nepoții", pictură în care, ceea ce captivează și emoționează, sunt culorile pe care Rembrandt le descoperă în feeria luminilor și jocul umbrelor — Țesătură națională olandeză, frecventă în Veneția Nordului.

Dicționar : IAO ISEN, ELO, RAN, ADP, TAD.

GHEORGHE TOIA

POLICROMIE

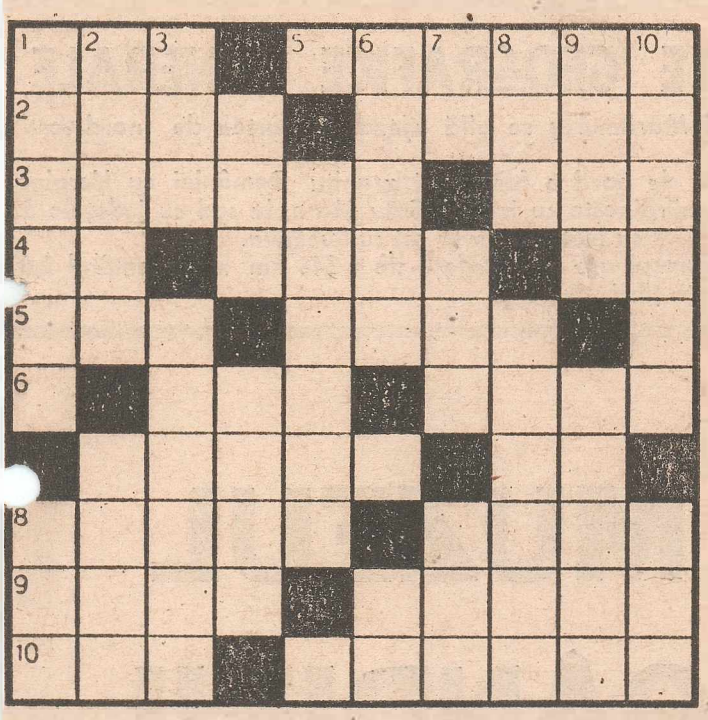

ORIZONTAL: 1) Un albastru infinit — Gamă cromatică. 2) Albul... ca zăpada — Negru de fum. 3) Dau strălucire culorilor — Papagal multicolor. 4) Pasc pe câmpul verde — Combinație la albaneagra — În timp ! 5) Abreviație pentru „Rezultant Linear Density" — Piatră semiprețioasă, viu colorată. 6) Lac de unghii în diverse nuanțe — A se îmbujora. 7) Pești răpitori de apă dulce — Notă muzicală. 8) Albă, de scris — Porțiune diferit colorată pe un fond omogen. 9) A se înroși din cauza unei stări emotive (fig.) — Alb într-o cunoscută poveste de Ion Creangă. 10) Curmătură — Coli albe de scris.

VERTICAL : 1) A vopsi — Galben la gura puilor. 2) Lac protector pentru vase, în diverse culori — Gen de insecte din Indonezia. 3) Se înroșește la fiert — Negru pe alb (fig.) 4) Cerneală specială, de obicei neagră, utilizată în poligrafie, desene etc. — Stare care te face să vezi totul în negru. 5) Dată cu roșu pe buze. 6) A pândi — Simbolul heliului. 7) Din capul locului ! — Asociația Sportivă Recolta (abr.) — Lipsit de culoare. 8) Romancier portughez — Urși albi. 9) Culori foarte vii — Se zice că nu-i așa de negru cum îl arată haina (var.). 10) Culoarea frunzelor, toamna (pl.) — Nuanțe policrome.

Dicționar : ARA, RLD, AORE, ACIRA, ASR, ESA.

CONSTANTIN GRIGORE

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

● Don Emilio se întoarce de la duel. Soția îl întreabă :

— Ești rănit ?

— Nu.

— Și don Luis ? E mort ?

— Nu. Și el e teafăr.

— Deci nu v-ați duelat ?

— Ba da, însă amândoi am tras atât de exact încât gloanțele s-au lovit unul de altul la jumătatea distanței.

● Un arheolog a găsit într-o peșteră câteva inscripții care însoțeau un desen din preistorie. Curios, le-a descifrat : Femeia peșterilor aleargă țipând către soțul ei : „Bărbate, un dinozaur a răpit-o pe mama !", la care el răspunde : „Animal nătâng, singur și-a făcut-o !"

● O tânără din Texas îi mărturisește bucuroasă mamei :

— Mama, Billy intenționează să-mi ceară mâna !

— Ți-a spus ceva ?

— Încă nu, dar și-a împușcat deja soția !

● Sfidând flăcările ce-i cuprinsese casa, un gospodar tot intra și ieșea din ea. Mirat, șeful pompierilor l-a întrebat de ce face asta.

— Soacră-mea e înăuntru și o rotesc, ca să ardă uniform !

● Panică la bord. Vaporul se scufundă. Un singur călător stă îngândurat, privind dezastrul și-și spune :

— Da, da, așa îți joacă viața uneori câte o festă. Și eu care doream să fiu incinerat după moarte !

● Unde vrei să plătești amenda ? În sat la primărie sau în lanul de porumb ?

— Mi-e rușine de oamenii din sat așa că, hai în lan.

Paznicul fiind în vârstă, a oftat adânc și a amenințat-o cu degetul :

— Uite ce e, de data asta te iert însă a doua oară...

● Inscripție în fața intrării în cabinetul medical : „Pacienții sunt rugați să nu facă schimb de simptome deoarece acest lucru îngreunează considerabil stabilirea diagnosticului."

● Un bătrân vine la medic :

— Doctore, aș vrea să vă spun ceva dar mi-e rușine.

— Spuneți ce vă supără, nu vă jenați.

— Știți, dimineața pe la șapte fac pipi.

— Foarte bine, e perfect ! — îl încurajează medicul.

— Da, însă problema este că eu mă trezesc abia la opt...

● O doamnă în vârstă, foarte îngrijorată pentru sănătatea ei, se plânge :

— Domnule doctor, știți, casc tot timpul.

— Pentru treaba asta nu se vine la medic.

— Dar unde ? — întreabă disperată pacienta.

— La teatru sau la concert !

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRAȘOVEANU

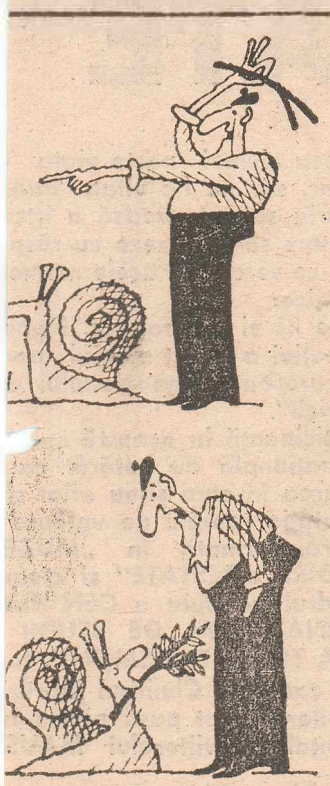

Dezlegarea careului din nr. 32

Muzicală : RAPAI; OBOI; ACORDĂ; AIS; ROLA; CANTA; ROMAN; DAN; BD; ATENA; O; UED; AED; BS; COMIC; ANA; IA; S; VIORI; UNISON; TON; MELOS; NĂUC.

TALON * FLACĂRA nr. 33
Concurs "PUBLICAȚIILE FLACĂRA"

Prenumele.....

Numele.....

Localitatea..... Cod.....

Județul (Sectorul).....

Str. ..... Nr. .....

Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. .....

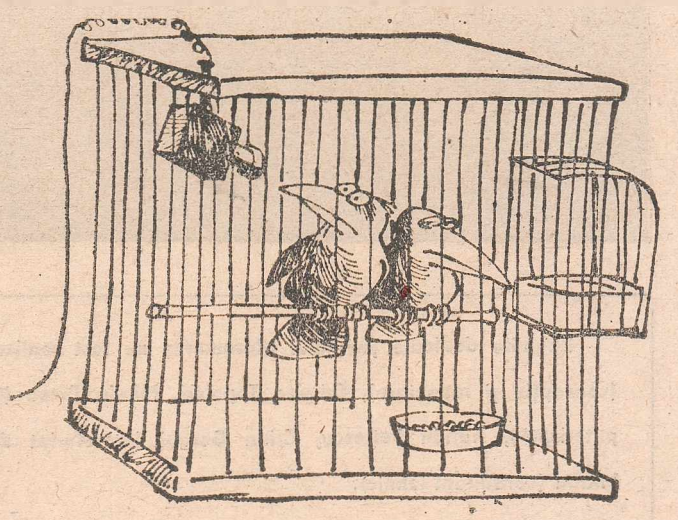

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.
E o inițiativă de presă care a fost salutată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.
De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI: MARAMUREȘ

DATE GEOGRAFICE GENERALE

Județul Maramureș se află așezat în partea de nord-vest a țării.

Limita de nord o formează granița României cu Ucraina, la vest se mărginește cu județul Satu Mare, la sud cu județele Sălaj, Cluj și Bistrița Năsăud iar la est cu Suceava.

Maramureșul are o suprafață de 6 246 km² reprezentând 2,6% din suprafața țării.

MUZEUL GÂNDIRII ARESTATE

Frumusețea plaiurilor maramureșene, spiritualitatea oamenilor de pe aceste locuri au fost umbrite, decenii de-a rândul, de suferințele îndurate de atâția oameni de seamă ai României în temnițele de aici.

În inima Maramureșului istoric, la Sighetul Marmației, sute de oameni au fost osândiți la degradare fizică și morală totală.

Drumul spre închisoarea din Sighet a fost un drum al umilințelor de tot felul, al batjocurii și dezumanizării.

Oameni de seamă ai neamului, cetățeni care au onorat cultura, știința și politica națională, au fost măcinați de suferințe și boli necruțătoare, între aceste ziduri și au murit anonimi, părăsiți de toată lumea, huliți și incriminați.

Pentru ca răul, care a bântuit asemenea ciumei peste viața menilor, să nu fie uitat, iată memoria mereu trează a isto s-a întors să analizeze cu răsp derea ce se cuvine acele mome groaznice.

Între 21 și 23 mai a.c. Sighe Marmației a oferit spațiul pe desfășurarea „Simpozionului a pra fricii".

Participanții la această m tare națională au hotărât ca chisoarea în care și-au aflat sf situl atâția români de valoare fie transformată în „MUZE GÂNDIRII ARESTATE" și crea în cadrul acestuia a CENTRUL INTERNAȚIONAL DE STUDII SUPRA TOTALITARISMULUI. În celași cadru, în Cimitirul Martir și Eroilor a fost pusă piatra f damentală a viitorului MAUS LEU

Paginile dedicate județului Maramureș au fost realizate de : Petre Lețiu (concepție și redactare), Critsina Topolski, Mirela Fotea (tehnoredactare computerizată), Adrian Petrescu, Crina Gorgoi (secretariat de redacție), Mircea Mitrea (consultant tehnic).

TINDEM SPRE STATUTUL DE STAȚIUNE

INTERVIU CU DL. DR. INGINER C. ANGHEL, PRIMARUL MUNICIPIULUI BAIA MARE

— Domnule primar, vă rugăm să ne spuneți cum se prezintă în momentul de față situația economică a municipiului Baia Mare ?

— Economic, Baia Mare este un oraș dominat de procesul de exploatare și prelucrare a neferoaselor, ceea ce îi conferă o relativă stabilitate și prosperitate, dar „diversificarea" industrială socialistă, în afara unor reușite (mai ales în industria ușoară), a produs și ramuri care luptă pentru supraviețuire, încercând o reprofilare. Cât despre sectorul privat, acesta este unul din cele mai dinamice din țară, cu un accent deosebit pe servicii și activități comerciale.

— Care este stadiul obiectivelor de pe șantierele de construcții la ora actuală ?

— Lucrările ce se execută acum pe șantierele de construcții reprezintă continuări și finalizări de investiții începute, unele, încă dinainte de Decembrie 1989. Cifrele publicate de către Consiliul Județean Maramureș cu ocazia aprobării bugetului județean indică o nouă perioadă de austeritate.

— Vă loviți, domnule primar, de rigiditatea blocajului economico-financiar în activitatea dv. de zi cu zi ?

— Unul din nivelurile de blocaj cel mai puternic resimțite de o primărie este cel al blocajului în domeniul construcțiilor de locuințe, pomenit anterior. Cel de-al doilea, care afectează calitatea vieții majorității cetățenilor, este cel din domeniul serviciilor către populație, asigurate în general de regiile autonome subordonate de la 1 ianuarie Consiliului local. Aceste regii sunt efectiv blocate de incapacitatea agenților economici de a-și onora plățile restante.

— Ce vă propuneți să întreprindeți pentru ca orașul Baia Mare, cunoscut ca orașul de sub „Dealul Florilor", să fie cu adevărat un spațiu în care să se poată trăi cu parfumul și culoarea florilor, nu a gazelor ucigătoare ?

— Bineînțeles îmi propun să scăpăm de trista celebritate de cel mai poluat oraș românesc, urmărind aplicarea unor măsuri, datorate perseverenței politicii autorităților județene și locale. Aceste măsuri sunt concretizate în capacitățile noi de purificare umedă a gazelor, finalizarea coșului de înaltă dispersie (300 m) de la PHOENIX SA și montarea noilor filtre (până în trimestrul I 1994) la ROMPLUMB S.A. Idealul spre care tindem este statutul de stațiune pe care l-a avut orașul în perioada interbelică.

Spiritualitate și valori artistice în peisajul maramureșean

Maramureșul, în afara marilor bogății din adâncurile pământului, în afara aurului verde și a hărniciei proverbiale, mai are și un dar, cu nimic mai ieftin decât celelalte spiritualitatea, vocația pentru cultură și artă, transmisă din moși-strămoși (zămislite din pruncie).

Vocația pentru artă și cultură a maramureșenilor este tot atât de reală, precum locurile și generațiile care s-au succedat de-a lungul istoriei.

Maramureșul este o vatră străbună de civilizație și cultură aici, în acest leagăn mioritic al voievozilor legendari, ctitori de istorie : Dragoș, Bogdan și Pintea Viteazul, s-au purtat, cu cinste și sfințenie, tezaure nesecate de artă populară și de datini și tradiții, de obiceiuri unice ce exprimă într-o nealterabilă frumusețe cele mai profunde sensuri și semnificații ale înțelepciunii umane.

În această zonă, forța inestimabilă făurită din atâtea valori ale spiritului simplu, dar curat, cu bogata încărcătură a filozofiei populare, oferă mereu noi dimensiuni ale frumuseții.

Maramureșul este un loc superb în care legendele și istoria sunt prezente peste tot.

Peste tot și-n orice anotimp din an, frumusețea locurilor și a obiceiurilor, atracția lor te însoțește asemeni unui sfetnic.

Primăvara maramureșeană debutează cu vestita manifestare populară Tânjaua de pe Mara — sărbătoare în substanța căreia stă hărnicia primului gospodar (ieșit la câmp pentru a pune plugul în brazdă)

La un pas doar de această manifestare legată de belșugul pământului, este Sâmbra oilor — semnificația și desfășurarea acestor „evenimente" având aceeași aură sărbătorească.

La Borșa, la Pasul Prislop, vara urcă pentru a-și semna plecarea calendaristică printr-o manifestare populară de mare amploare — Hora de la Prislop.

Aici, în această zonă geografică de interferență, se întâlnesc mesageri din cele trei județe : Maramureș, Bistrița-Năsăud și Suceava, care în prezența a mii de oameni se întrec unii pe alții prin talent și dăruire.

La finalul fiecărui an, mai exact în ultimele zile ale lui decembrie, meleagurile Sighetului Marmației găzduiesc Festivalul datinilor și obiceiurilor de iarnă.

ÎN MARILE ADÂNCURI MINIERE

— Regia Autonomă a Plumbului și Zincului Baia Mare —

Maramureșul mai înainte de toate este cea mai importantă zonă a țării în extracția și prelucrarea minereurilor neferoase, rezultând concentratele de plumb, zinc, cupru și metale prețioase.

La capitolul concentratelor, Regia Autonomă a Plumbului și Zincului Baia Mare, cu cele 9 unități ale sale, este una din cele mai importante producătoare din țară, atât sub raportul cantităților cât, mai ales, sub raport calitativ.

Forța de muncă existentă la nivelul Regiei este de 29 700 de angajați, din care în activități nemijlocit de producție își desfășoară activitatea un număr de 25 908 oameni iar 3 908, din care 2 900, în activitate de construcții, transporturi apoi informatică economică și industrială.

Continuitatea în condiții normale a procesului de exploatare și prelucrare a zăcămintelor miniere presupune și o dotare tehnică corespunzătoare care să asigure constant realizarea parametrilor tehnico-economici.

În această direcție la Baia Mare se execută o serie complexă de echipamente, subansambluri, piese de schimb și scule necesare minelor și uzinelor de preparare ale Regiei.

Activitatea științifică de cercetare geologică complexă va avea prioritate cu precădere pentru punerea în valoare a unor câmpuri miniere care să asigure o exploatare pe un interval cuprins între 6 și 30 de ani...

În această direcție o contribuție fundamentală în sfera cercetării și protecției este adusă de specialiștii Institutului de Cercetări și Proiectări Miniere Baia Mare.

Regia Autonomă a Plumbului și Zincului — unitate de bază coordonatoare a activității globale de extracție și prelucrare a minereurilor polimetalice — se prezintă cu posibilitățile de care dispune, cu potențialul uman și rezervele importante ale subsolului, într-o conjunctură economică febrilă, de profunde căutări în care soluțiile avantajoase impun stabilitate, siguranță în timp și, implicit, un program real, autentic, adaptat noilor cerințe ale economiei de piață.

PETRE LEȘIU

ROMSILVA R.A.
REGIA AUTONOMĂ A PĂDURILOR ROMÂNIA
FILIALA TERITORIALA BAIA MARE
4800 BAIA MARE Str. 13 Decembrie nr. 36
Tel: 994-11 963, 11 850 Fax: 994-11 794 Telex: 33 326

SILVICULTURA MARAMUREŞULUI VĂZUTĂ LA TIMPUL PREZENT ŞI VIITOR

Una din bogăţiile de mare valoare care-i conferă Maramureşului un loc de frunte printre judeţele ţării o formează pădurile.

Alături de bogăţiile subpământene — neferoasele — pădurile maramureşene se adaugă ca un dar de mare valoare şi de o neasemuită frumuseţe.

Această avere este gospodărită de 15 ocoale silvice al căror personal de specialitate veghează zi şi noapte la securitatea fondului silvic.

Fondul forestier aflat în administrarea Regiei Romsilva Baia Mare este de 265 112 ha.

Păduri aflate în posesia persoanelor particulare sau cu o altă destinaţie nu sunt înregistrate în Maramureş.

Structura arboretelor pe clase de vârstă se prezintă astfel :

- clasa I = 19,1%
- clasa a II-a = 22,6 %
- clasa a III-a = 17,2 %
- clasa a IV-a = 12,1 %
- clasa a V-a = 9,5 %
- clasa a VI-a = 19,5 %

(Consistenţa) Creşterea medie anuală — 4,7 m.c./an/ha.

Cota de tăiere anuală stă în permanenţă sub analiza minuţioasă a specialistilor de la Romsilva în funcţie de corelarea care se face între posibilitatea pădurilor din diferitele perimetre şi cantităţile solicitate de agenţii economici şi de populaţia din localităţile judeţului.

Cota de tăiere anuală pe întregul judeţ este de 560 000 mc din care :

— pentru agenţii economici cu capital de stat — 430 00 mc ;

— pentru nevoile locale ale populaţiei din localităţile judeţului — 95 000 mc.

Anual, în urma tăierilor de masă lemnoasă este regenerată o suprafaţă medie de 709 ha, din care pe cale naturală 226 ha, iar pe cale artificială 483 ha.

Structura pe clase de producţie se prezintă astfel :

— clasa I = 1,4%
— clasa a II-a = 21,1 %
— clasa a III-a = 58,0 %
— clasa a IV-a = 17,4 %
— clasa a V-a = 2,1 %

O atenţie deosebită se acordă tăierilor de refacere a suprafeţelor cu specii de mare productivitate, fiind înlocuite astfel speciile slab productive.

La nivelul întregii suprafeţe silvice a judeţului, an de an se execută ample lucrări pentru ca speciile slab productive să fie înlocuite cu puieţi din speciile a căror productivitate este net superioară.

Structura pe grupe de specii este de 55% răşinoase şi de 45% foioase.

— fag 33 % ;
— stejar 7 % ;
— diverse 4 %

Suprafaţa parcursă anual prin intermediul lucrărilor de îngrijiri este de 8 800 ha.

— degajări — 3 500 ha ;
— curăţări — 3 300 ha ;
— răriturl — 2 000 ha.

Reţeaua de drumuri în pădurile Maramureşului este de 8,2 km/ha.

DACĂ-I CINSTE ŞI OMENIE, CODRU-I FRATE CU ROMÂNUL, ALTMINTERI...

Imediat după anul 1989, parcă dintr-un instinct satanic declanşat peste noapte, indivizi certaţi cu cinstea şi omenia au invadat pădurile şi fără milă şi pic de judecată au tăiat tot ce le-a ieşit în cale ; de fapt, tot ceea ce se putea comercializa .Aşa a început un dureros război împotriva falnicilor codri maramureşeni, numai şi numai pentru a scoate bani, valută cu orice preţ.

Maşini după maşini, atunci, la început, când noua libertate era interpretată şi pusă pe rol de „fac tot ce vreau", deci maşini după maşini încărcate cu lemn au luat drumul străinătăţii.

În faţa acestui fenomen al dezmăţului, silvicultorii au fost pur şi simplu puşi în imposibilitatea de a putea face faţă.

Nu-s nici puţine şi nici rare cazurile când poziţia justă a silvicultorilor, intoleranţa lor în faţa infracţiunilor grave, a abuzurilor au dus, în cele din urmă, la molestarea acestora.

De acum silvicultorilor le reveneau sarcini deosebit de delicate, dar mai ales foarte grele.

Să aperi averea publică de pângăreala celor puşi pe căpătuială, să aperi integritatea pădurilor, zi şi noapte, să faci faţă atâtor situaţii critice, apărând legea şi apărându-te pe tine. Iată cadrul nici simplu, nici mărginit în care oamenii în verde trebuie să facă faţă cu calm, cu nelipsita doză de curaj.

De fapt, valului de violenţă pornit împotriva pădurilor puţinii oameni ce-şi desfăşoară activitatea în slujba silviculturii cu greu pot să facă faţă.

De acest lucru au profitat în orice moment afacerişti dubioşi, puşi pe căpătuială.

RESPONSABILITATE ŞI COMPETITIVITATE ÎN VALORIFICAREA PRODUSELOR OFERITE DE PĂDURE

Activitatea de producţie a silvicultorilor maramureşeni este canalizată spre valorificarea totală a tot ceea ce oferă cele 265 112 ha de pădure.

Preocupările sunt orientate spre o rentabilitate tot mai mare, mai ales că suprafeţele silvice ale Maramureşului oferă an de an, atât pentru piaţa consumatorilor interni, cât şi pentru piaţa externă, produse foarte căutate.

Valorificarea fructelor de pădure (afine, zmeură, mure) prin cele patru centre teritoriale de colectare aduce venituri substanţiale, asta chiar şi atunci când condiţiile meteorologice oferă mai puţine şanse unei producţii încadrate într-un an aşa-zis normal.

Colectarea ciupercilor comestibile şi, în special, a apreciatelor ghebe ridică cu mult nota competitivităţii la desfacerea acestora pe pieţele Occidentului, ale Europei.

Silvicultorii maramureşeni se disting printr-o judicioasă gospodărire a tuturor resurselor pădurii.

Piaţa ţărilor occidentale absoarbe procentajul maxim din întreaga producţie oferită de pădure — peste 95%.

Produsele întinselor suprafeţe silvice ale Maramureşului exprimate prin limbajul cifrelor oferă doar în parte eforturile celor care zi de zi se apleacă cu pasiune dar şi cu răspundere asupra destinului pădurilor.

Cantitatea totală a fructelor de pădure recoltate anual este de 700 tone.

Ciuperci comestibile — 500 tone.

Ţinându-se cont de aprecierile unanime ale consumatorilor din ţară şi de peste hotare, fructele şi derivatele acestora, mai ales sucurile, sunt foarte solicitate.

Şi împletiturile îşi găsesc o largă desfacere pe piaţa externă, iar producţia de 300 tone reflectă că această activitate, dincolo de utilitate, este o latură importantă prin intermediul căreia se obţin importante venituri.

Activitatea de producţie la vânătoare şi piscicultură ocupă un loc important ; astfel, producţia la păstrăv este de 13 tone, iar la carne de vânat de 14 tone.

Producţia silvică secundară atinge un total valoric anual de 1 500 milioane lei.

INTERVALCO

Piaţa Revoluţiei nr.1
RO 4800 BAIA MARE
Tel: 40/ 99-41 44 64
Fax: 40/ 99-41 68 81

Data înfiinţării: 31 octombrie 1991, înscrisă în Registrul Comerţului la nr. J 24/2189/1991

Vremuri noi

- Capital social iniţial: 1,7 milioane lei
- Capital social actual: 266 milioane lei
- Număr acţionari: 515
- Număr angajaţi: 178
- Obiect de activitate de bază:
  - comerţ en-gros şi en-détail de produse agroalimentare şi nealimentare
  - export-import de mărfuri
- Unic distribuitor al: - băuturilor alcoolice spirtoase şi naturale produse de S.C. VALCO S.A. Baia Mare

Voinţă

Ambiţii noi

- **vodcă:**
  - **FIRIZA**
  - **ŞATRA**
  - **CLUB**
  - **VALCO**
  - **STIBINA**
- **rom:**
  - **PIRAT**
  - **COMOARA**
- **horincă:**
  - **de PRUNE**
  - **de MERE**
- **rachiu:**
  - **MERA**
  - **Aroma GOLD**

Ambiţie

Legături noi

- bere HOPFEN KONIG produsă de S.C. PROBERCO S.A. BAIA MARE

Luciditate

Cifra de afaceri: cca. 900 milioane lei/lună
Baza materială: 7 depozite cu ridicata, din care:

Calităţi noi

3 depozite în municipiul Baia Mare, în suprafaţă de 1545 mp.
1 depozit în municipiul Sighetu Marmaţiei în suprafaţă de 180 mp.
1 depozit în oraşul Vişeu de Sus, cu o suprafaţă de 150 mp.
1 depozit în oraşul Baia Sprie, în suprafaţă de 120 mp.
1 depozit în municipiul Cluj Napoca în suprafaţă de 500 mp.
6 magazine pentru desfacerea produselor alimentare şi nealimentare şi o unitate cu profil de gelaterie în care se desfac 15 sortimente de îngheţată din materie primă import Italia.

Competenţă

- Perspective de dezvoltare a bazei materiale:

Oameni noi

- sediul firmei, situat în municipiul Baia Mare pe Bd. Unirii, în suprafaţă de 400 mp.
- spaţii administrative, situate în municipiul Baia Mare, în blocul K(J), în suprafaţă de 174 mp.
- spaţii comerciale, construcţii începute care urmează să se realizeze în municipiul Baia Mare, astfel:

Operativitate

- parterul blocului de locuinţe L8B, sc. A şi B, în care se vor amenaja spaţii comerciale pe o suprafaţă de 380 mp, având profil de desfacere agroalimentare.
- parterul blocului de locuinţe TR6, în care se vor amenaja spaţii de vânzare pentru produse agroalimentare şi industriale.

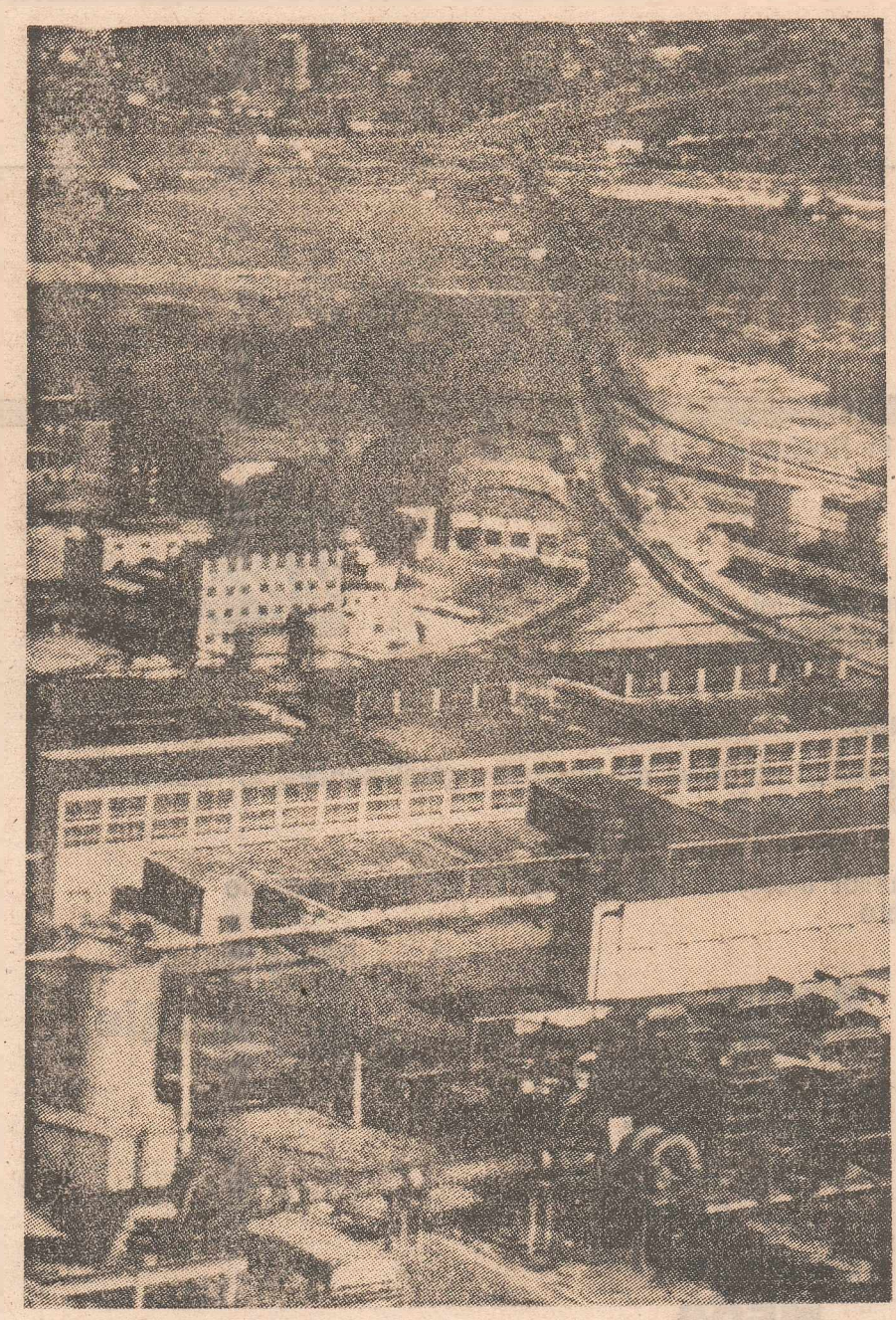

EXPERIENȚA ȘI SERIOZITATEA OBLIGĂ!

Interviu cu dl inginer Vasile Manole, director general al SC Phoenix — Baia Mare

— Domnule director general, ce producție lunară realizează S.C. Phoenix Baia Mare ?

— Societatea noastră produce 70% din producția de cupru a țării și 50% din cea de acid sulfuric. De asemenea și cantitățile de metale prețioase care intră în tezaurul național.

Noi producem și livrăm beneficiarilor noștri cantități importante de țevi din plumb apoi oxizi de plumb și tablă de diferite dimensiuni.

— Unde sunt valorificate produsele firmei Phoenix ?

— În primul rând firma noastră asigură parteneri din țară. Necesitățile în primul rând ale industriei electronice și electrotehnice solicită din ce în ce mai mult produsele noastre, mai ales cele de cupru.

În cursul anului 1992 în afara prelucrării concentratelor din producția internă am mai folosit și concentrate cuprifere importate, după care am exportat produsele finite de cupru în Germania, Italia, Franța, Bulgaria și alte țări.

Și încă un lucru foarte important : de fiecare dată ne-am încadrat în standardele internaționale de calitate.

PETRE LEȘU ■

Dl Gheorghe Marcaș președintele Camerei de Comerț și Industrie:

O prezență necesară în economia Maramureșului

Până în momentul de față se află înregistrate peste 6 000 de societăți comerciale la care se adaugă peste 1 300 de asociații familiale și independenți. Mai avem societăți mixte cu investiții străine.

— Din punct de vedere al repartizării geografice a investitorilor străini ,pe locul I se află Germania, apoi Ungaria, Austria, Italia și Israelul.

— În perspectivă, vom trece la acțiuni având ca obiectiv sprijinirea întreprinderilor particulare mici, apoi de consolidare de noi societăți comerciale și asociații familiale. Urmărim, asigurarea asistenței economice a întreprinderilor mici și mijlocii în domeniile managerial, marketing, cerere și ofertă și activități promoționale — participare la târguri în țară și peste hotare, organizarea și susținerea cursurilor de formare și perfecționare a personalului din întreprinderile mici privatizate.

Este în atenția noastră racordarea la sistemul informațional al cererii și ofertei la nivel național, zonal și internațional, consolidarea legăturilor cu celelalte Camere de Comerț din România precum și cu Organizația Camerelor de Comerț și Industrie UNIVEST (al cărui fondator principal este Camera de Comerț Maramureș).

S.C. RAMIRA S.A

4800 BAIA MARE, str. Vasile Lucaciu nr. 160, Tel: 099-41 68 68; 41 64 48, Telex: 33266, Fax: 099-41 57 17

S.C. "RAMIRA" S.A. fabrică mașini-unelte, accesorii pentru mașini-unelte, accesorii pentru mașini agricole, utilaje pentru industria lemnului, utilaje pentru industria prelucrării pietrei și utilaje pentru industria alimentară.

MAȘINI-UNELTE:
Mașini de mortezat mecanice și hidraulice
- **Mașini de broșat verticale interior și exterior, cu forța de tragere de 5 - 40 tf.**
- **Mașini de honuit orizontale și verticale cu acționare mecanică sau hidraulică de tip sau servo**
- **Mașini de honuit orizontale pentru gama de diametre 10-500 mm și cursa de 20 m**
- **Mașini de alezat verticale și orizontale**
- **Mașini de ascuțit universale și specializate**
- **Mașini de lepuit cu un disc pentru o suprafață și cu două discuri pentru două suprafețe**
- **Mașini de superfinisat cilindric exterior tip bară sau rolă**

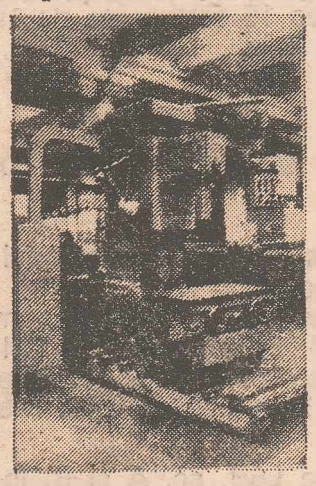

ACCESORII PENTRU MAȘINI-UNELTE
Unelte pneumatice de mână în formă dreaptă sau de pistol:
- **Mașini de găurit**
- **Mașini de filetat**
- **Mașini de înșurubat**
- **Mașini de gravat**
- **Mașini de dăltuit**
- **Mașini de curățat cu accesorii de șlefuit**
- **Mașini de polizat**
- **Mașini de pilit**
- **Mașini de șebăruit**
- **Mașini de tăiat tablă cu contur închis sau deschis**

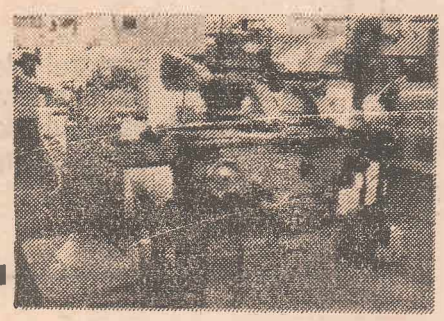

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA PRELUCRĂRII PIETREI
- **Utilaje de debitat, tăiat și șlefuit pentru mici întreprinzători**
- **Utilaje de tip industrial - linie de prelucrare a pietrei (bazalt, andezit, marmură)**

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ
- **Utilaje la temă pentru mici întreprinzători**

ACCESORII PENTRU MAȘINI AGRICOLE
Se fabrică accesorii pentru tractoare de 20-25 CP

UITLAJE PENTRU INDUSTRIA LEMNULUI
Utilaje pentru uz industrial
Utilaje tip "Hobincit"

DIALOG

„FLACĂRA" – „RADIOTON" – BAIA MARE

interlocutor Petre Liviu, director al postului de radio

— Stimate domnule Petre Liviu, orbiți-ne despre activitatea postului e radio „Radioton" Baia Mare.

— Intențiile sunt mai vechi dar pu-erea în practică s-a înfăptuit exact ziua de 15 iulie 1993.

Această dată va rămâne în amintiea multor oameni, dar mai ales a oastră, a celor care, cu emoțiile fieşti ale momentului, au auzit primul emnal trimis în eter de mult visatul ost de radio al Maramureșului. Inarea în emisie cu program propriu, ntocmit până în cele mai mici deălii, a avut loc la un interval de umai trei zile de la emiterea primui semnal, deci, în dimineața zilei de 8 iulie a.c.

— Vă rog, câteva date „personale" despre radioul băimărean.

— Atunci să o luăm în ordine : postul de radio „Radioton" funcționează ca filială a firmei „Cinemat" Baia Mare. Adresa: Baia Mare — Bd. Unirii nr. 11. Raza de acțiune a postului nostru de radio cuprinde întregul oraș Baia Mare, precum și zonele limitrofe. Numărul celor care pot recepționa emisiunile noastre zilnice se ridică la peste 250 000 de ascultători. Se emite pe frecvență de 71,84 MHz. În fiecare zi semnalele postului nostru de radio pornesc în eter dimineața la ora 6.00.

De la această oră matinală și până la ora 18,00 cei care își acordează aparatele pe amintita frecvență de 71,84 MHz au la dispoziție o paletă întinsă de emisiuni, știri locale, interne și internaționale de ultimă oră, apoi revista presei, curiozități de pe meridianele planetei, multe dedicații muzicale, rubrica permanentă „Răspundem ascultătorilor", topuri muzicale de pretutindeni, actualități culturale și sportive, probleme social-economice, știință și încă multe altele.

De la ora 18.00 difuzăm muzică preluată prin sistemul satelit.

Cu cei șapte angajați și douăzeci de colaboratori ne facem zi de zi prezenți cu noutățile pe care le aducem în casele oamenilor.

PETRE LEȘIU ■

UNIVERSITATEA DIN BAIA MARE

— prezent și viitor —

În Maramureș, înființarea Universității Baia Mare a însemnat o mare realizare.

Despre prezentul și viitorul acestei instituții a învățământului maramureșean, dialogul purtat cu domnul profesor universitar dr. IULIAN COROIAN, decanul Facultății de Litere și Științe, oferă o imagine concludentă.

— Domnule profesor, cu ce forțe a pornit la drum tânăra universitate băimăreană ?

— Universitatea băimăreană a făcut primii pași după anul 1990 cu un număr de trei facultăți :

— facultatea de litere și științe ;

— facultatea de mine (ingineri) și cea de științe economice (management).

După această dată, mai exact după 1991, numărul facultăților a crescut precum și acela al specialităților. În momentul de față la Universitatea noastră studiază 1 400 de studenți, iar de pregătirea lor științifică se ocupă 118 cadre didactice (15 profesori și 27 decani). Din rândul cadrelor didactice, 47 au doctoratul luat.

La noi în Universitate dotarea laboratoarelor a făcut obiectul unui interes deosebit.

Acum dispunem de o bază materială superioară în care studenții își pot desfășura activitatea, liniar, fără probleme.

— Ce șanse oferă viitorul absolvenților de mâine ?

— Deocamdată de-abia am ajuns în anul III, dar chiar dacă n-ar fi așa, lucrurile s-ar derula normal.

Vor avea locuri de muncă. Absolvenții facultăților de științe economice vor fi, de exemplu, adoptați de diferite societăți. (În economia de piață rolul economiștilor este enorm.)

Pentru filologi, de asemeni, există multiple șanse, ținând cont mai ales de faptul că limbile de circulație internațională au o mare căutare în lumea companiilor.

Matematicienii și fizicienii au în față catedrele, pentru a duce mai departe ștafeta învățământului și industria (cu diferitele ei ramuri).

Deci șansele există cu adevărat.

LA SOCIETATEA COMERCIALĂ

MARCO & CONDOR

OAMENI NOI, IDEI NOI,

PENTRU ZILE NOI

Unificarea societăților **MARCO** și **CONDOR** s-a făcut în anul 1991.

Inițial, s-a pornit la drum cu un capital mai mult decât modest (50 000 lei), ajungându-se în momentul de față la un capital de ordinul câtorva milioane de lei.

Cu un colectiv format la început doar din patru oameni, societatea a făcut față multor probleme dificile.

Astăzi, cu zece oameni, societatea și-a dovedit capacitatea de a rezista drumului aspru al economiei de piață.

Activitatea de bază a societății este legată de lucrări tipografice plus alte activități colaterale - design, legătorie, compactare și reclamă. A intrat în competiție cu concurența deținând doar o singură mașină de tipărit; astăzi, societatea este înzestrată cu echipamente moderne de calcul.

Peste 20 de societăți comerciale din județele Maramureș și Satu Mare beneficiază de serviciile prompte și de înaltă calitate ale specialiștilor de la **Marco și Condor.**

Societatea este dispusă și deschisă de a colabora în orice moment cu parteneri loiali, sinceri și siguri, interni și externi pe linia executării unor lucrări de înaltă prestanță calitativă, care să răspundă celor mai noi și exigente standarde în domeniu.

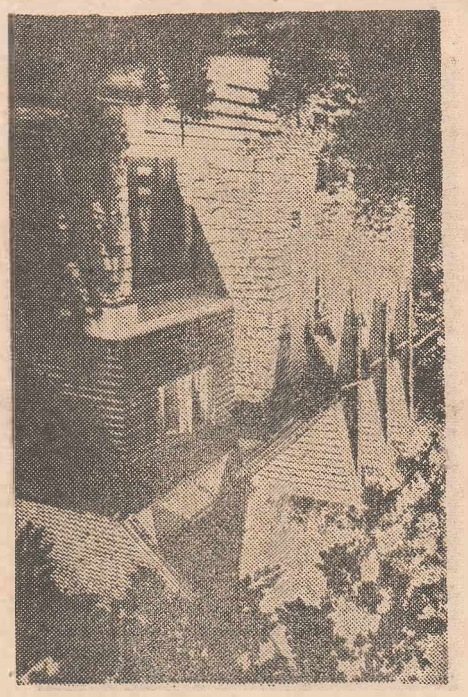

TURISMUL MARAMUREŞEAN

Fără îndoială, că patrimoniul turistic al judeţului Maramureş este deosebit, el este de fapt un unicat, atât în ceea ce privesc resursele turistice naturale, cu peisajele, cu elementele floristice şi faunistice etc., cât şi resursele turistice cultural-istorice, cu monumentele ei de arhitectură şi artă, cu muzeele şi casele memoriale, cu elementele într-adevăr originale de etnografie şi folclor, cu manifestările cultural-artistice şi altele asemenea.

Zona Maramureşului istoric cu Sighetul şi împrejurimile, Valea Marei, Valea Vişeului, Valea Izei, zona Borşa (practicarea sporturilor de iarnă în Staţiunea Borşa, care dispune de pârtii de schi cu telescaun şi teleschi) şi zona Baia Mare cu împrejurimile, inclusiv zona Lăpuşului sunt obiective pentru care avem şi în momentul de faţă oferte concrete, pe care le lansăm în ţară şi în străinătate.

Având în vedere valoarea resurselor turistice naturale şi cultural-istorice ale Maramureşului la care putem adăuga ospitalitatea şi imaginaţia românului în acest domeniu de activitate, se poate anticipa chiar pe termen scurt (5—6 ani), o dezvoltare deosebită a activităţii turistice care să aibă pondere în valoarea economiei judeţului.

Creşterea capacităţilor de primire se va face în viitor mai mult prin construirea de moteluri de către investitori potenţiali şi de campinguri, mai ales de deţinătorii de terenuri, de amenajarea de pensiuni, de camere de închiriat, de case de vacanţă, minicabane, refugii alpine, unităţi de alimentaţie publică, mijloace de transport private etc.

În multe zone de interes turistic (Borşa, Vişeu, Sighet, Lăpuş) se pot crea sate turistice, unde activitatea de primire a turiştilor pentru petrecerea unui sejur să aibă prioritate, (exemplu : Cartierul Fîntîna din Borşa, Săpînţa, Bogdan Vodă, Rozavlea, Botiza, Rona de Jos, Bîrsala, Surdeşti etc.).

Pentru ca industria turistică să existe şi să funcţioneze, este necesară o infrastructură generală bine pusă la punct. Avem nevoie de drumuri la nivel internaţional, de reţele electrice, telecomunicaţii, alimentări cu apă şi canalizări a viitoarelor sate şi puncte cu activitate turistică, de o reţea comercială pusă la punct, de o educaţie a populaţiei privind relaţiile cu turiştii, dar şi de comportament în general, începând cu lucrătorii din vamă şi poliţiştii şi terminând cu copiii.

Perspective alternativă în medicina băimăreană

interviu cu dl inginer Ioan Micu

— Domnule inginer, după succesul dv. repurtat în aplicarea metodelor medicinei alternative, după unanima recunoaştere şi apreciere a meritelor dv. pe plan internaţional, v-am ruga să ne spuneţi ce perspective se întrevăd metodelor de tratare şi vindecare prin această breşă a medicinei ?

— Rezultatele pe care le-am obţinut până în prezent mă fac să cred că metodele şi tehnica aplicate pot fi extinse cu rezultate din cele mai bune.

Desigur, vindecarea atâtor oameni cu afecţiuni diferite, mai uşoare, mai grave, nu este un lucru simplu, dimpotrivă, cere eforturi, analize serioase, profunde, luciditate şi, nu în ultimul rând o încredere permanentă în voinţa şi puterea ta de a îngenunchea suferinţele ce macină sănătatea atâtor oameni.

Satisfacţia cea mai mare pe care o am este că până acum am reuşit să vindec peste zece mii de oameni.

Sunt deosebit de încrezător în tot ceea ce voi face, mai ales că am avut norocul să obţin, în urma unei licitaţii, ceea ce mi-am dorit de câtăva vreme — spaţiul adecvat pentru consultaţii şi tratament şi, mai ales, într-o zonă corespunzătoare, departe de efectele poluării, adică exact ce-i trebuie oricărui om venit să-şi îngrijească sănătatea.

Am fost fericitul câştigător al Staţiunii de la Izvoare, aşezată în mijlocul naturii.

Aici mă voi desfăşura, aşa cum mi-am dorit atât de mult, lejer, fără a mă înghesui, voi putea lucra în condiţii excelente cu pacienţii, voi putea urmări, minut de minut, oamenii, aparatura, consultaţiile, cantina.

Aşta-i un mare câştig pentru activitatea mea şi pentru cei care vor veni pentru tămăduirea bolilor.

— Ce caracter a avut recenta dv. călătorie în Spania ?

— Am fost invitat la Congresul de Medicină Alternativă, unde am prezentat comunicarea „Noi date despre orele activităţii maxime ale meridianelor energetice şi frecvenţele punctelor de acupunctură".

Cu această ocazie am primit Medalia de Aur. — „Steaua Excelenţei" — şi titlul de Doctor în ştiinţe „Honnoris Causa".

Pe lângă această recunoaştere a activităţii mele, în acest domeniu mi s-a făcut poate cea mai tentantă propunere, să rămân în Spania, cu întreaga familie, pentru a-mi desfăşura acolo activitatea, oferindu-mi-se o vilă somptuoasă cu tot confortul modern, plus cabinete dotate ultramodern.

Puteam să accept, dar mi-am zis că locul meu este aici, unde mă aşteaptă oamenii.

PETRE LESIU

S.C. "TRUST MIRON" S.R.L.

BAIA MARE, str Gheorghe Şincai, nr. 37/A

În cadrul SC **"Trust Miron"** SRL funcţionează 5 societăţi mixte de import-export

Se exportă mobilă, confecţii şi tricotaje în Slovacia, Ungaria, Austria şi Ucraina.

Se importă produse alimentare.

SC **"Trust Miron"** SRL deţine 50 % din acţiuni la Hotelul "Carpaţi" din Baia Mare 18 % din acţiuni la Fabrica de bere **Hopfen Köning** Baia Mare, 50 % din acţiuni la fabrica de bere din Sighetul Marmaţiei.

La Ocna Şugatag, **Trustul Miron** deţine complexul hotelier.

Trustul Miron finanţează la Sighetul Marmaţiei lucrările de construcţie pentru un magazin universal şi pentru sediul unei bănci şi construieşte la Budeşti o modernă staţiune de odihnă.

Aroma, culoare și deliciu pentru toate gusturile

SOCIETATEA COMERCIALĂ **"SCIPOMAR" S.A.**

BAIA MARE, str. Victoriei nr. 32

O PERLĂ A CULTURII ROMÂNEȘTI

În 1991, FOSTA STAȚIUNE DE CERCETARE ȘI PRODUCȚIE POMICOLĂ DURA s-a transformat în Societatea Comercială "SCIPOMAR" S.A., cu participație de capital româno-germană.

S.C. "SCIPOMAR" S.A. deține o suprafață totală de 650 ha de teren, din care: patrimoniul pomicol 610 ha, teren arabil 17 ha și teren pentru pășuni și fânețe 23 ha.
Plantațiile pe rod ocupă o suprafață de 400 ha, iar pe 210 ha se află plantații tinere "SCIPOMAR" are 7 ferme, din care 5 pomicole, o pepinieră pomicolă și o fermă de legume, dendrologie și flori.
Societatea dispune de un modern depozit frigorific cu o capacitate de 5 500 t și de o fabrică de sucuri concentrate cu o capacitate de prelucrare de 10 000 t anual.
In livezile "SCIPOMARULUI" se cultivă mere din soiurile: IONATAN, GOLDEN DELICIOUS, STARDINSON IDARED, FLORINO, IONAGOLD, DELIA și IONATHAN 26; ultimele două sunt creații ale cercetătorilor de aici.
Din anul 1977 se fac studii privind cultura afinului, iar la acestă oră afinele de aici satisfac cele mai rafinate gusturi și cele mai înalte exigențe ale standardelor internționale de specialitate.

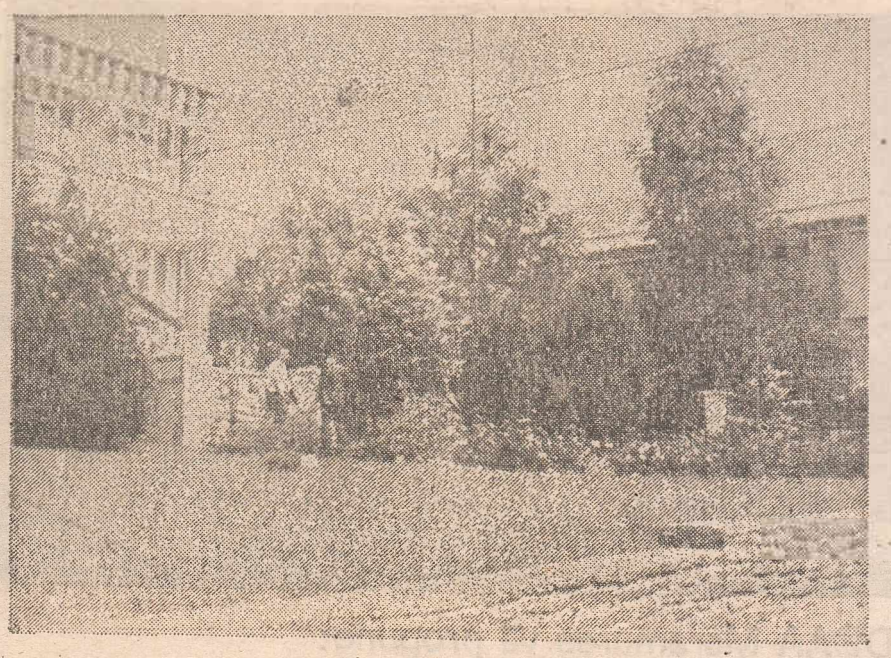

umeg

SOCIETATEA COMERCIALĂ

U M E G S.A. BAIA MARE

UTILAJ MINIER ȘI ENERGETIC GREU

Str. Vasile Lucaciu nr. 162
cod RO 4800 BAIA MARE
c.p. 142 of. p. 1
Maramureș ROMÂNIA
Tel: 40-99-415533
Fax: 40-99-416756

Un partener sigur, sincer și loial

Societatea Comercială **UMEG SA BAIA MARE**, cu o experiență de peste 30 de ani în domeniul proiectării și fabricării celor mai diverse utilaje solicitate de industria minieră și energetică, răspunde oricăror exigențe parteneriale cu profesionalism, seriozitate și promptitudine.

Societatea proiectează și produce utilaj minier și energetic necesar în lucrările de exploatare a cărbunelui din subteran și la suprafață, echipamente și utilaje pentru uzinele de preparare a minereurilor neferoase, diferite linii și utilaje tehnologice.

Societatea acordă în orice moment asistență tehnică necesară, efectuează transporturi și, nu în ultimul rând, practică servicii de comerț cu ridicata și cu amănuntul.

Societatea Comercială **UMEG** SA oferă din paleta întinsă a produselor tehnice: alimentatoare, concasoare, trasportoare, apărătoare cu bare, agitatoare mecanice, mașini de flotație, pompe, filtre cu vid, instalații pentru împins vagoneți, utilaje pentru fabricile de cărămizi, utilaje și mașini agricole, confecții metalice, piese de schimb, vibropiese pentru boltari.

Se acordă asistență tehnică la montaj și service.

Societatea vizează încheierea unui contract „joint venture" cu un agent străin specializat în intermedieri sau găsirea unor parteneri străini pe bază de contracte prin comision pentru a produce și vinde în străinătate sau în țară utilajele din gama de fabricație.

UMEG practică prețuri competitive, comparabile cu cele folosite pe plan mondial.

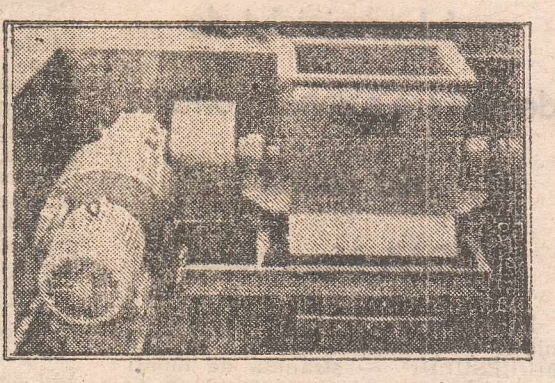

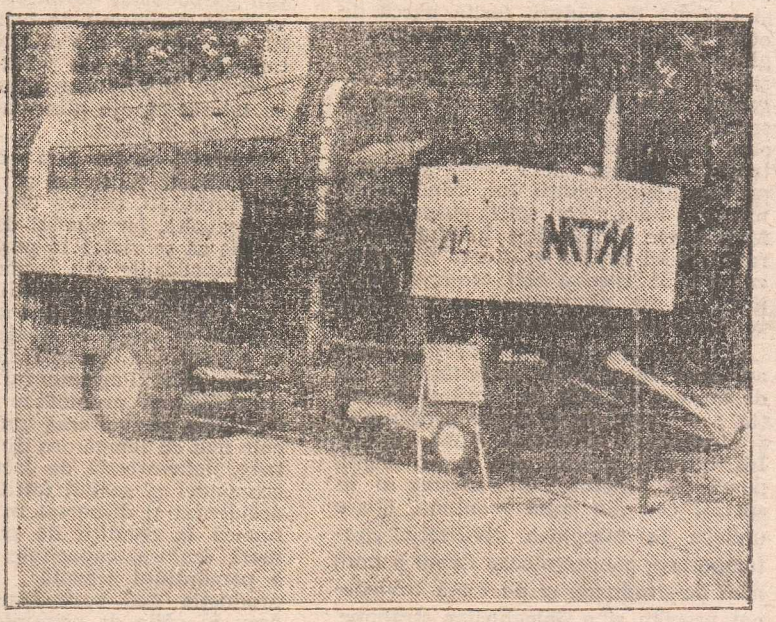

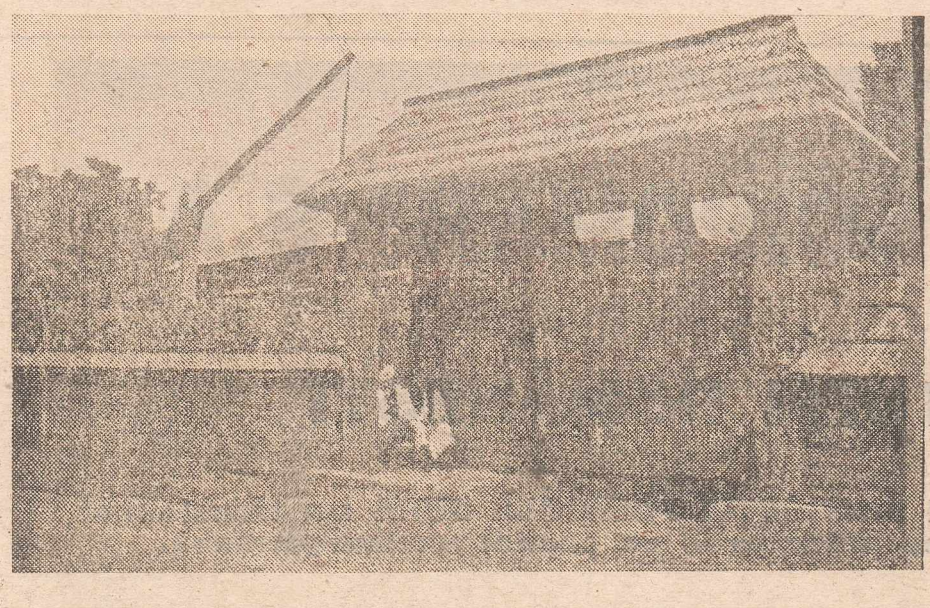

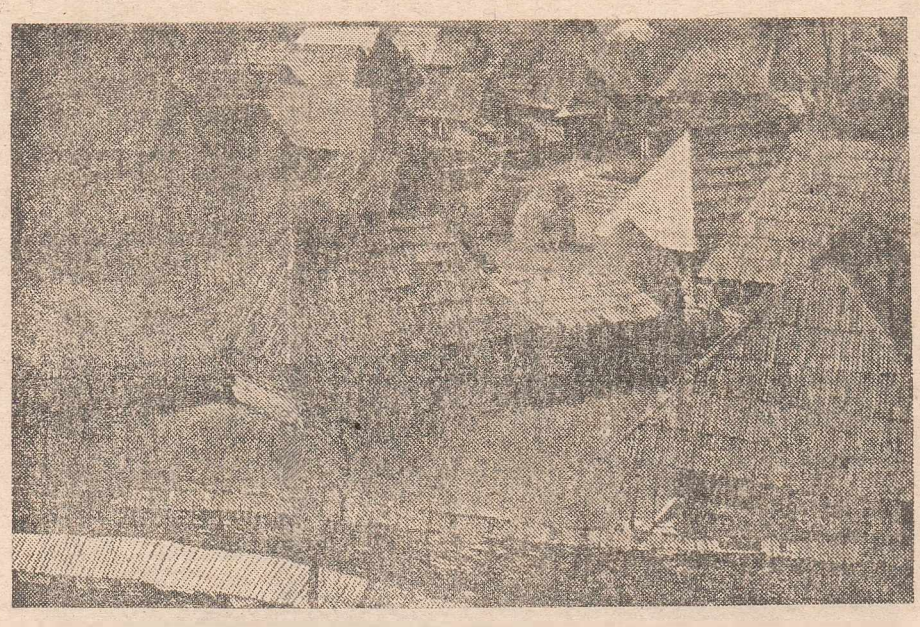

DGAA Maramureș vă propune:

SATUL MARAMUREȘEAN

interviu cu dl inginer Merișor Cocoșilă, șeful serviciului de dezvoltare a zonei montane din cadrul DGAA Maramureș

În nord-estul „fortăreței" Transilvania se află o „țară" — „ȚARA MARAMUREȘULUI" — străjuită de munți și apărată de păduri, ferită parcă de ochii curioși, brăzdată de pâraie argintii și râuri limpezi. Acest ținut mioritic al cărui trecut se pierde în legendă este leagănul de rezistență și scutul supraviețuirii poporului român, care l-a apărat împotriva tuturor vitregiilor istorice. Aici omul și-a pus pecetea ingeniozității lui, fiind renumit prin hărnicie și spirit gospodăresc. Majoritatea locuitorilor județului Maramureș își câștigă existența din agricultură, în special din creșterea animalelor, din silvicultură și prelucrarea lemnului și minerit.

Condițiile naturale ale acestui județ au creat locuitorilor activități pe cât de austere, pe atât de vechi și de puțin schimbate de evoluția progresului și civilizației ultimelor două secole. Într-adevăr, privită din acest unghi, populația județului Maramureș și în special cea din zona montană, apare undeva la marginea civilizației contemporane, conservatoare fidelă a unui mod de producție și de viață tradițional precum și a obiceiurilor străbune.

Oricum, Maramureșul poate fi comparat cu o comoară de aur care, exploatată la nivelul civilizației actuale, dar păstrând amprenta tradițională, poate deveni o atracție permanentă pentru petrecerea vacanțelor. Aflat recent într-o vizită în țara noastră, dl Pierre Campagne, directorul de studii al Centrului Internațional al Institutului Agronomic Mediteranean din Montpellier, Franța, răspunzând la întrebările unor ziariști, a declarat printre altele: „Un rol important în viața populației din zona montană îl are sau îl poate avea pluriactivitatea, ca sursă de majorare a veniturilor. Ei cresc animale, au și teren arabil, dar pot să practice și meșteșuguri și artizanat și chiar să dezvolte activitatea de agroturism, ceea ce presupune deja un grad sporit de civilizație al populației din zonă".

Realizarea acestui deziderat presupune în primul rând colaborarea cu conducerile unităților din județ care compun infrastructura pentru a sprijini gospodăriile țărănești pentru dezvoltarea activității de bază — agricultura — precum și a altora complementare ,aducătoare de venituri, ca agroturismul și meșteșugurile locale, care să folosească din plin materiile prime existente în județ.

Concret, ca un bun cunoscător al agriculturii județului și al gospodăriilor țărănești, pentru ca agricultura să se dezvolte, iar nivelul de trai și civilizație să se ridice la parametrii atinși la gospodăriile sau fermele din țările avansate care au condiții asemănătoare cu ale noastre ca Franța, Elveția, Austria și altele cred că ar trebui să se întreprindă următoarele:

Mai întâi Parlamentul și Guvernul României să promoveze legi care să stimuleze dezvoltarea producției agricole mai cu seamă cea din zonele montane, defavorizată de factorii naturali, economici și sociali (altitudine, teren accidentat și dispersat în parcele mici, muncă în condiții de pantă, distanțe mari, izolare, capacitate de producție a pământului scăzută, investiții de producție mai costisitoare, acces mai greu la căile de comunicații și informații, asistența medicală deficitară, condiții de școlarizare mai dificile și multe altele).

În acest sens am făcut propuneri la Parlamentul și Guvernul României.

În scopul dezvoltării economico-sociale a zonei montane, în colaborare cu conducerile unităților care comoun infrastructura județului s-au elaborat Programe speciale pe cele patru masive muntoase: Gutâi, Tibleș, Rodnei și Maramureșului. În ele sunt cuprinse căile pe care ne-am gândit să le promovăm, dintre care, pe scurt, aș aminti următoarele:

- Dezvoltarea agriculturii, cu prioritate a producției animaliere din zonă.
- Dezvoltarea industriilor pentru prelucrarea produselor agrozootehnice prin producerea unor bunuri alimentare nepoluate, de înaltă calitate.
- Dezvoltarea industriilor și a meșteșugurilor locale pentru valorificarea complexă a resurselor naturale existente în zonă (lână, piei, piatră, lemn, ape minerale și altele).
- Protecția mediului prin combaterea tuturor factorilor de poluare din zonă pentru conservarea condițiilor de viață ale locuitorilor săi și ale celor ce beneficiază de binefacerile ei.
- Cunoașterea fenomenelor demografice ale zonei, a nivelului de trai și de civilizație în gospodăriile țărănești
- Dezvoltarea rețelei de circulație, șosele, drumuri, căi ferate.
- Dezvoltarea rețelei de alimentare cu apă și canalizare.
- Dezvoltarea mijloacelor de comunicații (telefon, telecomunicații, radio, televiziune, presă și altele).
- Dezvoltarea rețelei sanitare.
- Dezvoltarea și adaptarea învățământului, mai cu seamă a celui preuniversitar din zona montană, la exigențele activităților economice și sociale din zonă.
- Dezvoltarea agroturismului montan — și aici aș dori să insist mai mult — aceasta fiind una dintre acțiunile care răspunde direct la subiectul abordat. Agroturismul în economia montană trebuie să devină treptat o direcție nouă de acțiune pentru rezolvarea obiectivelor strategice în zona montană a județului, cum s-ar spune o nouă funcție a gospodăriei țărănești, în vederea asigurării unor venituri complementare.

Dezvoltarea agroturismului pentru ca satul maramureșean să devină o țintă permanentă pentru concedii și vacanțe va însemna în mod implicit ridicarea gradului de civilizație prin exigențele acestei activități în ceea ce privește confortul, funcționalitatea pe care trebuie să le întrunească locuințele și gospodăriile ce primesc turiști.

Până în prezent am întreprins o serie de acțiuni pentru identificarea și atestarea gospodăriilor agroturistice în comunele: Giulești, Sălistea de Sus, Sișești și Vadul Izei, atestând 61 de gospodării care sunt apte să primească în orice moment turiști din țară și străinătate.

În perspectiva dezvoltării agroturismului montan, în colaborare cu Inspectoratul școlar al județului, pe lângă Liceul Agroindustrial din Seini a fost înființată o clasă postliceală de profil cu durata de 2 ani pe care o frecventează un număr de 26 de cursanți. Absolvenții acestei clase vor deveni primii organizatori ai activității de agroturism montan organizat la nivelul uneia sau mai multor comune.

În final, aș dori să spun că ne preocupă găsirea unor parteneri din județ care să dispună de o suprafață de 15—20 ha fâneață sau pășune pentru a constitui o Societate mixtă româno-franceză în vederea construirii și exploatării unei baze de agroturism montan ecvestru.

Acțiunile gândite de noi, cei care lucrăm în agricultura județului, sunt mari, chiar îndrăznețe aș putea spune, dar numai cu eforturile conjugate ale tuturor factorilor enumerați mai sus ele vor deveni realități.

Baia Mare
2 iunie 1993

Cei mai buni rezistă; cei slabi ies din competiție

S.C. GASTROROM S.A. BAIA MARE

Inițiativă Curaj Competență Profesionalism adevărat

Prima societate comercială din sfera comerțului interior care a aplicat reforma la cotele economiei de piață

Inițiativa, curajul și competența profesională sunt parametrii valorici care au deschis larg porțile succesului pentru S.C. GASTROROM S.A. BAIA MARE

Această societate desfășoară activități comerciale cu produse alimentare și bunuri industriale.
Activitatea societății se derulează pe trei segmente principale:
- **comerț intermediar**
- **comerț cu ridicata**
- **comerț cu amănuntul**

Inițiativa, curajul și competența au ridicat la nivelul anului 1992 valoarea beneficiilor la suma de 22 173 000 lei.
Până la această dată, activitățile societății au fost privatizate în proporție de 90 la sută.
S.C. GASTROROM S.A. este înregistrată ca viitoare societate privată prin sistemul MEBO, iar în prima parte a nului 1994 programul de privatizare va fi finalizat.

ARIS

SOCIETATEA DE STUDII ŞI PROIECTARE
"ARIS" S.A. BAIA MARE
4800, STR. CULTURII NR. 5, TEL: 099-415 720

PROFESIONALISM ŞI CALITATE ÎN CONCEPŢIE

sau emblema verticalității arhitecturale maramureşene

Cu peste treizeci de ani în urmă, la Baia Mare a luat ființă unul dintre institutele de primă mărime și importanță ale Maramureșului – institut ce avea să dea sens și semnificație spațiului arhitectonic local.

Construcțiile de locuințe, edificiile social-culturale ieșite de pe planșetele arhitecților băimăreni au schimbat urbanistica orașului Baia Mare, conferindu-i ample dimensiuni.

Întreaga geografie a Maramureșului precum și a zonelor limitrofe a beneficiat de eforturile și inspirația arhitecților de la "ARIS".

În elaborarea proiectelor arhitecturale, băimărenii au avut întotdeauna în vedere armonizarea construcțiilor noi cu specificul zonei.

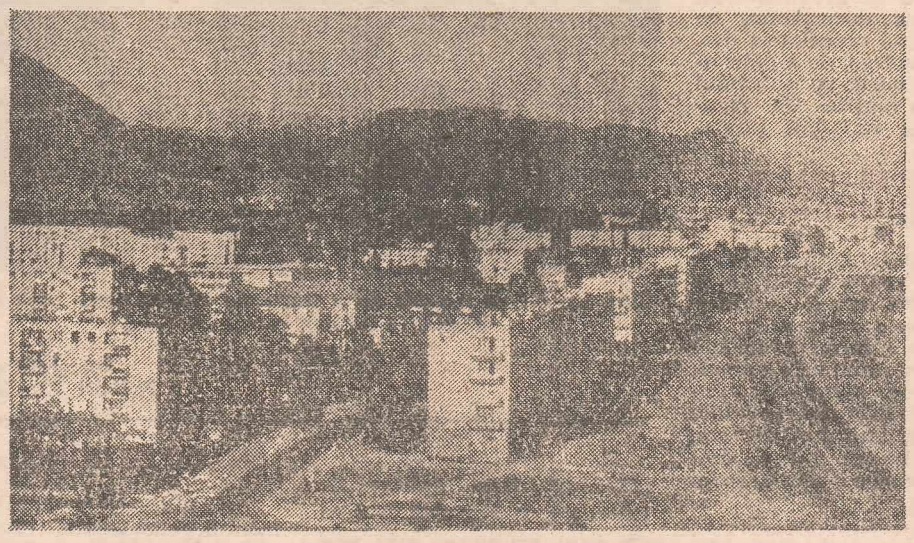

În cele peste trei decenii de activitate, Societatea de Studii și Proiectări „ARIS" a scos de pe planșetă peste zece mii de proiecte oferind astfel Maramureșului și zonelor învecinate un alt mod de a exista, un alt fel de a fi.

La „ARIS", activitatea de concepție arhitecturală este asigurată de 36 de specialiști: 16 arhitecți, 10 ingineri constructori, 6 ingineri specialiști în instalații de construcții, 2 geologi și 2 topografi .

Specialiștii acestei societăți execută orice proiecte de locuințe, de edificii social-culturale, etc.

Cele trei premii conferite arhitecților băimăreni de Uniunea Arhitecților din România, precum și un premiu acordat de Academia Română constituie dovada elocventă a unui înalt profesionalism.

Moment de respiro. Cine urmează ?
Dl Kees V. A. van Spronsen, însărcinat cu afaceri a.i. al Regatului Olandei ; dl Willem van Ee, al doilea secretar al Ambasadei ; dl Cristian Panait, translator ; dl George Arion, director general al S.C. Publicațiile Flacăra S.A. ; dl Ion Văduva Poenaru, director general al R.A. Arcadia

O SĂRBĂTOARE A PRIETENIEI ROMÂNIA - OLANDA

Dl. Kees V. A. van Spronsen închină în cinstea prietenilor români

Miercuri, 11 august, am fost martorii unui eveniment de excepție în viața culturală bucureșteană, postdecembristă : publicațiile „FLACĂRA" au „lansat la apă" suplimentul „JE MAINTIENDRAI" — „Voi păstra" — dedicat relațiilor româno-olandeze. Reprezentanți ai corpului diplomatic, ai vieții politice, ai presei și numeroși oameni de afaceri au umplut până la refuz librăria „Kretzulescu", gazdă primitoare a întâlnirii. Clinchetul cupelor de șampanie și aplauzele unei asistențe entuziasmate au marcat succesul demersului „flăcărist".

Că nu rostim vorbe goale, stau mărturie opiniile invitaților noștri.

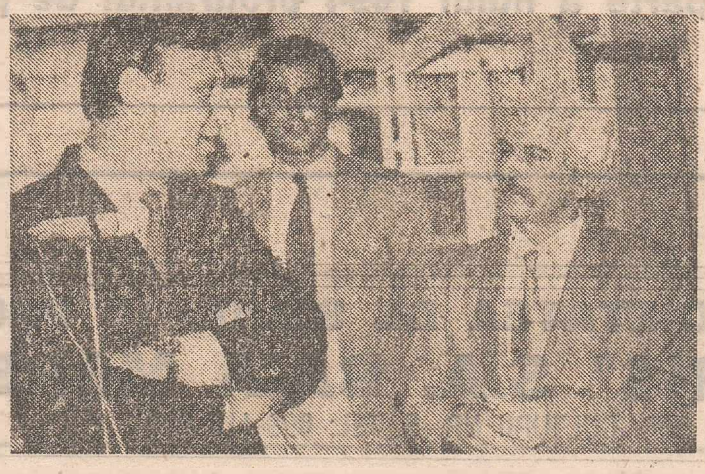

Dl Willem van Ee, al doilea secretar al Ambasadei Olandei, (plan îndepărtat) ascultă... visător discursul distinsului său coleg

CU „FLACĂRA" VOM INTRA ÎN EUROPA

Dl Ion Văduva Poenaru, director general al R.A. Arcadia :

„FLACĂRA" iese pe piața publicistică românească, pentru a șasea oară, cu un supliment de excepție, dedicat Țării Lalelelor. Acesta urmează, chiar dacă ordinea nu este strict cronologică, suplimentelor dedicate : Austriei, Italiei, Marii Britanii și Franței. O astfel de acțiune de presă este absolut unică pentru România, pentru Europa, aș îndrăzni să afirm. Suplimentele prezintă raporturile dintre România contemporană și Europa. Prin revista „Flacăra" vom pătrunde, cu siguranță, în mileniul III. Cu „Flacăra" vom intra în Europa".

„FLACĂRA" ESTE DOVADA VIE A RELAȚIILOR EXCELENTE DINTRE OLANDA ȘI ROMÂNIA

Dl Kees V.A. Van Spronsen, însărcinat cu afaceri a.i. al Regatului Olandei :

„Sunt foarte onorat și vă sunt recunoscător pentru curajul dvs. de a iniția o astfel de acțiune. Ca diplomat „bătrân", cu multă experiență, vă asigur că demersul revistei „Flacăra" va contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre căci acestea se construiesc, mai ales, pornind de la bază, de la oameni. Am constatat cu deosebită plăcere și mândrie calitatea excelentă a acestui supliment, foarte bine documentat, ce demonstrează capacitatea dvs. de a ne înțelege, de a pătrunde în profunzimea spiritului poporului nostru. Vă recunoaștem ca veritabili prieteni".

O IDEE FOARTE INSPIRATĂ

Reprezentantul firmei „Shell":

„Pentru noi, oamenii de afaceri, ideea dvs. de a include, în aceste suplimente, reclame, de a face publicitate se dovedește extrem de inspirată. Cititorii ajung să ne cunoască, să înțeleagă acțiunile noastre în țara lor, iar noi, la rândul nostru, putem... descoperi parteneri sau tovarăși de dialog".

MAI EFICIENT DECÂT DEMERSURILE DIPLOMATICE

Dl Michel Beck, co-patron al firmei „Transshare" :

„Consider acțiunea revistei „Flacăra" drept extrem de valoroasă, de benefică. Eu cred că acest supliment este mai eficient decât șapte delegații diplomatice. Ca olandez locuind în România, am fost încântat de corecta imagine a țării mele reflectată în paginile acestea".

ACEASTĂ INIȚIATIVĂ ESTE UN FACTOR DE PROGRES

Dna Delia Dună, director „A C. Bucharest — Public Relations —", consultant al firmelor „Bowing" și „Carrier" :

„Orice inițiativă este, după părerea mea, un factor de progres. Ilustrarea relațiilor internaționale prin demersuri mass-media nu poate fi decât un succes, „Flacăra" demonstrează, astăzi, că imaginea României în relațiile internaționale se poate construi în mod corect, realist și real".

Cine are nevoie urgentă de o traducere din olandeză pare a se întreba dl Cristian Panait (dreapta)

Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

IN LOC DE CONCLUZIE

„Je maintiendrai" iată jurământul olandezului care i-a purtat ființa prin veacuri. Un jurământ al cuiva care nu năzuiește la ce nu-i aparține și vrea doar să-și protejeze ceea ce câteodată nici măcar cel-de-sus nu i-a dat, ci și-a făurit singur.

„Flacăra"

PUBLICAȚIILE
Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

POLITICĂ (2560) – **Tudor Octavian** (șef secție), Marian Ghițeanu
EXTERNE. (1457) – **Ion. D. Goia**
SOCIAL (2559) – **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
ECONOMIC (2559) – Cristian Buzaș.
CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) – **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie.
FOTOREPORTERI (2528) – Elena Ghera, Florin Ioniță.
SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
CORECTURĂ (1453) – Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

JURIDIC (2600): **Corneliu Olteanu.**
FINANCIAR (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
ADMINISTRATIV (2600): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.
SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
PUBLICITATE (2634, 2600): **Mihai Săndoiu**, Florin Dobrescu, Adriana Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski.
DIFUZARE (617.48.91): **Manuela Vasiliu**, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandoș, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

ULTIMA ORĂ

Trenule mașină mică
Unde-l duci pe Ionică ?

SALA DE LECTURA

DUMNEZEU a creat LUMEA

NOI am creat OLANDA

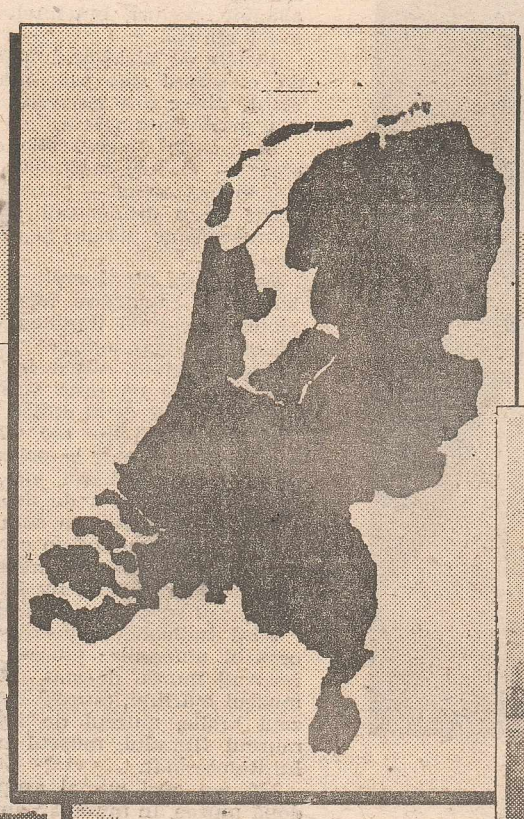

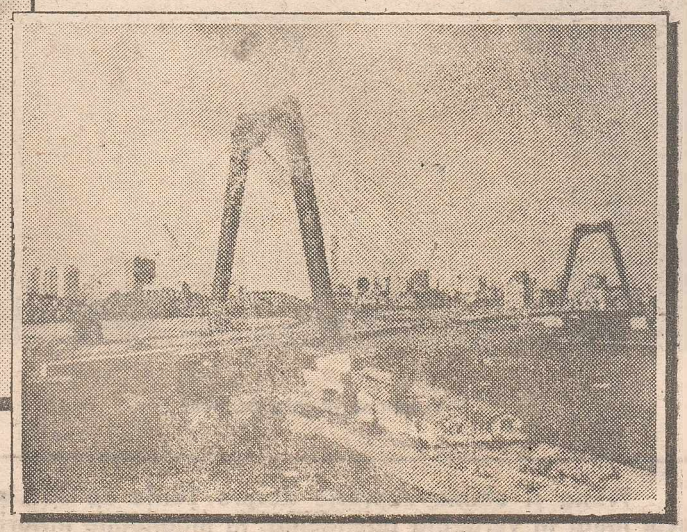

JE MAINTIENDRAI

În multe colțuri ale lumii am poposit și multe, neamuri mândre am cunoscut.

Dar nicăieri n-am fost întâmpinați cu mai multă cordialitate ca în Olanda cea de numai 42 000 kmp, unde adeseori tricolorul românesc a fost arborat în cinstea noastră.

Poate că spre astfel de nații ar trebui să ne îndreptăm mai curând privirea; s-ar putea ca împreună cu ele să răzbim mai ușor la liman.

Fiindcă ele au cunoscut mai bine urgisirile istoriei și ce înseamnă să fii uneori la cheremul puternicilor zilei.

Je maintiendrai – Voi păstra – iată jurământul olandezului care i-a purtat ființa prin veacuri.

Un jurământ al cuiva care nu năzuiește la ce nu-i aparține și vrea doar să-și protejeze ceea ce câteodată nici măcar cel-de-sus nu i-a dat, ci și-a făurit singur.

Doar, nu-i așa, dacă **Dumnezeu a creat lumea, olandezul a creat Olanda.**

■ George ARION
■ Mihai SĂNDOIU

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI: **OLANDA**

- ☐ GERMANIA
- ☒ FRANȚA
- ☒ MAREA BRITANIE
- ☒ ITALIA
- ☒ OLANDA
- ☐ SPANIA
- ☐ BELGIA
- ☐ DANEMARCA
- ☐ IRLANDA
- ☐ PORTUGALIA
- ☐ LUXEMBURG
- ☐ GRECIA

COMUNITATEA EUROPEANĂ
COMMUNAUTE EUROPEENNE

Student fiind, prin țări cutreieram...

Privire asupra Olandei

Valentina în sala de mese

Prima și ultima impresie despre Țările de Jos își găsește locul ideal în verdeața abundentă, în magnoliile înflorite, în narcise și lalele, în canalele ce străbat țara, cu apa tulburată de zeci de rațe, cu iarba de pe maluri adăpostind mulțime de iepuri, cu morile învârtite de vânt și de trecut.

O adiere puternică a trecutului te atrage spre **Maastricht**, cu casele vechi și străzile înguste, cu zidul roman ce înconjoară centrul, îndreptîndu-ți pașii spre Basilica „Our Beloved Lady" și spre biserica Sf. Servatius, spre peșterile Sf. Peter folosite ca loc de adăpost pînă la al doilea război mondial. De pe podul peste rîul Maas privirea îți zboară spre Clădirea Parlamentului din Limburg, sediul Conferinței asupra Tratatului de la Maastricht din 1991.

La 20 km de Maastricht se află **Drielandenpunt — locul de întîlnire a trei granițe : olandeză, belgiană și germană**, și în același timp, cel mai înalt punct din Olanda (322,5 m).

Fără-ndoială că nu poți cunoaște o țară dacă nu-i cunoști punctul vital, iar inima Olandei se numește **Utrecht.** După ce ai coborât din tren, te înghite centrul comercial „Hoog Catharyne" — cel mai mare din Europa, cel puțin așa afirmă olandezii — iar dacă ești interesat în afaceri, Centrul de Expoziție Regal îți stă la dispoziție.

Orașul este liniștit, străbătut de canale ascunse printre castanii înfloriți, și poți cobori aproape de apă, pe cheiuri. Atracția principală o constituie Dom Tower — cel mai înalt turn de biserică din Olanda (120 m — 465 de trepte), construit în sec. XIV, simbol al puterii orașului.

Părăsind Utrechtul, orășelul **Den Bosch** te invită să vizitezi cea mai frumoasă catedrală din Olanda, adăpost al uneia din cele mai faimoase orgi din Europa, al unei statui din sec. XIII a Fecioarei Maria și al unui turn răsucit aflat deasupra capului unui sfînt, lucrare extrem de dificilă datorită căreia autorul a înaintat în ordinul masonic.

Pentru a înțelege Olanda, trebuie să știi ce a însemnat Philips pentru ea și locul cel mai potrivit este **Eindhovenul,** unde atât Parcul de Cercetare Philips, Universitatea Tehnică precum și Evoluonul poartă amprenta sa.

Rotterdamul — fost cel mai mare port al lumii — te aduce într-o lume trepidantă, stresantă, în care catargele își dispută întîietatea cu acoperișurile clădirilor, dar cîștigătorul rămâne Euromastul, celebrul turn de televiziune. O atracție o constituie faimoasele case cubice și nu departe de ele, arhitectura impresionantă a bibliotecii.

În **Haga,** reședința regală și a administrației de stat, se află Binnenhoful, palatele regale, Palatul Păcii ce găzduiește Curtea Internațională de Justiție, faimoasa galerie de portrete Mauritshuis și nu mai puțin faimoasa plajă de la Scheveningen cu cazinoul.

În **Mauritshuis** poți admira „Adam and Eve in Paradise" de Rubens și Brueghel cel Bătrân, portrete de A. van Dyck, „Laughing boy" de Frans Hals, „View of Delft" și „Girl wearing a turban" de Vermeer, „Girl eating oysters" de Jan Steen, „Anatomy lesson of Dr. Tulp", „Saul and David", „Homer" și „Susana" de Rembrandt.

Olanda... Keukenhof — parcul floral, cu simfonia multicoloră a lălelelor și Madurodamul = Olanda în miniatură, cu vapoare, mori, biciclete, trenulețe, muzee, bănci, palate, biserici, magazine, avioane, poduri, bineînțeles toate la o scară redusă.

Pistele de biciclete împânzesc Olanda, ciclismul este cel mai practicat sport, din cauza terenului plat, în cea mai mare parte a țării.

În orășele observi vile cu două-trei etaje — blocuri vezi doar la periferie sau în metropole — patru sau cinci biserici de o arhitectură impresionantă, sumedenie de parcuri și clădiri moderne.

În Olanda plouă mult și des, dar sistemul de canalizare face ca după o ploaie torențială dimineața, străzile să fie uscate după-amiaza.

Amsterdamul, situat în delta râului Amstel, este un oraș vechi, aproape neatins de cel de-al doilea război mondial, cu clădiri din sec. XVIII—XIX, mulțime de canale și poduri din 50 în 50 de metri, cu bărci, vaporașe, epave, piață florală, piață de droguri și Cartierul Roșu. Olandezii sunt foarte liberali, iar în momentul în care apar probleme, le acceptă, încercând să le încadreze în societate, nu să le marginalizeze sau să pretindă că ele nu există.

Fără îndoială, Amsterdamul este un oraș al muzeelor : muzeul Van Gogh, imensul muzeu de stat Rijksmuseum, muzeul maritim, muzeul de istorie, muzeul biblic, muzeul de artă modernă, muzeul filmului, muzeul tropical, casa lui Rembrandt.

Mă voi opri numai asupra primelor două muzee. În muzeul Van Gogh, printr-o aglomerație de francezi, spanioli, englezi, chinezi, ochiul se desfată privind „Trees and undergrowth", „Self-portrait", „Selfportrait as painter", „Van Gogh bedroom in Arles", „Gaugain's armchair", „Still life with sunflowers", „Crows in a wheatfield", „View of Paris", „The Zouave" și o mulțime de picturi de Claude Monet, Jan Sluitjers, Delacroix, Gaugain, Pissarro.

In Rijksmuseum, exponatele sunt extrem de diverse, de la vase de luptă, manuscrise, porțelan de Delft, argintărie, mobilă, sculptură, la statui din India, pictură (Rubens, „Rondul de noapte" de Rembrandt).

Amsterdamul este renumit și ca un centru de șlefuire a diamantelor, iar de-a lungul celei mai faimoase străzi, Kalverstraat, vitrinele îți prezintă un adevărat spectacol, în care primadonele sunt inele cu diamante de la 3 000 guldeni în sus.

La capătul străzii se află Dam-ul, înconjurat de Palatul Regal, fost primărie, cu Atlas purtând globul pe umeri, și de Noua Biserică — construită în anul 1400, acum loc de încoronare și folosită intens pentru prezentarea expozițiilor. Nu departe, Madam Tussaud Cinerama te invită în lumea de ceară a exponatelor sale : Tina Turner, Pavarotti, Regina, Boris Becker, actori, Michael Jackson, cosmonauți, politicieni, Papa. La sfîrșit, în acordurile Odei Bucuriei, apare Sf. Nicolae și ne invită să ne gândim la viitorul Pamântului, la prietenie și la pace.

După trei luni, Olanda își menține același farmec de la început și te invită la o călătorie minunată în lumea de basm a lalelelor, morilor și canalelor ei.

VALENTINA BAYER ■
studentă anul II, Departamentul de Științe Inginerești, Universitatea Politehnică București

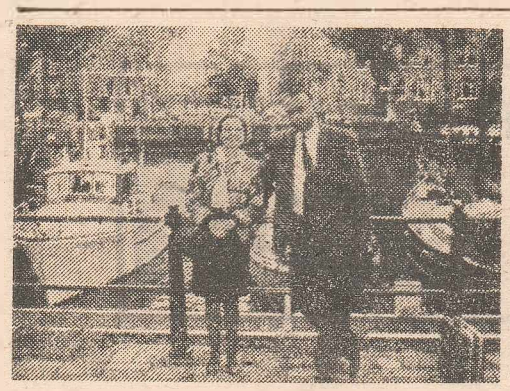

Doamna Alina M.G. Van Dijk și George Arion

Peter Stok, de la primăria Rotterdamului și Mihai Săndoiu ,pe un vas care a arborat alături de steagul olandez pe cel românesc.

Un translator cu o inimă de aur : Cristian Panait

La realizarea suplimentului JE MAINTIENDRAI un sprijin substanțial am primit de la :

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI

Domnul Adrian Dohotaru, secretar de stat; domnul Marin Mitriș, secretar de stat ; domnul Valeriu Dinică, director adjunct.

AMBASADA OLANDEI LA BUCUREȘTI

Pentru prima dată în realizarea suplimentelor noastre trebuie să afirmăm că modul cum Ambasada Regatului Olandei la București și Ministerul Afacerilor Externe al Olandei au organizat și au urmărit desfășurarea vizitei noastre de documentare în această țară, merită nota maximă și felicitările noastre deoarece ne-au înțeles demersul gazetăresc, importanța lui și noutatea pe care o aduce în presa europeană. În special, ținem să mulțumim celui care din prima clipă a fost alături de noi, dl Coen F. Storck, fostul ambasador al Regatului Olandei la București, și colaboratorului său apropiat, dl Willem van Ee. De asemenea, toată gratitudinea noastră domnului P.R. Brouwer – ambasador pentru cooperare culturală la Ministerul Afacerilor Externe al Regatului Olandei, doamnei Aline M.G. van Dijk din cadrul serviciului de informații relații externe al MAE. De un sprijin prețios ne-a fost dl Cristian Panait, interpretul nostru.

AMBASADA ROMANIEI LA HAGA

Toate mulțumirile noastre Excelenței Sale, domnul ambasador Ion Anghel, dl. N.E. Mănoiu, dl. Gheorghe Ududoiu și dl. Gabriel Dumitrescu.

Concepție și redactare : George Arion și Mihai Săndoiu

Secretariat de redacție : Adrian Petrescu și Crina Gorgoi

Publicitate : Adriana Dobrescu, Florin Petria, Călin Mărcușanu, Felicia Șerbănoiu

Traduceri : Alexandru Arion, Cătălina Ștefănescu.

Procesare computerizată : Angela Frandoș, Cristina Topolschi, Simona Vezeteu

Grafică : Aurel Ștefan Alexandrescu

Foto : Elena Ghera, Florin Ioniță

Corectură : Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Simona Simzianu, Angela Ștefănescu.

Consultant tehnic : Mircea Mitrea

De la Wilhelm de Orania la regina Beatrix

REGATUL OLANDEI ÎN FAPTE ŞI CIFRE

Olanda e o țară foarte depărtată de noi într-adevăr; pare însă, după cât aud, că e tot așa de depărtată și de cele mai aproape de dânsa, printr-o mulțime de fapte și particularități. M-au pus în curent cu multe din aceste fapte și particularități...

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Casa regală olandeză descinde din familia Orania-Nassau, legăturile regăsindu-se în anul 1403, an în care Engelbert I, conte de Nassau, dobândește prin căsătorie domenii întinse în „Țările de Jos".

Cea mai mare parte a teritoriilor care vor forma mai târziu Olanda sunt, în acest moment, sub stăpânirea casei de Burgundia — o ramură a casei regale a Franței.

Către 1500, domeniile burgunde revin prin moștenire Habsburgilor, mai precis lui Carol Quintul. Acesta domnește în prima jumătate a sec. al XVI-lea asupra celei mai mari părți a actualului Benelux, a Austriei și asupra unor părți din Franța. Este rege al Spaniei și împărat al Germaniei.

În secolele al XV-lea și al XVI-lea, proprietățile olandeze ale familiei de Nassau devin tot mai vaste, iar poziția lor tot mai importantă. Ultimul descendent direct al lui Engelbert I de Nassau este Rene de Chalon, care, în afara teritoriilor olandeze, mai deține și principatul de Orania, în sudul Franței. Acestea, ca și titlul de prinț de Orania, sunt ereditare, atât în linie masculină, cât și în linie feminină. După moartea sa, în 1544, moștenitor este desemnat vărul său, Wilhelm, conte de Nassau.

Wilhelm de Orania, Taciturnul, este considerat părintele casei regale olandeze și fondatorul statului olandez. Crescut la curtea lui Carol Quintul, în 1559 devine stathouder, adică locțiitor al suveranului în provinciile Olandei, Zelandei și Utrechtului.

Cu toată libertatea acordată bogatelor provincii din nord, Carol Quintul se opune — fără prea mult succes — proliferării noilor idei religioase ce-și fac apariția în această epocă: luteranismul și calvinismul.

Urmașul său, Filip al II-lea, crescut la curtea Spaniei în cel mai sever spirit catolic, va încerca să întărească unitatea imperiului, ducând o politică centralistă.

În provinciile din Nord mocnește revolta împotriva îngrădirii libertății religiei și a introducerii impozitelor. Stathouderul Wilhelm de Orania se face purtătorul de cuvânt al marii și micii nobilimi și al burgheziei, nemulțumite de politica regelui. Pentru a restabili ordinea, Filip al II-lea ordonă represaliile armate. Este momentul în care izbucnește revolta populară. Stathouderul se află în fruntea provinciilor răsculate. În primul moment, el încearcă să unească împotriva regelui provinciile olandeze cu unele părți din nordul Franței — dar nu reușește. Totuși, șapte provincii se unesc și semnează un tratat în urma căruia ia ființă Uniunea de la Utrecht, care va obține recunoașterea independenței. Tratatul va ființa până în anul 1795.

Wilhelm de Orania — „părintele patriei", cum este denumit în istoria Olandei — este asasinat în 1584, se pare din ordinul regelui Spaniei. Fiul său, Mauriciu de Nassau, îi continuă opera. Împreună cu vărul său, Wilhelm Ludovic de Nassau, un iscusit matematician, pune la cale o nouă strategie militară care revoluționează ideile epocii. Astfel, Mauriciu de Nassau și fratele său, Frederic-Henri, stathouderi între 1585—1625 și, respectiv, 1625—1647, ajung să elibereze cele șapte provincii de sub ocupația spaniolă.

Prințului Frederic-Henri mort în 1647, îi succede fiul său, Wilhelm al doilea, care însă moare trei ani mai târziu. Profitând de această situație, precum și de faptul că războiul cu Spania se încheiase deja din 1648, un grup influent de nobili reușește să desființeze stathouderatul în toate provinciile, cu excepția Frisei. Între 1650—1672, Republica este lipsită pentru prima oară, de stathouder. Țara este condusă de către Jean de Witt, unul dintre cei mai de seamă oameni politici ai neamului, care se ocupă în același timp de educația prințului moștenitor. Mica republică trece printr-o perioadă prosperă, fapt ce stârnește invidia regelui Franței, Ludovic al XIV-lea, care, aliindu-se cu episcopii de Munster și Köln, și cu sprijinul Angliei, declară război Republicii în 1672. În această situație, poporul începe să murmure, cerând să vină în fruntea țării un nobil din casa de Orania. Jean de Witt este obligat să se retragă și Wilhelm al III-lea devine stathouder.

Acesta se dovedește a fi un bun politician și, găsind aliații trebuincioși, înfrânge coaliția franco-engleză. Sub conducerea sa, Republica va juca un rol esențial în menținerea echilibrului european în fața puterii crescânde a Franței.

Pozitia lui Wilhelm al III-lea — fiu al unei prințese engleze, căsătorit, la rândul său, cu o prințesă engleză — se întărește și mai mult în 1689, când, la cererea Parlamentului englez, descinde în Anglia alungându-l pe socrul său, Iacob al II-lea, convertit la catolicism, Wilhelm al III-lea și soția sa, Maria Stuart, devin regi ai Angliei. Anglia și Republica formează din acest moment nucleul coaliției împotriva Franței. Ca rege și stathouder, Wilhelm al III-lea se distinge mai cu seamă în politica externă acționând mai puțin în direcția consolidării unității naționale.

La moartea sa, în 1702, moștenitor devine vărul său, Jean Wilhelm Friso, conte de Nassau, care nu este recunoscut ca stathouder de cinci din cele șapte provincii. În 1747 însă, în fața pericolului războiului, mișcarea populară pro-Orania renaște. Wilhelm al IV-lea, fiul lui Jean Wilhelm Friso, este numit stathouder al tuturor provinciilor, un pas mare către unitatea națională fiind astfel făcut.

Ideile secolului al XVIII-lea — secolul luminii — aduc și în Țările de Jos un suflu novator, dar nu suficient de puternic pentru a dezintegra vechiul sistem politic. Calea reformelor este deschisă abia în 1795, când trupele Revoluției franceze ocupă Republica. Wilhelm al V-lea se refugiază mai întâi în Anglia, apoi pe domeniile Nassau din Germania. Țările de Jos sunt cucerite de Franța și rebotezate „Republica Batavă". În 1806, Napoleon o transformă în Regatul Olandei, pe care tot el îl desființează în 1810, anexându-l pur și simplu Franței.

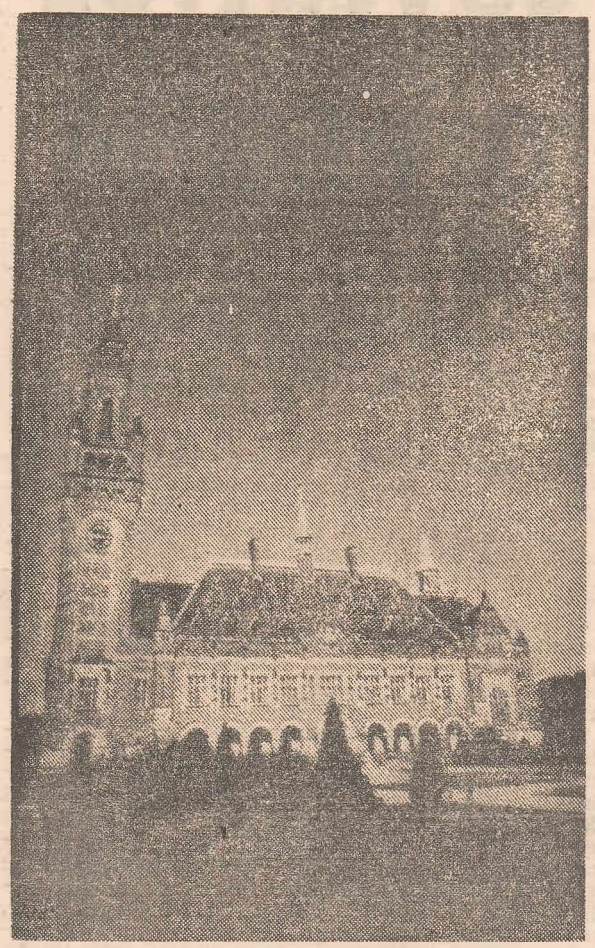

Den Haag : Vredespaleis

Perioada de dominație franceză și-a pus pecetea asupra organizării politice a Olandei. Gijsbrecht Karel von Hogendorp elaborează un proiect de Constituție după modelul celei franceze. După căderea lui Napoleon, în 1813, fiul cel mare al lui Wilhelm al V-lea devine „prinț suveran" și va domni ca rege sub numele de Wilhelm I, fiind reținut de istorie cu porecla „Negustorul", datorită priceperii sale de a stimula comerțul. Sub domnia sa țara prosperă. La Congresul de la Viena, în 1815, Belgia și Luxemburgul (acesta din urmă revenind regelui cu titlu personal) devin părți componente ale Regatului Țărilor de Jos Unite. Nu pentru mult timp însă, sciziunea intervenind în 1830, și fiind recunoscută oficial în 1839. În 1840, Wilhelm I abdică în favoarea fiului său, Wilhelm al II-lea, care se remarcase în bătălia de la Waterloo.

Evenimentele din 1848 se repercutează și în regatul Olandei. Constituția este revăzută, rolurile regelui și Parlamentului sunt redefinite. Constituția din 1848 stă la baza monarhiei constituționale a Olandei.

Wilhelm al II-lea moare în 1849, fiind succedat de fiul său, Wilhelm al III-lea, care se arată hotărât să pună în aplicare Constituția. O dată cu moartea fiilor lui Wilhelm al III-lea dispare, prin efectul legii salice, legătura dinastică cu Luxemburgul. Printr-un pact succesoral, ducele Adolf de Nassau devine mare duce de Luxemburg la moartea lui Wilhelm al III-lea, în 1890. În acest moment, singurul moștenitor al tronului Olandei este prințesa Wilhelmina — în vârstă de zece ani — fiica regelui defunct.

În 1898, Wilhelmina devine regină, jurând credință Constituției (în Olanda regii nu sunt încoronați). Domnia sa va fi marcată de cele două războaie mondiale. În 1940, când trupele germane invadează Olanda, regina se refugiază în Anglia, iar prințesa moștenitoare Iuliana este trimisă în Canada. De la Londra, regina nu încetează să-și încurajeze poporul aflat sub ocupație. Declarația sa din 1942 constituie un moment istoric prin evocarea unei viitoare conferințe menite să revizuiască raporturile dintre regatul Olandei și coloniile sale. În 1948, Wilhelmina abdică în favoarea fiicei sale Iuliana, născută în 1909 din căsătoria cu prințul Henric de Olanda, duce de Mecklemburg-Schwerin. În 1962 se stinge din viață.

Regina Iuliana s-a căsătorit în 1937 cu prințul Bernhard de Lippe-Biesterfield, cu care a avut patru fiice: prințesa Beatrix (născută în 1938, căsătorită cu prințul Claus de Olanda, Jonkheer van Amsberg), prințesa Irina (născută în 1939, căsătorită cu prințul Charles-Hugues de Bourbon-Parma, divorțată în 1981), prințesa Margareta (născută în 1943, căsătorită în 1967 cu Pieter van Vollenhoven) și prințesa Christina (născută în 1947, căsătorită în 1975 cu Jorge Guillermo). În 1949, regina semnează tratatul de recunoaștere a suveranității Indoneziei, fostă colonie olandeză, iar în 1954 ratifică un tratat similar în privința Surinamului și Antilelor Olandeze. În 1980 abdică în favoarea fiicei sale Beatrix, reluându-și titlul de prințesă. Continuă să aibă activități în domeniul social și cultural. Astfel, în 1980, acceptă președinția de onoare a comitetului național pentru Anul internațional al persoanelor handicapate.

După abdicarea reginei Iuliana, la 30 aprilie 1980, fiica sa cea mai vârstnică a devenit șeful statului olandez, urcându-se pe tron în aceeași zi, în prezența celor două camere reunite ale Parlamentului. Această zi — care este și ziua de naștere a mamei sale — a devenit ziua națională a Olandei.

Regina Beatrix și-a petrecut o parte a copilăriei (1940—1945) în Canada, din rațiuni de război. După studiile liceale, s-a înscris la Universitatea din Leyda, obținând diploma în drept în 1961. Încă din anii de studiu a urmărit îndeaproape mecanismul democrației parlamentare; în momentul urcării pe tron a devenit șeful Consiliului de Stat, conform prevederilor Constituției. Atribuțiile efective ale conducerii Consiliului de Stat revin însă vicepreședintelui.

În 1956, regina Beatrix a acceptat să prezideze Fundația națională pentru lupta împotriva poliomielitei, care a devenit apoi Fundația „Prinses Beatrix". La 10 martie 1966 s-a căsătorit cu diplomatul german Claus von Amsberg, născut în 1926, căruia i s-a atribuit, printr-un decret regal, titlurile de prinț de Olanda de Jonkheer van Amsberg. Din această căsătorie s-au născut trei fii: prințul Wilhelm-Alexander (1967), prințul Johan Friso (1968), și prințul Constantijn (1969).

Îndatoririle suveranei privesc atât executivul cât și legislativul, dar după legile olandeze, nici o lege nu poate fi promulgată fără ca unul sau mai mulți miniștri să-și asume responsabilitatea în fața Parlamentului. Nici regina, nici miniștrii, nici Parlamentul nu pot, separat, să intervină în legile administrației publice.

Regina participă activ la formarea noilor guverne. Ea are numeroase obligații ce decurg din funcția de șef al statului. Cea mai importantă este citirea discursului Tronului în fața camerelor reunite în cea de-a treia marți a lunii septembrie. De asemeni, ea primește scrisorile de acreditare ale misiunilor diplomatice străine.

Prințul Claus, soțul suveranei, și-a ales ca domeniu de activitate amenajarea teritoriului și problemele legate de mediul înconjurător. Din 1978 este numit consilier special pentru cooperare și dezvoltare, calitate în care lucrează — sub conducerea ministrului pentru cooperare — în domeniul cooperării internaționale și al acțiunilor bilaterale.

În termenii Constituției din 1919, ușor modificați în 1922, regalitatea este ereditară atât în linie masculină, cât și în linie feminină. Primul născut dintre copiii regelui sau ai reginei moștenește coroana; dacă suveranii n-au moștenitori, succesor legitim este desemnat cel mai în vârstă dintre frați sau surori sau primul născut al acestora. Succesiunea ereditară în linie colaterală este posibilă până la al treilea grad. Dacă la moartea suveranului nu există un succesor legitim, camerele Parlamentului se reunesc pentru a-l desemna.

Membrii casei regale care se căsătoresc fără autorizația acesteia sunt excluși de la moștenirea tronului. De asemeni, ei nu pot renunța dinainte la dreptul lor succesoral, problema succesiunii ereditare fiind de un interes general pentru țară, o îndatorire impusă casei domnitoare.

În cazul decesului unui rege, întâiul moștenitor îl succede numaidecât. „Regele e mort, trăiască Regele", după voința Constituției olandeze.

Casa regală olandeză

CÂND IA CUVÂNTUL O REGINĂ

Mesajul tronului 1992 *

În fiecare zi ne parvin veşti despre violenţă, foame, rasism şi degradarea mediului. Ele nu ne lasă insensibili. Reacţia noastră trebuie să fie dublă : noi trebuie să desfăşurăm o asistenţă internaţională dar, deasemeni, trebuie să veghem la conservarea statului nostru de drept şi la menţinerea forţei noastre economice.

În fosta Iugoslavie, explozia tensiunilor interetnice este însoţită de tensiuni de nedescris. Guvernul nostru se străduie în cooperarea cu alte ţări să pună capăt stării de război pentru a se ajunge la o soluţionare a conflictului.

În Somalia, mulţi sunt pe punctul de a muri de foame ; mii de persoane şi-au pierdut deja viaţa.

În întreaga lume se derulează acţiuni umanitare la care poporul olandez a contribuit în mod generos.

Sfârşitul războiului rece a dat o altă turnură dezbaterilor despre securitate, acum cînd ameninţarea militară masivă a făcut loc conflictelor locale.

Dispariţia opoziţiei Est-Vest a crescut rolul politic al Naţiunilor Unite în rezolvarea conflictelor şi a făcut ca statele membre ale ONU să fie mai des solicitate pentru trimiterea de trupe în cadrul operaţiunilor de menţinere a păcii, Olanda numărându-se printre ţările care au contribuit la aceste operaţiuni.

În cadrul conferinţei de Securitate şi Cooperare în Europa, s-a hotărât numirea unui Înalt Comisar pentru minorităţile naţionale, care va avea sarcina, în caz de conflicte iminente, să contribuie la găsirea de soluţii paşnice, să împiedice părţile să recurgă la violenţă.

Începând cu 1987,, cei 12 hotărăsc să ajungă chiar înainte de sfârşitul acestui an la realizarea unei pieţe unice. Tratatul de la Maastricht reprezintă, în mod logic, pasul următor. Într-o Europă fără frontiere este important să ajungi în mod progresiv la o monedă unică, la o politică comună eficace în materie de protecţie a mediului, şi la o acţiune comună în lupta împotriva marii criminalităţi. Aceste obiective implică o politică externă şi de securitate comune. Oricare ar fi necesitatea luării unor decizii comune, s-a convenit la Maastricht că deciziile nu vor fi luate la nivel european decât acolo unde este într-adevăr necesar. Un lucru este sigur : în această Europă rezidă viitorul nostru şi acolo noi, olandezii, vom arăta că suntem puternici şi credibili, păstrându-ne în acelaşi timp identitatea.

Pentru a fi puternică, Olanda trebuie să investească în forţa de muncă, să-şi restabilească echilibrul finanţelor publice şi să-şi întărească structura economică. Sunt puţini oameni care trăiesc din salariu şi mulţi care trăiesc din alocaţii sociale. Creşterea numărului locurilor de muncă implică reducerea inflaţiei. Pentru acest motiv, guvernul a propus să se reducă TVA şi a renunţat la anumite măsuri împovărătoare.

Activităţile industriale au o importanţă vitală pentru a prezerva forţa Olandei şi prosperitatea locuitorilor ei. O mare prioritate va fi acordată investiţiilor în infrastructura economică : dezvoltarea portului Rotterdam, a aeroportului Schiphol, racordarea ţării cu reţeaua feroviară Grande Vitesse. Pentru a garanta forţa Olandei, este necesar şi un învăţământ de calitate. Guvernul a decis să lase la latitudinea şcolilor alegerea formaţiei de bază. Pe de altă parte, şcolile trebuie să coopereze pentru a permite dezvoltarea învăţământului profesional care este, din fericire, din nou în extindere.

O amenii speră că legea generală privind egalitatea tratamentului va intra în vigoare în 1993. Această lege interzice orice discriminare şi creează posibilitatea celor care se simt discriminaţi să se adreseze unei comisii despre egalitatea tratamentului. Această lege este de o mare importanţă şi pentru minorităţile etnice. Dincolo de egalitatea preconizată, învăţământul este pentru membrii minorităţilor etnice o condiţie esenţială de a le permite să găsească loc în societatea noastră.

În pofida creşterii puternice a locurilor de muncă, procentul de şomaj în rândul minorităţilor etnice este de trei ori mai mare decât media ; pe bună dreptate, agenţiile pentru forţele de muncă acordă o deosebită importanţă acestei probleme. Reuşita integrării şi îmbunătăţirii şanselor grupurilor celor mai slabe pe piaţa muncii reclamă o politică strictă în privinţa admiterii străinilor. Astfel trebuie interpretate modificările prevăzute de lege pentru muncitorii străini. Reglementarea în materie de reîntregire a familiei trebuie să fie apreciată cu rigoare şi în solicitările de azil trebuie aplicată o politică umanitară de acceptare, dar limitativă.

Securitatea socială şi a echipamentelor sociale de calitate sunt realizări importante ale statului nostru de drept. Dacă greutăţile pe care acestea le presupun sunt azi suportate de populaţie, în viitor nu va mai fi cazul dacă se va avea în vedere ca impozitele şi cotizaţiile sociale să fie plătite iar subvenţiile şi alocaţiile să fie acordate celor care au realmente nevoie. Lupta împotriva fraudei şi a abuzului va fi intensificată. Pe lângă prevenirea fraudei, va trebui să dăm dovadă de vigilenţă în ţara noastră în privinţa marii criminalităţi. Organizaţiile criminale constituie un pericol real, mai ales că mijloacele financiare şi tehnice le permit să se infiltreze în societate. Justiţia, poliţia şi administraţia publică vor trebui să-şi unească eforturile pentru a lupta împotriva acestui flagel, plus o cooperare bună cu străinătatea. La Maastricht s-a hotărât crearea EUROPOL-ului — care va ocupa un loc important în lupta împotriva criminalităţii internaţionale.

Procesul modernizării organizării administrative va viza descentralizarea sarcinilor, responsabilităţilor şi creditelor.

În privinţa locuinţelor sociale continuă descentralizarea şi înnoirea administrativă. Mai multe comune s-au decis să-şi unească eforturile în cadrul structurilor regionale. În plus, autonomia asociaţiilor locuinţelor sociale faţă de stat şi de comune va creşte.

Există în ţara noastră un larg consens asupra necesităţii de a dispune de un regim de ocrotire a sănătăţii care să fie accesibil tuturor, şi, în acelaşi timp, de calitate.

Investiţiile care se vor face trebuie să cuprindă neapărat şi domeniul culturii : păstrarea patrimoniului cultural şi viaţa culturală în sine. Atenţia acordată aspectelor materiale ale existenţei nu trebuie să ne facă să uităm importanţa vitală a valorilor culturale pentru societatea noastră.

Pentru a putea dispune mai rapid de creditele necesare pentru păstrarea caracterului intrinsec caracterelor rurale şi protejarea zonelor naturale de mare valoare, guvernul pregăteşte crearea unui FOND VERDE.

Pentru a fi eficace, o politică agricolă care respectă mediul trebuie să se bucure de un sprijin larg. Noua politică garantează o evoluţie rezonabilă a veniturilor pentru cei care lucrează în agricultură. Ţara noastră trebuie să-şi reducă partea ce-i revine în poluarea mediului la nivel mondial. Cetăţenii, întreprinderile, puterea publică nu-şi precupeţesc eforturile pentru a ameliora calitatea mediului. În curând vor apărea pe piaţă primele produse cu „Etichetă verde".

*) Text prescurtat.

Aici e patria acelor lalele – pe care le-au realizat grădinari geniali. Acum trei sute cincizeci de ani un anume Clusius a adus din Orient ceapa acestei flori – şi-ndată s-a văzut că-n pământul Olandei îi merge mai bine ca oriunde aiurea. Atuncea – şi-au spus horticultorii localnici – dacă am izbutit să avem o floare care ne onorează în acest chip ospitalitatea, să-i dovedim şi noi că ştim s-o apreciem. Alte ţări au mii de flori. Noi să facem o mie din una.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

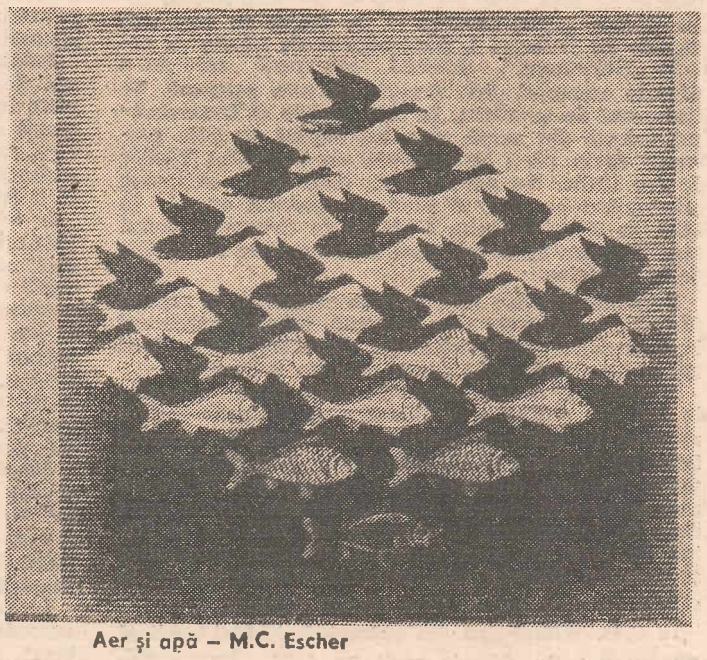

Aer şi apă – M.C. Escher

CEL MAI IMPORTANT LUCRU ESTE SĂ-I FACI PE ALŢII SĂ ASCULTE

interviu cu domnul Peter Kooijmans, ministrul afacerilor externe al Olandei

Peter Kooijmans, ministrul afacerilor externe al Olandei, în parcul Schevenin-gen, Haga : „Bunicul meu mă aducea aici, adeseori, în copilăria mea. Tot în acest loc, eu și viitoarea mea soție ne-am propus să facem o încercare. Și încă merge!".

— Care sunt principiile politicii externe olandeze, când și cum au fost stabilite ? Ce rol joacă aici experiența istorică a țării dvs. ?

— Obiectivele de bază ale politicii externe olandeze sunt : să întreţină relaţii bune şi paşnice, cu alte ţări, să apere interesele ţării, să urmărească durirea unei lumi drepte şi să promoveze pacea, securitatea, bunăstarea şi demnitatea fiinţei umane. Unele dintre aceste principii sunt înscrise în Constituţia Olandei, altele sunt stipulate în documente internaţionale şi convenţii la care Olanda a aderat. Din punct de vedere geografic, Olanda este o ţară relativ mică, dar din punct de vedere politic şi economic ne situăm printre rândul naţiunilor de mărime mijlocie şi în anumite perioade ale istoriei am fost printre principalii actori ai lumii. Economia noastră depinde foarte mult de comerţul internaţional şi de relaţiile economice şi ţara noastră este foarte activă în multe alte forme de cooperare, astfel încât suntem interesaţi direct în stabilitate şi pace. Experienţa celui de-al doilea război mondial ne-a întărit angajarea în direcţia păcii.

Cât de mult poate fi ascultată vocea unei ţări mici ?

— Un răspuns scurt la această întrebare poate fi următorul : „Vorbind clar și fără echivoc". Dar desigur, nu numai atât. În diplomaţia internaţională avem multe întâlniri unde putem vorbi și expune o opinie și există, de asemenea, multe canale prin care ne putem face auziţi. Cel mai important lucru este desigur să-i faci pe alţii să asculte. În acest scop este important să nu vii „pe cont propriu" la întâlniri internaţionale. Statele membre ale Comunităţii Europene au aderat la mecanismul de Cooperare Politică Europeană în cadrul căruia au atins un mare nivel de coordonare în afaceri politice internaţionale, un proces care este în dezvoltare.

— Care sunt soluţiile Olandei la întrebările care preocupă Europa de azi, legate de stabilitatea politică și de pace ?

— Vă înţeleg întrebarea, dar în situaţia de astăzi ar fi incorect să susţinem sau chiar să sugerăm că avem o soluţie pentru stabilitatea și pacea din Europa. Este o grea povară pe care am moștenit-o din istoria mai mult sau mai puţin recentă. În unele părţi ale Europei și în ţările fostei U.R.S.S., naţiunile și popoarele simt că acum trebuie să urmărească interesele lor care au fost ignorate, tăgăduite sau chiar suprimate o lungă perioadă de timp. Vedem cu tristeţe că într-un număr de cazuri aceste interese ciocnindu-se, se transformă în conflicte armate. Privind de la distanţă este foarte greu să-ţi imaginezi că oameni care au fost forţaţi să fie împreună sub aceeași dictatură, acum se luptă și se omoară între ei, în anumite cazuri. Aceste lucruri nu pot niciodată servi stabilitatea politică și pacea și de aceea pledez cu tărie pentru calea negocierilor paşnice. Sunt conștient că în fosta Iugoslavie situaţia s-a deteriorat atât de mult încât negocierile nu vor mai fi suficiente. Aici este vorba de directa responsabilitate a comunităţii internaţionale și, în special, a Consiliului de Securitate. El are puterile de a lua decizii care pot îmbunătăţi situaţia.

— V-a surprins prăbușirea comunismului în ţările din Europa de Est ?

— Ca mulţi alţi observatori din Vest, am avut convingerea, cu multă vreme în urmă, că dictaturile comuniste din Europa de Est nu puteau dura la infinit. Știam, ca majoritatea oamenilor care reflectă serios la această problemă, că o schimbare radicală era scadentă și în cele din urmă inevitabilă. Dar, de asemenea, ca majoritatea acestor oameni, am fost surprins de viteza și de amploarea căderii comunismului în Europa de Est. În același timp, cred că, deși este bine să te uiţi și să înveţi din trecut, acum este esenţial să ne concentrăm atenţia asupra întrebărilor prezentului și viitorului.

— Care este politica externă a Olandei faţă de această regiune, atât de încercată astăzi ?

— Am adaptat relaţiile noastre cu fostele ţări comuniste din Europa Centrală și de Est la noua situaţie. Antagonismul ideologic din timpul războiului rece și toate suspiciunile colaterale, sunt acum de domeniul trecutului. Este în interesul întregii lumi ca ţările din Europa Centrală și de Est să reușească în reconstrucţia și în dezvoltarea ulterioară a societăţilor lor. În acest proces, elementele cruciale sunt controlarea disputelor etnice, dezvoltarea și consolidarea domniei legii, tranziţia la un sistem economic orientat către piaţă și apropierea reală de problemele mediului.

— Între ţările care ajută și acordă asistenţă altor ţări, Olanda este pe locul doi în lume, după Suedia. Cum explicaţi această poziţie ?

— Nu sunt sigur dacă pot într-adevăr explica de ce Olanda se află între primele ţări care oferă ajutor Europei Centrale și de Est. dar înţeleg de ce se întâmplă așa. Olanda are o tradiţie bogată a misiunilor creștine ale diverselor biserici și confesiuni în ţări din Lumea a treia. După 1950, ajutorul s-a deplasat către dezvoltare și cooperare. Din 1960 și în continuare, guvernul olandez a devenit din ce în ce mai activ în acest domeniu, fiind sprijinit de o largă majoritate a populaţiei, care consideră că eforturile substanţiale în lupta împotriva subdezvoltării și a sărăciei sunt nu numai justificate, dar chiar și necesare. În practica cooperării în dezvoltare, ţara noastră a acumulat nu numai multă experienţă în transferul mijloacelor esenţiale și al cunoștinţelor necesare dezvoltării economice a altor ţări, dar ea a și construit instituţii și organizaţii care să îndeplinească această muncă. Fostele ţări comuniste nu pot fi comparate cu ţările Lumii a treia, dar este în afară de orice îndoială că în eforturile lor de transformare a societăţilor respective, ele pot, de asemenea, beneficia de cooperarea și asistenţa Vestului dezvoltat. Olanda contribuie la această cooperare, atât pe o bază bilaterală, cât și în cadrul global al Comunităţii Europene.

— Ce semnificaţie are existenţa Palatului Păcii în Olanda ?

— Motivele situării în Olanda a Curţii Internaţionale de Justiţie și a Curţii Permanente de Arbitraj sunt în principal istorice. Avocaţii, politicienii, persoanele oficiale olandeze au avut de-a lungul secolelor o contribuţie importantă la dezvoltarea legilor internaţionale și la aplicarea lor. În momentul când un larg consens internaţional a condus la înfiinţarea Curţii Internaţionale de Justiţie (în primii ani ai acestui secol), Olanda a jucat un rol major în organizarea „Conferinţelor de Pace de la Haga" (1899 și 1907). Din acest motiv s-a decis ca sediul Curţii să fie la Haga. După 1945, când Curtea Internaţională de Justiţie a devenit un organism principal al Naţiunilor Unite, s-a hotărât ca Haga să rămână sediul ei.

— Ar putea fi Benelux-ul un exemplu pentru alte grupări de state învecinate din Europa ?

— Desigur, este la latitudinea oricărui grup de state care începe o nouă formă de cooperare, să decidă dacă grupuri sau organizaţii îi pot servi ca exemplu și, mai departe, care dintre ele ar putea fi acel exemplu. Dar, spunând aceasta, trebuie să adaug imediat că experienţa a aproape cinci decade de strânsă cooperare între Belgia, Luxemburg și Olanda a fost cu deosebire utilă în dezvoltarea unor mijloace practice și căi pentru o asemenea cooperare și toate cele trei ţări au beneficiat de această experienţă în alte organizaţii internaţionale, de exemplu, Comunitatea Europeană.

Pentru ţările mici și mijlocii, o bună cooperare cu vecinii este de o importanţă covârșitoare când este vorba de scopuri și probleme care se pot ataca mai bine printr-un efort comun.

— Ce ne puteţi spune despre relaţiile dintre Olanda și România ?

— Atmosfera în care se desfășoară relaţiile noastre s-a îmbunătăţit foarte mult de când ele nu mai sunt stânjenite de diviziunea politică forţată a Europei. Constrângerile ideologice care au împiedicat dialogul politic, menţinute artificial prea mulţi ani, nu mai există. Acordăm o mare importanţă procesului de transformare care are loc în România, către o democraţie pluralistă, o economie de piaţă și consolidarea domniei legii într-o ordine constituţională. În timp ce majoritatea eforturilor enorme, necesare pentru a duce acest proces la reușită, trebuie să fie făcute de România însăși, suntem conștienţi că putem și că trebuie să acordăm sprijin și asistenţă. În acest scop am început o strânsă cooperare cu România în cadrul programului nostru pentru Europa Centrală și de Est. Programul de cooperare în domeniile educaţiei, culturii, sănătăţii din cadrul Acordului Cultural bilateral, reprezintă un alt aspect al acestor noi relaţii. Notăm cu interes și satisfacţie efortul României de integrare în structurile europene și atlantice, cum ar fi Consiliul de Cooperare Nord Atlantic și Forumul de Consultare al W.E.U. Aștept cu mult interes și plăcere întâlnirea cu colegul meu român, dr. Teodor Meleșcanu, care va veni la Haga pentru consultări bilaterale în ziua de 7 iunie 1993 (n.n. : interviul a fost luat la sfârșitul lunii mai 1993).

— Olanda are o misiune de pace în Europa. Noi, cei de la revista Flacăra, avem, de asemenea, de transmis un mesaj de pace. Dorim, de asemenea, să oferim cititorilor noștri o mai bună înţelegere a ţărilor cu un grad avansat de civilizaţie. Care este opinia dvs. referitoare la iniţiativa revistei noastre ?

— În această privinţă nu este necesar să alegem în mod special Olanda. Toate ţările și toate guvernele au obligaţia de a servi cauza păcii ori de câte ori este posibil. Aceasta nu este numai convingerea mea profundă, ci chiar unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor internaţionale.

Apreciez orice contribuţie serioasă în interesul păcii și al unei mai bune înţelegeri între naţiuni și în această idee nu pot decât să vă ofer cele mai bune urări pentru succesul muncii dvs. Este bine că aţi venit în Olanda pentru a scrie despre ea în săptămânalul dvs. și sper ca această ediţie specială să dea cititorilor români o imagine mai clară și mai cuprinzătoare despre ţara mea.

Dr. P.H. Kooijmans,
ministrul afacerilor externe

Peter Hendrik Kooijmans s-a născut în ziua de 6 iulie 1933. A studiat la Free University din Amsterdam unde a obţinut gradul de „candidat" în drept și economie. În anul 1964 primește titlul de doctor în drept. Devine profesor la Free University din Amsterdam în 1965 și predă Dreptul Comunităţii Europene și Dreptul internaţional.

Din 1973 până în 1977 este Secretar de Stat pentru Afaceri Externe în guvernul Den Uyl. Din 1978 până la numirea sa ca ministru de externe în al treilea guvern Lubbers, este profesor de drept internaţional la Universitatea din Leiden.

Dr. Kooijmans este membru al Alianţei Democrat Creștine.

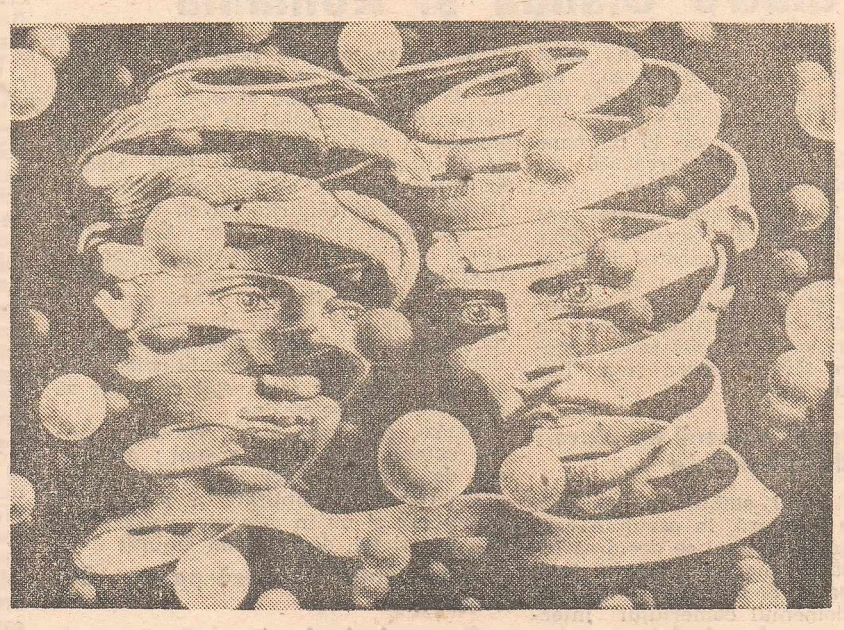

Fâșie de legătură – M. C. Escher

Civilizaţia olandezilor a ieșit din disciplina durerii.

Astăzi umblu cu uimire și mirare prin grădina lor. Mai mult au realizat ei aici, nu poate realiza minte omenească și braţ omenesc în dezvoltarea de astăzi a speciei. O! admir fără îndoială Olanda. Nu pentru frumuseţea ei, care-i mică și artificială, – ci pentru seriozitate și civilizaţie, pentru cultura și noblețea ei artistică, pentru munca fără odihnă – pusă cu atâta curaj în faţa lui Dumnezeu ș-a elementelor ostile.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Coen F. Stork, ambasador al Regatului Olandei la București între anii 1987 — 1993

ÎNTRISTARE ŞI SPERANŢĂ

Pentru a schița o imagine a relațiilor culturale între România și Olanda în timpul ședерii mele la București, trebuie să încep prin a descrie situația așa cum am găsit-o la sosirea mea aici, în ianuarie 1988. In atmosfera generală de constrângere și izolare, relațiile culturale deveniseră chiar mai firave decât cele economice sau politice. In ultima perioadă, chiar și acțiunile prevăzute de Programul oficial de schimburi culturale ajunseseră greu de realizat.

Ambasada noastră trebuie să lupte pentru a menține în viață lectoratul de olandeză de la Universitatea din București, în timp ce autoritățile române reușeau în efortul lor de a ucide lectoratul de română de la Universitatea din Amsterdam. In vara anului 1987, Cezar Tabarcea era pregătit, cu soție, bagaje și viză olandeză, să plece pentru câțiva ani ca lector în Olanda. Cu puțin timp înainte de ziua plecării, Ministerul Invățământului ne-a comunicat că aceasta nu mai era posibilă „din motive personale". Reușind să-l întâlnesc la începutul lui '89 mi-a spus că nu acesta a fost adevăratul motiv. Fusese probabil un ucaz al Elenei Ceaușescu care dorea să taie toate legăturile culturale ce puteau duce la dezertări sau înveninau mințile românilor cu valorile Occidentului. N-au propus pe altcineva în loc și în următorii doi ani și jumătate nu a mai fost trimis nimeni pentru promovarea culturii și limbii române în țara mea.

Pe de altă parte, lectorul olandez de la Universitatea din București, Thomas Mattheij, întâmpina dificultăți din ce în ce mai mari. A reușit totuși să facă mult, arătând studenților — deși în număr din ce în ce mai mic — câte ceva despre o cultură occidentală. Thomas, ajutat și de Marike Dokter, studentă olandeză la cursurile de vară de română, era și un fel de intermediar între noi, cei de la Ambasadă, și câțiva tineri scriitori români ca Ion Bogdan Lefter și Mircea Nedelciu. Îi vizitam seara, pentru a nu-i pune într-o situație delicată.

In cadrul aceluiași program exista și posibilitatea acordării a câte două burse unor studenți pentru participare la cursurile de vară de la Breukelen și respectiv Sinaia. Autoritățile române reușeau întotdeauna să propună „studenți" în jur de 40 de ani, care nu aveau aproape nimic comun cu limba și cultura olandeză. In ultima perioadă totul trecea prin Ambasada României de la Haga, de noi ferindu-se ca de ciumă. O singură dată s-a întâmplat să fie propuși doi studenți ai lui Mattheij : fiica unui director în MAE și prietena ei.

In schimb, în fiecare an doi studenți — absolvenți — din Olanda veneau la cursurile de limbă și civilizație română de la Sinaia. Unitatea acestui gen de schimburi este evidentă, dacă ne gândim de exemplu la profesionalismul lui Jan Willem Bos, care a urmat un astfel de curs, iar mai apoi a fost lector la București. Era foarte activ în a face cunoscută cultura românească în Olanda, prin valoroasele sale traduceri din literatura română și scrieri ale disidenților. Deosebit de apreciat a fost sprijinul acordat de el Televiziunii olandeze în timpul revoluției.

Un caz de excepție a fost Wilma Theuws care a reușit, cu ajutorul Ambasadei, al profesorului H.H. Stahl și a profesorului Mihai Pop, să facă un stagiu de documentare în antropologie culturală în satul Neruja din Vrancea.

Dintre puținele contacte în domeniul științei l-aș numi pe cel între facultățile de istorie de la Universitățile din Utrecht și din Cluj. Anual erau organizate colocvii, fie în Olanda, fie în România. In 1989 aceste întruniri nu au mai fost posibile. Ca de altfel nici tradiționalele schimburi de specialiști organizate de Uniunea Arhitecților din România și cea din Olanda. In nici un caz nu partea olandeză a fost aceea care a pus capăt acestor legături.

Schimburile pur culturale în cei doi ani ai mei dinaintea revoluției au constat în, nici mai mult nici mai puțin, decât un recital al pianistului Marius van Passen în toamna lui '88, și eforturile legate de participarea, până atunci anuală, a unui foarte apreciat grup folcloric la un festival din Olanda. Dar această formă de exprimare a culturii românești în Olanda n-a mai fost posibilă deja din 1988, când directorul relațiilor externe din Consiliul Culturii, dl Dumitru Lazăr, mi-a spus că participanții tradiționali la astfel de festivaluri, ca de altfel și celelalte grupuri folclorice din România, au o agendă prea încărcată.

„Propaganda" pentru Olanda era asigurată de IRRCS, cu ocazia sărbătorii noastre naționale, Ziua Reginei. Ca în fiecare an, și în 1988 a fost organizată „festivitatea". După o prezentare despre Olanda, făcută de un român care vizitase recent țara, urma un documentar. Atunci eu propusesem filmul lui Jan Vrijman — A New Look at the Mentally Retarded. Un documentar excepțional despre grija pentru handicapați în Olanda. Acesta a fost prea de tot : „Nu este deștul de festiv". Au urmat hărțuieli și parlamentări, eu încercând să-i lămuresc că suntem mândri de ce am reușit în acest domeniu, dar n-a fost chip. A venit răspunsul categoric : „Nu". Le-am trimis atunci, în ultimul moment, un documentar despre „frumusețile naturii". Tot filmul, numai păsări și nici picior de om. Când a fost prezentat, directorul institutului, lângă mine, scrâșnea din dinți cu nemulțumire. Anul următor s-au deșteptat și n-au mai organizat nimic.

O mai bună propagandă pentru Olanda o făcea de ani de zile regretatul H.R. Radian, pionier al traducerilor din limba olandeză.

La începutul lui 1989, după ce am primit acordul autorităților, am vizitat câteva edituri importante. Din păcate, nu și Editura Tehnică. La Kriterion l-am întâlnit pe Domokoș Geza, care a locuit până nu de mult în casa de lângă reședința mea. Și-a exprimat regretul că nu a putut face până atunci cunoștință cu mine, deși eram vecini de un an. I-am transmis complimente din partea lui Mircea Dinescu. In acel moment, funcționarul de la Centrala Cărții care mă însoțea în toate aceste vizite, până atunci tot numai zâmbet, a încremenit.

In 1989, fundația Poetry international din Rotterdam îi acorda lui Mircea Dinescu premiul special oferit autorilor persecutați pentru scrierile lor. Nu l-a putut primi personal fiind sub arest la domiciliu. In același an profesorul Sorin Alexandrescu a făcut să apară în Olanda culegerea de poezii a lui Mircea Dinescu — **Moartea citește ziarul**, în limba română. Sorin era catalizatorul principal al relațiilor culturale între țările noastre, promotorul culturii române și al intereselor acesteia în Olanda. Pe lângă activitatea sa la catedra de română de la Universitatea din Amsterdam, a jucat un rol cardinal în a face cunoscută literatura română în Olanda, spre exemplu prin culegerea Roemenië. Verhalen von onze tijd, prima ediție apărută în 1988. A fost implicat direct în ajutorul acordat Bibliotecii Centrale Universitare și multe altele.

Contactele mele cu adevărat culturale se limitau de fapt la o mână de prieteni: familia Dinescu și Kovacs, Mariana Celac, familia Pleșu, Damian, Oroveanu, Covacs, profesoara mea de română — Micaela Slăvescu și Augustin Buzura. In ultimele luni ale acelor vremuri întunecate am constatat cu întristare că în unele cazuri nici acestea nu mai erau posibile. Rămâneau doar prilejurile oferite de vernisajele expozițiilor importante la care Dan Hăulică făcea eforturi uriașe să invite diplomați occidentali pentru a-i implica, atât cât se putea pe atunci, în viața culturală. O ocazie memorabilă a fost vernisajul expoziției lui Octav Grigorescu în octombrie 1989, la Sala Dalles. Erau sute de oameni, bineînțeles, și securiști, dar am reușit să aflu de soarta disidenților în dificultate.

Decembrie '89 a însemnat o revoluție și în relațiile noastre culturale. Am fost copleșiți de cereri de informații despre Olanda și în domeniul culturii.

Pentru relații culturale formale mai complete nu sosise încă timpul. Toată lumea era preocupată de evenimentele din stradă, apoi de Proclamația de la Timișoara și Piața Universității. Bineînțeles trebuia să răspundem cererilor de ajutor, în unele cazuri urgente : restaurarea picturilor meșterilor olandezi din Muzeul Național de Artă și refacerea Bibliotecii Centrale Universitare, acum pustiită. Incet-încet se deschideau granițele și pentru artiștii plastici. Au avut loc primele vizite în Olanda ale unor pictori români care până atunci cunoscuseră comorile artei olandeze doar din reproduceri proaste sau din albumele de artă rusești. Câteva expoziții românești în Olanda le-am deschis chiar eu. Cel puțin pe tărâm cultural, pentru mult timp după revoluție, noi făceam munca a două ambasade. Dar am făcut-o cu plăcere.

Aveam și avantajul de a cunoaște de dinainte de revoluție multe personalități acum în poziții de răspundere : Andrei Pleșu și Maria Berza, Mircea Dinescu, Mariana Celac, Mihai Oroveanu. Nu mai era obligatoriu, ca schimburile culturale să se încadreze în program. Legăturile directe nu mai constituiau o problemă și de multe ori ambasada era punctul de pornire al unor relații care s-au dovedit de perspectivă.

In domeniul artelor vizuale, evenimentele majore au fost participarea pictorului Ion Grigorescu la marea expoziție Wanderlieder de la Dtedelijik Museum din Amsterdam, expoziția de carte de la Amersfoot, iar în curând participarea la expoziția Sonsbeek '93 de la Arnhem. Nu trebuie uitate nici expozițiile World Press Photo de la București și Cluj. De asemenea, ar fi de menționat participarea olandeză la Festivalul George Enescu. Începând cu 1991, participarea la Săptămâna Internațională a Muzicii Noi organizată anual la București. In acest sens, nu trebuiesc uitate inițiativele Fundației Gaudeamus, ale lui Rob du Bois și Alexandru Hrisanide. Și nici cele ale muzicologului Sieuwert Verster, care a făcut să apară la casa de discuri „Attaca Records" trei CD-uri cu muzică contemporană, Romanian Antology. In iunie acest an, la Holland Festival, va fi prezentată Ubu Rex și Scene din Macbeth a lui Silviu Purcărete.

De un succes deosebit s-a bucurat săptămâna filmului olandez la București (martie 1992) organizată de colaboratorul meu Willem van Ee cu sprijinul multor prieteni români entuziaști.

București — martie 1993

(în românește traducere din olandeză de Daniel GHITESCU)

Articol reprodus din revista Secolul XX — fragment

Relațiile economice dintre Olanda și România

Al doilea secretar al ambasadei Olandei

După decembrie 1989, Olanda a intensificat relațiile economice cu România. Inițial, ele s-au limitat doar la activități comerciale. În 1992 companiile olandeze au exportat bunuri în valoare de 155 milioane de dolari în România (în 1991 : 96 de milioane de dolari) și au importat în valoare de 109 milioane de dolari (în 1991 : 226 milioane de dolari).

Mai târziu, au apărut și alte căi de cooperare. Olanda a devenit unul dintre marii investitori în România. În acest moment deținem poziția a cincea, iar cea mai mare companie investitoare din lume în România este Shell Exploration din Olanda (mai mult de 40 milioane de dolari). Sunt înființate circa 350 de societăți mixte româno-olandeze.

Contactele la nivel guvernamental sunt în creștere. Recent, dl Napoleon Pop, secretar de stat, Departamentul de Integrare Europeană a făcut o vizită în Olanda. Funcția pe care o dețin la Ambasada Olandei din București este un rezultat al intensificării relațiilor economice dintre țările noastre, și a fost creată în 1990.

Ce așteaptă oamenii de afaceri olandezi de la România

În primul rând, stabilitate politică. Este condiția necesară, în cazul în care oamenii noștri de afaceri se decid să înceapă activități comerciale cu altă țară. Pe de altă parte, ei așteaptă o politică liberală în domeniul comerțului internațional, al prețurilor și al impozitelor. Reglementările (vamă, înregistrarea bunurilor, taxe etc.) trebuie să fie clare și să nu se schimbe prea des. Pentru investiții trebuie să fie destule stimulente, de exemplu, taxe speciale cu ocazia sărbătorilor, exceptări de la taxele de import și altele. De asemenea, trebuie să fie posibil pentru investitorii străini să dețină sau să aibă controlul asupra pământului și clădirilor și să repatrieze în întregime profiturile lor. Am ajuns astfel la o chestiune financiară : convertibilitatea leului, care este esențială pentru firmele străine. Fără ea este foarte dificil să dispui de valută străină. Lucru valabil pentru investitorii care doresc să-și repatrieze profiturile, dar și pentru firmele românești care vor să cumpere produse străine.

Astăzi, cele mai mari probleme pentru companiile olandeze sunt : așteptarea de ordinul zilelor la frontiere, reglementările complicate și mereu în schimbare și nu în cele din urmă, chestiunea valutei, de care am amintit deja.

Asistența olandeză pentru România

Guvernul olandez încearcă să contribuie la dezvoltarea în România a unei societăți democratice pluraliste și a unei economii de piață. Aceasta se face pe căi bilaterale și multilaterale (C.E. G 24, Banca Mondială). Intervenția se limitează doar la asistența bilaterală.

În primul rând avem Programul de Cooperare cu Europa Centrală și de Est. Asistența în cadrul acestui program este nerambursabilă. Ea înseamnă anual un volum de circa 8 milioane de guldeni. Este vorba de asistență tehnică și nu de furnizare de echipamente. Au beneficiat de această asistență printre alții. Portul Constanța, Eximbank, Registrul Comerțului, Institutul Bancar Român, Regia Autonomă a Lignitului. În agricultură, specialiști olandezi oferă ajutor la Brașov, în domeniul culturii cartofului, și lucrează la un plan de dezvoltare a județului Ilfov. Sprijin se acordă și sectorului de sănătate ca și centrului pentru drepturile omului din București.

Pentru a stimula investițiile olandeze în România putem finanța prin guvernul nostru studii de fezabilitate, ca și pregătirea personalului care lucrează în cadrul companiilor mixte româno-olandeze. De curând, Banca de Investiții Olandeză a introdus, cu sprijinul guvernului nostru o facilitate în investiții, care garantează până la 40 la sută din capitalul olandez investit în societăți mixte româno-olandeze.

JE MAINTIENDRAI

Excelența sa domnul Ion M. Anghel, ambasador al României în Olanda:

„STACHETA CARE NI SE PUNE NOUĂ ESTE MAI SUS DECÂT PENTRU ALTE ȚĂRI"

— Cum ați caracteriza momentul actual al relațiilor dintre România și Olanda; ce s-a schimbat în aceste relații după decembrie 1989?

— La venirea mea în Olanda, am fost primit politicos, însă la fiecare întâlnire de nivel la care încercam să abordez problema contactelor politice cu România, simțeam că subiectul nu numai că nu interesează dar nici nu convine să fie discutat, că nu se poate trece peste un anumit prag. Unii interlocutori erau mai tranșanți și omițând convenientele diplomatice, îmi vorbeau despre neocomunism, de furarea revoluției, de mineriade, de Tg. Mureș, de handicapați.

Aveam în mod cert nevoie de sprijin economic, însă aveam nevoie totodată de un balon de oxigen politic, iar misiunea mea de ambasador era să fac credibilă vocea guvernului român și să obțin acest sprijin politic.

Consider că putem vorbi despre aceste lucruri la trecut. Anii 1992 și 1993, au creat, după părerea mea, multiple punți de legătură în relațiile bilaterale; prin vorbe și fapte, guvernul României a convins opinia publică olandeză despre buna sa credință și a spus limpede că are nevoie de încredere și de timp pentru a deveni „european" — cu atât mai mult, cu cât stacheta care ni se pune nouă este mai ridicată decât pentru alte țări, față de care atitudinea Europei, cred eu, este mai binevoitoare.

Până acum, am avut contacte deosebit de productive cu Olanda în domeniul economic, tehnic, comercial, social, cultural, pe linie de ocrotirea sănătății și bineînțeles, politic. Semnarea acordului de navigație pe apele interioare și a protocolului de colaborare între ministerele apărării din cele două țări, vizitele la București ale miniștrilor apărării, al transportului și al comerțului, întâlnirile dintre miniștrii afacerilor externe și între parlamentarii din cele două țări, consultările dintre ministerele de externe au umplut golul care se crease în relațiile dintre țările noastre și constituie o premisă solidă pentru abordarea în continuare a relațiilor româno-olandeze. Dar Olanda a manifestat înțelegere față de problemele noastre și în cadrul diferitelor organisme internaționale unde ne-a sprijinit. Ne aflăm după vizita ministrului de externe al României în Olanda și vă spunem cu sinceritate că un asemenea eveniment stă pe locul unu în agenda fiecărui ambasador și nu-i chiar așa de ușor să-l realizezi.

Deci, iată cum caracterizez eu momentul actual al relațiilor dintre România și Olanda: 1989 a rămas în urmă, a devenit istorie, iar în prezent avem o stare normală, relațiile României cu Olanda sunt comparabile cu cele pe care le are cu alte state occidentale și există mari perspective de extindere și îmbogățire a conținutului acestor relații; am reușit să restabilim încrederea dintre noi, suntem pe cale să ne vindecăm de traumele lăsate de existența cortinei de fier și cred că cele două țări vor avea una în alta un veritabil prieten.

— Aveți o experiență bogată ca diplomat. Ce înseamnă să fii ambasador în Olanda?

— Chiar dacă nu este o mare putere, Olanda constituie un partener de primă importanță și prezintă interes pentru munca diplomatică; funcția de ambasador la Haga este delicată, deosebit de pretențioasă, implicând din partea celor care se respectă multă pricepere, abilitate și un efort susținut pentru a face față. Este nevoie de competență profesională de înaltă clasă — cunoștințe de specialitate, de profunzime și cultură generală solidă, experiență — nu rutină — într-un cuvânt, o întrunire fericită a trăsăturilor pe care trebuie să le aibă un diplomat. În plus, pregătire a diplomatică generală trebuie potențată de cunoștințe juridice, din cauza specificului acestui post.

Împrejurarea că, în decursul celor 34 de ani de când lucrez la M.A.E., am fost implicat, în mod practic, în toate formele de activități diplomatice, în centrală și la misiunile noastre diplomatice, în negocierea de tratate, la conferințe și organizații internaționale și că nu sunt numai un simplu practician, ci și un doctrinar în domeniul diplomației. Dreptul diplomatic și Dreptul consular pe care le-am publicat constituie cărțile de căpătâi pentru orice diplomat — îmi oferă, într-adevăr, posibilitatea să am o reprezentare cât de cât mai aproape de ceea ce înseamnă a fi ambasador în Olanda. Exigențele pe care le implică o asemenea funcție sunt impuse de o sumă de împrejurări: Olanda este unul dintre marile centre diplomatice și puține state își permit să nu fie reprezentate la Haga — sunt reprezentate în Olanda 117 state și cu puține excepții, toate au misiuni rezidente la Haga — astfel că vii în contact cu elita diplomației mondiale; Haga este și un centru internațional prin tradiție (Conferințele de Pace din 1899 și 1907 și activitatea de codificare a dreptului internațional privat reprezintă numai câteva din aceste momente) dar și prin prezența unor prestigioase instituții internaționale care se ocupă de probleme majore ale omenirii cum sunt: Curtea Internațională de Justiție, Curtea Permanentă de Arbitraj și Academia de Drept Internațional (toate plasate în Palatul Păcii), Conferința pentru Dreptul Internațional Privat (care și-a sărbătorit recent centenarul), Organizația pentru Interzicerea Armei Chimice (care va juca un rol deosebit în viitor) și Tribunalul O.N.U., recent înființat prin rezoluția Consiliului de Securitate, fac ca Haga să constituie un important reper de interes mondial.

Ca ambasador acreditat în Olanda, te simți onorat de încrederea acordată dar mai ales, simți povara obligației de a te prezenta la înălțime. A fi ambasador în Olanda înseamnă deci să ai o reprezentare exactă a dificultății acestei misiuni și să fii pregătit a-i face față.

— Se poate spune că viitorul va apropia și mai mult cele două țări?

— În mod categoric, da. Există toate motivele să avem nu numai speranța, ci chiar certitudinea apropierii dintre cele două țări, acțiunea aflându-se în plină desfășurare, chiar dacă nu în ritmul pe care l-am dori noi, cei de la Ambasada României.

În afară de interesele comune pe care le au cele două țări — integrarea într-o Europă a securității, a stabilității, cooperării și prosperității, aș menționa interesul constant manifestat la nivelul societăților și firmelor pentru relațiile comerciale curente, pentru posibile acțiuni de investiții și cooperare, precum și contactele culturale sau turistice, care constituie elemente suplimentare importante care să conducă la o asemenea apropiere.

În Olanda s-au dezvoltat mult acțiunile de ajutorare a României, la inițiativa unor instituții locale dar și a oamenilor de rând, iar între instituții, colective (școli, spitale, orfelinate) și persoane individuale din cele două țări, s-au stabilit contacte directe, au loc vizite, manifestări culturale și sportive ș.a. Aceste contacte umane sunt garanția unei apropieri efective, autentice și durabile.

Ca membră a Pieței Comune și adeptă a deschiderii la nivel european, în cadrul principiilor prevăzute prin Tratatul de la Maastricht, Olanda s-a numărat printre țările favorabile încheierii Acordului de asociere a țării noastre la Comunitățile Europene — ceea ce presupune o amplificare a colaborării bilaterale atât în domeniul politic cât și economic, în viitor. Participând în Gr. 24, precum și la Programul PHARE și TEMPUS, Olanda este printre contributorii la acțiunile de sprijin al României.

Un alt element de interes, este desigur intrarea în exploatare a Canalului Dunăre — Rhin — Maine, care va crea noi posibilități de conlucrare pe această cale de apă trans-europeană, Portul Rotterdam și Portul Constanța, devenind puncte terminus foarte importante. Un prim pas în acest sens s-a făcut prin încheierea Acordului româno-olandez de navigație pe ape interioare, iar în cadrul Programului olandez de asistență economică pentru țara noastră, unul din proiectele importante îl reprezintă studiile privind modernizarea Portului Constanța.

— Ce pot învăța românii de la olandezi?

— Societatea olandeză se numără printre cele mai bine organizate, este o societate structurată (ca urmare a statornicirii unor rânduieli în decursul istoriei) și apare ca un model de instituționalizare și de reglementare precisă în toate domeniile vieții sociale. Acest fapt este transpus în mod evident și pe planul comportării, el constituie un mod de a fi al olandezului. Cultul ordinii și al respectării unor reguli sedimentate în decursul timpului, organizarea și spiritul pragmatic, tenacitatea și autocontrolul în acțiunile curente, iată câteva valori care-i impresionează pe străini; noi, românii, este bine, să ne inspirăm din aceste virtuți pe care le au olandezii.

Printr-un efort de neimaginat, ca volum, durată și încrâncenare în luptă cu marea, olandezii au făcut dintr-o mlaștină, la vărsarea unui curs de apă, portul cel mai mare din lume, iar ceea ce reprezenta cândva fundul mării — o bună parte din teritoriul Olandei fiind smuls mării — a devenit așezări moderne și o adevărată grădină; Olanda este primul exportator de flori din lume. Am putea să rămânem impasibili față de asemenea fapte?

— Ce pot învăța olandezii de la români?

— Românii au, ca urmare a experienței pe care au trăit-o de-a lungul secolelor de luptă, rezistență și o mare capacitate de supraviețuire; virtuțile lor?: bărbăție, spirit de sacrificiu, cinste, demnitate. S-au îndârjit să nu fie măturați din arcul Carpaților și de la gurile Dunării și să nu fie asimilați de cei care erau mai marii zilei, păstrându-și ființa națională. Având o minte ascuțită, fiind deschiși și prietenoși, toleranți (prezența minorităților în România este cea mai bună dovadă de ospitalitate care este proprie la români), având darul hărniciei și al priceperii, spontaneitate, nici românii nu sunt mai prejos. Partenerii cu asemenea valențe sunt căutați, iar o combinare a caracteristicilor ambelor popoare, poate conduce la o colaborare eficientă cu rezultate benefice pentru ambele țări.

„SERIOZITATEA OLANDEZILOR IMPUNE"

Declară domnul Gheorghe Ududoiu, consilier la ambasada română din Haga

— De când sunteți în Olanda, domnule Gheorghe Ududoiu?

— Cam de trei ani. E o experiență inedită; pentru prima dată sunt în străinătate, deși de 25 de ani lucrez în domeniul relațiilor economice internaționale.

— A fost o satisfacție șederea aici?

— În principiu se poate spune că da. În ultimii doi ani creșterea interesului, din punct de vedere economic — pentru România e mai evidentă.. și mult mai multe firme și companii olandeze vor să aibă contacte cu noi agenți economici din România, fie că sunt privați, fie că sunt de stat. Desigur, rețineri și anumite inhibiții ale unor investitori se manifestă încă, în sensul că, deși peste 300 de companii olandeze au o prezență sub formă de societăți mixte în România, ponderea lor o reprezintă companiile mici și mijlocii, și mai ales cele comerciale și mai puțin cele productive. Reținerea lor se referă la posibilitatea de a conlucra pe poziție de egalitate, atât din punct de vedere al seriozității în afaceri cât și din punct de vedere al siguranței unor investiții față de legile existente la ora actuală în România. Acestea se dovedesc (și ei recunosc acest lucru) destul de liberale, obiective, dar posibilitățile concrete sunt mai limitate.

— Câteva date concrete pe care le socotiți esențiale?

— Ultimul an a fost caracterizat ca o situație mai puțin previzibilă în sensul unei menținere a nivelului exportului ca și în anul precedent, cu o mică nuanță de scădere dar cu o creștere importantă a importurilor. Este o situație mai puțin favorabilă pentru noi care încercăm să promovăm exportul (există o cerere importantă de produse din România) însă la ora actuală oferta din țara noastră nu se situează la nivelul cererilor în diferite domenii în care în trecut România manifesta o posibilitate mai mare de ofertă.

— Ce ar trebui să facă România pentru a provoca un mai mare interes din partea olandezilor?

— V-am spus, „legea investițiilor" e o lege bună, deschisă, atractivă pentru investitori, însă olandezul manifestă rețineri față de garanțiile practice care i se oferă atunci când vine în calitate de investitor sau în ceea ce privește retragerea unor viitoare sau posibile profituri. Atmosfera este însă de creștere a interesului și avem oarecum speranța și chiar certitudini că, în perioada următoare, participarea companiilor olandeze la activități în diferite domenii în România, atât ca prezență proprie la investiții cât și ca societăți mixte, să se dezvolte.

— Poate fi preconizată ideea că Olanda va deveni unul din partenerii importanți ai României?

— Olanda, precum se știe, e o țară comercială, gata oricând la afaceri comerciale... Ei cer, la rândul lor, calitate, pentru piața internă, atingerea standardelor practicate în țările dezvoltate. Piața estică e apreciată ca o piață potențială atât pentru exporturi din Olanda cât și pentru importuri în vederea prelucrării sau a tranzitării către alte forme.

— Ne-ați putea spune una dintre satisfacțiile dvs. în acești 3 ani?

— Din punct de vedere profesional satisfacția a fost aceea de a putea fi prezent în această frumoasă țară, în această țară civilizată, de a desfășura o activitate corectă profesional... Partenerii, după discuțiile cu ei, se duc cu o mai mare încredere în România, obțin rezultate și eu cred că asta e o satisfacție pentru muncă în acest domeniu.

— Ați învățat ceva de la ei?

— Ceva deosebit nu, nu cred... dar oricum seriozitatea lor impune și trebuie răspuns cu aceeași monedă ca să poți fi un partener loial, egal cu ei. Fiecare dintre ei e foarte bine pregătit în ceea ce face și văzând aceeași competență și de partea cealaltă într-adevăr reușești să-l apropii pentru că altfel sunt distanți, neinteresați.

NOU !

. NOU ŞI INTERESANT !

În SUA

DETROIT, o nouă destinaţie TAROM
cu plecare din Bucureşti miercurea
Între NEW YORK şi ROMÂNIA, zboruri directe ,fără escală,
lunea,miercurea şi vinerea
Spre CHICAGO, zboruri regulate în fiecare vineri

TAROM

Spre ORIENTUL APROPIAT şi ÎNDEPĂRTAT

de trei ori pe săptămînă spre DUBAI şi BANGKOK
de două ori pe săptămînă spre MALE (insulele Maldive)
zboruri săptămînale spre BEIJING şi SINGAPORE

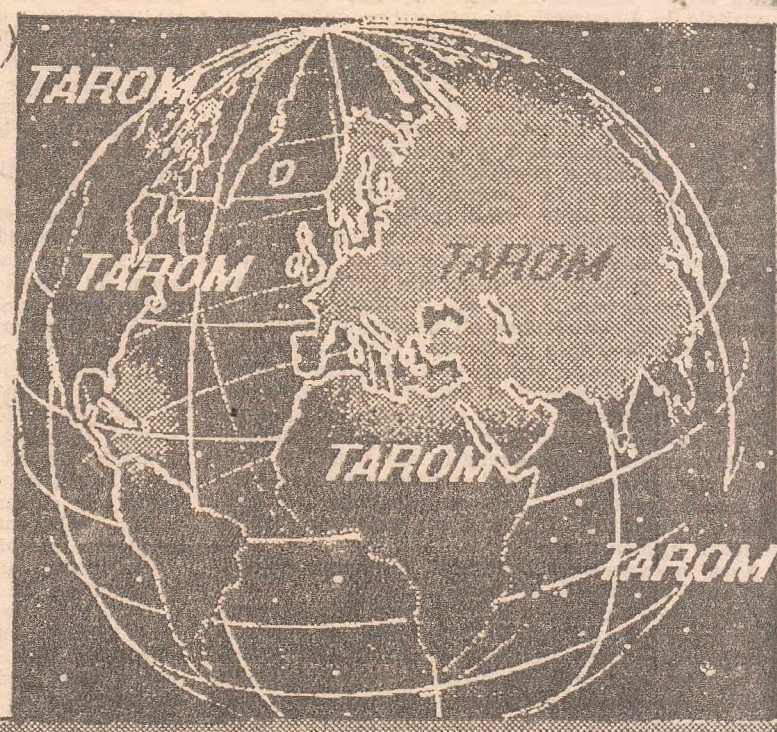

În EUROPA

Spre PARIS, de cinci ori pe săptămînă
Spre LONDRA, zboruri zilnice
Spre MADRID,de două ori pe săptămînă
Spre BARCELONA, de două ori pe săptămînă
Spre ROMA,de patru ori pe săptămînă
Spre MILANO, de două ori pe săptămînă

Pentru informaţii,vînzări,rezervări puteţi contacta Agenţia TAROM Bucureşti,str.Brezoianu nr.10,telefoane 615.04.99,615.27.47 sau oricare din Agenţiile TAROM din ţară şi străinătate

STĂRILE GENERALE

Stările generale, adică Parlamentul olandez, sunt compuse din două adunări : Prima Cameră, cea a senatorilor, și A doua Cameră, a deputaților. Istoria lor coboară până în timpul Republicii Provinciilor Unite (1588—1795) ; pe vremea aceea era un organ permanent compus din delegații diverselor regiuni independente, numite provincii, care compuneau, republica.

Reuniunile camerelor sunt publice. Se lucrează cu ușile închise doar dacă o zecime din membrii prezenți o cer sau dacă președintele consideră necesar.

Radioul și televiziunea retransmit regulat, în întregime sau parțial, dezbaterile importante.

MEMBRII CELEI DE-A DOUA CAMERE

Deputații, sau membrii celei de-a doua Camere, sunt aleși pentru patru ani de locuitorii Regatului care au naționalitatea olandeză și au atins vârsta de 18 ani în ziua alegerilor. Deputații care demisionează în termenul mandatului lor sunt imediat înlocuiți prin vot.

Pentru a putea fi membru al Stărilor Generale ca deputat sau senator, condițiile sunt : naționalitatea olandeză, vârsta de 18 ani și faptul de a nu fi fost niciodată privat de dreptul de vot.

Deputații primesc un salariu denumit indemnizație precum și o rambursare a taxelor. Președintele și vicepreședintele camerei — ca și președinții grupurilor politice — primesc o alocație suplimentară. De asemenea, o alocație este vărsată membrilor care au ieșit și n-au împlinit încă vârsta de 65 de ani. După această vârstă ei beneficiază de o pensie.

MEMBRII PRIMEI CAMERE

Majoritatea dispozițiilor relative deputaților se aplică și senatorilor. Senatorii beneficiază doar de o rambursare a taxelor, după o reglementare oprită de lege. Președintele primește în plus o alocație anuală.

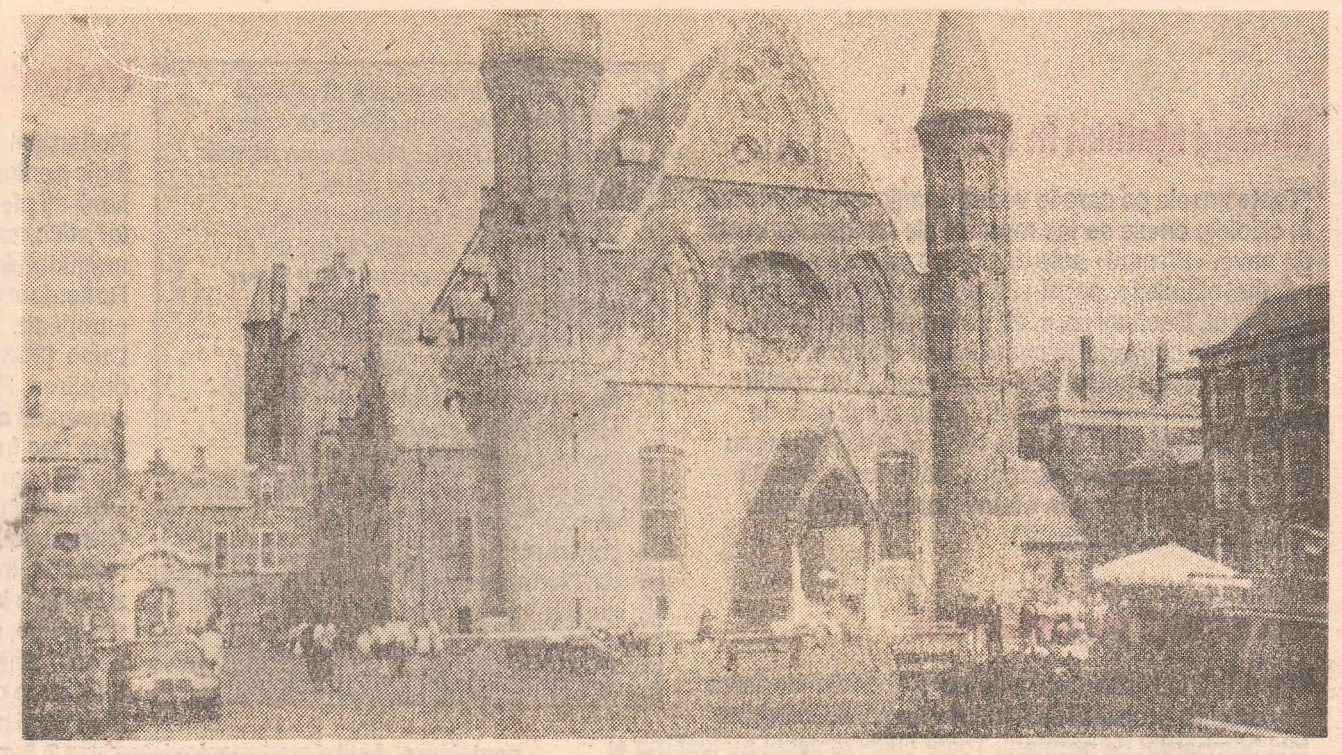

UN PRIVILEGIU CARE MERITĂ SĂ FIE PLĂTIT

Olanda : mică. Sau cel puțin așa apare pe hartă. Dar când te afli pe teritoriul ei o simți mare în comparație cu ceea ce ai crezut. Se extinde în mintea ta. Când te găsești în Olanda, distanța dintre Amsterdam și Maastricht pare uriașă. Americanilor o asemenea distanță nu li se pare nimic : e cât ai vedea un film. Peisajul olandez este plat, astfel încât pare mare, mai mare decât unul elvețian, de exemplu. Nu veți găsi munți în Olanda.

Totuși, pe cât de orizontal este peisajul, pe atât de interesant este cerul olandez. Drama cerului olandez este că el trebuie văzut pentru a fi crezut.

În decursul câtorva minute culoarea trece din auriu în gri metalic. Cerul Olandei reprezintă Alpii ei.

Astfel ajung la vreme. Mereu schimbătoare. Capricioasă. Începi ziua cu impermeabilul bine închis din cauza vântului și o închei având doi, trei nasturi de la cămașă deschiși. Cu o vreme ca aceasta, ceva sau cineva trebuie să fie de încredere. Chiar olandezii sunt așa. O rasă solidă. Neînfricați. Chibzuiți și drepți. Un olandez cu toane sau schimbător este o contradicție în termeni. Olandezii sunt și pragmatici. Ei fac lucrurile să meargă și le plac lucrurile care merg : mașini, sistemul de drumuri, societatea ca întreg. Ei au transformat Olanda într-o mașină mare, bine unsă.

Ajungând la emoții, olandezul este asemănător cu vremea, schimbător. Ei nu au un comportament uniform, plictisitor așa cum au fost pictați și nici nu sunt flegmatici așa cum spune un clișeu. O, cât de mult le place să vorbească. O conversație cu un olandez merge foarte repede la țintă. Devine un schimb adevărat de idei și sentimente. Atinge rapid adâncime, deoarece olandezul are o lungă tradiție religioasă de căutare a ceea ce este mai profund în el. Ei chiar cred că o conversație este o unealtă. Ei cred că prin o discuție pot face un lucru. Astfel, de exemplu, ei au foarte mulți „muncitori sociali" și ceea ce fac aceștia cu deosebire este să vorbească. Nu există pedeapsa cu moartea în Olanda ; pe criminal îl așteaptă o soartă mult mai grea : o mulțime de „muncitori sociali" îl iau în primire. Cu intenția de a-l transforma într-o persoană mai bună, ei îi vorbesc literalmente până la moarte.

Totuși, acesta este adevărul : țara este, geografic vorbind, mică. După o vreme simți ca și cum te-ai fi întâlnit cu fiecare locuitor, sau dacă nu, vei întâlni curând pe cineva care îl cunoaște.

Protecția socială este puternică în Olanda. Locuitorii pot fi iritați din cauza ei dar ea are și o altă față : grija pentru alții. Taxele olandeze sunt mari. Dar plătindu-le, cineva știe că poate dormi noaptea cu conștiința curată. Toți sunt în atenție : și cel sărac și cel bolnav și cel bătrân și cel fără noroc. Cine nu ar plăti asemenea taxe pentru privilegiul de a locui într-o țară ca aceasta ?

În clădirea Parlamentului, o discuție cu dl J. D. Blaauw, deputat al Partidului popular pentru libertate și democrație

— Discuția noastră trebuie să se concentreze asupra faptului că România se află într-un proces de formare a unei societăți pluriforme, societate în care primordială este capacitatea de a încheia compromisuri. În momentul în care sunteți în stare de acest lucru, sunteți pe drumul cel bun.

— Înțelegeri sau compromisuri ?

— Compromisuri. După ce s-au ținut primele alegeri democratice, toată lumea a crezut că s-a obținut democrația. De fapt, de-abia atunci începe greul. Cel mai dificil pentru politicienii din vechiul regim este de a învăța să-și respecte adversarul, să-l înțeleagă și să ajungă la compromisuri cu el, pentru că numai împreună poți atinge un anumit țel. Pentru Olanda, de exemplu, o experiență în plus, spre deosebire de britanici, este faptul că după cel de-al doilea război mondial, nu am avut niciodată, după alegeri, un partid majoritar ; întotdeauna a trebuit să administrăm țara cu ajutorul unei coaliții, și fără compromisuri nu poți avea o coaliție. Puterile sunt strict împărțite, guvernul și parlamentul operează independent, însă guvernul este controlat de parlament și dacă se ține cont de acest amănunt, întotdeauna se rezolvă orice problemă.

— Până unde poate merge compromisul de care vorbeați ?

— Un parlament format din fracții minoritare nu poate ajunge la un rezultat decât pe bază de compromisuri. Când se formează un cabinet de coaliție, se întocmește un program de guvernare, în care se stipulează de la bun început că nu se dă nimeni înapoi de la nici un fel de compromis pentru a-și obține acel program. Opoziția nu prea are multe de spus, deoarece ea știe de la început că aranjamentele între partenerii coaliției cu privire la perioada de guvernare sunt deja întocmite. Numai în cazuri de care opoziția poate avea putere, însă atâta timp cât coaliția își respectă programul, opoziției îi este greu să intervină. De exemplu, noi ne confruntăm acum cu problema asistenței sociale. S-a promis că în caz de șomaj, de incapacitate de muncă, persoana respectivă să primească 80—90 la sută din ultimul salariu. Ori, în actuala perioadă de recesie, au apărut disensiuni între Partidul Muncii și Partidul Creștin Democrat. Partidul Muncii vrea să mențină acest sistem, PCD spune că nu se poate, pentru că astfel crește deficitul național. Și atunci, recurgem la compromisuri ca să amânăm rezolvarea problemei până la o dată viitoare, pentru că altfel, continuitatea guvernului e pusă în pericol.

— La noi, un partid promite ceva și face altceva când ajunge la putere. Înțeleg că astfel de lucruri nu sunt posibile aici.

— Opoziția operează de pe baze idealistice, pentru că nu are nici un rol în procesul de conducere, pe când partidele de guvernământ operează de pe baze concrete, executive. În momentul în care partidele aflate la conducere indică pe bază de realități că nu sunt în stare să-și realizeze programul pe care l-au prezentat... opoziția le poate trage la răspundere, dar asta nu înseamnă că pot provoca o cădere a guvernului. Sunt situații în care e vorba de realități care nu fac posibile realizările propuse la început.

— Observ că, deși sunteți, într-un fel adversari, dv. și colegii dv. parlamentari vă întâlniți la aceeași masă, sunteți civilizați. Știți că în România există parlamentari care nu se salută, ba chiar se înjură ?

— Îmi dau seama că asemenea aspecte sunt reale. Și, probabil, sunt și membri ai parlamentului român pe care personal n-aș dori să-i întâlnesc. Depinde numai de români să depășească actuala situație, dar acest lucru cred că nu poate fi obținut decât de generația următoare. Ne-am confruntat și noi cu un caz, un reprezentant al democraților de centru de o factură oarecum rasistă, care, datorită atitudinii sale, este acum evitat de restul parlamentului. În Olanda, membrii parlamentului care nu dau dovadă de civilizație în ceea ce privește comportamentul, sunt izolați de restul Camerei. Șeful ședinței are competența de a înlătura din sală orice persoană care nu se comportă conform regulilor elementare de etichetă și limbaj.

Muzeul Maritim în aer liber

"Toate vasele pe care le vedeţi aparţin acestui muzeu. În clădirile anexe se fac reparaţii ale motoarelor vechi de nave. «Bizonul» este una dintre primele nave ale marinei olandeze, construită pentru războaiele navale din trecut. Dacă aţi urca, aţi vedea diferenţa dintre cum locuia căpitanul şi cum locuiau matrozii. Căpitanul avea puteri depline pe navă şi un spaţiu enorm în comparaţie cu restul echipajului: sala de dormit, baie proprie, sala de hărţi. Matrozii dormeau câte patru în aceeaşi încăpere. Nava roşie, numită «Far», indica direcţia în Marea Nordului, iar astăzi este folosită ca discotecă".

Construcţii pe malul apei

"Faptul că în Rotterdam vedeţi numai clădiri moderne se datorează faptului că în timpul războiului oraşul a fost bombardat de germani. Toate clădirile vechi au fost pur şi simplu rase. Locuinţele pe care le vedeţi au fost construite pe o suprafaţă portuară. Şi noi locuim într-o asemenea casă, aproape de apă şi ne simţim foarte bine".

Canalul Rin-Main-Dunăre şi rolul relaţiilor politice

ROMEO sau Rotterdam Multi Party Group for Eastern Europe este o asociaţie a tuturor fracţiunilor politice din acest oraş care întreţine relaţii cu Convenţia Democratică din România. Ea promovează contactele nu numai cu organizaţii politice similare, dar şi cu municipalitatea din Constanţa. Dl Peter van Dijk a însoţit o delegaţie a căpităniei din Rotterdam în Constanţa, cu care prilej s-a semnat un contract de colaborare şi asistenţă între cele două căpităniii portuare. Relaţiile dintre Constanţa şi Rotterdam durează de mai mult de zece ani. Un rol important îl joacă faptul că ambele oraşe sunt porturi la mare şi, din 1992, capete ale celei mai lungi căi fluviale din lume (3500 km) care uneşte Rotterdam-ul cu Marea Neagră, un vis al Carol cel Mare. Din punct de vedere economic se poate compara cu Canalul de Suez sau Canalul Panama.

Într-un număr recent al revistei "Flacăra", anunţam cititorii despre o croazieră în Portul Rotterdam oferită redactorilor noştri de către municipalitatea din Rotterdam. Gazde au fost dl Peter Stok, de la Primăria din Rotterdam, şi dl Peter van Dijk, care lucrează pentru Rotterdam Multi Party Group for Eastern Europe. Ceea ce am aflat atunci despre Portul Rotterdam, în special, dar şi despre legăturile cu Portul Constanţa, în particular, despre care ne-a vorbit ulterior şi dl director J. van den Berg de la compania Frederic R. Harris B.V., tot din Rotterdam, veţi găsi în această pagină, dedicată în mare parte Rotterdam-ului, cel mai mare port european.

Rotterdam astăzi şi mâine

Rotterdam este portul de ales din punct de vedere logic pentru afacerile europene din orice parte a lumii aţi pleca. Gândiţi-vă: Rotterdam manipulează tot atâta marfă (importuri sau exporturi) cât următoarele cinci porturi europene împreună. Rotterdam este, pur şi simplu, cel mai mare port european.

După 1993, când multe bariere comerciale vor dispărea, Rotterdam va fi cu atât mai mult centrul comercial al Europei. 40 la sută din totalul mărfurilor care trec frontierele Europei traversează şi Olanda. Fie că este vorba de importuri sau de exporturi, legătura vitală este, în mod obişnuit, Rotterdam. Olanda conduce în Europa în ceea ce priveşte logistica, transportul, şi distribuţia. Un muncitor din zece este implicat direct, în Olanda, în transport şi distribuţie, şi mai mulţi indirect (bănci, asigurări, telecomunicaţii etc.). Descărcatul sau încărcatul unei nave durează doar 24 de ore. Rotterdam este şi cel mai mare port pentru transportul mărfurilor în containere. Astăzi sunt manipulate circa 2,8 milioane de containere, iar peste 30 000 de nave au intrat anual, în ultimii cinci ani, în port. Oraşul se extinde în mare. Pe o asemenea suprafaţă recuperată din mare s-a construit terminalul complex european, care va fi în măsură să ofere manipulare şi tranzit pentru 5,1 milioane de containere în anul 2000. Sunt efectuate permanent lucrări pentru a păstra adâncimea necesară a canalului pentru vasele cele mai mari, din cauza nisipului adus de apă din Germania şi Belgia. Administraţia portuară prevede pentru anul 2010 un volum de marfă anual de peste 300 de milioane de tone care va tranzita Rotterdam-ul.

Consultanţă pentru portul Constanţa

În cadrul programului de asistenţă pentru România finanţat de guvernul Olandei, compania Frederic R. Harris B.V. din Rotterdam, specializată în engineering şi consultanţă în transport maritim, porturi, trafic maritim şi portuar, este titulara unui proiect de marketing şi dezvoltare a Portului Constanţa. Domnul director J. van den Berg ne-a declarat în legătură cu acest proiect o serie de amănunte interesante. Se face mai întâi o analiză a situaţiei de astăzi a portului: organizare, servicii, parametri economici, legături de transport etc. Se va trece apoi la studierea posibilităţilor de dezvoltare în viitor vis-a-vis de piaţa potenţială. "Punctul forte al portului este însăşi existenţa lui, cu toate dotările şi seviciile lui de astăzi, ne spune dl Berg; poziţia lui strategică, legătura pe apă până la Rotterdam (deocamdată inutilizabilă din cauza războiului din Iugoslavia) ca şi potenţialul economic al regiunii Mării Negre sunt alte avantaje însemnate". Constanţa poate deveni portul principal pentru Europa Centrală şi de Est. Pentru a ajunge la frontiera Austriei cu Cehia se trece doar prin cinci ecluze, plecând din Rotterdam traversezi 60 de asemenea porţi.

"Pe de altă parte, cei ce fac politica portului Constanţa trebuie să înveţe cum se lucrează într-o economie de piaţă, continuă dl Berg. Ei nu văd necesitatea să facă un marketing agresiv, să meargă în alte ţări şi să viziteze clienţi potenţiali şi să le explice oferta lor. Lucrurile trebuie schimbate şi în ceea ce priveşte imaginea portului în afară. Sigur, sunt multe lucruri de pus la punct, cum ar fi serviciile, dar imaginea este doar în parte corectă. Punem la punct împreună un program de marketing şi tot împreună vom face vizite la Budapesta sau Praga, de exemplu, pentru a explica oferta portului. Apoi vom studia posibilităţile de îmbunătăţire a transportului de la port la Dunăre şi mai departe, precum şi găsirea unor investitori străini. Există interes în acest sens".

Rotterdam

„E PREFERABIL SĂ CREEZI SOCIETĂŢI NOI, DECÂT SĂ PREIEI ÎNTREPRINDERILE VECHI"

Interviu cu doamna Yvonne Van Rooy — secretar de stat la Ministerul Afacerilor Economice

Yvonne Van Rooy : Îmi amintesc cu mare plăcere vizita făcută la sfârşitul anului trecut în România, întâlnirile cu dl Napoleon Pop şi cu dl ministru Negriţoiu. Dacă privim retrospectiv la relaţiile economice dintre România şi Olanda pe anul 1992 — concluzia este că poate fi vorba de progres. Nu se poate spune acelaşi lucru despre relaţiile comerciale ; totuşi, în general importul şi exportul sunt în creştere. Sper ca această tendinţă să se menţină. De remarcat că exporturile României spre Olanda cresc în domeniul industrial. Olanda sprijină comerţul liber bilateral fără restricţii. Acest comerţ liber promovează relaţiile cu toate ţările din Europa Centrală, făcând parte din politica dusă de departamentul meu. Programul de investiţii iniţiat de noi face să fie tot mai strânse contactele între cele două ţări. Nu sunt numai firme mari, cum ar fi Shell, ci şi mici, cum sunt cele din domeniul agrar, care au alcătuit joint-venture cu întreprinderile româneşti. Această politică de ajutorare prin joint-venture este unul din pilonii principali ai politicii noastre.

FLACĂRA : Între România şi Olanda se creionează relaţii interesante din punct de vedere economic. Ce trebuie să facă România pentru a deveni mai atractivă pentru Olanda ?

Yvonne Van Rooy : Eforturile trebuie să fie bilaterale. Schimburi de experienţă între întreprinzătorii din Olanda şi România. Olandezii care vor să investească în România vor trebui să se ducă la faţa locului, dar şi invers, pentru ca românii care vor să exporte în Olanda, să vadă în ce condiţii trebuie să lucreze, atât individual, cât şi în cadrul misiunilor speciale. Dacă România vrea să investească trebuie să ţină seama şi de concurenţa celorlalte ţări est-europene, pentru că fiecare are dreptul de a concura liber pe piaţă. Politica de reformă joacă un rol important în dezvoltarea în continuare. Întreprinzătorii din Vest trebuie să aibă încredere în infrastructura şi climatul politic din ţările estice, pentru a investi şi coopera. În comparaţie cu Polonia şi Cehia, România are dezavantajul că se găseşte mai departe de Olanda şi asta necesită eforturi suplimentare.

FLACĂRA : Este singura cauză ?

Yvonne Van Rooy : Nu. Foarte importantă este implementarea acestui proiect de reformă. Întreprinzătorii particulari trebuie să se bucure de o independenţă totală pentru a se putea dezvolta în voie, iar guvernul român trebuie să se îngrijească de întreprinderile străine care au investit în România ; activitatea lor să se desfăşoare suplu, după dorinţă, astfel ca aceşti investitori să devină un exemplu pentru rest. Dacă ei au avut curaj să investească în România şi au avut prea multe neplăceri, atunci fac o reclamă care poate avea o influenţă negativă. Global, însă, reacţia pe piaţa olandeză este bună.

FLACĂRA : Pentru Olanda, România este o ţară de descoperit ?

Yvonne Van Rooy : Da, pentru grupuri enorme de industriaşi, de oameni de afaceri ; în special în domeniul agrar posibilităţile sunt enorme.

FLACĂRA : O naţionalizare se face într-o noapte, e simplu. Ceea ce se încearcă acum în România prin privatizare are nevoie de un sprijin, o consultantă din partea cuiva care se pricepe. Cum vedeţi dvs. privatizarea economiei noastre ?

Yvonne Van Rooy : În primul rând să vă uitaţi la celelalte ţări care urmează aceeaşi cale şi să urmaţi exemplele bune ; dar şi din greşelile altora se învaţă. Impresia generală este că atât în Cehia, cât şi în Polonia, acest proces decurge satisfăcător, deci ar putea constitui un exemplu pentru România. Dar aceste sfaturi din partea olandeză sunt doar părerile noastre, nu sunt fondate. Părerea mea este că străinii care vor să investească în România este preferabil să creeze societăţi noi decât să preia întreprinderi vechi şi să-şi îndrepte investiţiile spre aşa-numitul „domeniu verde".

FLACĂRA : La noi s-a vorbit mult de modelul suedez, italian. Ce credeţi dvs. despre aceste modalităţi ?

Yvonne Van Rooy : Trebuie trasată o paralelă între aceste modele, ţinând cont şi de contextul istoric. Nu orice model poate fi transplantat în altă ţară. Multe ţări au studiat celebrul „model japonez" — cel mai eficient, se pare, dar care nu poate fi urmat de ţările din Est. Economia olandeză este un rezultat al acestor eforturi, de a se ajunge la un consens între organizaţiile care contribuie la organizarea acestei economii. Democraţia este foarte bine înrădăcinată în Olanda, nu numai din punct de vedere politic, dar şi în întreprinderi ; acele consilii din întreprinderi joacă un rol foarte important, pe când în Anglia e un alt sistem. De fapt, Olanda este un fel de excepţie. Odată ce o întreprindere se dezvoltă şi devine puternică, implicit Olanda devine mai puternică.

FLACĂRA : Reforma în România, indiferent că se desfăşoară mai repede sau mai încet, costă enorm populaţia, care are de suferit. Ce părere aveţi despre aceasta ?

Yvonne Van Rooy : E o problemă de ordin intern a României. Aceste probleme joacă un rol important în toate ţările estice, în special din fosta URSS. Asanarea economiei trebuie continuată, pentru că e vorba de o situaţie infectată, bolnavă, din cauza sistemului trecut şi adeseori ai nevoie de pilule foarte puternice ca să însănătoşeşti acest trup. Este de la sine înţeles că aceste măsuri drastice sunt inerente şi necesare. Desfiinţarea subvenţiilor nu este

decât o măsură normală, pentru că se alocau fonduri enorme pentru lucruri de nimic şi e nevoie de mult curaj politic, suplete din partea guvernului şi capacitate din partea populaţiei ca împreună să iasă din impas.

FLACĂRA : Ce ne puteţi spune concret despre canalul care va lega Olanda de ţara noastră ?

Yvonne Van Rooy : Tocmai datorită acestui canal s-au intensificat contactele dintre Rotterdam şi Constanţa. Să nu vă aşteptaţi la o creştere spectaculoasă şi rapidă a exportului datorită acestui canal, pentru că se ţine cont de diferite tipuri de transport pe acel canal şi este o problemă de care trebuie să ţinem seama. Se ştie că olandezii sunt cărăuşii Europei şi vor folosi acest canal în relaţiile lor comerciale cu România.

Am fost în Kazahstan, la Alma-Ata, pentru livrare de camioane, aşa că vă daţi seama că România, pentru olandezi, este după colţ.

Economia Olandei în 1992

După şapte ani de creştere considerabilă, Produsul Intern Brut (GDP) s-a mărit doar cu 2% în 1991 şi cu 1,6% în 1992 (540 miliarde de guldeni în 1992). Creşterea din 1992 a fost totuşi mai mare decât media pe Comunitatea Europeană. Principalele sectoare ale economiei olandeze sunt : industria (21,9%), serviciile (58,7%), sectorul public (11,6%) şi agricultura (4,5%).

În industrie, creşterea a fost doar de 1% în 1992, în primul rând, datorită situaţiei economice din Germania şi apoi, datorită concurenţei Europei de Est (cu deosebire în metalurgie). Vânzările de gaz natural, cu o pondere importantă în PIB, au fost mai mari, dar veniturile au scăzut din cauza preţurilor mai mici de pe piaţa mondială.

După patru ani de creştere continuă, valoarea atât a importurilor cât şi a exporturilor a scăzut în 1992. Olanda a importat bunuri şi servicii în valoarea de 231 miliarde de guldeni (1,5% mai puţin ca în 1991) iar exportul s-a ridicat la 248 miliarde de guldeni (o scădere de 0,3% faţă de 1991). Aproximativ 65% din importuri şi 76% din exporturi se fac cu ţările Comunităţii Europene. Surplusul balanţei comerciale a fost în 1992 de 17 miliarde de guldeni.

Transportul internaţional este un sector cheie pentru Olanda. Poartă a Europei, Olanda deţine 37% din cifra de afaceri a transportului în Europa (26,6% din transportul internaţional rutier şi 57,2% din transportul de mărfuri pe Rin). Rotterdam este cel mai mare port european pentru containere (4,2 milioane de containere manipulate în 1992). Transportul pe calea ferată şi pe apă a scăzut cu 2%.

În agricultură, vremea caldă din vara trecută a adus recolte mari. Deoarece recolta a fost bună şi în multe alte zone agricole ale Europei, preţurile au fost mici şi rezultatele financiare nu s-au situat la înălţimea aşteptărilor. Industria laptelui a avut un an rezonabil de bun, în ciuda reformelor structurale introduse de C.E. Producţia de lapte (per vacă) a ajuns la 7 069 de litri anual (1% creştere). Producţia de brânză a fost mai mare cu 4%. Fermele olandeze au contribuit cu 6,7 miliarde de guldeni la export (dintr-o cifră de afaceri de 11,1 miliarde de guldeni).

1992 a fost un an bun din punct de vedere monetar. Inflaţia a scăzut la 3,7% (3,9% în 1991), deficitul bugetar s-a redus într-o manieră consistentă, iar încrederea în Banca Centrală a condus la un gulden puternic şi la o cerere străină record pe piaţa de obligaţiuni olandeză.

Populaţia Olandei era la 31 decembrie 1992 de 15,2 milioane (o creştere de 0,7%). Populaţia activă a fost de 6,6 miloane. Şomerii reprezentau 4,6% din populaţia activă. Numărul de locuri de muncă vacante a scăzut simţitor, astfel că şomajul se aşteaptă să crească.

O scurtă istorie a economiei olandeze

De-a lungul secolelor, olandezilor le-a plăcut să călătorească. După cucerirea Spaniei şi mai târziu, ca rezultat al activităţilor comerciale din secolul 17 supranumit şi Vârsta de Aur, Republica celor Şapte Provincii, numele Olandei în acele vremuri, devenea una dintre cele mai bogate şi mai puternice ţări.

La începutul secolului 17, negustorii olandezi s-au unit şi au înfiinţat United East Indian Company ; ea a creat o flotă serioasă şi comerţul cu Estul a fost început într-o manieră sistematică şi organizată. Olandezii au ajuns şi în Japonia şi au obţinut dreptul de a stabili o bază în insula Decima. Timp de două secole, Olanda a fost singura ţară vestică în relaţii comerciale şi culturale cu Japonia.

Mai târziu a apărut şi Dutch West Indian Company, insulele West Indian erau o bună bază pentru activităţi comerciale. Pe insula Saint Eustatius, de exemplu, au fost stocate şi arme şi muniţii în timpul Războiului de Independenţă American. Olanda a recunoscut prima Statele Unite ale Americii în 1776.

Interesul olandez a fost, fără îndoială un motiv important pentru această orientare internaţională. Un rol major l-a jucat şi o vedere realistă asupra posibilităţilor de dezvoltare. Legăturile cu Orientul Îndepărtat şi cu Statele Unite au fost mereu extinse. Ţara noastră a devenit una dintre cele mai importante din lume în ceea ce priveşte comerţul (locul şapte într-un clasament mondial). Dezvoltarea industrială şi, cu o pondere mai mare, sectorul de servicii, au constituit caracteristicile secolelor 19 şi 20.

Olanda, placă turnantă a comerţului internaţional

Aşa cum spuneam, olandezii obişnuiau de multă vreme să călătorească în ţinuturi îndepărtate pentru a face afaceri. Aşa cum am învăţat cum să aducem mărfuri din lumea întreagă, de asemenea, am însuşit şi modul de a ajuta companiile să-şi distribuie bunurile, pe o scară internaţională, folosind o ţară : Olanda. Această practică veche de secole, reprezintă o parte a explicaţiei succesului economic internaţional al Olandei. Cealaltă parte a explicaţiei se află în filozofia şi practica olandeză despre vamă şi taxe vamale. Serviciul vamal este descris de străini şi olandezi, ca fiind deschis, receptiv. Lucrătorii de la vamă colaborează cu firmele internaţionale în sensul păstrării şi nu al distrugerii lor. Ar părea prea îndrăznet din partea mea să afirm că Olanda a scris un manual al comerţului şi distribuţiei bunurilor. Poate nu am scris noi acest manual, dar am pus fiecare cuvânt din el în practică.

Consiliul olandez pentru promovarea comerţului

Este o organizaţie particulară de tipul non-profit, înfiinţată în 1947 pentru a oferi asistenţă companiilor olandeze sau străine. Consiliul acţionează şi ca o legătură între firmele private şi organismele guvernamentale implicate în comerţul internaţional.

Consiliul organizează misiuni comerciale olandeze în alte ţări, târguri şi expoziţii, simpozioane. Majoritatea participărilor oficiale olandeze la expoziţii internaţionale se face sub organizarea acestui consiliu.

În lumea de astăzi succesul comercial depinde şi de găsirea răspunsurilor la întrebări de genul : Unde se află cel mai mare potenţial ? Cum se iau deciziile de cumpărare ? Care sunt reglementările în vigoare ? Cum voi fi plătit ? La aceste întrebări, Consiliul olandez pentru promovarea comerţului vă poate oferi cele mai bune răspunsuri pentru această ţară.

Netherlands Council for Trade Promotion
Dr. Hendrik G. van Buren, Director
P.O Box 10, 2501 CA The Hague
181 Bezuidenhoutseweg
Tel. (0)70 3441511
Fax (0)70 3853531

C.O.P.C. a organizat în iunie anul acesta, împreună cu Ambasada României din Haga, vizita unei delegaţii ministeriale române şi încearcă să găsească firme olandeze pentru o misiune economică în România, în toamna care se apropie.

Pe scurt despre ABN AMRO Holding N.V.

Banca ABN AMRO Holding B.V. este una dintre cele mai mari instituţii financiare din lume. La 31 decembrie 1992 capitalul se cifra la peste 460 miliarde de guldeni, 50 060 oameni dintre care în reţeaua externă 18 846, reprezintă forţa de muncă a acestui gigant bancar. Unul dintre pilonii băncii este dezvoltarea ei pe plan internaţional. Cu 450 de filiale în 56 de ţări, ABN AMRO are una dintre cele mai extinse reţele bancare din lume. Un obiectiv de bază îl constituie mărirea contribuţiei filialelor externe până la atingerea unui profit egal cu jumătate din profitul total al băncii, un altul fiind situarea între primele cinci bănci străine în toate ţările unde activează (ceea ce în multe cazuri se şi întâmplă). În sfârşit, ABN AMRO intenţionează să se extindă şi în alte ţări, prin deschiderea de noi filiale sau prin achiziţii.

În Europa Centrală şi de Est ABN AMRO desfăşoară o considerabilă activitate comercială cu ajutorul filialei din Viena. International Bank din Polonia, o societate mixtă creată împreună cu câteva bănci din Varşovia, funcţionează bine. În ceea ce priveşte România, există posibilitatea deschiderii unei filiale, probabil anul viitor.

MONEDA NAŢIONALĂ OLANDEZĂ

Guldenul sau florinul reprezintă moneda olandeză. 100 de dolari americani echivalează cu aproximativ 180 de guldeni. Dacă vă aflaţi în Olanda aveţi grijă că la prima vedere monedele de 5 guldeni şi de 5 cenţi (1 cent este a suta parte dintr-un gulden) seamănă destul de bine. Comisionul poate varia semnificativ, cu deosebire în Amsterdam, funcţie de casa de schimb şi de oră. Vă sfătuim să vă interesaţi cu luare aminte înainte de a schimba bani.

SERVICIILE BANCARE

Sistemul bancar comercial olandez urmează tendinţa de liberalizare a schimburilor economice şi, de asemenea, perspectivele în domeniile economic şi financiar. În ultimii doi ani au avut loc unele fuzionări spectaculoase între cele mai mari bănci (ex. ABN—AMRO) menite să facă faţă în mai bune condiţii concurenţei şi pentru asigurarea diversificării serviciilor pentru clienţi. Toate băncile comerciale se află sub controlul Băncii Centrale care elaborează şi asigură aplicarea reglementărilor privind mijloacele de plată şi solvabilitatea băncilor. În principiu, între persoane particulare olandeze şi străine sunt posibile plăţile directe, însă tranzacţiile care implică transferuri valutare în sume mai mari de 25 000 HFL trebuie notificate Băncii Centrale.

În afara băncilor comerciale propriuzise, în ţară funcţionează o reţea de bănci specializate în economii şi consemnaţiuni, credite ipotecare şi investiţii. Pentru finanţarea diverselor proiecte economice există firme specializate cu participare privată care asigură fondurile pentru asemenea investiţii, respectiv preluări-fuzionări de firme. Statul intervine în asemenea operaţiuni prin Compania Financiară Olandeză (FMO) specializată în finanţarea sau cofinanţarea unor proiecte de dezvoltare în ţările în curs de dezvoltare. Recent s-a decis ca activitatea acestei instituţii să fie extinsă asupra proiectelor din ţările est-europene şi fostul URSS.

În sistemul de asigurare a creditelor de export şi investiţii în exterior, funcţionează Compania Olandeză de Asigurare a Creditelor (NCM) care în colaborare cu Ministerul Finanţelor asigură în mod diferenţiat credite acordate de companii olandeze atât pentru export cât şi în cadrul unor obiective economice ce se execută în străinătate.

De asemenea, există un sistem de subvenţionare a diferenţelor de dobândă la livrările pe credit cu dobânzi mici acceptate pentru a face faţă concurenţei furnizorilor din alte ţări.

Many banks are returning to their roots.

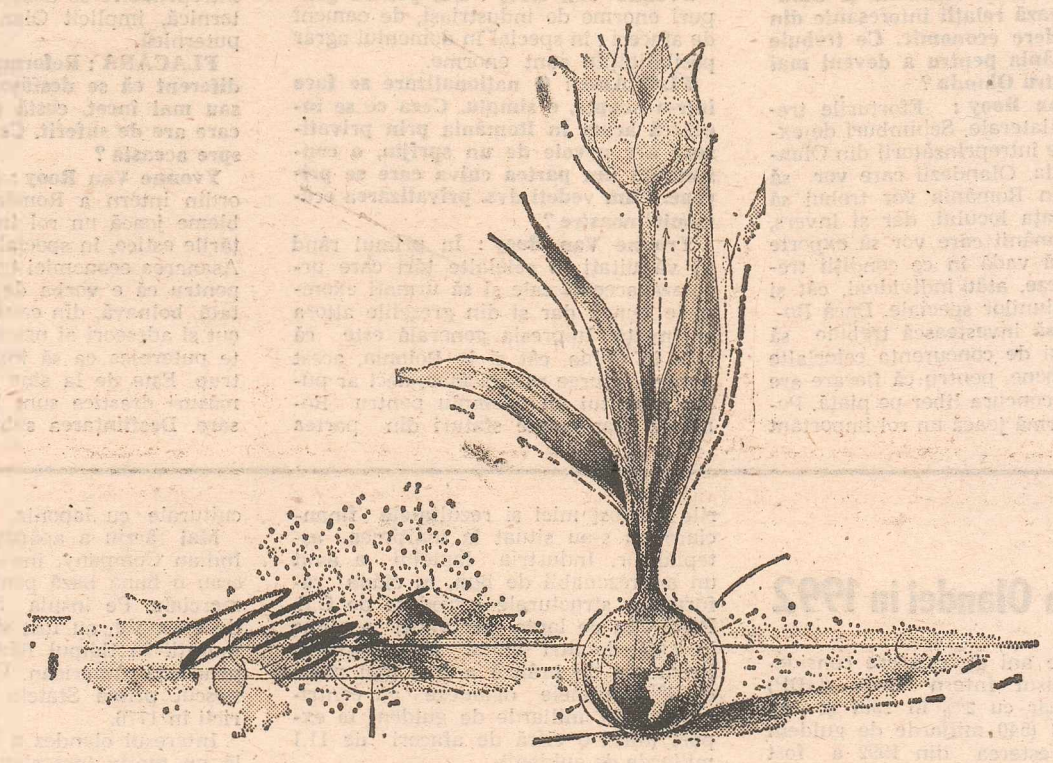

Thank goodness there's one bank with its roots in the world.

Domestic problems and changing financial circumstances are causing many banks to re-evaluate their positions. And some are pruning their international networks and services to concentrate on so-called core-business.

For ABN AMRO Bank, the core-business is the customer. Even in difficult circumstances. And We are determined never to drift away from the creed which has been our successful guiding policy since our foundation in Holland, nearly two centuries ago: stay close to the customer, listen to his needs, and provide the very best banking solutions and facilities. With the present internationalisation, ABN AMRO Bank maintains that banks should guarantee their customers a working network. Under all circumstances.

For us that is not a matter of choice; it is an obligation. And it is an obligation which we are meeting, demonstrably. We already have 1992 branches in 53 countries. And during 1993, we shall be opening 34 more. Including full-service branches in Prague, Budapest, Madras, and Shanghai. And representative offices in St. Petersburg, Kiev, and Ho Chi Minh City. All exemples of our continuing policy of investing not only in branches, but also in quality and integration.

Our world-wide network and – in our view more importantly – international mentality, puts us firmly in the First Division of World Banks. Strengthening that position is only possible by listening to our clients. And by expanding to become the world's local bank.

CREATING THE STANDARD IN BANKING.

ABN·AMRO Bank

LA CENTRUL „HOLLAND ZEELAND"

CINE DĂ MAI MULT PE ROŞII?

Aceasta este cea mai importantă sală de licitații, unde se decid prețurile, care sunt importante atât pentru vânzători, cât și pentru cumpărători. Cumpărătorii sunt musafirii acestei săli; ei pot fi angrosiști, detailiști, intermediari, comisionari exportatori. Ei pot cumpăra ce vor, cât vor și de unde vor, însă vânzătorii trebuie să aducă marfa numai acolo unde sunt înscriși. Fiecare cumpărător are o fișă codificată, prin intermediul căreia intră în legătură cu ceasul și cu „maeștrii licitației". Când se ajunge la prețul pe care vor să-l plătească, cumpărătorii apasă pe butonul negru. Șeful licitației începe ședința de la un preț despre care știe că este foarte mare, pentru ca apoi să coboare. Îți trebuie o experiență de ani de zile pentru a ajunge un bun cumpărător. Cumpărătorul nu este neapărat patronul, ci un reprezentant al acestuia sau un angajat special pentru licitații.

Céasul din dreapta se referă la entități mici, pe care ei le văd în hală; cele din stânga și din mijloc se referă la cantități en-gros, pe care nici nu e cazul să le vezi. Licitația începe la 7,30 și, în principiu, durează până când toată marfa e vândută. În momentul în care a atins prețul minim și nici un cumpărător nu a preluat-o, marfa e scoasă din circuit și e folosită ca furaj sau compost. Deci, totul trebuie să dispară în ziua respectivă, totul trebuie să fie proaspăt. Vânzările en-gros nu se licitează decât la anumite ore. La fiecare pupitru există un monitor prin care se pot cere informații cu privire la o anumită partidă. Bineînțeles că prețul se fixează în funcție de cerere și ofertă, iar înainte de începerea licitației, cumpărătorii primesc o listă-aviz pe baza căreia se decide prețul real. Mărfurile care se vând en-gros, se vând simultan în patru săli de licitație interconectate electronic. Cel care apasă primul pe buton la aflarea unui preț convenabil, ia marfa.

Dacă o marfă este în cantitate mai mică, pune un preț mai mare, dacă e în cantitate mare, pune un preț mai mic. Șeful licitației fixează prețurile. Știind că prin metoda aceasta a licitației obțin cel mai bun preț, producătorii au siguranța realizării economice a eforturilor lor. Se pare că și belgienii vor să preia acest model. Regulile de funcționare ale acestei burse sunt emise de Biroul central al producătorilor. Întregul sistem de licitație este o organizație non-profit. Dacă întâmplarea face ca la sfârșitul anului fiscal să se obțină un venit, atunci producătorii agricoli primesc înapoi o anumită sumă.

CUM AJUNGE LEGUMA PE MASA GOSPODINEI

Produsele sunt vândute printr-o rețea de magazine cu același nume: **Albert Heijn.** Aceste cinci centrale sunt răspândite pe întreg teritoriul. Punctul nostru forte este faptul că de șase ori pe săptămână se livrează produse proaspete. Unele dintre magazine sunt aprovizionate de două ori pe zi. Noi, ca reprezentanți ai furnizorilor de legume, avem contact direct cu magazinele. De obicei, celelalte produse se livrează pe bază de contracte prin computer, telex sau fax. Important este și faptul că avem un timp de livrare foarte scurt. După amiază pe la ora trei se iau comenzile și a doua zi dimineață se livrează. Transportul este frigorific. Noi livrăm cam 220 de articole în momentul de față. Există trei categorii de mărfuri — A, B, C. Filialele mai mici se restrâng la modulul A, iar articolele de lux se găsesc în modulul C.

Gonda : Stadhuis

PROJECT MANAGEMENT • ACQUISITIONS • JOINT VENTURES

STRUCTURED FINANCE • MERGERS

PROJECT FINANCE • CORPORATE FINANCE

Industrial Finance Reconstruction Corporation

IFRC - Olanda

având ca asociați:

Charterhouse Bank Limited (Anglia), Financiere St. Dominique / Credit National (Franța), Basinvest s.p.a. (Italia), Venture Fund Rotterdam b.v. (Olanda), Scandinavian Trading Corporation (Suedia)

și

Compania pentru Dezvoltare Industrială și Financiară

CoDIF srl

societate română în care IFRC este asociat majoritar

ACTIVEAZĂ PENTRU PROMOVAREA AFACERILOR FIRMELOR STRĂINE ÎN ROMÂNIA

Obiectul principal de activitate al societății este promovarea cooperării între parteneri români și străini și realizarea de servicii necesare fundamentării și realizării proiectelor: identificarea de parteneri potențiali, studii preliminare, de piață, de fezabilitate, planuri de afaceri și de finanțare a proiectelor, inginerie financiară, joint-ventures, reprezentare.

Dacă doriți un partener util pentru rezolvarea problemelor, contactați-ne la:

BUCUREŞti
Str. Radu Cristian nr,1, ap.3
Tel: 312 04 11, 613 55 54
Fax: 312 04 12

LONDON
1, Paternoster Row
Tel: 071 2 48 4000
Fax: 071 2 48 1988

ROTTERDAM
3001, Veerkade
TEl: 104 144 544
Fax: 104 332 879

MARKET RESEARCH • FEASIBILITY STUDIES • BUSINESS PLANS

SHELL

SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V.

Director general: Dl. Jean-Bernard SIRI
str. Popa Soare nr. 39, sector 2, RO-73105 Bucuresti
Tel: 321 41 63; 321 41 67; 323 27 56; 323 18 15
Fax: 323 27 57; Telex: 10011 SREX R

ROYAL DUTCH/SHELL

Grupul de companii Royal Dutch/Shell este unul din concernele cele mai mari din lume, operând în peste 100 de țări de pe întreg mapamondul. Câteva date de referință:

— peste 120.000 de angajați din peste 100 de națiuni;
— peste 700.000 de acționari;
— capital social de peste 50 miliarde de £ ;
— o zecime din producția mondială de țiței și gaze naturale este controlată de Shell;
— explorări și producție în circa 50 de țări, incluzând Statele Unite, Marea Britanie, Nigeria, Oman, etc;
— peste 50 de rafinării în peste 30 de țări, capabile să prelucreze 160 de tipuri de țiței brut;
— peste 50.000 de stații de alimentare cu carburanți și produse petroliere în lume;
— cel mai mare producător în petrochimia mondială;
— Este implicat și în alte domenii, de la extracția minereurilor și a cărbunelui la industria alimentară.

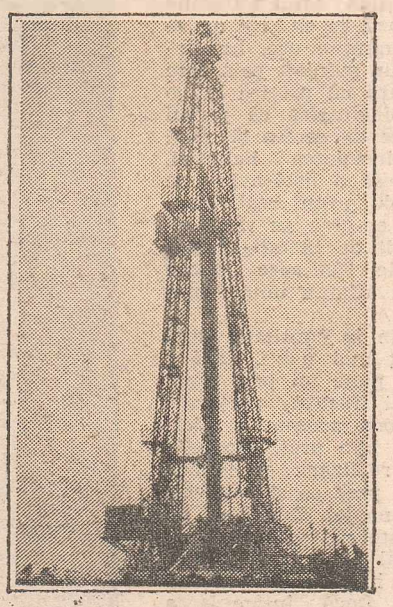

Sfidând hazardul și incertitudinea, specialiștii români și străini ai Companiei Shell Romania Exploration B.V. gândesc cu optimism la descoperirea unor noi zăcăminte de hidrocarburi

EXPLORĂRI SHELL ÎN LUME

Cele mai mari rezerve de petrol și gaz sunt concentrate într-un număr limitat de zone geologice, între care Orientul Mijlociu deține aproape două treimi la țiței și 40% la rezervele de gaz. De aceea explorarea se concentrează actualmente pe găsirea unor câmpuri mai mici sau mai puțin accesibile. Operațiunile curente de explorare ale grupului Shell se desfășoară în circa 50 de țări din toată lumea, unele în zone deja consacrate, ca Marea Nordului și Golful Mexic, altele virgine, precum cele din Somalia și Nepal. Explorarea este un proces complex, costisitor și riscant.

Forarea unei sonde de explorare de mare adâncime costă 20 milioane USD pe mare și 10 milioane USD pe uscat. De aceea se recurge la cercetări preliminarii constând în studii geologice și geofizice complexe pentru a se identifica structuri susceptibile de a conține zăcăminte de petrol sau gaze naturale. O radiografie clară a subsolului se obține prin prospecțiune seismică în care procedeu undele reflectate de rocile din subteran sunt înregistrate, prelucrate și analizate pe calculator.

Shell promovează tehnologii seismice de vârf, cum este aceea tridimensională care permite obținerea unei configurații spațiale a subsolului și implicit o precizie mai mare în amplasarea sondelor și amplasarea zăcămintelor.

"Activitatea pe care o desfășurăm în Transilvania o considerăm de risc foarte ridicat din punct de vedere al recuperării investițiilor. Până în prezent, în secțiunea geologică pe care o explorăm nu au fost descoperite hidrocarburi. Zăcămintele de gaze naturale, pentru care bazinul Transilvaniei este renumit, se află doar în partea superficială, deasupra așa numitului orizont al sării. În cadrul perimetrului explorat de compania Shell, contractul se referă numai la secvența geologică de adâncire, situată sub acest strat de sare, unde până în prezent, nu au fost descoperite hidrocarburi. De aceea este considerată o zonă de foarte mare risc", estimează dl Gordon PARRY, director explorare.

Dl Jean-Bernard SIRI, reputat specialist în probleme de geologie și geofizică, unul dintre descoperitorii "aurului negru"în Nigeria, China și Marea Nordului, apreciază:
"În România, petrolul se extrage de multă vreme dar petrol ar trebui să mai existe, poate chiar în Transilvania".

"România are o istorie îndelungată în activitatea de foraj și o tradiție unanim recunoscută în industria de utilaj petrolier. De aceea vom privi atent posibilitatea de a utiliza echipament românesc. Principala noastră preocupare nu o constituie nu numai performanțele tehnice ci și aspectele legate de prevenirea accidentelor, protecția muncii și a mediului ambiant. Problema securității muncii este în primul rând o problemă de management, de organizare. Ne preocupăm în mod deosebit de prevenirea accidentelor și poluarea mediului în toate zonele de pe glob în care lucrăm. Indiferent dacă este vorba de prospecțiunea seismică, activități de foraj sau producție, angajamentul este același" (Gordon PARRY).

SHELL ÎN ROMÂNIA

Un moment important în istoria activității companiei Shell în România (care a debutat în 1904) l-a constituit data de 6 februarie 1992 când a fost înregistrată oficial SHELL ROMANIA SRL, companie cu capital integral străin, membră a Grupului de Companii ROYAL DUTCH/SHELL.

De asemenea, pentru reluarea activității de explorare a fost creată SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V., filială a companiei olandeze SHELL PETROLEUM N.V. Ea lucrează în prezent în zona blocului 10 Nord Transilvania, unde efectuează lucrări de explorare prin prospecțiune seismică pe o arie de aproape 6000 kmp, între Someș și Mureș. Investiția de peste 40 milioane USD aparține exclusiv companiei Shell și se va derula pe o perioadă de circa 5 ani, după care rezultatele investigațiilor vor permite să se aprecieze existența unor eventuale acumulări comerciabile de hidrocarburi. Conform contractului încheiat cu ROMPETROL S.A.—în calitate de împuternicit al statului român—și aprobat de guvernul și parlamentul României,dacă rezultatele sunt pozitive, zăcământul va face obiectul producției prin cooperare a celor două societăți. În faza actuală de prospecțiune seismică, SHELL ROMANIA EXPLORATION B.V. colaborează atât cu companii de profil din SUA—WESTERN GEOPHYSICAL INTERNATIONAL, titularul de contract—cât și din România—PROSPECȚIUNI SA, în calitate de subcontractor. De asemenea conlucrează strâns cu regiile autonome ROMGAZ RA și PETROM RA, cu care speră ca în viitor să dezvolte și alte programe de lucrări. Shell întreține relații cu facultățile de geologie din București și Cluj, în dorința de promovare a unor proiecte de cercetare.

ŢARA BICICLETEI

Trec şi foarte mulţi bicicliştii: – mi se perindează pe dinainte cam o sută douăzeci într-un sfert de ceas. E şi raiul lor, într- adevăr, aici. N-au deal, nici vale şi pot circula în toată întinderea ţării pe drumuri spălate, pavate cu granit ori asfalt.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

Aproape toţi olandezii au câte o bicicletă. Cu 14 milioane de biciclete şi cu 15 milioane de locuitori ţara are cea mai mare densitate de biciclete pe cap de locuitor. Olanda are 105 000 km de drumuri asfaltate, dintre care 2 000 km aparţin reţelei de autostrăzi, iar 15 000 km sunt pentru biciclete, ceea ce este un record. Un sfert este separat de traficul auto. După maşină, bicicleta este pe locul doi, ca mijloc preferat de transport. Guvernul intenţionează să stimuleze puternic mersul pe bicicletă. Situaţia calităţii vieţii, accesibilitatea şi securitatea traficului o cer. A doua Cameră a Parlamentului a dezbătut „Bicycle Master Plan" în 1991. S-au decis o serie de măsuri până în anul 2000 pentru a stimula folosirea bicicletei, de la construcţia de noi drumuri şi parcări pentru bicicliştii, până la o politică de informare în legătură cu avantajele şi dezavantajele bicicletei în comparaţie cu alte mijloace de transport. Puterea bicicletei stă cu deosebire în utilizarea ei pe distanţe scurte. 60 la sută dintre toate drumurile făcute zilnic au mai puţin de 5 km. Deci, în jumătate din cazurile când oamenii merg la birou, la cumpărături, în vizite etc. ei călătoresc mai puţin de 5 km. Maşina este folosită de multe ori şi pentru aceste distanţe scurte. 40 la sută din drumurile care se fac cu maşina au mai puţin de 5 km. Politica guvernului olandez precizează că bicicleta trebuie să devină mijlocul de transport pentru distanţe scurte.

Un otel în Olanda e un templu al bunei-cuviinţi – în care oamenii învaţă să se tolereze. Un otel mai este un loc în care nimeni nu te-ntreabă nimic: nici cine eşti, nici de unde vii, nici ce treabă ai.

În două zile am învăţat că nu trebuie să-mi încui numaidecât uşa. Nu mi-am mai încuiat-o şi-am lăsat şi dulapurile deschise – şi bani pe masă. Experienţa a fost cu desăvârşire în favoarea tuturor acestor domni prevenitori şi corecţi şi a cameristelor albe, zâmbitoare şi harnice.

Subt acest raport, cât de complicată este viaţa Orientului nostru – în care omul dezvoltă atâta geniu ca să înşele şi să răpească. E o întrecere de atac şi de apărare care merge până la complicaţii de dramă.

Aici omul, hotărându-se să deosebească ce-i al altuia de al său, dintrodată a pus viaţa socială pe alt plan, – ca şi cum totul s-ar petrece într-o altă planetă. Marca aceasta a onestităţii intrată în sânge am observat-o nu numai aici, – ci pretutindeni. Furnizorii depun dimineaţa produsele lor în vase ori coşuri la uşile clienţilor. Le lasă acolo în tăcere şi trec mai departe. Am văzut bidoane mari de lapte lăsate la cruce de drumuri şi canaluri – stând fără nici o pază, aşteptând să fie ridicate de cel care are dreptul. O geantă pierdută, o umbrelă rătăcită fac drumuri adesea încurcate ca să-şi întâlnească iar stăpânul. O lume întreagă le dă concursul pentru asta. Însfârşit oamenii pare că s-au ridicat la un instinct social.

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

1993, ANUL VÂRSTEI DE AUR

Din 5 iunie 1993, până în 7 martie 1994, timp de 9 luni de zile, centrul oraşului Amsterdam celebrează Vârsta de Aur. Muzee, biserici şi alte clădiri istorice aduc la lumina zilei tezaurele lor din secolul 17. Cele mai bune exemple ale arhitecturii din acest secol sunt puse în bătaia reflectoarelor. Există o mulţime de locuri unde poţi asculta muzica acelor timpuri. Cele mai importante expoziţii ale Vârstei de Aur pot fi văzute în Rijksmuseum, casa lui Rembrandt, Muzeul Istoric Amsterdam. La Rijksmuseum se pot vedea o serie de picturi recent restaurate ale lui Rembrandt, între care „Logodnica evreică". Turiştii pot servi în anumite restaurante meniuri Golden Age sau pot face plimbări pe canalele vechiului centru al oraşului.

În 1546, Amsterdamul număra 14 000 de locuitori. În 1615, un scriitor francez era uimit de avântul său, mai rapid ca al Romei antice. Către mijlocul secolului 17, cu cei 200 000 de locuitori, Amsterdam era capitala mondială a comerţului, un centru al liberalismului şi locul unei vieţi artistice extraordinar de bogate şi de originale. Prosperitatea a atras mulţi artişti, care au produs un număr nesfârşit de opere de artă pentru bogaţii negustori din Amsterdam. Puteţi găsi multe capodopere din această perioadă în muzeele, bisericile şi clădirile publice din oraş. Consacraţi un pic de timp şi anticarilor, amintindu-vă că olandezii secolului 17 erau şi colecţionari înveteraţi.

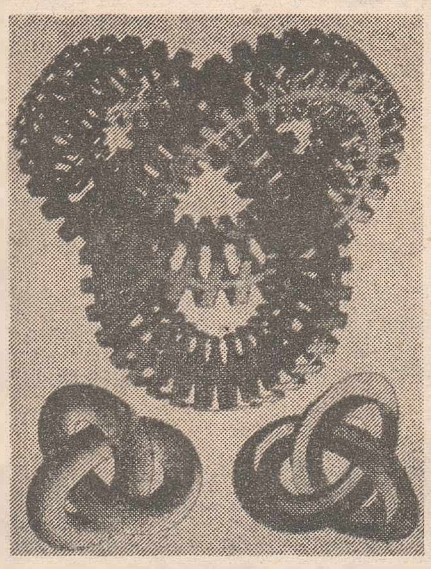

Knots – M. C. Escher

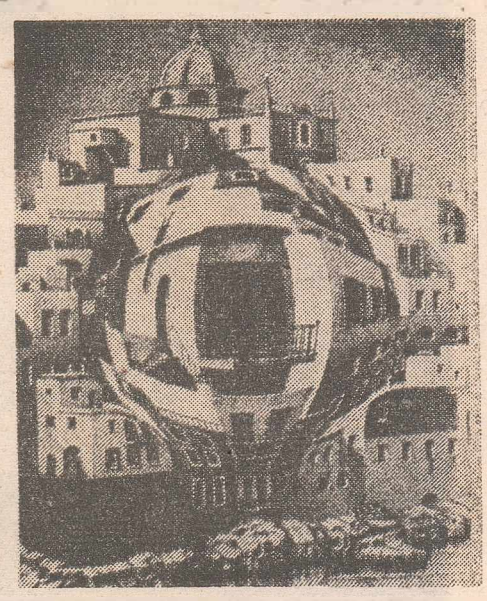

Balcon – M. C. Escher

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Ţările de Jos sau, mai scurt, Olanda, au o suprafaţă de 42 000 km² şi o populaţie de 14 milioane

Olanda este cunoscută mai ales pentru lalelele sale, pentru morile de vânt şi pentru saboţi. Asta însă nu este tot : ţară a bicicletei şi a sporturilor nautice, Olanda este în primul rând un loc unde să-ţi petreci vacanţa

Spre sfârşitul verii şi primăverii, în mai toate oraşele, se organizează expoziţii florale pentru bucuria locuitorilor dar şi ca o atracţie pentru turişti

Transport

Reţeaua feroviară este extrem de dezvoltată, ea permiţând legături cu trenuri expres între toate oraşele ţării printr-un sistem „intercity". În paralel există şi reţeaua de trenuri omnibus care fac legătura între localităţi mai mici. Pe cele mai multe linii, trenurile circulă la intervale de o jumătate de oră, în timp ce pe traseele mai aglomerate, trenurile se succed din sfert în sfert de oră sau chiar mai des.

Pentru doar 5 florini, ca supliment la biletul de tren pe care îl cumpăraţi, puteţi beneficia de un serviciu care se numeşte trentaxi şi care constă în posibilitatea de a folosi un taxi în comun cu alte persoane. Timpul de aşteptare până ca taxiul să se umple nu depăşeşte niciodată mai mult de 10 minute.

Dacă doriţi să călătoriţi cu autoturismul personal, e bine să ştiţi că aici autostrăzile sunt gratuite şi că viteza maximă permisă este de 120 km/h.

Preţul carburantului este de 1,72 f benzina fără plumb, 1,72 f — Super şi 1,08 f motorina.

NEDERLAND, OLANDA, PAYS-BAS, HOLLAND, NETHERLANDS, HOLLANDIA MEA...

O întâlnesc aceeași și mereu nouă în fiecare dimineață când merg la lucru. Merge și ea, cu trenul, cu mașinile, pe biciclete. Străbate șoselele perfect întreținute, printr-un abur ușor, care se ridică deasupra canalelor și-o învăluie magic. Nu e abur, e vis.

Visul din care s-a născut pictura flamandă.

Și visul prin care această țară pe ape a ajuns una din marile puteri financiare ale lumii de azi.

La lucru, deci.

Olandezul nu e candriu. Nu-i papugiu. E lefegiu.

La el banul are valoare supremă Cel care vrea să-l aibă se scoală devreme, străbate ceața. Se grăbește să se încadreze în legile dure, de fier, ale programului zilnic. Ca să le ții piept, te faci luntre și punte. Dacă poți, dacă ți se îngăduie.

Fiecare om are-o umbră, se spune. Aplicat la Olanda, locul umbrei îl ia concurentul.

După vreun ceas, două, în zilele când nu-i burniță, se ridică ceața. Spălată și limpezită de vis, iată fața Olandei: Vaci și computere. Piață. O piață cu simțul cultivat prin secole pentru prezentare, reclamă și ambalaj. Bănci. Magazinașe cu semințe de flori. Trusturi economice mondiale, coloși.

NETHERLANDS

Târg medieval sau ultramodern, printre canale, unde la toate nivelele se vorbește o engleză de toate nivelele.

Și o limbă autohtonă, desigur, cu o mulțime de dialecte, numai aa, numai oo și numai ee.

Atât de autohtonă, încât te poți descurca cu ea în Caraibe, în Indonezia, în Africa de Sud, și numai Dumnezeu mai știe prin ce colț de lume, pe unde a avut regatul olandez colonii.

HOLLAND

Aici omul simplu își îngrijește cu sfințenie metrul pătrat de grădină din fața casei. El, care, din cauza prețului totdeauna ridicat al pământului scos dintre ape, și-a construit casa la dimensiune umană, dar pe verticală. Cu o scară atât de abruptă deci, încât o urci aproape pe brânci și-o cobori cam în patru labe.

Omul simplu, adăugând câte un „je" sau un „tje" la fiecare cuvânt, pentru-al face mai dulce, un diminutiv, printre „h-uri" și „g"-uri. In diminutive deci, își exprimă el spaima, pentru țara care nu mai este atât de curată ca pe vremea când o spăla dimineața gospodina centimetru cu centimetru cu peria. Și tot în diminutive își arată, mângâindu-și mustața blondă, îngrijorarea vizavi de creșterea prețurilor și de șomaj. Asigurări sociale? Desigur. Doar că banii nu cad din cer. Pentru fiecare membru al societății care primește, unul muncește. Relație stânjenitoare, de ambe părți.

PAYS-BAS

Cu istoria ei complicată. Hughenoți, apoi spanioli, acum turci, marocani...

Cu drama acestui secol, care mai tulbură încă somnul generației ei mature, campurile japoneze din Indonezia, de după al doilea război mondial.

Cu complexul ei uriaș: rușinoasa capitulare.

Cu coșmarul ei: spargerea digurilor în 1953.

Cu măreția ei unică, denumită Deltawerk, cel mai fantastic sistem electronic de a ține în frâu Oceanul Atlantic. Pe care îl stăvilește apăsând pe un buton. Termenul de garanție al acestei lucrări faraonice: anul 2 586. Când, spun specialiștii, schimbând un cod, o nimica, într-un program, instalația va mai funcționa nestingherită încă o jumătate de mileniu, noi să fim sănătoși!

NEDERLAND

Cu bătrânele ei staif și cu tineretul ei-șui. Cu mesele scoase în fugă pe stradă de proprietarii de cafenele la fiecare rază de soare și duse apoi la fel de pripit înăuntru când, după câteva clipe începe ploaia. Sport cu care se îndeletnicesc de vreo câteva zeci de ori pe zi, fără să crâcnească, fiindcă, se știe, climatul e aicea durerea noastră cea mare, care scapă de sub control.

Nu la fel de îngăduitor este însă olandezul, cu lucruri ce țin de sine. O întârziere de cinci minute la o întâlnire dinainte stabilită? Mai bine să nu-ți mai arăți fața! O scrisoare fără distanța reglementară între paragrafe? La coș, oricât de vital ar fi conținutul ei!

Nederland deci. Cu fantastica sărbătoare de Ziua Reginei, când... vânzătorul-cumpărătorul sunt scutiți de impozite. Tentație la care nimeni n-ar putea rezista, așa că fiecare vinde ce poate: un cui, un pantof vechi, o brățară de diamante... Când, printre bogățiile și ciurucurile întinse pe jos de-o parte și de alta a străzii trece, făcând mare haz, însăși regina. O femeie de treabă, pe care în general n-o vede nimeni și nu o aude nimeni. Câteodată doar, își face apariția la ocazii festive, dar e atât de la locul ei, încât ai impresia că-și arată în public doar pălăria.

HOLLANDIA

Cu perdelele ridicate la geamuri, pentru ca trecătorul să privească în casă nestingherit. După cum și cel dinlăuntru, bolnav de singurătate, să se poată amăgi că ia parte la animația străzii.

Și ce vede cel din stradă în casă? Vede cina de la ora șase în jurul mesei amplasată peste tot în același colț de odaie. Vede apoi canapeaua așezată etern în celălalt colț de odaie. Cu eternul domn, citind eternul ziar. Cu eterna doamnă, aducând eterna cafea. Și cu eternii copii, care... de cum împlinesc 18 ani nu mai rămân eterni, ci se fac nevăzuți.

Dar în stradă, ce se vede în stradă?

O dată pe an se pot vedea col de mascați, defilând cu o copil candoare, cam prin primăvară, î le Carnavalului Țărilor de Jos.

Apoi în plină vară, se pot incredibilă apariție, coloanele de satori în costumele tradiționale Carnavalului din Caraibe (și nic dintre eternele doamne, și nici dintre eternii domni, nu cred c-a tea să se laude că rezistă ritmul fierbinte, chiar dacă au ghinion zile ploioase!).

Mai ai parte să vezi în stradă sulmanii îndreptându-se spre mo de Ramadam. Sau molucii, înti du-și tarabele, pentru a-și săr Pasar MALAM BESAR-ul.

Îl mai vezi pe turcul din colț tocmai și-a deschis brutăria. O italianul ce vinde pizza. Alături grec, de la care poți cumpăra b vale.

OLANDA MEA

„De ce spui «a mea» — mă într colegul meu Joost, — că doar țara ta?".

„Cum așa, nu-i a mea?

Nu alerg eu aici cu voi la ser dimineața, prin ceață? Nu-mi pl la timp impozitele, pe câștig, pe natul canalelor, pe purificarea ap pe conducte, pe lebăda care înoa lacul din spatele casei, ca să «peisaj»? N-am crescut aici un sănătos și duios, luptându-mă al de alții ca mine să-l ferim de rec dubioasă, de egoism și de pornog care i-ar fi putut face o piață di flet și trup?

N-am sărbătorit alături de voi tradițională a „Primului Hering", pescarii își reiau anual îndeletnic fără să perturbe înmulțirea speciilo legile naturii?

N-am plâns alături de van primarul Amsterdamului, când prăbușit un avion într-un cartie ne-a omorât câteva sute de oame

N-am demonstrat de curând preună cu premierul Lubbers împot rasismului?

Cum adică să nu fie Olanda mea? La fel ca toată lumea asta n și frumoasă dealtfel, în care ne e să ne naștem o singură dată și ca deci a noastră, a tuturor?".

Utrecht, 14 iunie 1993

MONICA SĂVULESCU-VOUDOURI

2003, ODISEEA AEROPORTULUI SCHIPHO

Este mare, este frumos și este iubit. Dar, are un nume bi SCHIPHOL, greu de pronunțat de către străini. Iată câteva și date despre unul dintre cele mai mari aeroporturi ale Euro

În anul 2003, Schiphol, Aeroportul Amsterdamului, va putea primi 30 milioane de pasageri anual, aproape dublu față de 1990. Alături de Frankfurt, Londra și Paris el va continua să fie între cele patru mari aeroporturi ale Europei unite. Element important, el va păstra o singură aerogară, după principiul „totul într-una", iar durata transbordării pentru pasagerii în tranzit va rămâne limitată la 45 de minute. Olandezii care trec prin Schiphol deja vorbesc despre „cel mai mare șantier al țării". La extinderea lui participă, pe lângă Aeroportul Schiphol însuși, compania aeriană KLM, Căile Ferate Olandeze etc. În afară de cei 50 000 de oameni angajați ai Aeroportului Schiphol în anul 2000, încă 100 000 vor căpăta de muncă în zona limitrofă, în servicii, în special.

Cel mai înalt turn de control din lume (101 metri), simbol al viitorului aeroport din Amsterdam, primul ment al lui Schiphol 2003 din p etapă de extindere, se poate obs deja.

Noua aerogară va avea în final metri lungime. O rețea de autost racordată la spațiile rezervate plec lor și sosirilor este în construcție. C citatea totală de staționare a parcă pe etaje va atinge 6 000 de mașini. tul acestor gigantice extinderi va f circa 3,5 miliarde de guldeni, adică milion de guldeni pe zi până în 2003. Dacă se ține cont și de extind companiei KLM și a gării ferov Schiphol, costurile vor trece de 10 liarde de guldeni. Forță motrice a nomiei olandeze, Schiphol nu-și m jează eforturile pentru a-și întinde pile dincolo de frontiere.

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Cazare

Dacă v-ați hotărât să vizitați Olanda în perioada de vară, este de preferat să faceți rezervări cu câteva luni înainte. Prețul informativ pentru o cameră de hotel (micul dejun inclus) este de 45 f de persoană, în timp ce la particulari prețurile variază între 17 și 35 f. Locul în camping pentru o persoană costă între 25 și 35 f. Pentru rezervări vă puteți adresa la Centrala Olandeză de Rezervări NRC Postbus 404, 2260 AK Leidschendam, Olanda.

În Olanda beneficiați de numeroase posibilități de a gusta preparatele gastronomice autohtone dar și cele franțuzești, chinezești, turcești sau indoneziene.

Pentru turiști există o rețea de peste 300 de restaurante Tourist Menu unde se poate mânca un prânz cu trei feluri pentru circa 21 f.

În restaurantele Neerlands Dis, pe care le puteți recunoaște după emblema care reprezintă o supieră roșu-alb-albastră, vă puteți delecta cu produsele autohtone într-o ambianță plăcută și pentru un preț moderat. Este o ocazie pentru a gusta anghila afumată, capucine cu slănină sau budinca de macaroa mare.

Dacă ați depăși ani și aveți pa nă, vă puteți a la casino pentru u de ruletă sau Jack.

Puteți vizita 3 muzee cumpărân Carte Anuală a elor, care este va un an și costă 15 tru cei care nu au plinit 19 ani și pentru adulți.

JE MAINTIENDRAI

antelăreasa – Johannes Vermeer

Compania cpt. Frans Banning Cocq și a lt. Willem v... – Rembrandt van Rijn

Eu pot să vă dau nume mai interesante decât ale acestui zugrumător. În Olanda, la vechea universitate din Hardewyk, și-a susținut teza de doctorat marele botanist Linné. La Haarlem, a trăit Laurențiu Koster, inventatorul tiparului. La Amsterdam, ca lucrător la o diamanterie și mucenic în această viață, s-a chinuit s-a cugetat cândva Spinoza. Pot să vă mai adaug pe Erasm și pe Grotius.

— Îmi dați voie? interveni cu liniște cel mai de aproape prietin al meu. Toate aceste sunt niște nume. Dacă nu sunt îndestulătoare ale dumneavoastră, hai s-adăugim pe un Rembrandt, un Hals ori un Vermeer. Ca pictor, am să-mi iau libertatea să vă semnalez un fapt mai semnificativ decât toate pentru starea de civilizație a poporului acestuia. Olanda, domnilor, este o țară în care de mult s-a înființat o societate pentru protecția peisagiului....

MIHAIL SADOVEANU
OLANDA

PLANUL DELTA

de salvare a patrimoniului cultural

Comorile artistice din muzee, documentele din arhive, monumentele Olandei, sunt amenințate de deteriorare. Vinovații: poluarea atmosferică, lumina prea abundentă, fluctuațiile de temperatură, insectele... Decis să lupte împotriva acestui proces, guvernul olandez a declanșat un amplu plan de salvare a patrimoniului cultural, denunit planul „DELTA".

O convorbire pe care am avut-o cu P.R. Brouwer, ambasador pentru operare culturală în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, ne-a clarificat, printre altele, legătura dintre t și cultură. Statul se îngrijește mai să stimuleze actul cultural, dar -și propune să-i judece calitatea, cum se întâmpla în regimul comunist când totul era sub un strict ntrol. Ca urmare a faptului că stase ține de o parte, guvernul olan- poate pune la dispoziție fondurile sare pentru activitatea culturală, instituțiile hotărăsc ele însele ce ograme organizează și cum le desșoară.

— Imaginea României nu e atât de ubă cum își închipuie unii. Când am st în țara dv. am fost impresionat entuziasmul, de eforturile depuse de experiența cu care se operează domeniul cultural. M-a impresionat mărul oamenilor tineri, care sub ausescu nu aveau nici o șansă, iar um au posibilitatea să-și dezvolte și -și etaleze talentele. Și asta trebuie dea speranță. Tineretul este cel re posedă viitorul. Este foarte imortant să fii deschis, cât mai desis spre exterior. Contactele cu străitatea, cunoștințele care pot fi acumulate în străinătate, acea reflectare culturii românești spre exterior, ate sunt lucruri care erau împiedite în trecut ; iar acum aveți o libertate de care trebuie să vă bucurați.

Necesitatea acestei operații s-a făcut simțită pentru prima dată în 1988 când Curtea de Conturi a publicat un raport ale cărui concluzii pesimiste în urma inspectării stării colecțiilor din cele 17 muzee naționale au stârnit rumoare în opinia publică din țară. Conservarea simplă s-a relevat a fi absolut insuficientă în raport cu factorii mai sus amintiți care au grăbit considerabil procesul de îmbătrânire a obiectelor de artă.

După un timid început în 1990 guvernul olandez a decis ca în 1994 suma afectată salvării patrimoniului cultural să crească la 30 de milioane de florini din care cea mai mare parte (25 de milioane) este afectată de Ministerul Bunăstării, Sănătății și Culturii. Domeniul de acțiune al Planului Delta este foarte vast, el incluzând muzeele naționale, muzeele care sunt în gestiunea provinciilor și comunelor (în număr de peste 800), arhivele, monumentele construcțiile care se numără printre comorile culturale importante, bogățiile naturale și arheologice. Pentru toate acestea planul „Delta" comportă patru etape : inventarierea, conservarea pasivă, conservarea activă și restaurarea.

Conservarea pasivă cuprinde o gamă întreagă de măsuri care vizează protejarea obiectelor de la deteriorare. Printre altele este vorba de asigurarea climatizării în muzee și arhive, protejarea împotriva ... de temperatură, a umidității și a luminii prea puternice etc. Studiul realizat a relevat că aceste norme nu sunt practic respectate nicăieri iar pentru a le realiza este necesară suma de 80 de milioane de florini. De asemenea s-a descoperit că aerul exterior este atât de poluat încât este necesară instalarea de filtre de aer pentru muzee și arhive. Deja un procent de 1,5 la sută din documentele aflate în arhive sunt inutilizabile declanșându-se un amplu plan de conservare și de transpunere atât a hârtiilor cât și a peliculei magnetice pe alte suporturi (cum ar fi microfilmul sau videodiscurile) mai rezistente și mai ușor de manipulat.

Prin conservare activă se urmărește salvarea obiectelor de la deteriorare prin procedee ca fixarea părților căzute, consolidarea elementelor componente etc. Obiectivul restaurării este și mai ambițios. Ea își propune aducerea obiectului deteriorat la starea lui inițială. Sumele care ar trebui afectate acestor două operații pentru toate muzeele olandeze sunt de 175 de milioane de florini și respectiv 150 de milioane.

Pentru realizarea acestor deziderate s-a impus o divizare a colecțiilor după importanța lor. Cea mai relevantă dintre aceste divizări este cea pentru muzeele naționale. Interesul cultural și istoric a fost luat drept criteriu de împărțire. Există patru categorii A, B, C, D care cuprind toate obiectele, de la floarea patrimoniului A cultural și până la exponatele ocazionale D.

Iată spre exemplu cum se împarte grupa A. În primul rând este vorba de obiectele de o valoare consacrată cum ar fi un tablou datat și semnat de Saenredam. Sau obiecte care dovedesc o fază din creația unui artist, un microscop al lui Van Leeuwenhoek. O a treia categorie este reprezentată de obiectele care, deși nu au o valoare specială, sunt legate de un eveniment istoric : colecția portretelor membrilor familiei d'Orange.

Dacă în anii '80 muzeele olandeze au sacrificat păstrarea colecțiilor și restaurarea obiectelor de artă în folosul atragerii unui număr mai mare de vizitatori, acum responsabilii statului olandez și-au dat seama că patrimoniul cultural trebuie conservat, cu orice preț.

Planul Delta, a cărui finalitate este anul 2001, este doar începutul a ceea ce, pe viitor, va trebui să fie mereu în centrul atenției ; lupta împotriva deteriorării patrimoniului cultural trebuie să devină o obișnuință.

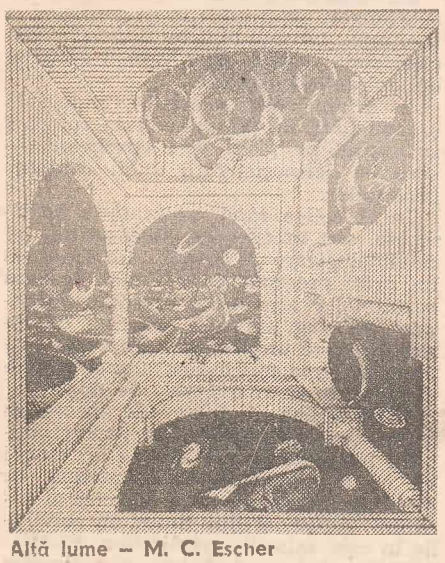

Altă lume – M. C. Escher

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

terdam, o lume a rizelor, o lume a diamantelor

Fiecare an, capitala landeză atrage peste e cinci milioane de ști care își pun înarea „cum e posibil acest oraș muzeu ste 7 000 de case și icii protejate) să fie același timp o meolă modernă ?".

a Amsterdam puteți ira Muzeul Național Vincent van Gogh, cu cele peste 200 de tablouri și 600 de desene ale sale și ale contemporanilor săi. În casa lui Rembrandt se găsesc colecția de gravuri și o serie de desene ale maestrului. La Rijksmuseum vă puteți desfăta privind colecția de artă flamandă și asiatică. La Muzeul figurilor de ceară Madame Tussaud prind viață personalități din lumea întreagă. Vaporul muzeu (museumboot) vă conduce pe canale la porțile a 16 dintre cele mai interesante muzee ale Amsterdamului, oferindu-vă în același timp o altă perspectivă a orașului.

Renumele unic al Țărilor de Jos este datorat părții de nord-est care poartă numele de Noord-Holland. Aici întâlnim vestitele mori de vânt, câmpurile înflorite, plajele kilometrice de la Marea Nordului, satele de pescari și pitorestile costume olandeze. Tot aici, la Purmerend, în fiecare joi, între orele 11 și 13 funcționează piața de brânzeturi. La Zuiderzee puteți vizita muzeul în aer liber al arhitecturii tradiționale Neerlandeze. La Haarlem puteți asculta celebra orgă Muller la care a cântat și Mozart.

JE MAINTIENDRAI

DUMNEZEU A CREAT LUMEA

Pictura olandeză

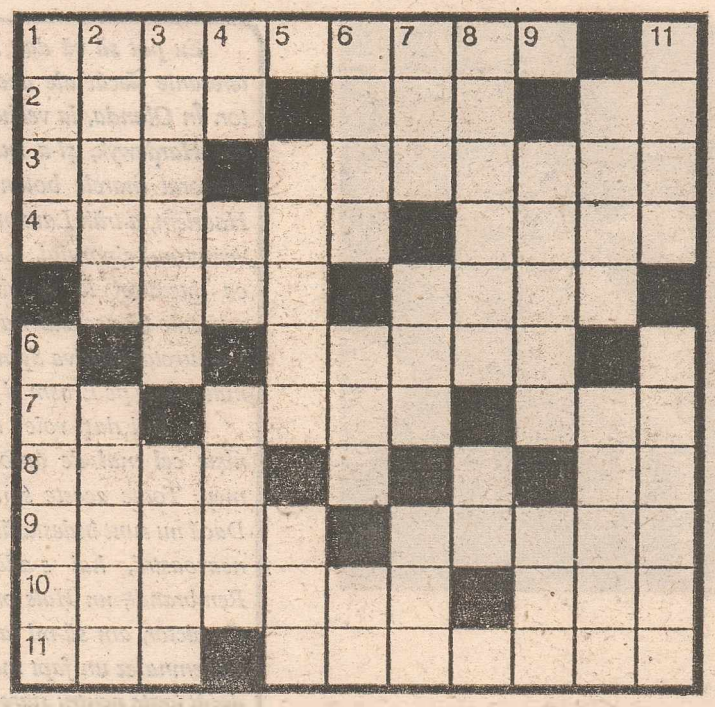

ORIZONTAL : 1) Celebru pictor și gravor olandez (Harmensz van Rijn), portretist inegalabil („Rondul de noapte", „Jan Six", seria celor circa 60 de autoportrete etc) și peisagist de o rară sensibilitate („Furtuna", „Peisaj cu obelisc", „Moara" etc). 2) Pictor din sec. XVII, autor de scene de societate (Jan) — Pictor născut în 1614 în zona de frontieră flamandă a Olandei de sud (Jacob van), autor de compoziții mitologice — Poftim. 3) Strigăt cu care se alungă câinii — Pictor născut la Haarlem în 1620 (Nicolaes) de la care ne-au rămas circa 800 de pânze autentificate. 4) „Orfanii primind îmbrăcăminte în...", pânză din creația lui Jan de Bray (1627—1697), pictor aparținând așa-numitului grup al „academiștilor" din Haarlem (pl.) — „...lui Rembrandt". ulei pe panel din seria de portrete dedicate de marele pictor părinților săi (nom.). 5) Prezente la calea ferată — Oraș italian care a inspirat penelul a numeroși pictori olandezi (Jan Both : „Sub zidurile...", Pieter Saenredam : „Coliseul din..." etc). 6) A alungi firele metalice. 7) Primele note ! — Populație din Vietnam — Ued în NE Algeriei. 8) Localitate în NV Greciei — Plin de apă. 9) „Portret de...", ulei pe panel de Rembrandt, datat 1647 și aflat la Muzeul Boymans-van Beuningen din Rotterdam — Unul dintre cei mai cunoscuți pictori olandezi din sec. XVII, dispărut în puterea vârstei dar lăsând în urmă o operă excepțională (Gabriel). 10) A retipări o carte — „Negustor cântărind...", tablou de Cornelius de Man (1621—1706), cea mai reușită pânză din seria celor înfățișând scene burgheze. 11) Siglă pentru „Societate cu răspundere limitată" — „O gustare cu...", capodoperă a picturii olandeze, creație a pictorului Frans van Mieris cel Bătrân, aflată la muzeul Ermitaj (sg.).

VERTICAL : 1) „... de noapte", celebru tablou din creația lui Rembrandt (neart.) — Localitate în sudul Țărilor-de-Jos, locul de naștere al pictorului Cornelius van den Voort (1576—1624). 2) Portretist din Amsterdam (Nicolaes; 1591—1654) autentificat, îndeosebi, prin linia degetelor răsfirate și ușor îndoite, precum și prin curbura manșetelor albe din pânzele sale — Pictor născut în 1640 la Overijssel, stabilit ulterior la Amsterdam, localitate unde a executat o sumedenie de portrete, vederi cu canale, naturi moarte, peisaje etc (Hendrick ten...). 3) Alt mare pictor olandez, (Frans van...), supranumit „cel Bătrân", fost elev al lui Gerard Dou. Tablourile sale fac mândria marilor muzee ale lumii (Ermitaj, Uffizzi, Galeriile de artă din Copenhaga și Viena, Pinacoteca din München etc) — Autor de scene de interior și de societate acest pictor a lăsat în urma sa circa 30 de lucrări (Jacobus). 4) Barbu Stănescu — Început de numărătoare — Hidromel. 5) Pictor născut în 1611 la Haga și stabilit ulterior (1624) la Oslo unde se spune că ar fi decorat castele (Adam van...) — Localitate în Namibia. 6) „... cu frasini", tablou care l-a făcut celebru pe Johannes Hackaert și aflat actualmente la Rijksmuseum din Amsterdam (pl.) — Nepot și elev al celebrului Gerard Dou, autor de interioare pline de rafinament (Dominicus van..., 1631—1676) — Teșite ! 7) Masă de vapori din atmosferă — Fluviu european care traversează Olanda vărsându-se în Marea Nordului — „Femeie curățând un...", tablou din creația lui Gerard Dou, unul dintre cei mai mari pictori olandezi (sec. XVII). 8) Profesie reprezentată în pânzele lui Rembrandt prin celebrele sale „Lecții de anatomie" — Cap de femeie ! 9) „...cerând iertare Esterei", tablou aparținând lui Rembrandt și aflat în Muzeul de Artă al României — Localitate în S.U.A. 10) Clară — A fosni. 11) „...cu copii", pânză semnată de unul din maeștrii picturii olandeze, Gaspar Netscher (1639—1684) — „Margine de...", „Poteca din...", sau „Dune cu..." sunt numai trei tablouri din creația lui Cornelis Vroom (1591—1661), maestru, unic în felul său, ale cărui lucrări figurează, printre altele, la Muzeele din Karlsruhe, Schwerin, Dresda, Londra, Berlin etc.

. Dicționar : NIE, MNON, NSA, VEVI, SRL, MIED, UIS, TOL, TAD, ȘUȘUI.

CONSTANTIN GRIGORE ■

ELMOBEROM

UN POSIBIL MODEL

— Domnule Dan Constantinescu, pare paradoxal ca în calitatea dv. de director economic al SC ELVILA INTERNATIONAL SA să prezentați SC ELMOBEROM SA din Beiuș. Ne puteți dezlega acest mister ?

— Desigur. Societatea comercială ELMOBEROM SA din Beiuș este o îmbinare, fericită cred eu, a trei tipuri de capital : capital privat românesc, majoritar, capital olandez și capital de stat. Concret, ELMOBEROM practic a luat ființă prin asocierea între întreprinderea de stat SC BEMO SA din Beiuș, SC ELVILA INTERNATIONAL SA din București, care deține pachetul majoritar de acțiuni, și un partener olandez.

ELMOBEROM este o întreprindere specializată pe producția de mobilier și tapițerie, iar rezultatele acestei asocieri sunt vizibile după numai aproape doi ani de la înființare.

În primul rând, acoperirea integrală a capacității de producție prin comenzi la export pe piața vest europeană — ceea ce definește fără dubii calitatea produselor.

În al doilea rând, programele desfășurate, sau în curs de desfășurare, de retehnologizare a firmei. Am finalizat un prim program care a stat la baza rezultatelor economice obținute, iar acum derulăm un nou program de investiții. Este un program amplu — eșalonat pe circa trei ani sub raportul plăților — de circa 4 000 000 de dolari.

În al treilea rând, considerăm un rezultat major realizările în planul ocupării forței de muncă. Firma nu numai că nu a eliberat forță de muncă dar a și angajat o serie de absolvenți ai Liceului industrial din Beiuș, în condițiile în care salariile angajaților ELMOBEROM-ului au fost cu aproximativ 26% superioare celor realizate în industria de profil.

— ELMOBEROM a devenit o firmă foarte profitabilă. Rolul partenerului olandez este semnificativ în acest sens ?

— Sigur, partenerul olandez are un anumit rol în ascensiunea ELMOBEROM-ului. Pentru a-l defini însă corect trebuie să definesc motivele care au stat la baza înființării acestei societăți.

În urma relațiilor comerciale pe care ELVILA INTERNATIONAL le-a avut cu fosta fabrică de mobilă, am putut să-i determinăm slăbiciunile ce o îndreptau spre un declin economic. Desprinsă din Combinatul de la Oradea, fosta întreprindere de stat avea în primul rând deficiențe în ceea ce privește dotarea tehnologică. Mare parte din operații, cu deosebire cele de finisaj, se executau în regim semimecanic cu implicații negative asupra calității produselor și implicit a competitivității pe piața externă.

În al doilea rând, întreprinderea era subcapitalizată, fapt ce-i limita marja de acțiune în condițiile cunoscute de blocaj financiar și inflație.

În al treilea rând, întreprinderea nu dispunea de o rețea de aprovizionare ritmică a necesarului de materii prime cu acele produse deficitare pe piața internă, fie sub raport cantitativ, fie al calității.

Și nu în ultimul rând întreprinderea avea dificultăți în ceea ce privește penetrarea și organizarea de rețele de distribuție pe piața vest-europeană.

Cunoscându-i aceste probleme și determinându-și corect posibilitățile, ELVILA INT. a răspuns pozitiv solicitării de asociere din partea fostei întreprinderi de stat BEMO, asumându-și responsabilitatea retehnologizării și capitalizării. Cum ELVILA INT. avea în acel moment colaborări foarte bune cu firma BELCO, i-a solicitat președintelui acesteia asocierea pentru rezolvarea, cu pragmatismul specific olandez, a problemelor speciale de aprovizionare și deschiderii rețelelor de distribuție pe piața vest-europeană. Astfel, BELCO BVBA prin relațiile de afaceri pe care le are cu firmele olandeze VOS și HABE ne-a asigurat un segment de piață stabil în Olanda și Belgia. Colaborăm însă în domeniul exportului și cu alte firme din Franța, Germania, Austria, S.U.A.

— De obicei, investitorii străini doresc să dețină controlul afacerilor în care se implică. La ELMOBEROM însă capitalul privat românesc este majoritar. Care este, în aceste condiții părerea asociatului olandez despre managementul românesc ?

— În privința conducerii societăților mixte au existat și există suspiciuni care au darul, dacă nu de a îndepărta posibilii parteneri externi, cel puțin de a-i face mai circumspecți. Aceste suspiciuni se referă, pe de o parte la așazisa incapacitate managerială a conducătorilor întreprinderilor românești, iar pe de altă parte la o anumită tensiune acumulată în timp și manifestată în ideea că o asociere în care capitalul privat va predomina va duce la mutații spectaculoase în structura de conducere a întreprinderii.

În esență, ambele idei le consider forțate și îmi bazez constatarea pe datele concrete de la ELMOBEROM. A vorbi despre capacitate managerială fără a oferi echipei conducătoare determinări concrete, înseamnă să rămânem la pura teorie. Aceasta mai ales în condițiile în care în mediul economic românesc suntem confruntați cu o serie de dificultăți privind aprovizionarea, desfacerea, blocajul financiar, inflația, viteza de reacție în sistemul bancar.

Apreciind corect restricțiile provenite din exteriorul firmei, partenerul olandez și ELVILA INT. au reușit să degreveze echipa managerială de problematica asigurării fluxurilor materiale și de capital necesare desfășurării producției, rezolvând, în condiții de maximă eficiență și problema desfacerii produselor.

Această colaborare între asociați a permis echipei de conducere să se concentreze pe dezvoltarea capacității previzionale, pe termen scurt și mediu, pe gestionarea întreprinderii și pe conducerea efectivă a procesului de producție. În aceste condiții, calitatea managementului poate fi corect evaluată, iar aprecierile asupra echipei de conducere a ELMOBEROM sunt favorabile, partenerul olandez realizând că în România sunt resurse surprinzătoare și în acest domeniu.

În ceea ce privește suspiciunile privind o eventuală intervenție brutală a patronatului în managementul întreprinderii consider că evoluția de la ELMOBEROM demonstrează contrariul. Cei trei asociați nu numai că au păstrat toată conducerea fostei întreprinderi de mobilă, dar chiar au promovat în echipa de conducere un nou inginer șef. Realismul și profesionalismul acestei decizii consider că sunt demonstrate de realizările firmei.

— Prin prisma relațiilor multiple pe care le aveți cu mediile de afaceri olandeze, considerați că asocierea României la CEE va mări gradul de penetrare a firmelor olandeze în economia noastră?

— Din punctul nostru de vedere pot da un răspuns afirmativ. Și îl motivez prin faptul că relația cu partenerul olandez nu este un unicat. Atât ELMOBEROM ca producător, cât și ELVILA INT. ca și comerciantul său principal, au relații de colaborare cu numeroase firme din Olanda și aș aminti aici cel puțin firma IMINCO MEUBLE. Colaborarea serioasă cu acești parteneri ne face să luăm în considerare o viitoare asociere de tipul ELMOBEROM-ului.

Din punct de vedere macroeconomic, viitorul „mariaj" al României cu țările CEE — spre care tintim cu toții — va obliga la mutații calitative în economie și la un anumit grad de stabilitate. În aceste condiții consider că ponderea investitorilor străini și evident a celor olandezi în România va crește semnificativ.

CE FACI CÂND AJUNGI ÎN OLANDA

Haga

Nicăieri, în Olanda, nu veți găsi o combinație mai armonioasă : Haga și cele două stațiuni balneare : efervescentul Scheveningen și intimul Kijkduin.

În vechiul centru, amatorul de plimbări găsește o adevărată plăcere mulțumită numeroaselor „promenade" și pasaje interzise traficului auto. Scheveningen, după o cură de întinerire radicală a devenit cea mai frumoasă, cea mai mondenă și cea mai vie stațiune balneară din Olanda. Aici puteți vizita Muzeul Municipal (251 de pânze semnate Mondrian), muzeul Maurithuis (pictura flamandă și olandeză din secolele XIII—XVII), orașul miniatură Madurodam, sinteză a țării la scara 1/25, parcul de distracții Duinrell.

Rotterdam

Al doilea oraș ca mărime din Olanda și portul cel mai mare și cel mai animat din lume. Rotterdam este în același timp, un oraș cu un centru modern dar cu cartiere istorice.

Aici puteți vizita muzeul Boymans van Beuningen unde puteți admira măiestria unor Van Eyck sau van Gogh, precum și pictura italiană sau franceză din secolele XV—XIX; Muzeul Marinei, Muzeul Toy Toy, o colecție de jucării mecanice și de păpuși de la 1 700 până în 1940.

Cei care doresc să cumpere și altceva decât suveniruri este bine să știe că li se poate rambursa TVA-ul cu condiția ca valoarea cumpărăturilor să fie de cel puțin 300 de florini pe zi și magazin. Pentru a beneficia de această scutire de taxe, turistul trebuie să prezinte produsele la vamă însoțite de facturi, în termen de 30 de zile de la data cumpărării. La vamă se ștampilează facturile și cumpărătorul e obligat să le trimită la magazin pentru a obține rambursarea TVA.

CUM SE VEDE DUNĂREA CU „OCHELARI OLANDEZI"

LA MINISTERUL TRANSPORTURILOR, LUCRĂRILOR PUBLICE ŞI AL ADMINISTRĂRII APELOR

Împreună cu domnii M.M. Vlasveld şi H.J. Drost am încercat să aflăm câteva amănunte despre colaborarea româno-olandeză în privinţa Deltei Dunării.

— Se poate face o comparaţie Rin—Dunăre : Rinul este foarte infectat însă se face tot posibilul să-l purificăm, pe când Dunărea este mai curată, însă se găseşte într-un proces de infectare. Delta Dunării este atât de mare, de complexă, încât noi admirăm faptul că o groază de porţiuni sunt încă pure ! Prin „ochelari" olandezi însă, pentru că noi suntem familiarizaţi numai cu ape infectate. Pentru noi este prioritar ca acele teritorii care sunt un pic infectate să fie purificate ! Probabil că ştiţi, în cadrul Comunităţii Europene este un interes tot mai crescut cu privire la calitatea apelor Dunării ! Şi prioritar este, de asemenea, ca acele puncte dubioase să fie imediat prelucrate, cu scopul de a curăţa Dunărea !

— Răspunzătoare pentru Delta Dunării este întreaga Europă! Ce se concepe în acest sens ?

— În momentul de faţă, ne aflăm în stadiul de inventariere a problemelor de pe Dunăre. Prima fază este de a evalua cheltuielile ! De-abia după aceea, vom primi fondurile respective pentru a implementa planurile.

— La ce ajută creşterea interesului general pentru mediul înconjurător ?

— În general, conştiinţa publicului privitor la ce se întâmplă cu natura este un factor care a contribuit la ridicarea nivelului de trai. Iniţial, obţinerea unui grad ridicat de trai a ignorat mediul ambiant. Dar la un moment dat ne-am întrebat : — „Nu mergem prea departe ? Hai să reinvestim din ceea ce am câştigat noi, în plan economic, în natură !"

— Cum apare România din acest punct de vedere ?

— În timpul anilor '80, au fost realizate contacte cu persoanele din România care aveau experienţă în problemele Deltei Dunării. Am făcut cunoştinţă şi cu nişte biologi şi ca urmare, ne-am creat o imagine foarte limpede despre cum sunt organizate lucrările în Delta Dunării ; natura o cunoaştem, însă în amănunte, infrastructura, nu !

Spre uimirea noastră, am constatat că există o situaţie asemănătoare între Olanda şi Delta Dunării.

Este în interesul nostru să ne îndreptăm spre români. În Delta Dunării acel complex de plante, păsări — e uluitor şi am căpătat experienţă din realitatea românească. Am avut o mulţime de plante şi păsări şi noi, însă de-a lungul timpului au dispărut.

În 1987 contactele au încetat. Dar în 1991 ne-am pomenit cu o cerere din partea românilor pentru a coopera. Ne-am adus imediat aminte de Delta Dunării şi ne-am dat seama că autorităţile din România au intenţia să modifice radical politica cu privire la Deltă.

— Şi, ca urmare ?

— Anul trecut am făcut o vizită la Tulcea — la Institutul specializat pentru Delta Dunării. Şi aşa am ajuns la un fel de învoială ca să armonizăm interesele noastre pentru Delta Dunării şi interesele românilor pentru asistenţa tehnică. Este un ţinut splendid, însă în ceea ce priveşte întreţinerea, din punct de vedere tehnic au şi românii lacunele lor.

Anul acesta, în martie, am fost iarăşi la Tulcea şi am întocmit un plan de campanie pentru 1993, în care se oglindesc tocmai acele interese pe care le-am menţionat. Împreună am stabilit să se întocmească o hartă a vegetaţiei din Delta Dunării, de importanţă primordială pentru specialişti, ca să ştie ce creşte şi unde creşte şi în ce cantitate. Foarte important pentru recoltarea stufului, iar pentru noi să vedem cum ia fiinţă un astfel de teritoriu. Pentru că vegetaţia este elementul principal, pe care se bazează celelalte aspecte ecologice.

În ultimii ani numărul cormoranilor a scăzut enorm în Olanda, cu toate că mănâncă o groază de peşte ! Ne e teamă să nu dispară ! De aceea am invitat o delegaţie de ornitologi din România care au luat parte la un simpozion dedicat cormoranilor. A luat fiinţă astfel o reţea interactivă, de schimb de experienţă şi de activităţi.

AL TREILEA EXPORTATOR MONDIAL DE PRODUSE AGRICOLE

Această performanţă extraordinară pentru o ţară de mărimea Olandei este realizată doar cu 4,6 la sută din populaţia activă. Despre cât de mult se munceşte în acest sector, dar mai ales cum se munceşte pentru a ajunge la asemenea rezultate, ne-au oferit amănunte domnii Nicholas Schelling şi Jan E.M. Lint, de la Ministerul Agriculturii.

În primul rând, creşterea vitelor şi agricultura sunt domenii tradiţionale. Serele de flori, pomicultura se practică de o perioadă mai scurtă; de exemplu, regiunile sărace de dinainte de război, sunt acum foarte bogate datorită lor sau creşterii porcilor, oricum datorită agriculturii, în general.

În al doilea rând în Olanda practic nu există sector de stat. Ministerul Agriculturii are un rol de sprijin şi de control. Raza o constituie fermele familiale. Există apoi asociaţii de ferme, numite cooperaţii sau cooperative. Intrarea în aceste cooperaţii este benevolă. Statul nu s-a amestecat în nici un fel în aceste asociaţii. De vânzarea produselor se ocupă cooperaţiile, iar preţurile se stabilesc prin licitaţii. Rolul agricultorului este de a livra produse, care trebuie să se încadreze în nişte clase de calitate foarte exacte. „Deci, el nu se ocupă de vânzare, precizează dl. Schelling, dar ştie că va obţine pe marfa lui cel mai bun preţ mediu. Acest sistem, vechi de peste o sută de ani, este atât de bine pus la punct încât seara fermierul îşi aduce produsele, la prânz ele s-au vândut prin licitare unor organizaţii care se ocupă de comercializare pe piaţă, iar la ora unu ştie ce preţ a luat; în timp de o săptămână i se decontează suma, care este garantată de cooperaţia din care face parte. Pentru operaţiunea de licitare el plăteşte între 3—5 la sută din cifra de afaceri. Odată intrat într-o cooperaţie nu poţi participa decât la licitaţiile organizate de aceasta. Cea mai mare parte a produselor agricole urmează filiera explicată mai sus".

În Ministerul Agriculturii lucrează 12 000 de funcţionari. Există un departament central şi departamente pe fiecare provincie şi instituţii pentru cercetare, învăţământ, etc.

Pentru ţările din Europa Centrală şi de Est a fost pus în aplicare un program general de asistenţă, de care beneficiază şi România. Priorităţile acestui program sunt stabilite de Ministerul Agriculturii din România. Un institut din Olanda are deja pregătit un plan de dezvoltarea culturii cartofului în judeţul Braşov. Un alt proiect vizează agricultura din Ilfov. 80 de fermieri din Vidra au înfiinţat o uniune cu agricultori olandezi. „Cred că şi în România fermierii ar trebui să se organizeze în nişte asociaţii, astfel s-ar putea face mai uşor dotarea", conchide dl. Lint.

ADRESE ALE UNOR SURSE OLANDEZE DE INFORMAŢII COMERCIALE

Ambasada Olandei

71271 Bucureşti
Strada Atena nr. 18
Dl Willem 9, van Ee
tel. 633 22 92 ; fax 312 76 20

Ambasada României

2517 KA The Hague
Catsheuvel 55
Dl. Gh. Ududoiu
Dl. Gabriel Dumitrescu
tel. 0031 070 3543796
0031 070 3541580
fax 0031 070 3541587

Camera de comerţ şi industrie

Chamber of Commerce and Industry Amsterdam

Koningin Wilhelminaplein 13
1062 HH AMSTERDAM
Tel. : (0) 20-172882
Tx. : 18888
Fax. : (0)20-172493

Chamber of Commerce and Industry Rotterdam

Beursplein 37
P.O. Box 30025
3001 DA ROTTERDAM
Tel. : (0)10-4057777
TX. : 23760
Fax. :(0)10-4145754

Consilii de mărfuri

Produse agricole

Agricultural Products
Stadhoudersplantsoen 12
P.O. Box 29739
2502 LS THE HAGUE
Tel. :(0)70-3708708
Tx. : 32579
Fax : (0)70-3461400

Produse lactate

Dairy Products
Sir Winston Churchilllaan 275
P O Box 5806
2280 HV RIJSWIJK ZH
Tel. : (0)70-3409911
Tx. : 32318
Fax. (0)70-3989215

Septel şi carne

Livestock and Meat
Sir Winston Churchilllaan 275
P.O. Box 5805
2280 HV RIJSWIJK ZH
Tel. : (0)70-3409922
TX. : 33730
Fax. : (0)70-3954465

Plante ornamentale, flori

Ornamental Plants and Flowers
Bezuidenhoutseweg 153
2509 LK THE HAGUE
Tel. : (0)70-3814631
Tx . 31406
Fax. : (0)70-3477176

EVD — Agenţie pentru Comerţ Exterior

Netherlands Foreign Trade Agency
P.O. Box 20101
2500 EZ DEN HAAG
Tel. 70-3798811

Adrese firme olandeze

Pyttersen's Nederlandse Almanak
(adresses of. a. o. Dutch
organizations in trade and industry)
Koninklijke Drukkerij v.v. Garde
Ambacht 2
5301 KW ZALTBOMMEL
Tel. : (0)4180-14741
Fax. : (0)4180-13532

Paginile galbene

Gouden gids
(Yellow pages)
P.O. Box 12481
1100 AL Amsterdam
Tel. (0)20-5676767
Tx. : 12488
Fax : (0)20-961866

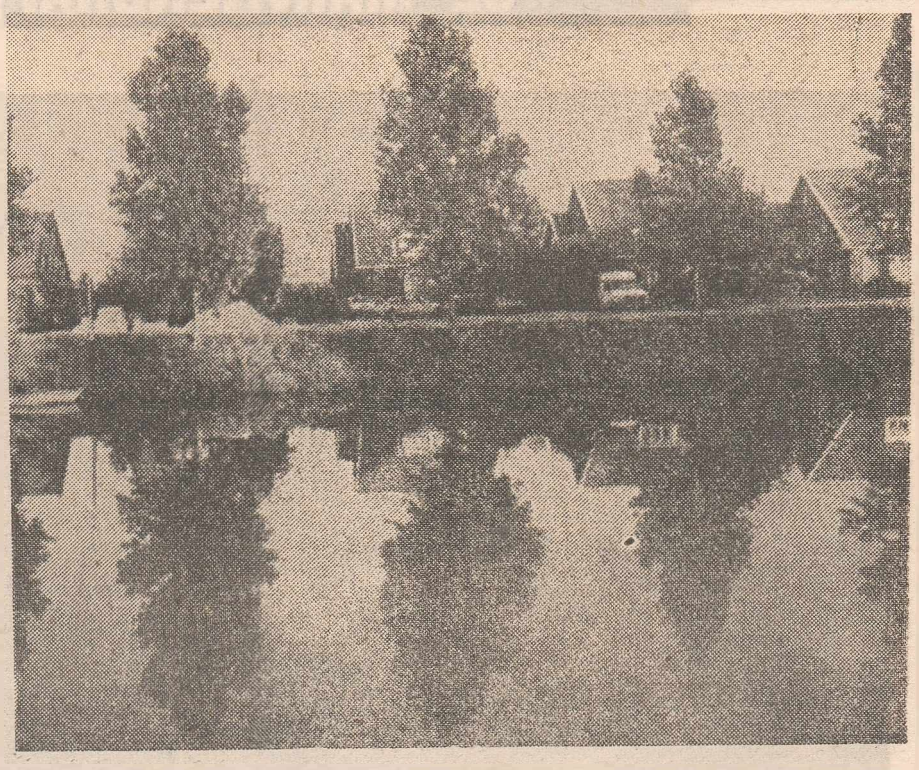

UN CARTOF, DOI CARTOFI...

Discuţie cu J. W. van Nieuwenhuyzen, directorul exportului la firma Wolf & Wolf B. V.

— Suntem bucuroşi că aţi găsit puţin timp şi ne-aţi vizitat, pentru că noi întreţinem contacte de foarte mulţi ani cu agricultura românească. România e prin excelenţă o ţară cu posibilităţi enorme de cooperare cu agricultura olandeză şi în special cu această întreprindere. Ea a fost înfiinţată în 1903. Primii 40—50 de ani s-a ocupat numai cu cartofii de consum. După anii '60 ne-am îndreptat către exportul de cartofi de cultură. Ne-am specializat în crearea de noi soiuri de cartofi, în special acele soiuri specifice unor condiţii mai dificile. Avem relaţii în acest sens cu America Centrală, de fapt locul de origine al cartofului, Africa de Nord, Europa de Vest, de Est, Centrală şi în special cu C.S.I. Orientul Mijlociu şi Asia (Taiwan, Indonezia). Prima dată am exportat spre America Centrală, Asia şi Africa pentru că tocmai acolo se găseau acele soiuri specifice iar în ultimii ani ne-am îndreptat atenţia spre Europa Centrală, de Vest şi C.S.I. Suntem, din punct de vedere administrativ, o filică a unui concern mai mare — CEBECO, care e în acelaşi timp cea mai mare corporaţie agrară din Olanda. Acum 6—7 ani am aderat la CEBECO pentru că ne găseam într-o dilemă : să dezvoltăm un centru propriu de cercetări sau să aderăm la o firmă care are deja un asemenea centru. Primim material tehnologic superior din partea întreprinderii, iar la sfârşitul sezonului ne recompensăm cu cartofii pe care-i exportăm. Anul trecut am exportat 130 000 t în 60 de ţări din lume.

— La prânzul la care ne-aţi invitat vor fi cartofi ?

— Numai cartofi !

— Nu credeţi că sunteţi nepermis de tânăr pentru funcţia asta ?

— Nu, pentru că altfel nu eram pe acest scaun.

— Ce specialitate aveţi ?

— Agricultură combinată cu marketing.

— Pe ce vă bazaţi, când spuneţi că din punctul dvs. de vedere relaţiile cu România pot fi din ce în ce mai bune ?

— Noi am observat că România are deja cunoştinţe şi acele soiuri necesare de cartofi, materialul iniţial. În urma transformărilor economice şi politice din România, am observat că România e mult mai deschisă pentru a accepta ideile din Vest. Anul trecut s-a înregistrat o creştere enormă a exporturilor de cartofi spre România şi, din probele tehnice şi practice a reieşit că în condiţiile climaterice de la dvs. soiurile olandeze au contribuit la creşterea potenţialului de producţie. Românii au fost entuziaşti cu privire la această propunere şi pentru că aici există condiţii optime pentru crearea soiurilor sănătoase s-a stabilit ca la fiecare 2—3 ani românii să preia noi soiuri de cartofi pentru a-şi împrospăta propriul material şi pentru a-şi crea perspective. Am observat că românii au nevoie de soiuri sănătoase nu atât pentru creşterea producţiei cât pentru apărarea lor împotriva bolilor. Metodele de combatere a acestor boli nu sunt suficiente şi în acelaşi timp sunt foarte scumpe. În Olanda sunt 70 000 ha cultivate cu cartofi iar sub Ceauşescu în România se spunea că ar fi aproximativ 300 000 ha.

— Aşa e ?

— De fapt, e ceva între 100 000 şi 150 000 ; deci, condiţiile sunt uşor de comparat. Noi am dori însă nu doar această direcţie Olanda — România, ci şi întreprinderea de proiecte de colaborare cu institute agrare din România şi împreună să se elaboreze asemenea proiecte de dezvoltare (avem deja contacte cu Institutul din Braşov).

— Ce diferenţă e între cartoful care a „emigrat" din America şi cel de azi ?

— În ciuda atâtor diversificări şi creării de diverse soiuri, pentru cercetări noi totdeauna ne folosim de soiul original pe care-l încrucişăm. Cu amănunt interesant : soiurile americane sunt încă foarte rezistente, foarte bune, dar recolta nu se compară cu a cel produs nou obţinut prin experienţe. America e patria cartofului şi întotdeauna se ţine cont de acest lucru, de soiul original. Totuşi, din Olanda se exportă cartofi spre America Centrală.

— Care e cel mai bun cartof din lume ?

— Nu pot să spun decât ţinând cont de propria producţie. În principiu, un soi care în Suedia se bucură de un succes nebun, în Franţa poate să dea o recoltă mizerabilă. Dacă raportaţi la condiţiile climatice într-adevăr s-ar putea discuta despre cel mai bun soi. Dar fiecare pământ în care se pun cartofi îşi pune amprenta asupra soiului respectiv. Precipitaţiile, temperatura, rezistenţa la boli... sunt factori care pot influenţa... De exemplu, soiurile „Diamant" şi „Cardinal" indiferă de dificultatea, de condiţiile climatice ce dau cel mai bun rezultat.

— Cercetarea în ce direcţie merge ? Ce se caută acum în materie de cartof ?

— Acum 5 ani eram interesaţi în mărirea producţiei însă în ultimul timp s-a pus mai mult problema calităţii. În plus, în Europa de Vest se fac eforturi ca să se folosească cât mai puţin substanţe chimice. În fond, e un program paralel cu cel din România, pentru că acolo au nevoie de aceste cercetări...

WOLF & WOLF VĂ OFERĂ O GAMĂ VASTĂ DE SOIURI DE CARTOF DE CEA MAI BUNĂ CALITATE!

Un produs de primă calitate răspândit în întreaga lume

Wolf & Wolf depune toate eforturile pentru obţinerea de noi soiuri de cartof şi perfecţionarea metodelor tehnologice cu scopul de a contribui la optimizarea culturii dumneavoastră. Prezenţa firmei în întreaga lume se datoreşte experienţei îndelungate în activităţi de export. Specialiştii firmei **Wolf & Wolf** vă oferă sfaturi tehnice generale şi susţin proiectele de amplasament. **Wolf & Wolf** foloseşte priceperea şi experienţa sa pentru a avea grijă de viitorul dumneavoastră.

O alegere din numeroase soiuri care un punct comun: calitatea!

Wolf & Wolf vă prezintă caracteristicile specifice soiurilor sale. O modernă staţiune de cercetare şi o echipă de specialişti vă aşteaptă la Lelystad. Dacă doriţi să cunoaşteţi mai multe despre cartof, puteţi contacta un renumit expert:

WOLF & WOLF

Wolf & Wolf doreşte să împartă priceperea cu clienţii săi

Wolf & Wolf vă oferă o gamă vastă de noi soiuri de cartof pentru sămânţă de excelentă calitate.

Wolf & Wolf are soiuri specializate pentru obţinerea de chips, cartof pai şi pentru industrializare în general. Firma vă oferă, de asemenea, soiuri pentru consum în stare proaspătă cu un gust excelent. Paralel cu continua grijă pentru o perfectă calitate, **Wolf & Wolf** oferă clienţilor săi toate sfaturile dorite.

Condiţiile climatice, tipul de sol şi tehnologia culturii sunt luate în considerare pentru a permite clienţilor noştri să obţină producţii mari de cartof în întreaga lume.

Steenstraat 1, P.O. Box 400, 8200 AK Lelystad Holland, Fax 31-3200-32614, Telex 70300 Wolf NL, Tel. 31-3200-70300
Bankrelatie Amrobank 46.35.48.000, Rabobank 11.25.09.010, ABN 54.02.94.519, Kamer van Koophandel nr. 35382 Lelystad.

SOCIETATEA DE PRODUCȚIE SE VA DEPLASA SPRE EST

Ferd van den Breemer : „Acum este mai greu"

Stork este una dintre marile companii olandeze care colaborează cu România. Dimensiunea ei internațională este cu adevărat impresionantă : 83 de filiale în 35 de țări, 16 000 de angajați în Olanda și în lumea întreagă care realizează o cifră de afaceri de peste 3 miliarde de guldeni. Acțiunile ei sunt cotate la bursele din Frankfurt, Geneva, Zürich sau Amsterdam. Stork are trei activități de bază : sisteme industriale pentru imprimări și acoperiri, folosite în special în industria textilă ; sisteme de ambalare și prelucrare a alimentelor ; prestații industriale — proiectare de centrale electrice, construcția de turbine, sisteme de prelucrare a maselor plastice, industria petrolieră, etc.

Stork Protecon B.V. face parte din Grupul Stork. Cu ce se ocupă această societate am aflat de la dl. Ferd van den Breemer, director pentru export pentru mai multe țări, între care și România. Stork Protecon are o filozofie simplă, dar eficace : punerea la punct a unor tehnici și echipamente de prelucrare a cărnii în așa fel încât, investițiile clienților ca și utilizarea materiei prime să fie cea mai rentabilă cu putință. „Deoarece, suntem furnizori ai celor mai noi utilaje pentru prelucrarea cărnii, spune dl. Breemer, putem să oferim și cele mai multe opțiuni ; de la o mașină independentă până la o linie de prelucrare automatizată. Gama se întinde de la sisteme de recuperare, de dezosare, de tranșare, de condiționare sau conservare până la procedee și echipamente pentru producerea cârnaților". Stork Protecon face afaceri cu România de mulți ani și este reprezentată la București de firma Peja. Comparativ cu perioada dinainte de 1989, acum este mai greu. „Sunt necesare eforturi suplimentare pentru a contacta clienții potențiali, iar lipsa valutei ne creează alte probleme".

Abordând, în general, viitorul Europei, dl. Breemer crede că „societatea de producție se va deplasa spre Est, țările din Vest concentrându-se pe cercetări și tehnologie înaltă, în prima zonă geografică aflându-se și cantitățile mai mari de materii prime și o forță de muncă mai ieftină ; firește, decalajul privind nivelul de trai se va micșora, dar e nevoie de una sau chiar de două generații care să muncească serios". Diferența dintre muncile pe care le va face Estul, respectiv Vestul, vine și din faptul că „după al doilea război mondial, pe noi ne-au ajutat americanii, iar dvs. i-ați ajutat pe ruși.

Și aici, decalajul va scădea, dar tot lent".

Recesiunea nu a afectat Grupul Stork. „Suntem pregătiți pentru viitor; avem rezultate financiare foarte bune și ne putem permite să facem cheltuieli mari pentru cercetare și dezvoltare. În viitorul decenliu se va pune accent pe tehnologie înaltă".

Revenind la relațiile cu România, dl. Breemer este totuși optimist. „Înainte veneau la noi oameni trimiși de stat, pe cheltuiala statului, iar azi au început să vină oameni de afaceri români pe propriile lor cheltuieli, deci au interes să vină la Stork".

Podul de la Boroaia

Într-un rând – acum douăzeci de ani – în fața podului de la Boroaia, distrus de puhoiul Moldovei, vorbeam cu gospodarul Gheorghe Roșu și încercam să-i dovedesc că un pod de beton armat e mai bun decât unul de lemn. Când se vor construi peste Moldova poduri de beton armat, năvălirile și bătăile apei vor rămânea neputincioase. – Ascultă, Gheorghe Roșu, – adăugeam eu la obiecțiile lui vioaie, știința omului și puterea omului au ajuns așa de departe, încât țin în loc și apele mării. Iată, se vorbește și-n cărți că este o țară numită Olanda, în care oamenii au ridicat zăgazuri oprind marea, și au pământul țării lor mai jos, subt lezătură și sub linia mării. Dacă oprește omul marea, crezi că nu e-n stare să stăpânească un râu ca Moldova?

Gheorghe Roșu nu s-a gândit prea mult ca să-mi răspundă:

— Apoi, domnule, după cât înțeleg eu; – deși n-am văzut-o niciodată, marea e o apă care șede așa, fără viață. Și când ridică valuri, nu curge, – ci se zbate în loc, ca o pânză. Pe când Moldova e apă vie. Ea scurmă, bate și rupă...

Podul de la Boroaia și astăzi e tot de lemn și-l strică apele crescute în fiecare an. Nu-l vinovat pentru asta Gheorghe Roșu – ci inteligența lui și bunul simț de care cu toții ne bucurăm nespus și pe care le au și conducătorii lui Gheorghe Roșu. Însuși acest popular gospodar simbolic îmi zâmbea cu isteție judecând zădărnicia olandeză și progresele științifice, – și sta nepăsător, cu mâinile înfipte în chimir, lângă ogoarele nearate, și avea între umeri un suman vechi, cu multe găuri, ca să nu opulе rezistență vântului și să nu se mai ostenească proprietarul lui să-l tragă de mânici ori să-l ție cu mâna.

MIHAIL SADOVEANU

OLANDA

O ȘANSĂ PENTRU FERME ROMÂNEȘTI DE PRODUSE LACTATE

interviu cu dl T.N.J. Velzeboer, compania Van Der Ploeg En Terpstra B. V.

— Suntem impresionați de ceea ce am văzut aici mulțumită invitației dlui Van der Ploeg. Cum de ați reușit să vă purtați cu atâta grijă, aș spune chiar cu dragoste, față de aceste animale care arată ca în prospectele dvs., curate, bine hrănite și cu niște ugere pe care de abia le duc ?

— Vaca este un animal foarte prețuit în Olanda, unul dintre simbolurile ei. A adus bunăstare în multe familii de fermieri de-a lungul secolelor și ne-a adus și faimă în toată lumea. E suficient să vă spun că dacă nu am fi atât de atenți, dacă nu ne-am face meseria corect, nu am exista ca firmă. Existența noastră depinde de această grijă.

— Când a fost înființată Van der Ploeg En Terpstra B.V.?

— Acum 15 ani, domeniul nostru principal de activitate fiind exportul de vite. Pe lângă acesta putem oferi expertiză și utilaje pentru tot ceea ce înseamnă o fermă de produse lactate, de la obținerea șeptelului, prelucrarea lui și distribuție. Exportăm vite, utilaje, tehnologie și cunoștințe.

— Cum se pot obține aceste producții de 7 000—8 000 de litri de lapte?

— Sunt doi factori de controlat. Primul ,îmbunătățirea permanentă din punct de vedere genetic a raselor. Al doilea este factorul extern: cum sunt ținute, la ce temperatură, cum sunt hrănite și cu ce. Sănătatea vacii joacă un rol primordial, imediat după calitatea rasei.

— Care este legătura pe care o aveți cu România ?

— Am înființat împreună cu S.C. Agrozootehnica S.A. Mihăilești o societate mixtă, Roneda S.A., pentru producerea și valorificarea laptelui. Noi avem 50 la sută din capital, ferma din Mihăilești , 44 la sută, iar Prodas Holding care vinde prin magazinele ei produsele obținute, 6 la sută.

— Care este contribuția celor doi acționari principali?

— Partea olandeză asigură 400 de vaci rasa Holstein Friesian, dintre care s-au livrat 200. Potențialul de producție al acestei rase este de 7 000 l/cap anual. De asemenea, instalațiile de muls, și cele de prelucrare a laptelui ca și instruirea necesară specialiștilor români.

Partea română pune la dispoziție pământul, baza furajeră, două grajduri pentru cele 400 de vite. Renovarea celui de-al doilea grajd va fi terminată în această vară.

— Cum apreciați relația cu partenerul român?

— Deocamdată avem numai cuvinte de laudă.

— Care este contribuția dvs. în ceea ce privește managementul societății mixte ?

— Ne vom ocupa de întregul proces, de la îngrijirea animalelor, obținerea laptelui și a altor produse, până la transportul produselor.

— De când a început să producă Roneda S.A. ?

— Prima producție de lapte s-a livrat în ianuarie anul acesta. El se comercializează prin cele 35 de magazine Prodas, în pungi de plastic. Livrăm acum și smântână la jumătăți sau la sfert de kilogram.

— Sunteți interesați să vă extindeți în România?

— Se negociază în momentul de față (n.n. începutul lui iunie 1993) cu persoane particulare pentru a extinde societatea mixtă. Există șansa unei noi societăți mixte cu un partener din Bihor. De fiecare dată când vin în România primesc mulți vizitatori interesați să lucreze cu noi. Dificultatea noastră este de a găsi oamenii cei mai onești, cu cea mai bună perspectivă de reușită.

— Care este cifra de afaceri aici, la Leeuwarden?

— În jur de 20 de milioane de guldeni. O realizăm cu 7 oameni, fiind o firmă familială.

— E greu să înveți o asemenea meserie ?

— În Olanda există un sistem special de învățământ agricol, cu un accent mare pe practică. Sunt 11 școli speciale de practică pe 11 domenii, unul fiind cel al fermelor de produse lactate. Nu departe de noi se află Dairy Training Centre Friesland, vestit în toată lumea. Deviza lor este: „Lucrurile se învață numai dacă le practici, le faci".

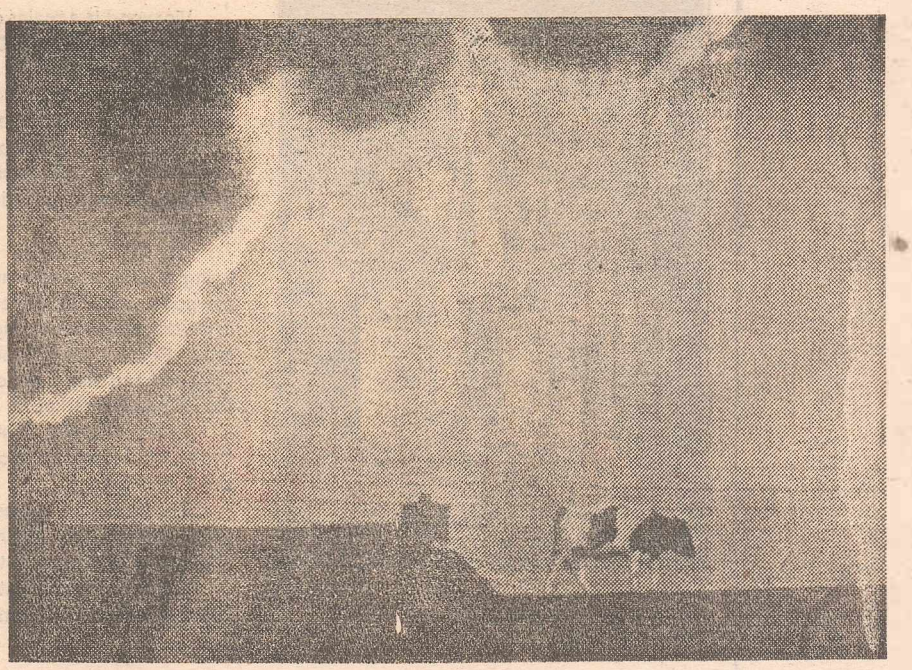

500 000 DE LITRI DE VIN ROMÂNESC SE VÂND ANUAL ÎN OLANDA

Interviu cu dl Th. Jansen, președinte – director executiv

Încă din 1975, anul înființării, Grupul Pernod Ricard **a început să lucreze și în străinătate. Astăzi, vânzările realizate în afara Franței reprezintă jumătate din cifra de afaceri (aproximativ 9 miliarde de franci în anul 1991). În același an, vinurile și băuturile tari reprezentau 62% din vânzări, restul fiind realizat din distribuirea băuturilor nealcoolice și a altor produse. Tot în 1991,** Pernod Ricard **avea aproape 11 000 de angajați și un profit de circa 1 miliard de franci.** Société pour l'Exportation de Grandes Marques (SEGM), **este compania care se ocupă de distribuirea produselor** Pernod Ricard **în toată lumea, mai precis în peste 70 de țări. În Olanda, filiala** SEGM **se numește** K. COOYMANS B.V. **Pe scurt, filiala olandeză înseamnă 326 de salariați care lucrează în producție și vânzare, 250 milioane de guldeni obținuți din vânzări în 1992, 4 milioane de guldeni profit net în același an.** K. Cooymans B.V. **este asociat în societatea mixtă** VINEXPORT TRAIDNG COMPANY **din București, cu 14% din capital. Are în Olanda o rețea de 70 de magazine de desfacere a băuturilor. Exportă în 40 de țări, inclusiv în România.**

— Domnule președinte, ce produse exportați în România ?

— În afară de unele băuturi, cum ar fi Millwood Whiskey Cream, linii de îmbuteliere a vinurilor, insecticide pentru viile românești, plută pentru dopuri, etichete pentru sticle.

— Ce strategie ați adoptat pentru a vinde vinurile românești în Olanda ?

— Înainte de a le comercializa a trebuit să cunoaștem țara, pământul, cultura, posibilitățile de prelucrare etc. In timpul acestei perioade, fiul meu a cunoscut o româncă cu care s-a căsătorit. Am conceput pliante în legătură cu România și nu numai despre vinurile ei. O bandă video, făcută acum un an și jumătate, conține ceva mai mult decât povești despre vinurile dvs., se referă mai mult la România. Vă rog să primiți câte un exemplar.

— Vă mulțumim. Putem să o oferim televiziunii ?

— S-a făcut o singură greșeală cu această casetă : este folosită muzică ungurească și românilor nu le-a convenit.

— Când veți face o casetă video pentru Ungaria, vă sugerăm să utilizați muzică românească !

— E o idee ! Revenind la strategia noastră, anul acesta am lansat un serial la TV olandeză cu privire la România și la vinurile dvs., în special. Când am fost în Gruzia mi-am dat seama că în România este mult mai bine, mult mai frumos. Ați reușit să depășiți probleme foarte dificile.

— Care dintre vinurile noastre se vinde mai bine aici ?

— Pinot Noir și Chardonnais. De asemenea, Murfatlar și Dealul Mare. In Olanda sunt apreciate vinurile seci.

— Știm care sunt hibele exportului de vinuri românești : sticlele, etichetele, dopurile. Dar în privința calității, ce ar trebui făcut ?

— Calitatea acestor vinuri este bună. Dacă, însă, privim ceva mai departe, vedem că țările mari producătoare de vinuri sunt interesate de îmbunătățirea continuă a calității. Deocamdată, faptul că majoritatea viilor românești sunt în proprietatea statului împiedică obținerea unei calități mereu mai bune. Accentul trebuie pus pe modernizarea instalațiilor de îmbuteliere și păstrare. Acum, cea mai mare problemă este ambalajul. De exemplu, etichetele pe care le vedeți sunt făcute aici și trimise apoi în țară.

— Ați avut probleme cu vinurile românești ?

— În Olanda există și o asociație a băutorilor de vin cu statut, publicație proprie. Ea a afirmat la un moment dat că vinurile românești au prea mult bioxid de sulf. Urmarea a fost că a trebuit să retrag toată partida de vinuri românești de pe piață, în iulie anul trecut. Ne-a costat 50 la sută din cifra de afaceri.

— Erau corecte aprecierile în legătură cu acele vinuri ?

— A fost o greșeală din partea celor care au susținut acest lucru pentru că, în mod normal, vinurile dulci au o concentrație mai mare de bioxid de sulf. Dacă ar fi specificat asta, nu ar mai fi avut un ecou negativ. Ne-am gândit să-i dăm în judecată, dar am renunțat. Deja, acele vinuri fuseseră văzute în magazine. Imaginea lor era deci afectată. Trebuiau noi soiuri, noi etichete...

— Să fi fost interesul cuiva la mijloc ?

— Sunt sigur că a fost vorba de p tici necinstite, însă chiar dacă aș fi tigat procesul tot nu aș mai fi ref imaginea. Eu cred că, în momentul față, îmbunătățirea imaginii vinului mânesc este mult mai importantă d creșterea cifrei de afaceri.

— Care este cantitatea de vin ro nesc vândută anual ?

— 500 000 litri. Prețul mediu cu se vinde o sticlă este de 6—7 gulde

— Am observat că în magazinele r nu se vând băuturi tari.

— E o problemă să vinzi aceste p duse. În fiecare an cifra de afac țuicii olandeze scade cu 5—6 la Băuturile tari, prin lege pot fi vând în supermagazine numai dacă au sub grade. Celelalte se distribuie prin gazine specializate.

— De unde vine această lege ? A olismul este o problemă în Olanda

—. Legea a fost adoptată în anii când consumul de alcool era atât mare încât s-a hotărât ca în magazi mari să nu se mai vândă băuturi p 15 grade.

Aș avea și eu o întrebare. În tim acestei vizite v-au surprins anumite pecte la care nu v-ați așteptat ?

— Ne-au surprins multe lucruri. mai mult faptul că ideea pe care vem despre Olanda se confirmă ! Im sia este foarte bună.

VINEXPORT

TRADING COMPANY

10 Gr. Manolescu Street, BUCHAREST 78176, ROMANIA
Telephone: 40 (1) 3128284, Telefax: 40 (1) 3128283, Telex: 11509

Our company Vinexport Trading Company Ltd., is a joint venture established in Romania It has a total capital of USD 490,000 and it operates as a private company.
The Vinexport's operations comprise the following activities:
- the export of Romanian wines and spirits;
- the import of materials and equipment related to the wine industry;
- the import, wholesale and distribution of alcoholic and non alcoholic beverages and some food stuff

Prestigious Romanian wines, representing the top quality from the main wine growing areas.

Vinexport is a major exporter of Romanian wines, exporting over 160 million litres a year, representing 98% of the wine exports of Romania. We have a considerable responsibility both towards our business associates and our customers. The main export markets are: Germany, United Kingdom, U.S.A., Japan, Sweden, Holland, Canada, Finland, Denmark, Norway.

On the Romanian market Vinexport is trying to offer a wide range of products which are good value for money. Most of the spirits imported are product supplied by the French group Pernod-Ricard, Vinexport being the sole imported and distributor of these beverages on the Romanian market.

Other products distributed are coming from United Kingdom, Holland, Germany, Italy, U.S.A. and Israel.

The Vinexport business concept is to satisfy customer demands in relation to the pricer and quality of the products offered..

Our customers must have full confidence in our experience and competence.

Classic Romanian wines from the Dealu Mare and Tirnave region. Includes the spicy delicate Tamaioasa liquer wine.

The jewel of the Murfatlar wine area.A delicate wine, well balance to be served as an aperitif or to accompany dessert.

JE MAINTIENDRAI

Înainte de a investi, vrem să fim siguri de existența unei competiții corecte!

ne declară Pim H. Oomens, General Manager și Ewald F.M. van der Ven, Regional Manager la NUTRICIA EXPORT B.V.

Pim H. Oomens

Vă rugăm să ne spuneți când a fost ntată NUTRICIA ?

Compania a fost creată în 1901 ru a satisface o nevoie urgentă — area vieților copiilor subalimentați producerea de lapte de calitate e bună. A fost fondată de doi oa- i, un doctor și un întreprinzător. Ei vut succes și în 5—6 ani a început și rtul.

Care este strategia corporației RICIA astăzi ?

Ea este bazată pe patru elemente : ializare, internaționalizare, creștere abilă și atingerea celor mai înalte rde de calitate. Sub această „um- există strategii specifice, adapta- ecărui produs și care permit im- entarea strategiei generale în în- ga companie. De exemplu, în ceea rivește specializarea, compania face stincție între afacerile primare și secundare.

Dacă ați putea să le numiți...

Afacerile primare cuprind urmă- ele grupe de produse : produse nutritive și sistemele de inistrare asociate, pentru spitale și ru public, utilizabile sub prescrip- dicală ; alimente dietetice (destinate celor ulburări metabolice sau cu defi- te sau/și cerințe specifice în ceea ce este nutriția, cum ar fi oamenii în tă, sportivii etc.) ; alimentație pentru sugari și copii (lapte pentru sugari alimente pen- cei mici, sucuri și cereale) ; facerile secundare constau din pro- le pentru îngrijirea pielii din gama co și dintr-un număr de produse consum, cum ar fi, Chocomel — ăutură cu lapte și ciocolată, iaurt ti, cremă de cafea, ș.a.m.d.

Unde putem găsi NUTRICIA cu ăți de producție și filiale ?

NUTRICIA este prezentă în toate le vest-europene, în Extremul Orient, Statele Unite. Recent compania a enit activă în Ungaria și în Cehia.

Care sunt activitățile importante punct de vedere al vânzărilor ?

Mai întâi, diversele formule de e pentru sugari, cu 405 milioane de leni ; apoi, băuturile bazate pe lap- cremele de cafea, sucurile, cu apro- ativ 378 milioane de guldeni și pro- le dietetice, cu 223 milioane de gul- i. Toate cifrele sunt din 1992.

Ce poziție ocupați pe piața euro- nă ?

Suntem primii la produsele nutri- și pe locul doi la cele pentru su- și copii mici.

Cum explicați acest succes ?

În primul rând, prin bunele rela- profesiunile medicale și parame- le implicate în activitatea noastră. ții bazate pe încredere reciprocă, ca e continua îmbunătățire a produse- și a serviciilor oferite. Pe de altă e, suntem tot timpul atenți la ceea e întâmplă pe piață, căutăm perma- t ocazii de a ne extinde.

Ce ne puteți spune despre Româ- ca o piață nouă pentru dvs. ?

România nu este chiar o piață ă. Am vândut prin Ministerul Sănă- tății produse pentru sugari. Cooperarea se dezvoltă pas cu pas. Am căutat un partener local, cineva care să știe foarte bine piața și care să fie în stare, ca împreună cu noi, să producă și să vândă produsele noastre în România.

— Ați găsit acest partener ?

— Întreprinderea Rarăul reprezintă alegerea făcută. Dorim să colaborăm cu ei. Trebuie să stabilim împreună cu conducerea și cu proprietarii fabricii ceea ce urmează să facem și apoi, să investim într-o linie de fabricație. Înainte de a investi, vrem să fim siguri că putem fi competitivi pe această piață și că poate funcționa o competiție corectă.

— Alimentele pentru sugari și copii mici reprezintă un domeniu foarte special...

— Într-adevăr. Trebuie să lucrezi cu cei mai buni specialiști pentru că vinzi ceea ce urmează să înlocuiască laptele mamei atunci când acesta nu există sau nu este indicat. Repet, produsele trebuie să satisfacă standardele cele mai ridicate. Toți cei care lucrează la NUTRICIA sunt conștienți de responsabilitatea pe care o au prin elaborarea și vânzarea produselor pentru sugari și copii mici.

Ewald F.M. van doer Ven

Oricînd aveți nevoie de un aliment complet, Nutricia vă stă la dispoziție. Nutricia oferă tuturor din lume un asortiment bogat de produse, ca produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii. Toate aceste produse nutritive sînt făcute cu grijă satisfăcînd necesitățile tuturor la orice vîrstă. Pentru toate lumea, pentru sănătatea dumneavoastră!

Nutricia elaborează produse nutritive clinice, produse elementare, alimente dietetice și preparate de lapte pentru sugari și copii.

NUTRICIA

Lideri în nutriție științifică

Nutricia Export B.V. – P.O. Box 1 – 2700 MA Zoetermeer – The Netherlands.

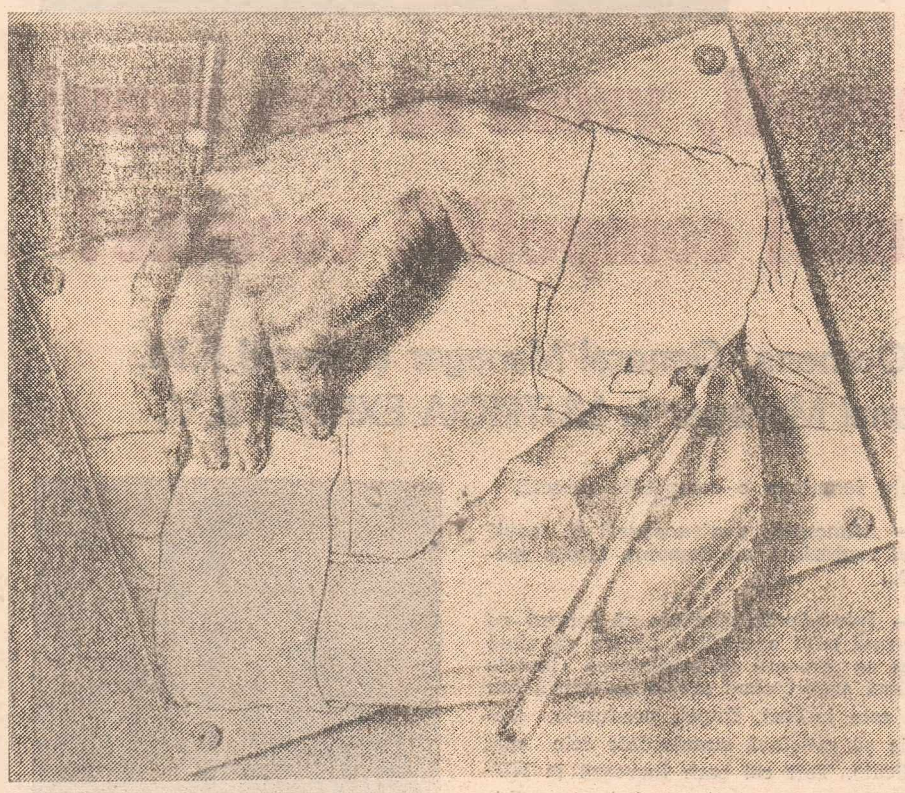

Mâini care desenează – M. C. Escher

DAF TRUCKS N.V.

O NOUĂ ÎNTREPRINDERE CU 65 DE ANI DE EXPERIENȚĂ ÎN DOMENIUL TEHNOLOGIEI TRANSPORTURILOR

Societatea DAF TRUCKS N.V., având sediul la Eindhoven, a fost creată oficial la 2 martie 1993. Prin dezvoltare, producție, vânzări și servicii, în domeniul vehiculelor industriale grele și mijlocii, DAF TRUCKS N.V. continuă principalele activități de la Van Doorne's Bedrijfsmagen fabriek DAF B.V.

Astfel, DAF Trucks N.V. pune o temelie istoriei de 65 de ani ai Van Boorne's Bedrij fswagenfabriek DAF B.V. creată în aprilie 1928. La această dată, frații Hub și Wim van Doorne fondează la Eindhoven întreprinderea Von Doorne's Madjnefabriek care va da naștere mai târziu lui Van Doorne's Bedijfswagenfabriek DAF B.V. În 1949, primul camion ieșea de pe linia de montaj. Apoi DAF devine un producător de vehicule industriale și componente de primă importanță, caracterizat prin spiritul de avangardă în domeniul tehnologiei vehiculului și al motoarelor și prin nivelul ridicat al calității.

Gama de produse actuale DAF Trucks N.V. asigură continuarea tradiției existente prin noile serii DAF 65, DAF 75 și DAF 85 ca și seria 95, vârful din gama destinată transporturilor la mari distanțe. Toate modelele sunt axate pe cerința pieței venind să-i satisfacă cele mai recente exigențe.

În ceea ce privește seria 45, vehicule de la 6 la 11 tone, DAF Trucks N.V. a semnat un acord de principiu cu echipa care pregătește reluarea montajului la fabrica din Leyland, Marea Britanie. Imediat ce se va efectua această reluare și se va întocmi un acord privind contractul definitiv, DAF Trucks va cuprinde seria 45 la programul său de livrare în cadrul unui contract de furnizor. Seria 45 va fi atunci vândută prin rețeaua de concesionari DAF Trucks.

O bază financiară sănătoasă

Având un indicator de solvabilitate de peste 40 la sută, DAF TRUCKS este o societate puternică și sănătoasă din punct de vedere financiar, creată pe baza unui proiect realist. În afara autorităților olandeze și flamande, mai multe bănci ca și investitori de stat și privați printre care și furnizori, importatori și concesionari au făcut o infuzie de capital de circa 450 milioane de guldeni la un bilanț total de aproape 1 miliard de guldeni.

DAF Trucks N.V. prevede realizarea unei cifre de afaceri anuală de două miliarde guldeni. În 1993, cifra de afaceri va fi inferioară dat fiindcă activitatea comercială a demarat în acest an la data de 2 martie.

O organizare suplă

DAF Trucks are 3 500 de angajați dintre care 2 500 la Eindhoven, 750 la Westerlo, în Belgia și vreo 250 în filialele din Europa Occidentală. La DAF Trucks, raportul între personalul indirect și cel direct producător este 1.51 : 1, ceea ce spune totul despre eficacitatea managerială globală.

La Eindhoven, unde este stabilit sediul DAF Trucks N.V. activitatea cuprinde producția de motoare și de șasiuri ca și montajul camioanelor. La Westerlo în Belgia, uzina produce cabine și banchetele care apoi sunt trimise la Eindhoven pentru montare.

Departamentul de dezvoltare este total concentrat la Eindhoven, unde circa 340 de colaboratori dispun de echipament de cercetări și încercări moderne. La Sint-Oedenrede, DAF Trucks deține un turn pentru testări diverse.

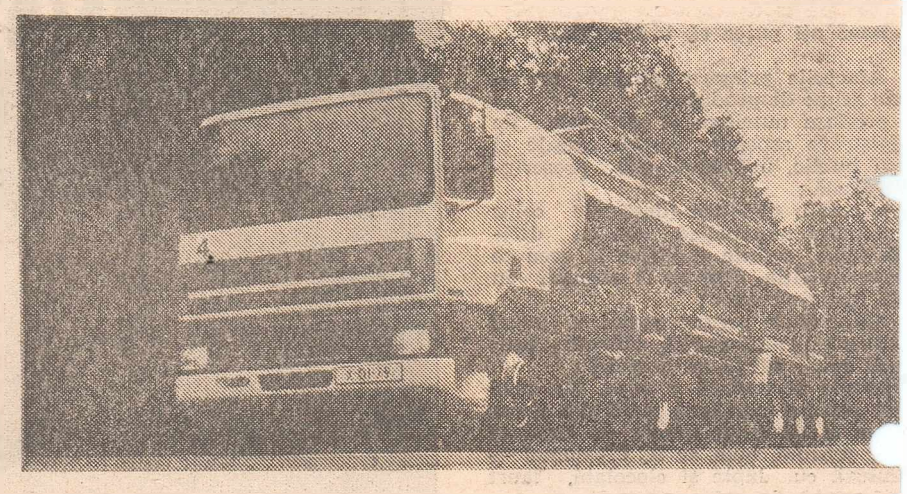

Un partener complet în domeniul transporturilor

Pentru clienți, DAF Trucks este un partener total în domeniul transportului și al logisticii. Aceștia vor găsi la DAF Trucks și la concesionarii DAF, la nivel intern și internațional, grija permanentă de a răspunde exigențelor clientului. Aceasta se traduce prin servicii înainte și după vânzare, printr-o fiabilitate totală din punct de vedere al întreținerii, reparării și asigurării produselor de schimb pentru toate modelele DAF, aceasta putând fi posibil doar prin serviciul unic în felul său de asistență internațională DAF (ITS) non stop. Indiferent în ce loc se află în Europa, șoferul camionului nu trebuie cât să sune la sediul control ITS Eindhoven pentru a declanșa inter ția asistenței internaționale.

Accent pe piața europeană

DAF TRUCKS se concentrează pra vânzării de autovehicule grele medii pe piața europeană, incluz Israelul și Turcia. Pe de altă parte, cietatea operează în funcție de inter prezentat de tranzactor și de posibi ile oferite pentru viitor.

Vânzarea și postvânzarea către rile de Jos, Belgia, Franța, Marea tanie și Germania se efectuează prir liale DAF. Alte filiale vechi din nia, Italia, Elveția vor opera prob într-o manieră independentă cum cazul celorlalte piețe europene și apăra interesele DAF TRUCKS în tate de importator.

FIRME OLANDEZE PREZENTE ÎN ROMÂNIA

DARIMEX TRADING SRL
Str. Cercului I a
Tel. 611 00 93
Fax 611 13 23
DIJKSTRA IMPEX
București, Bd. Preciziei nr. 5, sect. 6
DSM-CPH
Str. Visarion nr. 12, Bl. A
Tel. 312 95 39 ; 650 26 17
Distribuitor al firmei DSM
Dna Adriana Olaru, General Manager
DUTCHMED SRL
Str. C-tin Noica, Bl. 2, Ap. 2
Sibiu
Fax 092/43 36 56

ELMOBEROM
Beius
Tel. 0992/12 771 ; 12 772
Fax 0992/12 773
ELMCO INTERNATIONAL SRL
Str. Mircea Vodă nr. 14
Tel. 620 47 08
HEINRO
Str. Vasile Lascăr nr. 2
Tel. 611 95 09 ; 611 93 18
Dl. Dan Pavelescu
IKEA HANIM
Str. Sandu Aldea nr. 95
Tel. 666 29 78
Dl. Victor Profir

PEJA HOLDING
Str. Luterană nr. 2—4, sc. C1-C2, Ap. 7
Tel. 315 26 80
Fax 315 25 40
Comerț produse alimentare
Dl. Cristian Ciornei, manager
S.C. PRODAS HOLDING S.A.
Bd. Carol I nr. 32
Tel. 615 03 44
Dl. Traian Georgescu,
Director general
ROL
Str. 6 Martie nr. 9
Constanța
Construcții de nave

ROLIM SRL
Hotel Diplomat, ap. 403
Str. Sevastopol
Tel. 659 56 45 ; 312 96 01
Dna Livia Popescu
ROM WEST EURO SRL
Str. Docenților nr. 16
Tel. 312 85 33 ; 312 85 34
Fax 666 61 93 ; 312 85 33
Comerț : produse alimentare, prod chimice
Dl. Dan Berbescu, director
SHELL EXPLORATION B.V.
Str. Popa Soare nr. 39
Tel. 321 41 63 ; 321 41 67 ; 323 48 15
Fax 323 27 57
Explorare de petrol și gaz

WORLD OF KLEYN TRUCKS

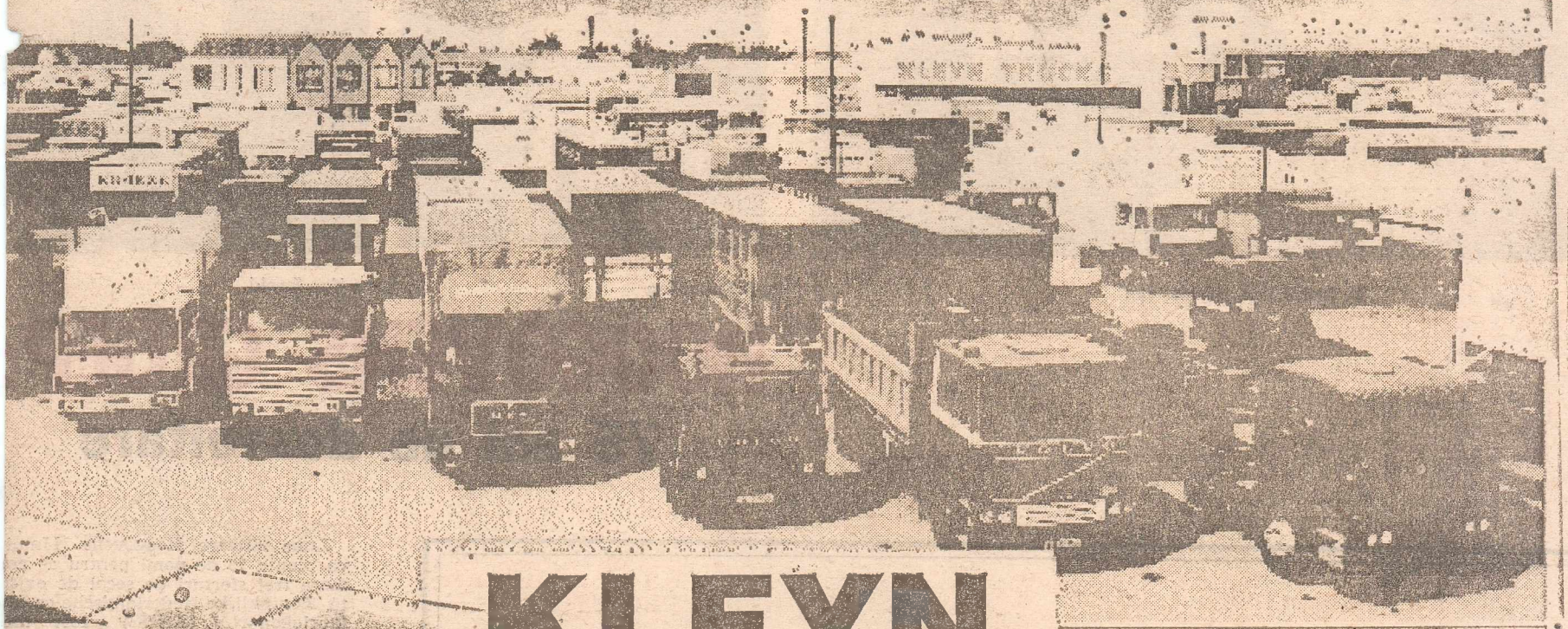

KLEYN TRUCKS

VUREN
HOLLAND
EUROPE
Tel: 31-1830-68222
Fax: 31-1830-33380

ADRESA NOASTRĂ ESTE O ADRESĂ SIGURĂ PENTRU MULTE MII DE CUMPĂRĂTORI STRĂINI, PENTRU PROCURAREA UNOR MAȘINI FOLOSITE, DAR IN STARE BUNĂ DE FUNCȚIONARE.

De-a lungul a mai bine de 70 de ani, firma Kleyn Trucks a reușit să-și formeze o rețea largă, atât la vânzare, cât și la cumpărare.

Relațiile care s-au format de-a lungul acestui timp s-au transformat în cea mai mare parte în relații foarte strânse.

A face afaceri cu firma Kleyn Trucks înseamnă a lucra cu o întreprindere al cărei scop este de a forma legături strânse, indiferent de cetățenia cumpărătorului.

Locul primordial este ocupat de sinceritatea în spiritul de afaceri, priceperea, rezolvarea rapidă, exactă și impecabilă a serviciilor tehnice.

Acestea constituie condițiile evitării unor riscuri inutile, atât pentru Dumneavoastră, cât și pentru firma Kleyn Trucks.

Marea experiență pe care o avem în exportul mașinilor în orice parte a lumii face posibil ca documentele necesare pentru export și import, precum și transportul, să fie rezolvate fără probleme.

UNDE GĂSIȚI FIRMA KLEYN AUTO'S?

Este situată exact lîngă autostrada A15 (Nijmegen Rotterdam) în apropiere de Gorinchem . Părăsiți autostrada A15 prin ieșirea Leerdam și continuați cam 900 m în direcția Vuren. La intersecție o luați la dreapta și ne veți găsi cam la 300 m pe partea stîngă.

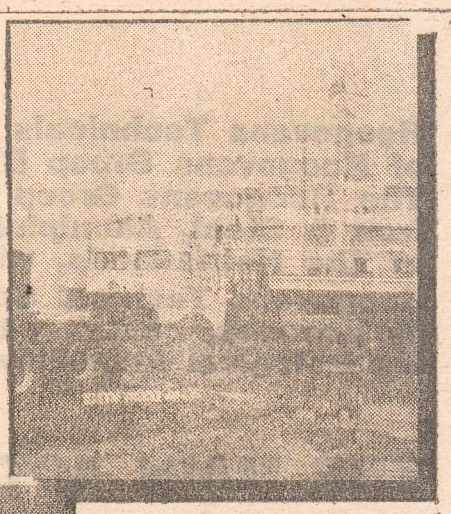

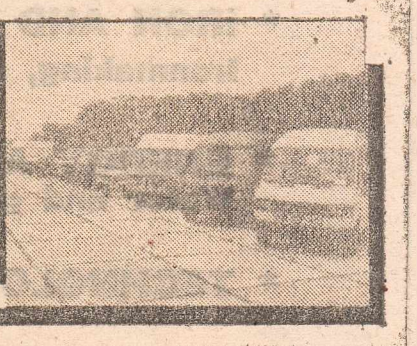

LA CUMPĂRARE ȘELECTĂM CU GRIJĂ ȘI EXAMINĂM AMĂNUNȚIT, IN VEDEREA UNEI CÂT MAI MARI SIGURANȚE

Nu toate mașinile folosite ne provin nouă. Dar acelea pe care le primim sunt supuse unei amănunțite examinări.
Fiecare mașină are o carte tehnică din care reiese starea mașinii respective.
Cunoscând acest mod de lucra, zecile de mii de cumpărători se orientează și unii fac comenzi chiar pe baza informațiilor primite la telefon.
Firma Kleyn Trucks, pe lângă centrul de reparații, mai are și un atelier pentru caroserii, unde toate serviciile și dorințele pot fi realizate.
Mașinile pot fi realizate în orice culoare dorită și putem executa și inscripționări.

PARCUL NOSTRU DE MAȘINI, CU CELE 1250 DE VEHICOLE FOLOSITE IN INTREPRINDERI, INSEAMNĂ UN SORTIMENT BOGAT UNDE SE POATE GĂSI MAȘINA POTRIVITĂ LA PREȚUL CONVENABIL.

Este limpede că în această gamă largă, aflată la firma Kleyn Trucks, se poate găsi orice tip de mașină de transport căutată de Dumneavoastră. Totul se poate livra imediat.
Din stocul existent se pot efectua practic toate combinațiile posibile.
Pe scurt, la firma Kleyn Trucks nu numai că găsiți orice căutați, dar primiți o calitate bună la un preț convenabil.

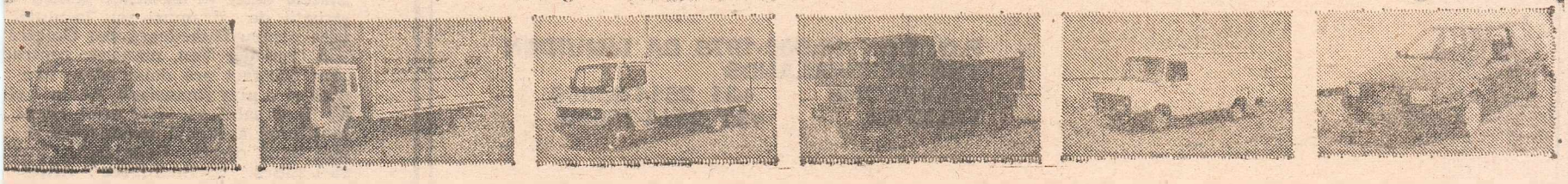

G. Motza și A. van der Ven

Paul Hubbeling

Fulco Van Esveld

HOOGOVENS GROEP

75 ani de dezvoltare

Hoogovens Technical Services
ENGINEERS AND CONTRACTORS

Hoogovens Technicals Services is a wholly-owned subsidiary of Hoogovens Groep BV.
The Hoogovens Groep BV is a private company active in the Iron & Steel, Aluminium and related industries, established in The Netherlands, with several subsidiaries around the world.
Hoogovens Techical Services further enhances its capabilities by licences, covering the most modern internationally developed technological know-how from leading companies in the world.

THE MAIN ACTIVITIES ARE:

* **IRON AND STEEL**
  Ironmaking, steelmaking, rolling mills

* **ENERGY AND ENVIRONMENT**
  Water and gas treatment, materials handling

* **TECHNOLOGICAL AND OPERATIONAL ASSITANCE**

IN THESE AREAS WE OFFER:

* **Project Management & Engineering**
* **Supply construction and start-up**
* **Specialized equipment**

Hoogovens Technical Services

P.O. BOX 10.000-1970 CA IJMUIDEN
THE NETHERLANDS
TELEPHONE +31 2514-98600
TELEFAX +31 2514-70030

Luna viitoare, Hoogovens IJmui va planta 75 de pomi pentru a co mora trei sferturi de secol de exist ță. Koninklijke Nederlandsche en St fabrieken N.V. (KNHS) a fost înf țată pe 20 septembrie 1918 de c Henri J.E. Wenckebach, debutând o fabrică de cărbune cocsificabil două furnale. Astăzi este singurul ducător european de oțel și alu de mare calitate. KNHS este un g internațional cu o cifră de afaceri 800 milioane de guldeni. Are filiale multe țări europene și în Statele U și oferă slujbe la 27 500 de oam Companie privată, KNHS are și o ternică divizie de cercetare și serv tehnice. 1992 nu a fost un an prea pentru companie, care a înregis pierderi de câteva sute de milioan guldeni din cauza conjuncturii ec mice mondiale și a situației în car află industria de oțel și aluminiu general. KNHS a mai trecut peste muri agitate și în trecut și este c să că le va depăși și pe acestea.

Vă oferim în continuare patru s te intervenții ale unor interlocutori la Hoogovens Technical Services.

Paul Hubbeling, project manag „Hoogovens Technical Services are mătoarele activități importante — gineering, management de proi asistență tehnologică. Practic vin know-how altor fabrici de oțel sau luminiu, de la proiecte pentru ase nea unități de producție și puner în funcțiune până la optimizare lor existente și controlul proble legate de mediu și de utilizarea r duurilor".

Fulco Van Esveld, project financi „Acum un an am intrat în legătură Combinatul de la Galați. Am făcut serie de proiecte pentru ei de mo nizare a facilităților existente. Pe a le pune în practică mai trebuie așteptăm probabil o jumătate de până se va rezolva problema finan rii, în care sunt implicate instituții nanciare olandeze și române. Est ba de circa 20 de milioane de guld La Galați am găsit tehnicieni fo bûni și instalații destul de recen În privința viitorului acestei indus nu sunt foarte optimist. Există m rialele plastice, foarte bune înlocui re pentru oțel, în țările industrial te el este folosit din ce în ce mai țin, dar nu cred că va dispărea curâ

G. Motza, project manager, de gine român, plecat din țară la s tul anilor '70 : „Lucrez în cadrul fi lei Energy and Environment B.V. mă ocup de tehnologii necesare co cializării reziduurilor acestei indus Olanda este o țară mică și guver vrea să o păstreze curată. Prin pr deul Aardelite cantități mari de r duuri sunt transformate aici sa Statele Unite în materiale pentru c strucții de drumuri sau locuințe. idee pentru Hunedoara sau Galați !"

A. van der Ven, manager contrac „Un contract are două părți, una t nică și o alta financiară. Acum treb să fii capabil să oferi unui client mai bună asistență tehnologică și mai bună ofertă financiară. Inclu să-i găsești tu finanțarea ! Altfel obții contractul dacă nu ești în stare fii cel mai bun pentru ambele părți contractului !".

ROM WEST EURO

Str. Docenților, nr. 16, sector 1București, România, Tel: 1-3128534; 6666193, Fax: 1-3128533

Preluând activitatea de export mobilă pentru Olanda, ROM WEST EURO distribuie pe piața românească prin compensație, trei game principale de produse:

- **celebrele produse Mars – snackfood-specialități alimentare și înghețată (Mars, Snikers, Bounty, Milky Way, Twix, M&M'S, Ciocolata Dove);**
- **nu mai puțin cunoscutele Wringley's (Spearmint, Doublemint, Juicy Fruits și Orbit)**
- **dulciuri Chupa-Chups (sponsor al Cupei Presei la fotbal).**

În aceeași idee a promovării calității pe piața românească, firma ROM WEST EURO importă echipamente de calcul, marca Professionals Technology, proiectate, asamblate și testate în Olanda.

Principalul obiectiv al ROM WEST EURO este crearea și dezvotarea în România a unei rețele de distribuție model occidental, bazată pe un suport logistic și informațional bine puse la punct. Dar o rețea de distribuție înseamnă, de asemenea, antrenarea unui personal tânăr, calificat, educat. ROM WEST EURO are în prezent peste o sută de angajați, toți foarte tineri. Pentru selecție și instruire colaborează cu institute de învățământ superior din țară și din Olanda. **"Condiția principală este ca ei, în primul rând, să-și dorească un viitor în România și pentru România. Singura condiție pe care noi o punem la angajare este de a se înscrie într-un stil de muncă propriu lui ROM WEST EURO. Poți reconstitui o țară, practic ca după război, numai dacă toți muncesc foarte mult"**, afirmă dl Karel Buis.

KAREL BUIS, coacționar la TILLO și ROM WEST EURO,

a avut umorul de a răspunde întrebărilor noastre de jurnalist cu aerul unui judecător care se lasă interogat de inculpat. Răspunsurile domniei sale, informațiile pe care ni le-a oferit despre activitatea grupului TILLO și aceea a firmei ROM WEST EURO au fost făcute pe un ton cât se poate de rezervat, lipsit de ostentație. Ne-a vorbit cu o reală plăcere mai degrabă despre investițiile privind instruirea tinerilor, despre **speranța pe care și-o pune în tineretul de la noi.** Voci din culise ne-au informat despre un adevărat program de donații pe care TILLO le-a făcut și le face către orfelinate, precum și numeroase sponsorizări de manifestări sportive și culturale ale tineretului, precum recentul concurs Miss Top Model, desfășurat pe 31 iulie a.c. la Timișoara, urmat de spectacolul Bărbierul din Sevilla (al Teatrului Odeon). Aceste lucruri dl Karel Buis le-a trecut, sub tăcere. Nu-i nimic! Adevărul iese mereu la suprafață, ca untdelemnul.

Tillo b.v.

Grupul TILLO import-export mobilă.

TILLO a fost creată în urmă cu 23 de ani, în Olanda, de dl Hans Lohmann. Firma s-a ocupat cu import-export mobilă, domeniu în care are deja 15 ani de colaborare cu România. Ulterior, firmei TILLO i s-a alăturat dl Karel Buis, ca acționar și director.

Actualmente, grupul TILLO are nouă firme deschise în lume, între care și ROM WEST EURO în România, înființată încă din 1990.

HANS LOHMANN

Fondator al firmei olandeze TILLO, acționar în România la ROM WEST EURO și MIDEXIM (din domeniul panificației), pe jumătate român, după 15 ani de afaceri cu țara noastră.

Dorim să sprijinim România să-și recapete faima de odinioară, în lumea fabricanților de mobilă. Cum? **Ajutând-o să fabrice mobilă de foarte înaltă calitate.** Există câteva premise: o forță de muncă bine calificată, câteva fabrici de mobilă în care echipe manageriale, pe care le cunoaștem, sunt puse pe treabă, apoi Institutul de Industria Lemnului din Brașov, o adevărată pepinieră de tineri specialiști, și nu în ultimul rând, **experiența în domeniu a dlui Dan Berbescu, directorul firmei ROM WEST EURO.** Contribuția noastră este de a veni cu tehnologie și specialiști, de a continua instruirea absolvenților Facultății din Brașov, de obicei în Olanda. De asemenea, aducem din Vest furniturile și accesoriile potrivite pentru mobilă (de la lacuri și vopsele până la clanțe și balamale). Acționăm, de asemenea, pentru informatizarea sistemelor de aprovizionare, producție și vânzări, pentru care scop am venit cu echipamente marca Professional Technology. Ne-am implicat foarte mult, cum vedeți, în cele câteva fabrici de mobilă din România, cu care avem legături vechi, pentru că ele au înțeles că există o singură cale: **foarte buna calitate a produselor.** De ce e clar că acesta este viitorul? România nu are suficient lemn pentru a fabrica mobilă în serii mari, dar de calitate modestă. Iar cei care au lemn, Rusia, China, Vietnam produc la serie de două ori mai leftin decât noi. De aceea, numai folosind îndemânarea și calificarea muncitorilor români, raportate la un nivel de salarizare care, chiar stimulativ cum îl dorim, este mult sub cel din Vest, **România poate să-și recapete în scurt timp locul pe care-l avea pe piața mondială. Aceasta doresc să fac pentru a doua mea țară.**

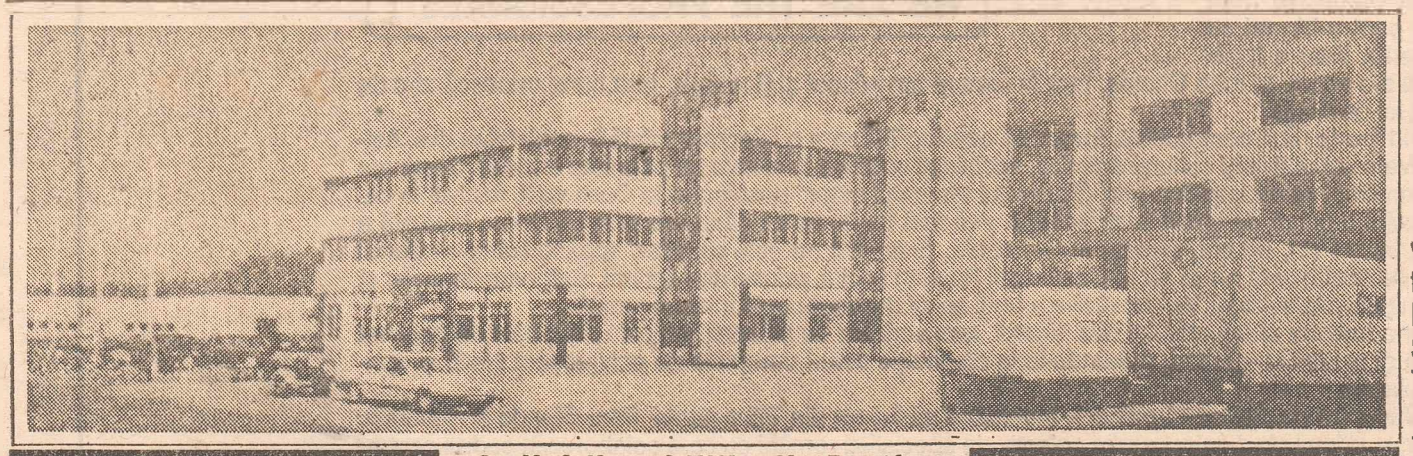

Sediul firmei Tillo din Postbus

Tillo b.v.

van Leeuwenhoekweg 30, ind.
terrein DUIN II
Postbus 186, 5480 AD
Schijnel, Holland
Tel: 04104–41234
Fax: 04104–80158
Telex: 74652 tillo nl

O PUNTE ÎNTRE OLANDA ŞI ROMÂNIA

Firma TTI este înregistrată în Liechtenstein, fiind proprietatea d-lui Jan Hilgen. Cu gentilețe, dl. Hilgen ne-a informat despre activitatea filialei din România care, plăcută surpriză, nu se rezumă numai la sectorul economic.

"Biroul principal al TTI este în Elveția, firma desfășurându-și însă activitatea în numeroase țări. Filiala din România al cărei director general sunt, este însă cea mai puternică în comparație cu cele conduse din New York, Dublin, Viena și Lugano. În afara centralei din București am mai deschis un birou în Constanța, urmând ca pe viitor să deschidem birouri TTI și în alte orașe din țară.

Afacerile desfășurate de TTI în România sunt structurate pe cinci departamente.

- Departamentul de echipamente și dotări speciale pentru baruri, restaurante și hoteluri, în cadrul căruia, pe lângă o amplă activitate de comercializare a produselor celor mai importante firme din lume în România, ducem o politică specială de investiții în domeniul turismului. Împreună cu TROCADERO SA am înființat societatea HANUL MANUC SRL, având drept scop transformarea hanului Manuc într-o unitate hotelieră de 4 stele.

Este în curs de derulare un contract asemănător cu MALIUCU. DELTA ROM TULCEA pentru modernizarea hanului Maliucu.

-Departamentul de activități bursiere, care este însă mai puțin dezvoltat în România. Activitățile acestui departament sunt vitale pentru TTI, fiind însă conduse din Elveția.

-Departamentul de aparatură și echipamente industriale, cu realizări deosebite în România. Promovăm produsele specifice a numeroase firme din Olanda pe piața românească, dar ne-am implicat și în producție. Am înființat împreună cu firma americană BUROTEC și cu HIDROCONSTRUCT S.A. societatea mixtă RUBUROTEC pentru producerea utilajului minier.

O altă societate mixtă înființată de TTI cu firma americană OTISS și partenerul român REMARC va începe să producă, peste aproximativ doi ani și probabil la Câmpina, lifturi de mare performanță. Având apoi realizări deosebite în comercializarea aparatelor de aer condiționat, intenționăm să înființăm și o unitate de producție în România.

- Departamentul de produse electronice, în cadrul căruia TTI deține, controlează sau dezvoltă unități de producție cu Taiwan. În România doar comercializam astfel de produse.

- Departamentul de reparații și dotări speciale pentru vapoare.

Funcționează deja la Constanța societatea mixtă REMARC S.A. cu capital TTI S.C. de stat. Este un mic șantier pentru reparații și dotări nave, care, pornind cu 13 angajați, s-a dezvoltat rapid având deja peste 320 lucrători.

Aceasta este structura activităților pe care TTI le dezvoltă în România. La ele se adăugă două acțiuni, să le spun de suflet. TTI comercializează în România, prin 14 magazine, produsele celebrei firme americane NIKE - la dorința unui foarte bun prieten din conducerea companiei americane. Și apoi, intenția mea ca începând din toamnă să export în România produsele micii fabrici din Olanda de mobilier pentru birouri cu care tatăl meu a început afacerile. Este o legătură sentimentală pe care vreau s-o stabilesc între Olanda, țara în care m-am născut și România, țara care, cunoscând-o de peste 20 de ani, mi-a devenit la fel de dragă.

De fapt, România însemnând foarte mult pentru mine, încerc să conduc TTI spre o integrare totală în societatea dvs. Astfel ne implicăm în susținerea diverselor activități cultural artistice, sociale și sportive destinate cu prioritate tinerilor. Susținem material diverse festivaluri naționale și aș exemplifica prin „Festivalul tânărului actor" desfășurat la Costinești, festival în cadrul căruia acordăm câștigătorului o bursă de studii în străinătate. Am fost foarte fericit când am aflat că tânăra laureată a ediției 1992 a obținut, datorită bursei TTI, un angajament în Germania. Exemplul nu este singular, sponsorizând similar și „Festivalul tinerilor cineaști" ce se desfășoară anual tot în Costinești. Pe plan social, printre alte acțiuni, susținem financiar și prin dotări materiale specifice inițiativa televiziunii de construire a unui spital destinat copiilor handicapați.

Și pentru că sunt un sincer admirator al talentatului dvs. tineret sponsorizăm cu plăcere echipele naționale de baschet feminin de senioare și junioare și masculin - juniori, punându-le la dispoziție seturi complete de echipament NIKE și sprijinindu-i financiar în diverse deplasări.

Sunt acțiuni pe care le desfășurăm cu deosebită plăcere, încercând să facem din TTI o punte între Olanda și România. Iar realizările noastre le datorez, în primul rând, minunatului colectiv de specialiști români cu care colaborez în cadrul centralei TTI din București".

TTI

TECHNICAL TRANSACTION INTERNATIONAL

Presents

HOTEL, RESTAURANT AND KITCHEN EQUIPMENT

Detroit

PHILIPS VIDIWALL

THYSSEN HENSCHEL

LANDIS & GYR

COLLINI Spring SWITZERLAND SONY

BÖWE PASSAT

HOBART

Frigidaire

VOSS

AUTRONICA

OTIS

nuova simonelli

Animo

NILFISK

ESSEX

WE ARE THE PROFESSIONALS !

MOBICOMETRO S.A.

Str. Foişor, nr. 100, sector 3, Bucureşti
PO Box 42.10
Tel: 623.60.72
Fax: (401) 312.14.66

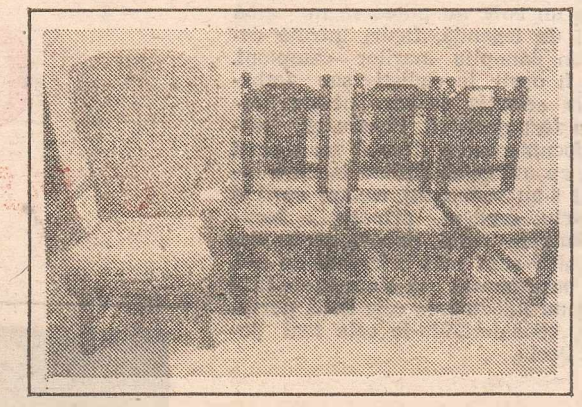

Firma noastră MOBICOMETRO S.A. este o societate româno-olandeză specializată în comerţul cu mobilă. Atât partenerul olandez, DI G. Peereboom, cît şi directorul părţii române DI Stelian Bahrencu au o îndelungată experienţă în comerţul de mobilă.

Mobila românească de export pentru piaţa olandeză este produsă în general din PAL furniruit cu furnir de stejar. Recent firma noastră a început să importe mobilier din Olanda. Ideea am considerat-o temerară, dat fiind greutăţile mari faţă de un asemenea import , determinate de preţul ridicat al mobilei pe toate pieţele şi deci şi cea olandeză. Ceea ce doream noi să oferim cumpărătorilor români era o marfă superioară calitativ, chiar şi faţă de producţia românească de export, la preţuri accesibile, care să includă şi taxele vamale de import (20%) şi TVA-ul.

Colaborarea cu partenerul olandez cu mare experienţă în domeniu, care depune un efort considerabil printr-o selecţie riguroasă a abundenţei de marfă de pe piaţa Olandei, ne-a oferit şansa de a achiziţiona mobilier de calitate la preţuri apreciabil reduse.

Supraproducţia de mobilier ce se resimte şi în Olanda, ca de altfel aproape în toate pieţele, conduce la lichidarea de magazine de mobilă. Aceste magazine sînt obligate să vândă produse scumpe la preţuri accesibile chiar şi pe piaţa românească. Astfel am început să importăm mobilier executat 100% din stejar, mobilier pe care noi nu-l producem nici măcar pentru export, fiind de fapt o extravaganţă, dacă ne gândim că stejarul, regele pădurilor europene, devine tot atât de rar precum dinastiile. Pentru executarea unui blat de masă gros de 6 cm din lemn masiv, lemnul trebuie să se usuce în aer liber 2-3 ani înainte de a fi prelucrat.

Importul nostru a cuprins fotolii şi canapele cu un design deosebit, capitonate cu stofă sau piele naturală, mese joase la aceste garnituri, cu blatul din stejar masiv sau placate cu plăcuţe din ceramică, mese cu blat hexagonal şi scaune cu spătar, comode, dulapuri, secreteruri, etc, care se pretează foarte bine la locuinţe cu spaţii mai mari, în vile.

Mobilierul din stejar în stil rustic, tot mai căutat, pe care îl oferim noi, contrastează cu mobilierul din PAL furniruit cu materiale plastice care abundă pe piaţa românească.

Primul experiment a avut un succes deosebit, vânzându-se din prima zi cca 60% din lotul importat. Acest fapt ne-a încurajat să continuăm importul de mobilier din Olanda, deoarece nu ştim cât timp conjunctura actuală ne va fi favorabilă. Dacă oferta noastră de mobilier vă interesează, aşteptăm să ne contactaţi la telefonul 623 60 72.

VAN SOESTBERGEN

(Holland, Romania, Uganda)

IMPORT/EXPORT
INTERMEDIAR
WHOLESALE

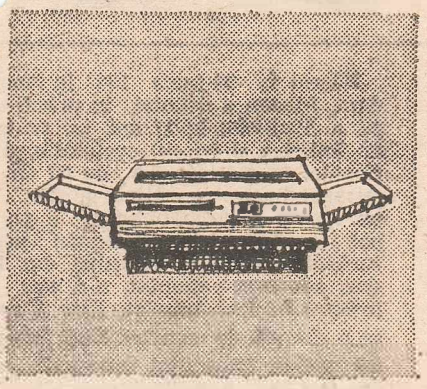

Doriţi ca publicaţiile dvs. sa fie ieftine şi de o calitate excepţională ?

Hârtia "VAN SOESTBERGEN" este soluţia problemei !

VAN SOESTBERGEN

Copy & Offsetpaper

R.A. VAN SOESTBERGEN

Diederichslaan 4
3971 PC Driebergen-R.
Holland/The Netherlands
Phone: 03438-20992
Fax: 03438-15388
Telex: 70091 Holl nl.

VAN SOESTBERGEN S.R.L.

Sos. Colentina nr.30 bl.66 ap.1
Sector 2 cod 72444 Bucharest
Romania
Phone: 40.1.6556764
Fax: 40.1.3121002
Telex: 11939 CBTX

Unilever

UNILEVER ţinteşte la primul loc în topul companiilor care vin să asigure consumatorilor din întreaga lume produsele cotidiene. Segmentul de piaţă în care activează Unilever este acela al bunurilor de larg consum: alimente de bază, detergenţi, cosmetice şi sectorul produselor chimice.

Există două companii surori: UNILEVER N.V. şi UNILEVER PLC. Ele operează practic ca una singură, au acelaşi bord de directori şi înţelegeri mutuale al căror rezultat face ca toţi acţionarii să participe la prosperitatea afacerilor în ansamblu.

Câteva date despre concernul UNILEVER(cifre ale anului 1992):

— cifra de afaceri = 76.570 milioane guldeni (repartizată geografic în Europa - 59%, America de Nord - 20%, alte ţări - 21%), provenind din:

— alimente 52% din care: produse având la bază uleiul comestibil şi margarină (Rama) şi laptele (gama Yofresh) 15,6%; îngheţată, băuturi, snackfoods (Magnum, Lipton, Bi—Fl, Peperami) 10,9%; preparate şi semipreparate (Fish Crock, Oxo) 14,6%; materii prime destinate sectorului de alimentaţie publică, panificaţie şi proceselor industriale alimentare 10,9%;

— detergenţi (Omo şi Poliena 2000) şi săpun (Lux)24%

— cosmetice (Axe, Denim, Brut, Impulse, Pond's, Rexona, Pepsodent, Signal) 13%;

— specialităţi chimice (adezivi, răşini esenţe fine, lubrefianţi, mase plastice) 8%;

— alte operaţiuni (culturi de ceai şi palmieri pentru ulei, etc.) 23%

— profit net al activităţilor de bază = 4.002 milioane guldeni

— dividende per 4 guldeni capital = 5,78 guldeni

— cheltuieli cu cercetarea = 1430 milioane guldeni

— personal = 283.000 angajaţi în toată lumea

— cheltuieli de capitalizare = 3.438 milioane guldeni, din care vă prezentăm câteva exemple:

Germania	Extinderea capacităţilor de rafinare;
	Construcţia unei fabrici de pudră compactă;
Ungaria	Extinderea unei fabrici de îngheţată;
Olanda	Construcţia unui centru de aplicaţii biotehnologice;
	Instalarea unui reactor pentru polimeri;
Polonia	Extinderea capacităţilor de fabricaţie pudră compactă şi detergenţi cu spumare redusă.
Africa de Sud	Creşterea performanţelor tehnologice în uzinele de detergenţi
Thailanda	Fabrică de îngheţată;
Marea Britanie	Construirea unei fabrici de pudră compactă;
Statele Unite	Diversificarea operaţiunilor de fabricare produselor chimice pe bază de plante oleaginoase;
	Convertirea capacităţilor de producţie pentru fabricaţia sucurilor concentrate.

Olandeza zburătoare și uriașul din Utrecht

O țară precum Olanda, unde sportul este un cult, nu putea să nu aibă sportivi de legendă, figuri intrate definitiv în panoplia marilor campioni. Ne-am fi oprit la ciclişti sau fotbalişti, dar selecția pe care ne-am impus-o a fost decisivă. Pentru că, răsfoind documentarea (treabă nu tocmai ușoară, cu atâtea discipline în care olandezii s-au remarcat), ne-am oprit la un criteriu, credem, principal : Jocurile Olimpice. Apoi, pentru că în domeniu alții sunt mai pricepuți ca noi, le-am împrumutat și sintagmele-titlu cu care au imortalizat cele două personalități, considerându-le cele mai potrivite. Deci :

Olandeza zburătoare Fanny Blankers-Koen

I s-a mai spus și „Owens în fustă" sau „Mama zburătoare". Dar dincolo de rezultatele sportive, fără discuție uluitoare : 12 recorduri mondiale în 9 discipline (performanță negalată și inegalabilă), 5 titluri europene, 58 de titluri ale Olandei (!!), de la 100 m la... aruncarea greutății, și mai ales cele 4 medalii olimpice de aur la Jocurile Olimpice din 1948, de la Londra, performanțele Francinei Blankers-Koen permit conotații aparte. Mai întâi, (născută la 26 aprilie 1918), cariera sa a fost dramatic marcată de anii războiului, vârsta propice pentru sport (24—28 ani) coincizând cu perioada conflagrației. Apoi, la Londra, în '48, avea nu numai 30 de ani, ci și... doi copii (Jan, născut în 1941, și Francine, în 1945), ziariștii timpului neuitând să amintească faptul că, la un moment dat, își făcea antrenamentele între două alăptări la marginea pistei. Mai mult, prestația sa inegalabilă de la J.O. olandeze au îndepărtat norii negri care planau (din misoginism, din conservatorism) asupra sportului feminin, constituindu-se într-o veritabilă emancipare a femeii-atlete. Longevitatea deosebită (a concurat „la vârf" din 1936 până în 1955, încheindu-și, practic, cariera la Campionatele internaționale ale României !) îi conferă, de asemenea, o aură aparte, mulți istorici ai domeniului considerând-o cea mai mare atletă a tuturor timpurilor. De fapt, în toate clasamentele gen „Sportivul secolului", Fanny Blankers-Koen este prezentă, dovadă că urmașele ei, mult (mai) mediatizate n-au reușit să-i întunece faima nici după o jumătate de secol de când, la Londra, egala în legendă un Jesse Owens sau Carl Lewis. A rămas, poate, cu regretul că n-a putut stabili un record absolut în ce privește numărul de titluri cucerite la Olimpiadă, proba de lungime (câștigată, cu 5,69 m, de unguroaica Gyarmati, și în care Fanny deținea recordul mondial cu 6,25 m) fiind programată în același timp cu cea de 80 metri garduri, pe care și-a adjudecat-o, dealtfel, fără drept de apel.

Uriașul din Utrecht: Anton Geesink

La Jocurile Olimpice de la Tokio, din 1964, Comitetul Internațional Olimpic introducea, în semn de omagiu pentru eforturile organizatorilor, în programul olimpic judo-ul, iar niponii au construit pentru această sărbătoare a lor, chiar în parcul palatului imperial, un uriaș pavilion, Budokan, cu 14 000 de locuri, o copie aproape fidelă a Pavilionului viselor (Yumedono) din capitala istorică, Kyoto. Proba supremă — categoria open, a celor mai tari dintre cei mai tari — avea să strice, într-un fel, sărbătoarea gazdelor, care ar fi dat toate medaliile cucerite până atunci pentru titlul acesta în sportul lor național. N-a fost să fie, pentru că un colos din Olanda, cântărind 120 kg, dar cu o agilitate și o suplețe ieșite din comun, l-a învins clar pe marele favorit, japonezul Akio Kaminaga, un fost luptător de sumo. Victoria lui Geesink a avut două efecte, contrare, imediate : un compatriot al lui Kaminaga, din orașul Kamakura, și-a făcut harakiri în urma „ofensei" suferite ,iar un parlamentar a cerut, cu succes, introducerea judo-ului în școli.

Fiu de zidar, Geesink a început sportul, ca orice olandez care se respectă, cu ciclismul, dar forța sa supranaturală încă din adolescență l-a îndepărtat de „mica regină". Rupea pur și simplu lanțul bicicletei când apăsa mai vârtos în pedale A continuat, tot ca un olandez care se respectă, cu fotbalul, până când o rudă, marinar umblat, l-a învățat câteva figuri de judo. Cucerit imediat de noua disciplină, la 15 ani i se dedică sportului în kimono, la 17 ani devine campion național (au urmat alte 13 titluri), cucerind, de asemenea, 1 titluri de campion al Europei. Pe strada din Utrecht care îi poartă numele „Anton Geesinkstraat", și-a făcut discipoli în școala care îi aparține, J.O. de la München, în 1972, un elev său, Willem Ruuska, devenind campion olimpic tot la „open".

PELE ALB

Un fotbal precum cel olandez e greu de cuprins în cele câteva rânduri pe care le avem la dispoziție. De două ori vicecampioană mondială (1974 și 1978, în ambele ocazii învinsă de... gazde), o dată a „Europei (1988), reprezentativa „Țării lalelelor" a făcut epocă, inventând un altfel de fotbal, iar echipele de club au dominat, prin Ajax în special, un deceniu cupele continentale. Dar nu mai puțin greu este ceea ce ne-am propus, anume de a ilustra un domeniu atât de bogat în evenimente și izbânzi prin cel mai bun produs al acestuia, un jucător. Pentru că Johann Cruyff, alesul nostru (dar și al altora, care l-au pus chiar deasupra regelui Pele), nu poate fi încondeiat în cei 15 „quadrați" pe care îi avem la dispoziție. Acum vreo 15 ani, l-am văzut la București, într-un meci cu Steaua, pe când juca la Barcelona. Spun l-am văzut, dar e puțin. Întrucât, fermecat deja din imaginile televizate, am rugat un confrate să noteze și pentru mine evenimentele jocului, și n-am făcut altceva decât să-l privesc pe Cruff. Toate gesturile exprimau geniul. Jocul cu mingea, cel fără balon, indicațiile pentru colegi (a existat o fază în care l-a pus cu mâna, literalmente, pe un coechipier, l-a șoptit ceva și... a urmat un gol înscris de cel astfel dirijat, fundașul dreapta !). Nu privea mingea decât o secundă, chiar în cazul primirii unei pase de 50 de m, în diagonală. Preluare și un start fulgerător, pentru care ar fi putul să-l invidieze și Carl Lewis !

Născut la 26 iunie 1947 la Amsterdam, Johann a debutat în prima echipă a Ajax-ului la 17 ani, iar peste u an îmbrăca și tricoul portocaliu al n ționalei (a mai făcut-o de 46 de or retrăgându-se în plină glorie. Iat un fapt mai puțin obișnuit : a partic pat la calificarea selecționatei pentr turneul final din Argentina din 197 dar, așa cum a anunțat, n-a mai fo prezent în Sud-America. Este și acea ta o dovadă de caracter. Câți fotbaliș nu amână momentul retragerii, sto când lămâia unei glorii apuse ?

Nu putem vorbi de un mare sport fără a-i aminti palmaresul, deși în tr-un sport colectiv, poate acesta nu atât de relevant. În cazul lui Cruy este : 6 campionate și 4 Cupe ale Olan dei ,unul al Spaniei, pentru CF Barc lona, trei „cupe ale campionilor eur peni" și una intercontinentală, un titl de vicecampion mondial. Iar acum, antrenor la Barcelona a intrat pentru doua oară în posesia titlului spanio ilustrând o minte strălucită, pe lâng fantasticele calități ca jucător. Prob bil, chiar sigur, dacă facem o trece rapidă în revistă a istoriei fotbalulu este singurul cu adevărat mare juc tor care a ajuns și un mare antrenc Nu numai datorită rezultatelor, ci manierei, modului de a gândi fotbalu întrucât într-un camiponat dur și, d punct de vedere tactic, închis, bazat pressing și apărare, Barcelona face c mai spectaculos joc din Spania.

Pagină realizată de LUCIAN OPREA

Lachen mag nog steeds...

CARICATURIȘTI OLANDEZI ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU Flacăra

Când în 1984 NICO H. VISSCHER a câștigat Marele Premiu la Salonul Internațional al caricaturii de la Montreal, lumea a descoperit cu uimire că olandezii, pe lângă lalele, brânză, diguri, dantele, Vermeer și Rembrandt au și... umor!

Râsul nu e o crimă, spun olandezii, iar umorul lor specific — farsa grafică, desenul grotesc, gagul sec — și-a cucerit un loc aparte în Europa.

De altfel, nu întâmplător unul din marile saloane de caricatură ale Europei, AMSTELVEEN (aflat la cea de-a 8-a ediție) se găsește în Olanda, iar președintele FECO (Federația Europeană a Caricaturiștilor) Peter NIEUWENDIJK este olandez.

Cu această scurtă carte de vizită nu ne rămâne decât să vedem cum râd olandezii în alb-negru.

Aurel Ștefan ALEXANDRESCU

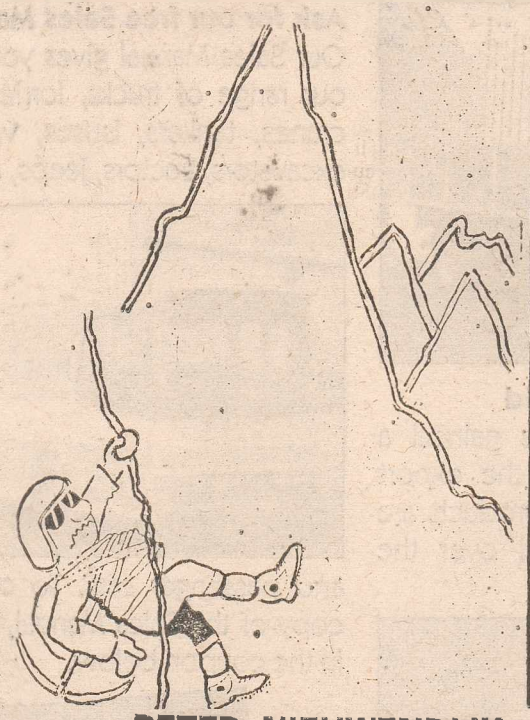

PETER NIEUWENDIJK

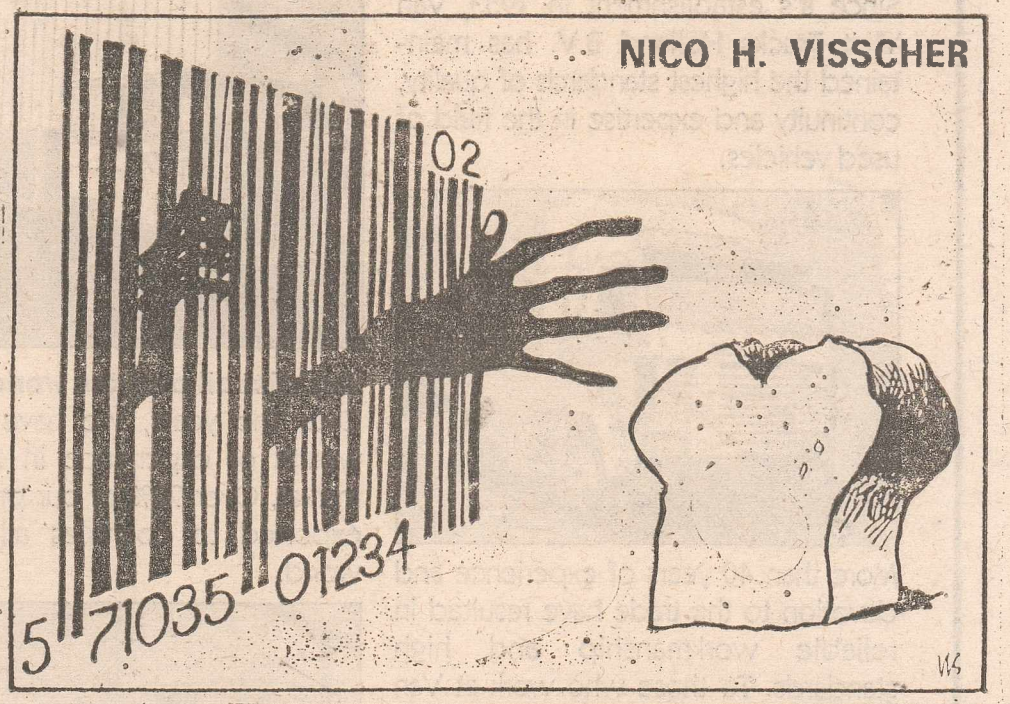

RICH LORENZO

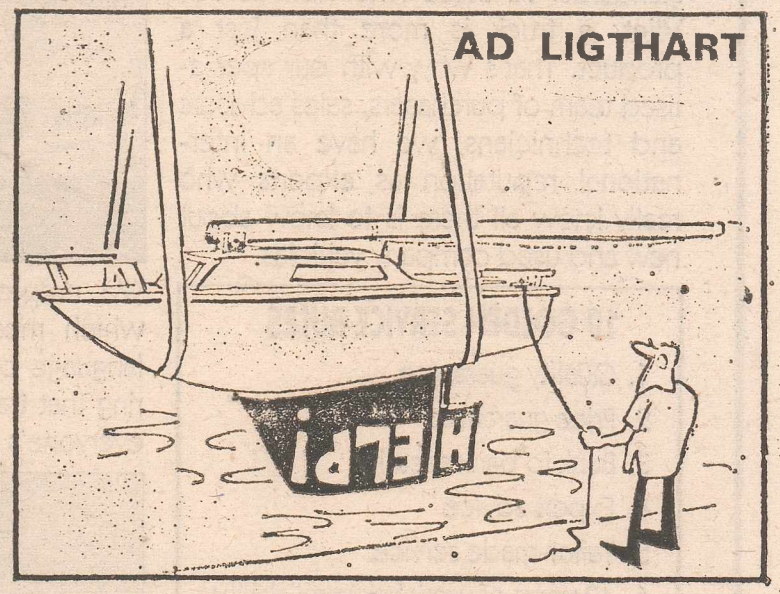

TED SCHAAP

TON SMITS

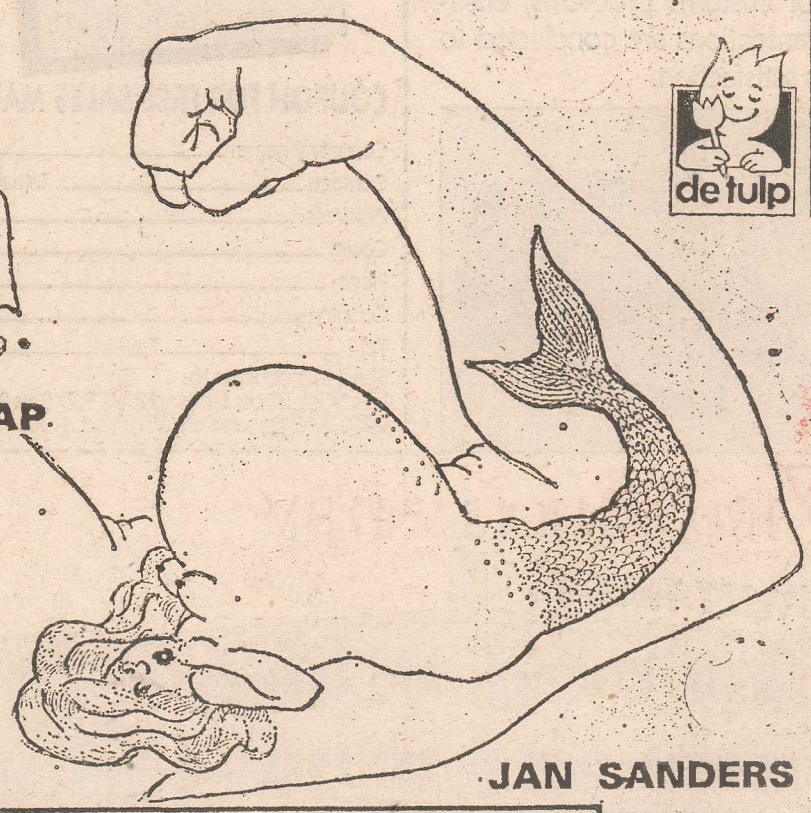

JAN SANDERS

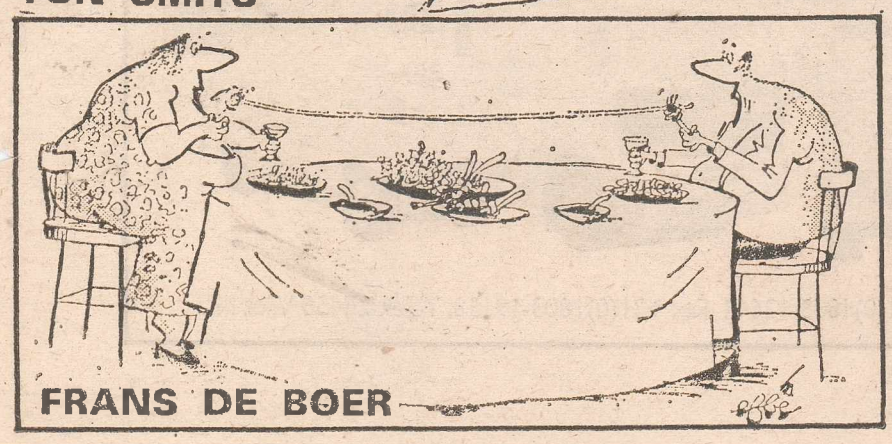

FRANS DE BOER

de tulp

WILLY LOHMANN

A permanent stock of more than 1500 company vehicles

Since it's establishment in 1953, Van Vliet Trucks Holland B.V. has maintained the highest standards of quality, continuity and expertise in the field of used vehicles.

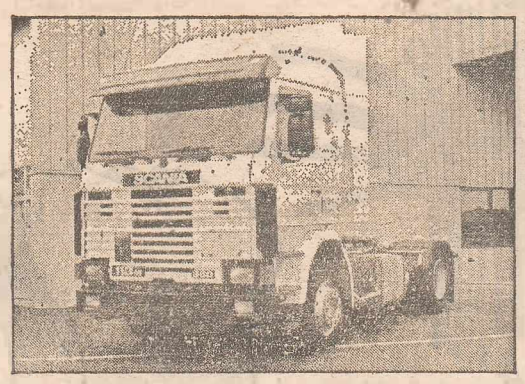

More than 40 years of experience and devotion to the trade have resulted in reliable workmanship and high standards. To those who work at Van Vliet, a truck is more than just a product. That's why, with our specialised team of purchasers, sales advisors and technicians, we have an international reputation as experts who really know all there is to know about new and used company vehicles.

10 GOLDEN SERVICE RULES

1. Quality guarantee
2. Price guarantee
3. Bank to bank security
4. Expert advice
5. Tailor-made service
6. 40 years of worldwide reliability
7. More than 1500 company vehicles
8. 24 hour spare parts service
9. Many years of after sales service
10. Environmental protection

Van Vliet all over the world

Over the years, we have gained a wealth of experience in the export market. Over 90% of our products are exported to countries all over the world.

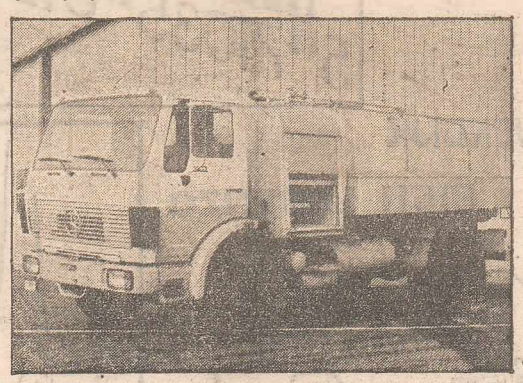

We employ export specialists too; which means that we can sort out language or customs problems, ensuring that transactions are concluded to everyone's satisfaction.

Ask for our free Sales Manual

Our Sales Manual gives you an idea of our range of trucks, lorries, dumpers, cranes, tankers, buses, vans, trailers, excavators, tractors, jeeps, ambulances

and passenger cars. To obtain a free copy of the Sales Manual, simply send in the coupon below.

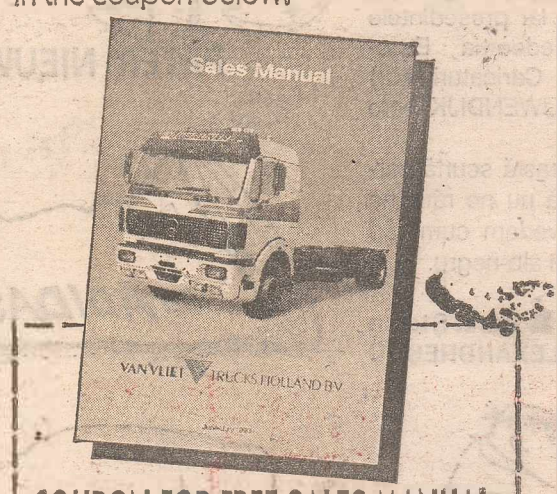

COUPON FOR FREE SALES MANUAL

Company name: _____

Contact: _____ Initials: _____

Address: _____

Code: _____

Place: _____

Country: _____

Tel.: _____ Fax: _____

Send this coupon to:
Van Vliet Trucks Holland B.V., P.O.Box 3,
2910 AA Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland

VAN VLIET TRUCKS HOLLAND B.V.

Parallelweg Zuid 215, 2914 LE Nieuwerkerk a/d IJssel, Holland. Telefoon +31(0)1803-12644. Fax +31(0)1803-19158. Telex 24458 Vliet NL.